

శ్రీ హ క ర ది
హయగ్రీవ సహస్ర నామావళిః
వ్యాఖ్య సహితా

హయగ్రీవ సహస్రమాలా, హయగ్రీవాష్టోత్తర - సహస్ర
నామావళి భ్యాంచ సంవళితా.

పండిత శ్రీ బెల్లంకొండ రామరాయకవిప్రసిద్ధి విరచితా

కొవ్వూరులివాసులు శ్రీ పెద్దిరాజు సీతారామయ్యగారి పుత్రులు
శ్రీ వేంకటకోటిశ్వర రావుగారి
ద్రవ్యసాహాయ్యమున ముద్రింపబడినది.

గ్రంథసంపాదకుడు
కవితా వేంకట సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రి
నరసరావుపేట.

వీరి క

అద్వైత వేదాంత ప్రతిష్ఠాపనాచార్యులు హయవదన పరబ్రహ్మోపాసనా సమాసాదిత తత్త్వనిరూఢులు నిఖిలశాస్త్రనిష్ఠాతులు నపరశక్తులు నగు సుండిత శ్రీ బెల్లంకొండ రామరాయకవిష్ణులు 19 20 శతాబ్దములందుదయాస్తమయముల జరిపి యుభయ శతాబ్దములను పవిత్రమొనరించిరి. ఇచ్చుహనీయుడు క్రీ.శ. 1875 సం॥డిసెంబరు 28 న జన్మించి 1914సం॥ ఆగ్స్టు 27 న బ్రహ్మీభూతులైనటుల జీవితచరిత్రవలన వెలియవగును. నేడు నీవించియున్న తదస్త్రేవాసి బంధుమిత్ర జానపదులు వర్ణించు కీర్తివైసందిన జీవిత విశేషములనుబట్టి వీరు కారణజన్ములగు సిద్ధ పురుషుల నివ్యక్తి మగుచున్నది.

వీరి యుపాస్యదేవత శ్రీహయగ్రీవమూర్తి. “జ్ఞానానందమయం దేవం నిర్మలస్ఫటికాకృతిం, ఆధారం సర్వవిద్యానాం హయగ్రీవముపాస్మహే” యని యాబాలవృద్ధులు పతింపబడు ధ్యానశ్లోకమువలన శ్రీ హయవదనుడు నిఖిలవిద్యలకాధారమనియు జ్ఞానప్రదాతయనియు విదితమరము. ఈకవీశ్వరునకు హయారనునిపైగల ప్రేమాతిశయము వర్ణనాశీతము. ఆప్రేమప్రవాహము నవరత్నములు - పంచవింశతి - శతకము - మున్నగుభక్తిమయ వాసీ కూప తటాకాదులను బూరించి అం దిముడక తుద కీ సహస్రనామమయ మహాంబుధిరూపమున వెల్లిగొరిగినది. ఈగ్రంథమున సహస్రనామ - నవరత్న - స్తోత్రగ శతనామ స్తోత్రములును విడిగ నామావళులును ముద్రింపబడినవి. తక్కినవి గ్రంథాంతరరూపము ధరించును. ఈగ్రంథమస్తికమహాశయులకు కల్ప వృక్షము. ఉత్తమ సాహిత్యముగూడ నిందిమిడియున్నది. హ కా రా ది గ సహస్రనామ రచించుట సామాన్యముకాదు. స్వయంకృత వ్యాఖ్యాన మూలమున ఔక్కు వ్యాకరణవిశేషములు, భ్వనివిశేషములు, పురాణగాధలు గోచరించుటయ కాక పెక్కుస్థలములందు చర్చిత చర్చణత్వ భ్రమనివారక దళ సార్థక్యములుగూడ గ్రహింపదగియున్నవి. మఱియు సుత్తరాత్మర

నామానుభావపహేతుకత్వము - పూర్వార్థపర సామంజస్య నిరూపణము కృపి శ్చయని ప్రతిభావిశేషమును భక్త్యతిశయమును జాటుచున్నవి. ఇయ్యది తదుపాసకైక సాధ్యమని నానిశ్చయము. ఈమహామహుడు తానాచరించిన హయగ్రీవచంద్రానుష్ఠానసప్తతిని సయితము వ్రాసియుంచి జిహ్వాసులకు మ హోపకారమొనర్చిన యుచారమూర్తి. వీరచలన్నియు నాద్యస్తములందు హయగ్రీవస్మృతి-సమర్పణములు గలవై యేతద్గ్రంథజాతము వాఙ్మయ రూ పుడైన హయగ్రీవుడేయని పాఠకులకు స్ఫురింపజేసెడి. తానునిమిత్తమాత్రుడ ననియు హయవదనుడే గ్రన్థరచయితయనియు “భాంద్యజసగోత్ర గామ కషహృత్పద్మాంతిరస్థో హయగ్రీవో రామముఖేన సత్కృతిమిమాం జేవాంతముక్తావనీం కృత్వాఽఽత్మీయగతే నిధాయ” యను స్లోక మూలమున వేదాంతముక్తావళియందు కవి వెల్లిడించెను.

ఇన్ముహాత్ముని యుపాస్యదేవతాస్తుతిరూపమగు నీ యుత్తమగ్రంథ మునుప్రకటించుటకుద్రవ్యసహాయ్యమొనర్చిన శ్రీపెద్దిరాజు వెంకటగోపేశ్వర గానగారి యదృష్టము సజ్జనాతీతము. వారిపూర్వభవ పుణ్యపుంజ మిట్టి సద్యయమున కవకాశము కలిగించెననుట నిశ్చయము.

శ్రీకవితా వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారి యేతద్గ్రంథ ముద్రాపణ ప్రయత్నములో నీగ్రంథము మొట్టమొదటిదైనను దైవేచ్ఛ యొద్దియోకాని యితిపూర్తియగుటకు రెండుసంవత్సరములుపట్టినది. ఈలోపల నైదారుగ్రంథ ములు పూర్తియై వెలువడినవి. దీనింజూడ శ్రీహయగ్రీవమూర్తి తాను నిలున బడి కొన్నిగ్రంథములను పూర్తిచేయించి యిక పరవాలేదని తోచినపిమ్మట నిద్దానిని ముగించెనాయని తోచుచున్నది. సజ్జనసాహాయ్యమున త్వ గ లో నీయుద్యమము సంపూర్ణముగాంచునని యాశించుచున్నాను.

నరసరావు పేట.

19-5-1953

ఇట్లు,

ధర్మపురి శేషగిరిశర్మ

కతిపయనిబద్ధాస్థికర్త

శ్రీ హయగ్రీవ హకారాది సహస్రనామావళి

మూలం వ్యాఖ్యానము.

హరిః ఓమ్.

శ్లో॥ హయగ్రీవో హయాధ్యక్షో హయవాహసమర్చితః॥
హయమేధసమాభిఖ్యో హయేంద్రియముఖో హయీ॥ ౧

హయస్యేవ గ్రీవా కంఠో యస్య స హయగ్రీవః, సహస్రనామభ్యేష్ట
స్య హసస్య నాయకస్య హయగ్రీవస్య అసాధారణనామనిర్దేశో గ్రంథాదౌ
మంగళకరః. వస్తునిర్దేశో వాఽపి తన్మృఖమిత్యాలంకారికపచనాత్. నను
భూమా సర్వాత్మనా హయా ఏవ సంతి. యది దివ్యోఽయం హయగ్రీవ
ఇత్యుచ్యేత తస్మి దివ్యోఽశ్వస్సముద్రజాతోఽస్తి తమేవోపాధ్యమత అహ-
హయాభ్యక్ష ఇతి. హయానామభ్యక్షః ప్రభుః ఉతమ ఇత్యర్థః. ఉచ్చైః
శ్రవణ ఇతి యావత్. యద్యద్విభూతిమత్సత్త్వం శ్రీమదూర్జితమేన వేతి
గీతావచనాదుచ్చైశ్రవణ ఉత్తమాశ్వత్వేన విమత్సమితి భావః. నస్యేవ
మింద్రం విపాయ తద్వాహసస్య విమరూపత్వేన సేవా నోక్తేత్యత ఆహ-
హయవాహసమర్చిత ఇతి. హయ ఉచ్చైశ్రవణ వాహో వాహనం యస్య
స హయవాహ ఇంద్రః. తేన సమృద్ధునోవాక్కాయై గర్చితః పూజితః
తస్మాదుచ్చైశ్రవణ వా ఇంద్రో వా న హయగ్రీవేన తుల్య ఇతి
భావః. తత్ర హేతుమాహ-హయమేధసమాభిఖ్య ఇతి. హయమేధేన సమా

అభిఖ్యా నామాని యస్య సః హయగ్రీవస్య నామోచ్ఛారణే సకృత్ కృతే
 సతి అశ్వమేధయాః కృత ఏవ. ఇంద్రాదీనాం నామోచ్ఛారణే తు న
 ప్రాధేతి భావః. తత్ర హేతుమాహ - హయేంద్రియముఖ ఇతి. హయా
 ఇవేంద్రియాణి ముఖం ద్వారో యస్యసః. ఆత్మేత్యర్థః. ఆత్మాహి ఇంద్రియ
 ద్వారా విషయాననుభవతి. ఏకో దేవస్సర్వభూతేషు గూఢస్సగ్వవ్యాపీ
 సర్వభూతాంతరాత్మేతి శృతే. ఇంద్రాదయస్తు నాత్మానః వాగాదీంద్రియా
 ధిహితార ఏవేతి భావః, ఏతేన హయగ్రీవస్య హయగ్రీవత్వ మిదమేవ
 తాత్పర్యమే. స్వరూపవిశేషస్తు భక్తానుగ్రహాయ దర్శిత ఏవ లీల
 యేతి వ్యక్తమ్, నను ఆత్మాత్వాద్దయగ్రీవస్య శ్రేష్ఠత్వమస్తు నామ. విరా
 వతోచ్చైశ్శ్రవఃకల్పతర్వాద్యద్భుత వస్తుపూర్ణైశ్శర్వత్వాదింద్రశ్రేష్ఠ సేవితవ్య
 ఏవేత్యత ఆహ-హయీతి. హయా అస్య సన్నితి తదస్యాస్త్యస్మిన్నితి
 మతుబరే ఇని. హయపదముపలక్షణం, గజరథాదీనాం మహేశ్వర్యశాలీ
 నిగ్గః. సర్వమస్త్యైశ్శర్వమాత్మగామితి లోకే తావత్స్థిద్ధమ్, లోకో హి
 మమాయమశ్వః మమాయం గజ ఇతి మనుతే. న తు దేహస్యాయమితి.
 ఏవం స్థితే సర్వాత్మనో హయగ్రీవస్య సర్వభూతైశ్శర్వశాలిత్వం స్వతస్స్థిద్ధ
 మేవేతి భావః. యద్వానిత్యలక్ష్యకత్వాదయం శాశ్వతైశ్శర్వః. ఇంద్రా
 దయస్తు న తథా. దుర్వాసశ్శ్యాపాదిభిర్మధ్యమధ్యే విశ్వర్యభ్రంశాత్, ఇద
 మేవ ద్యోతయితుమినిరీదేశః. నిత్యయోగే మతుబాదివిధానాత్, “భూమ
 నింద్రాపశంసాసు నిత్యయోగేతిశాయనే సంసరేత్తివివక్షాయాం భవన్తి
 మతుబాదయా ఇతి పచనమ్. (ఇతి షట్ నామాని) ౧.

శ్లో॥ హయమేధాయుతానాప్యో హయగో హయమానవః|

హయూరివాహవిజయో హయవాహససోదరః.

౨

నను-ఇంద్రస్య శతముఖలభైశ్శర్వత్వాద స్తేవ శ్రేష్ఠత్వమత ఆహ-హయ
 మేధాయుతానాప్య ఇతి. హయమేధానామయుతైర్దశ సహస్రైర్దశనాప్యః

ప్రాప్తమశక్యం. “బ్రహ్మవిదాపాప్నోతి పరంనాన్యం జంభాఽద్వితీయనా”
యేత్యాదిశ్లోకభ్యం హయగ్రీవతత్త్వవిశేష హయగ్రీవస్వం ప్రతిపద్యతే న తు
కృతాయతాశ్వమేధ ఇతి కృత్వా శతాశ్వమేధప్రాప్యస్యాయుతాశ్వమేధా
ప్రాప్యస్య చ మహాచిన్మైస్తరిమితిభావః. ఆత్రేవికోపి కృష్ణస్య సకృత్ప్రణామో
ఽశాశ్వమేధస్య ఫలేన తుల్యః. శతాశ్వమేధే ఫునరేతి జన్మ కృష్ణప్రణామో
న ఫునన్భవాదేతి పాండువగీతానుసంక్షేపా. దశాశ్వమేధస్య ఫలేన
తుల్య ఇతి కామః. న తుల్య ఇత్యర్థః. ఉత్తరార్ధానందిర్భానుగుణ్యాత్.
నస్వేపమ్-ఇంద్రాదుత్తమస్సాన్యామ, దేవోత్తమత్వాదింద్రోఽపివిష్ణురూప
స్సాన్యదేవేత్యత ఆహ-హయగ ఇతి. హయముచైత్త్యవసం గచ్ఛతీతి తిథ్యోక్తః
ఇంద్ర ఇతి యావత్. ఇంద్రస్య విష్ణురూపత్వమునిర్వచనమేతి భావః. సస్వ
యం దేవః గ్రీవాయాం హయరూపధర ఇత్యుక్తమనశ్చిహ్నంశే కింరూప
ఇత్యితి ఆహ-హయమానవ ఇతి. మధ్యనుపదిలోపనమానః. నను-అస్యనర
రూపత్వే హయరూపత్వే నరహయరూపత్వే వా శరీరస్య పరిణామస్సాన్యా
భావ్యాస్త్రోత్పత్తిస్సాన్య దేవాస్మాకమివ కిన్నరాదీనామి-వేత్త్య ఆహ-హయా
రివాహవిషయఇతి. హయానామదిః కానరః వాహో వాహనం యస్య స
యమ ఇత్యర్థః. తస్య విజయో యస్య స తిథ్యోక్తః మృత్యుం జితవానిత్యర్థః.
నను యద్యయమింద్రాదుత్తమస్సాన్యాత్తరి ఇంద్రస్య స్వనేదకస్య సత్తుక
స్సాన్యాత్. నైపం శ్రూయతే, ఇంద్రో హి ఉపేంద్రేణ రక్షిత ఇత్యాశ్చబ్ద
స ఉపేంద్రోఽయమేవేత్యాహ-హయవాహనసోదర ఇతి. ఇంద్రశ్యానుజః
ఉపేంద్ర ఇతి యావత్. హయగ్రీవస్యావతారాస్తరమిదమితి భావః. [అత్రి
పంచ నామాని.] ౨.

శ్లో॥ హయమేధో హయత్రాతా హయో హయనదాయకః।

హయశీర్ష గణోద్ధితో హయవేదముఖో హయః.

3

నను ఇంద్రస్య శతమఖికృతత్వాదిన్ద్రోహేతుర్మఖ ఏన ఇంద్రాదుత్త మో
సత్త్వయ మిత్త్యతి ఆహ-హయమేధ ఇతి. తస్య యాగోత్తమత్వేన విష్ణురూప

త్వాదితి భావః. నను హయమేధ్యో విష్ణుత్వే హయమేధో యపిధన
స్స హయమేధ్యోఽశ్వో యేన గతీలిస్స పురఃపః పృథుచక్రసర్వపుత్రాదర
స్మాదుత వహ్నిద్యోత ఆహ-హయతా తేతి, స హయో త్తతోఽపి హయగ్రీవస్స
యావ సేష. సర్వత్రాపి రక్షణ్యో విష్ణుకృత్య త్వేన అన్యకృతిత్వస్యాభాస
మాత్రత్వాత్, ప్రసంగం చేదం భాగవతే. స న్వేనం హయమేధ్యోఽశ్వ
ఉత్తమహ్నిద్యోత్యేధ్యోద్యాగ న్యేత్యత ఆహ-హయ ఇతి. సోఽశ్వోఽపి
హయగ్రీవయావ సేవ్యధ్య. స న్వేనమ్ యాగాశ్వస్య సర్వేంద్రియేభ్యోఽపి
సాదేంద్రియమేవోత్తమమితి తదింద్రియ్యో విష్ణుత్వం స్యాదిత్యత ఆహ-మేన
మితి. హయనదాయకః గమనప్రదః హయగతావిధితోర్భావే బ్యుత్తే,
పాశేంద్రియాధిపతా హి విష్ణుః, న తు పాశేంద్రియమ్, అధిష్టేయాదధిపా
రాహ్యత్వమ్. స న్వేనం హయగ్రీవస్య హయనాసోత్ హయమేధ్యావోత్తమ
స్వేపి హయగ్రీవేభ్యః నాన్యుత్తమత్వమిత్యత ఆహ-హయశీరగశోదీలి ఇతి.
కిన్నరగతైర్భృశం గీయమానం. తత్ర హేతుమాహ హయవేదముఖ ఇతి.
హయా ఇన వేదాః ముఖం ద్వారభూతా యస్య స తస్మాక్త్వ. ముఖే అగ్రే
యస్య స ఇతి చ, రథికం హయా ఇన వేదా భగవద్దం వహన్తి తస్య
కాస్త్రయోనిత్వాదితి భావః, కిన్నరాస్తు న వేదవేద్యాః. వేదత్వ సత్త్వ
రహమేన వేద్య ఇతి గీతావచనాత్. న చ హయగ్రీవస్య కిన్నరోత్తమాత్వే
మృత్యుజ్ఞాత్వం హేతురుక్త ఏవేతివాచ్యమ్. ఆవశ్యయం తేనాం దేవగణ
విశేషత్వేన మృత్యుభావార్హస్య హేతోరసమర్థత్వాదితి. నను కుతిస్తస్య వేద
సేద్యత్వమత ఆహ-హయ ఇతి. హయతి గచ్ఛతి జానాతీతి హయః సర్వజ్ఞ
ఇత్యర్థః. యే గచ్ఛరాస్తే జ్ఞానాగ్ని ఇతి న్యాయాద్యధాతోజ్ఞానాగ్ని
కర్తవ్యమ్. ఇంద్రియస్తు న సర్వజ్ఞ ఇతి భావః. [అత్ర సప్త నామాని] 3.

శ్లో॥ హయస్థో హయమేధాదియాగయ జనిధిర్హయీ |
హయాద్యుదయహృద్యజ్ఞో హయకాంతానలోబృణః || ౪

స న్వయం హయగ్రీవః కేవలం విష్ణుపతారః అశ్వత్థస్తు త్రిమూర్తి
రూపః, మూలతో బ్రహ్మరూపాయ మధ్యతో విష్ణురూపితే, అగ్రత శ్చ

హాపాయ పృక్షరాజాయ తే నమః ఇతి నచనాదితి న ఏవ సేవ్యః. న న
 తత్ర సర్వజ్ఞత్వం నాస్తీతి వాచ్యమే, మా యావచ్చిన్నచైతన్యాన్నిరేచ్ఛన్
 తత్త్వస్య స్వప్నావస్థాపిత్యాత్, ఏవం స త్యక్తిగోభావస్థానకరాంతేరవా
 నామితి విద్యావ్యవహారాచ్యేత్యాత్. త్కాయామాహ హయగ్రీవ ఇతి.
 హయః హయరూపోఽగ్నిః తిష్ఠత్యస్మిన్నితి హయస్య అర్చనీతరుః ఆగ్నిస్య
 స్సర్వవృక్షాణామితి గీతావచనాద్ధయగ్రీవవిభూతేరేవాగ్నిర్వర్తయన్న తద
 పృథగిత్యర్థః. హయగ్రీవస్తు సాక్షాద్విష్ణురేవ న ను లిద్విభూతిరితి తి త్యక్త్.
 నను ద్విజానాం యాగయజ్ఞకరణస్య విహితత్వాత్తదనుషానమేవోచితం
 న ను హయగ్రీవసేవేత్యత ఆహహయమేధాదియాగయజ్ఞనిధిరితి. హయమేధా
 ఆది యేషాం గోమేధాదీనాం తే హయమేధాదయః తేషాం యాగానాం
 యజ్ఞానాం చ నిధిః విశేషభూతా నాన్యే యాగాః సర్వే యజ్ఞాన్య
 హయగ్రీవ ఏవ సన్నిధి కృత్వా ఏతస్యకరిణే సర్వయాగయజ్ఞకరణం సిద్ధిప్రోక్షేత్
 భావః. “సత్రే మహాన భగవాన్ సామగ్నిః గృహేనాగ్ని యజ్ఞః పు
 ష సప్తపదీయపరః. ధన్వంతరీ మఖమయో మఖమయోఽఖిల భేదభాత్వా వానో బహుభు
 రుతతిష్ఠన్వసంతోఽస్యనస్త” ఇతి భాగవతే ప్రమాపచనాత్, సహోమఽ
 సోమత్వేన యాగయజ్ఞయోర్భేదః. భాగవతశ్లోకే మఖమయ ఇతి ప్రాచీ
 ర్యాకే మయత్. మఖనిధిరిత్యర్థః. నను హయమేధాదీనాం భగవతి సితత్వే
 తత్పక్షానాం కుత్ర సితిరత ఆహహయీతి. హయః ఆస్మిన్నస్తీతి హయీ.
 తదస్త్యస్మిన్నిత్యకే మత్వర్థే అత ఇనిః. హయపదముపలక్షణం గవాజాదీ
 నామ్. నను ఉక్తార్థే కిం ప్రమాణమత ఆహహయాద్యుదయహృద్యజ్ఞ ఇతి.
 హయాదీనాముదయ ఉత్పత్తిర్యస్మాత్త్వః హయాద్యుదయహృద్యజ్ఞ మనో
 యజ్ఞః యస్య స తథోక్తః. అముచుదిశ్య బ్రహ్మాదయో మానసయజ్ఞం కృత
 వస్తే. తత్ర హయాదయో జాతా ఇన్ద్ర్యః. “తస్మాదత్వా అహాయ” శ్లో
 శ్లోకే. యద్యత్ర హయాదయో నాసన్, తస్మి అస్మాన్నైవ జాయేరన్
 నీజే సూక్ష్మరూపేణ వర్తమానస్యైవాబ్జురస్యాదిర్భావాదితి భావః. నను
 తత్రైవ శ్లోకా “అబద్ధన్” పురుషం పశుమితి శ్రూయతే, తచ్చ హయగ్రీవ
 స్యైవ మనోయజ్ఞపశుత్వేన పశువదీనస్యాస్య సేవా వృక్షేత్యత ఆహ
 హయకాంతానలోల్బణః హయస్య కాంతా స్త్రీ బడబా, తస్యా అనః.

హయకాంతానః బాడబాగ్నిః, స ఇవోల్బణః భీషణః పురుషేతరసస్త్వ
భావాత్తదానీం పురుషాయవైరేవ యజనంభారా బ్రహ్మాదిభిః కల్పితాః,
న తావతాఽస్య దైన్యప్రసక్తిః, దుస్సహతేజోనిధిత్యాదిభావః. [అత్ర పఞ్చ
పదాని]. ౪.

శ్లో॥ హరిణాజ్కప్రసన్నాస్యో హరిణాజ్కస్తరస్థితః

హరిణీహృద్యవామోర్హర్షరిణాధిపమధ్యమః

౫.

నను బడబాగ్నిః పద్మర్విరీక్షితేజస్కత్వే అతికృష్ణోఽయమసేవ్య
ఏవ స్థాదత ఆహ హరిణాజ్కప్రసన్నాస్య ఇతి. హరిణో మృగోంకశ్చిన్నాం
యస్య స హరిణాంకశ్చంద్రః స ఇవ ప్రసన్నమాస్యం యస్య స తథోక్తః.
చన్ద్రయం దేవః కృత్ర సిత ఇత్యత ఆహ హరిణాజ్కస్తరస్థిత ఇతి. చన్ద్ర
పథ్యస్థితః పద్మేభారితచన్ద్రః మణిగతమితి బ్రహ్మాణ్డపురాణే బ్రహ్మాస్త్రాత్.
కిమయం రామకృష్ణసాదినల్లక్షీసహితః, ఉతి వరాహనరసింహాదీసత్కేవల?
ఇత్యత ఆహ - హరిణీహృద్యవామోరుః. హరిణీ లక్షీః హరిణీ తు హరేః స
స్తీతి వచనాత్. తయా హృద్యః ప్రియః వామ ఉరుద్యస్య సః - వా
నాజ్కరూఢ లక్షీక ఇత్యర్థః. లక్షీః కిష్టత్వాదయం ప్రపత్తస్య ఇతి
భావః. ను హయవదనత్వాద్విరూపమముం లక్షీః కుత ఆశ్రితేత్యత ఆహ -
హరిణాధిపమధ్యమ ఇతి. హరిణాధిపస్సింహః తస్యేవ మధ్యమో మధ్యభాగో
యస్య సః తథోక్తః. సింహమధ్యత్వాదయమతిసుందర ఏవేత్యర్థః. [అత్ర
చత్వారి పదాని] ౫.

శ్లో॥ హరిణాజ్కో హరిన్నాథో హరిద్వాన్యసీ హరిశ్మయః

హరిద్గజకరాభోర్హర్ష రిద్గజమహాబలః

౬.

నను 'సోమోఽస్మాకం బ్రాహ్మణానాం రాజేతి శృతేశ్చంద్ర ఏవ
సేవ్య ఇత్యత ఆహ - హరిణాజ్క ఇతి. 'నక్షత్రాణామహం శాశీతి గీతా

పరనాచ్చంద్రోఽపి భగవద్విభూతిరేవేతి భావః. నను ప్రభవం పిబలే
పహ్నిరిత్యాదికాస్తాద్విస్త్య కలాపాయినోఽగ్న్యాయో దిక్పాలాస్సేవ్యా
ఏవేత్యత ఆహ - హరిన్నాథ ఇతి, హరితాం దికాం నాథుః ప్రభుః సర్వా
సామపి దికాం అయ మేక ఏవ ప్రభుః, ఇహోగ్న్యదయస్తు ఆపాప్రభుః
ఏవ. ఏకనిష్ఠస్యైవరత్నస్య అప్తసుతేషు సిద్ధిసంభవాత్ ఇతి భావః.
సస్వేక ఏవాయం హరిస్సర్వా అపి హరితః కథం పాలయతీత్యత ఆహ - హరి
ద్వాప్రీతీ. సర్వాఅపి దిశో వ్యాప్య స్థిత ఇత్యర్థః. సర్వవ్యాప్తీ శ్చ తే.
సస్వేపం వ్యాపకాదీశ్వరా ద్వాప్యస్యానాం వృథాక్త్వం సిద్ధిం, స చేపం యు
జ్యతే, భగవత్సర్వాత్మకత్వాదీత్యత ఆహ - హరిస్మయ ఇతి, దిశోఽపి
భగవానేవేత్యర్థః. స సర్వనామా స సర్వరూప ఇతి భాగవతాత్. అథ
భజనీయే భగవతి ప్రీత్యుత్థానాయ సౌస్థ్యసత్త్వప్రాధవాసికం కథయతి.
హరిదజకరాధోయ హరిదజ పరావతిః శ్వేతత్వాత్తస్య గ్రహణం, రస్య కరస్య
శుండాయా ఆభేద ఆభా యయోస్తా ఊరూ యస్య స తథోక్త. హరిదః
మహాబలః అధికసత్త్వః. సర్వభూభారభరణ తుమత్వాద్ధర్మజగ్రహణమ్. [అత్ర
పట్టుదాని] ౬.

శ్లో॥ హరిదంతాతివిశ్రాంతకీర్తి, ర్హరిశతప్రభః

హరిస్మేరవరక్షోమో హరిభాస్కురలోచనః.

౭.

హరిదంతేషు దిగంతేషు అత్యంతం విశ్రాంతా వ్యాప్తా కీర్తిర్యస్య స హరి
పంతాతివిశ్రాంతకీర్తి, హరితాం సూర్యాణాం శతస్యప్రభేషుభూతేషో య
స్యసజ్జారితప్రభః అనంతసూర్యసన్నిభఇత్యర్థః హరిస్మేరవరక్షోమో హరిశ్చంద్ర
స్య స్మేరోవికాస శ్చంద్రికేతియావత్. స ఇవ వరంశ్రేష్ఠం క్షేమం దుఃఖాలం
తద్వరం క్షేమమితి వా యస్య స తథోక్త. హరిభాస్కురలోచనః చంద్రిసూర్య
సేత్రః [అత్ర చత్వారి పదాని] ౭.

శ్లో॥ హరిదశ్వాన్తరాశ్థో హరిదశ్వప్రభామయః

హరిదశ్వజ్వలచ్చక్రో హరిదశ్వసమీశితః.

౮.

నను శ్చేయస్స దానవిత్తమండలమధ్యస్థం నారాయణస్సరసిజానన
 సన్నివిష్టుః ఇతి నానానే స్థితే చంద్రమండలగతహయచందనధ్యానమితీదం కిమి
 త్యత ఆహ - హరిదశ్వసంతరాశ్చ ఇతి. సూర్యమండలమధ్యస్థో నారాయణో
 హయగ్రీవ ఏవ భిన్న ఇత్యర్థః. నను 'న గాయత్ర్యాః పరో మంత్ర' ఇతి
 గాయత్ర్యాస్స మంత్రో తమ త్వేన తత్త్వివతుర్వరేణ్యం భర్త ఇతి సూర్య
 తేజసః తస్మై ప్రవిషయత్వేన చ సూర్య తేజ ఏవ ధ్యేయమిత్యత ఆహ - హం
 దశ్వప్రభావయ ఇతి. హరిదశ్వే యా ప్రభా విద్యతే సా భగవత ఏవ.
 'యదాదిత్యగతం తేజో జగద్భాసయతే' అఖిలం, యచ్చంద్రమసి యచ్ఛాగ్నౌ
 శతేజో విధి సూచకమితి గీతావచనాత్. మయదత్ర ప్రాచుర్యార్థే విహి
 తః. సూర్య తేజఃప్రచుర ఇత్యర్థః. యద్వా - స్వాధే మయత్. సూర్యగతం
 తేజో భగవానేన జానమాత్మని భా సూర్య ఇతి వచనాత్. ప్రభాఽస్మిశశి
 సూర్యయోగితి గీతోయాశ్చ. కించ సూర్యస్యాప్యయమేవ ధ్యేయః మంగ
 హానురనివాదకార్థమిత్వాహ - హరిదశ్వజ్వలచ్చక్ర ఇతి. హరిదశ్వ ఇవ
 జ్వలచ్చక్రం చుదర్చనం యస్య సః తథోక్తః చక్రాయుధోఽయం సర్వరా
 త్సపినానతిమ ఇతి భావః నను సోఽస్మిన్ త్రైరాబ్రహ్మజైస్సూర్య ఏవ
 నిత్యం హ్రియత ఇత్యర్థ ఆహ - హరిదశ్వసమీడిత ఇతి. సూర్యేణ స్పృశం,
 త్రయీమయో హి సూర్యః, త్రయీ చ భగవత్ స్తుతికర్తృత్వ ప్రథితమేవేతి
 భావః. [అత్ర చత్వారి నామాని] ౮.

శ్లో॥ హరిదశ్వసంతశ్రీధో హరిదశ్వసంతార్దనః

హరిదశ్వసంతానాథో హరిదశ్వకృతప్రభః.

౯.

నను సూర్యమండలే స్థితిస్యాస్య సేవయా సూర్యపైవ స కోఽప్య
 ధ్యః. కించునరస్మాకమిత్యత ఆహ - హరిదశ్వసంతశ్రీధః సుగ్రీవరాజ్యసంప
 త్త్వప శ్రీరామావతార ఇతి భావః, కిమయం న్యాయాన్యాయవిచారణ
 శూన్యః పక్షపాతీ నేత్యర్థ ఆహ - హరిదశ్వసంతార్దనః కరనాశక్త
 ఆరుణకయోర్నరనారాయణావతారత్వేన విష్ణుత్వాత్కర్తృనాశసమపి విష్ణు
 కృతమేవేతి భావః. అపదమర్థమహ - హరిదశ్వసంతానాథ ఇతి. కాళిండ్రి

అతిశయకృష్ణావతార ఇతి భావః. స్వర్గం సూర్యే నాన్విత్యాతికి యావే త
 క్షుత్రం జగ్రాహ కృష్ణ ఇతి భావః. నను సీతా స్వయంకాద్యస్త్రప్రయోగ సన్నిధిం
 నుగ్రీవస్వీకారః. మన్మథోద్రేకమునాన్వితం కాళింక్యాశ్లేషి కృత్వా సూ-
 ర్యాగ్ధంప్రవృత్తిర్వాస్త్యవేత్తిత ఆహ - హరించక్రకృతప్రభ ఇతి. కృతా-
 ప్రభా యేన స కృతప్రభః, హరించక్రస్య కృతప్రభః హరించక్రకృతప్రభః,
 మూల్యస్య తేజఃప్రద ఇత్యర్థః. తస్య భాగ స్వమిదం విభాతితి శ్లోకే.
 [అత్ర చత్వారి పదాని] ॥౯॥

శ్లో॥ హరిర్హరిముఖశ్రీదో హరిమానవవిగ్రహః।

హరిసత్త్వో హరిప్రాసో హరితాత్మా హరిప్రియః. ౧౦

నను బ్రాహ్మణానాం వైశ్య సేవాపము అగ్నేరుహ్యత్వేన విహీ-
 తత్వాన్ని ఏవ సేవ్య ఇత్యుత ఆహ-హరితి. మహాగ్నిర్దేవానాం బ్రాహ్మణో-
 మనుష్యాణామితి శృత్యా సర్వదేవోర్లమః పావకః విషుదభూతిరేవ, చనూ-
 నాం పావకాచ్ఛస్మితి గీతావచనాత్. నను అగ్నేర్విష్ణుత్వే అగ్నిముఖా-
 హి దేవా అగ్నేర్దధికా ఏవ స్యుః, అగ్నేర్వచ్యవాహకత్వేన దేవభృత్య-
 త్వాత్. తదేవం, విష్ణోర్మూల్యనలైః స్యాదిత్యుత ఆహ - హరిముఖశ్రీద
 ఇతి. హరిగ్నిర్ముఖం యేషాం తే హరిముఖా దేవాః అగ్నిముఖావై దేవా-
 ఇతి శ్లోకే. అగ్నో హుతస్త్రిప హవియో దేవైర్ద్యహ్యమాణత్వాచ్చ-
 తేషాం శ్రీదః సంపత్ప్రదః, ఇంద్రజయినో రాక్షసాః హత్యేతి భావః, నను
 రాక్షసాస్త్రకో నరసింహ ఏవేత్యాహ-హరిమ నవవిగ్రహః. హరిమానవో సిం-
 హనరా విగ్రహే యస్య స నరసింహ ఇత్యర్థః. తస్మాపి భగవదవతారత్వా-
 దితి భావః. రాక్షసహనోపయోగిబలాశ్చ మహాహ-హరిస త్వదితి. హరే-
 రివసత్త్వం యస్య సః సింహబలః. నను ప్రాణపకాదేన సర్వేషాం బలవత్త్వం,
 స చ ప్రాణో వాయురేవేతి కృత్వా వాయురేవోపాస్య ఇత్యుత ఆహ-హరి
 ప్రాణ ఇతి. హరేః వాయోః ప్రాణః ప్రాణనకర్తా. జగత్ప్రాణస్యాపి
 వాయోగయం ప్రాణభూతఇత్యర్థః. ఈశ్వరశక్తిం వివా ప్రాణస్యాపి ప్రాణ-
 నశక్తిః కుతస్సాగ్నిదితి భావః. సన్దేహం ప్రాణాచ్చక్తిర్వథా భిన్నా తద్వ-

హాతునసంహారకాదీశ్వరాత్సంహారోపి భిన్న ఏవేశ్వర ఆహ - హాః జాత్యేతి. హాగృహం యమాదిహం యదగ్రణం సి తదీశ్వరతత్త్వమేవేశ్వరః. ఈశ్వరః క్రిస్తు ఈశ్వరాన్న పృథక్. జీవానాం శక్తయస్తు ఈశ్వరసంబంధస్య ఏవేతి జీవేశ్వరః పృథగ్భూతా ఏవేతి భావః. నను ఈశ్వరప్రధానవ్యూహాం వాసుదేవసంకర్షణబ్రహ్మనిరుద్ధానామృత్యే సంహారాధికారస్సంకర్షణస్యేవేతి కృత్వా సంహారోఽయం కిం సంకర్షణ ఇత్యాశంకాయామాహ పరిప్రేయః ౪౩, సంకర్షణస్య ప్రియో వాసుదేవ ఇత్యర్థః. తస్మైచ పరమాత్మ వ్యాత్. [అతి సత్త పదాని] ౧౦.

శ్లో॥ హరిశ్వరో హరిధరో హరిశాయీ హరికృధః

హరిబాహుర్హరిద్యేషీ హరిగ్రాహీ హరిక్షయః॥ ౧౧.

వ్యూహాంతరమాహ - హరిశ్వర ఇతి. సర్వేంద్రః శేషఇతి యావత్. సంకర్షణ ఇతి ఫలితమ్. “అసీనమూర్వ్యం భగవంతమాద్యం సంకర్షణం దేవ ముమంతసత్త్వం, వివిత్సవసత్త్వమతః చరన్సమచారపూర్వా మునయోఽస్య పృథక్” ఇతి భాగవతే శేషస్య సంకర్షణపదేన గ్రహణాత్. సమిత్వే కికారేఽప్యయః, కర్తృ హరతి జగదితి సంకర్షణ ఇతి వ్యుత్పత్తిః. అతః సంకర్షణాత్మకస్య వాసుదేవస్యేతి తదర్థః. “అనంతశ్చస్త్రినా గానామితీ శునాచ్ఛేషస్య భగవద్విభూతిత్వమ్. సన్దేవం శేషవాసుక్యాదిభూషణశ్చివ ఏవ సేవ్య ఇత్యం ఆహ - హరిధరఇతి. మాలామంత్రే హయగ్రీవస్య కర్క-టకాదిధారణప్రసిద్ధేః. నను వాసుదేవస్య పరమాత్మత్వం; సంకర్షణస్య తద్విభూతిత్వమిత్యత్ర కోపేతుః? క్వచిదపి వ్యూహాంశే విశేషా భేవాదిత్యత ఆహ - హరిశాయీ శేషశాయీ పురుషదపకృష్టం హి శయనమితి భావః. సన్దేవం హయగ్రీవస్యైవేశ్వరత్వే నృషిసితినహారాణాం తత్కార్యత్వేన సంకర్షణస్య లయకర్తృత్వం కథమిత్యత ఆహ - హరికృధః; హరేశ్చేషస్య కృపాక్రొధః యశ్చాత్మ తథోక్తః. సంకర్షణం ప్రకోపయత్వా తేన జగత్సంహరయతీతిశ్వరగ్రేరణాసత్వాదీశ్వరస్య లయకర్తృత్వమవిరుద్ధమితి భావః. ఇదమేవ సుఖమాహ - హరిబాహురితి. హరిర్బాహుః యస్య సః తథోక్త

అర్చ్యః. సంకర్షణోఽస్య బాహుసానియ ఇర్చ్యః. అర్చ్యసంహారే భుక్తి
 బాహురాజస్వహాయస్తద్వదిన్యోస్య సంకర్షణో జగత్సంహారి ఇతి. అత్ర హరి
 యస్యర్వాణాం దీరాబాసాహో యస్య స వ్యోమ ప్రతియతే. నను సంకర్షణ
 కర్షణోవాన్యథ్య ఏవన తీర్థ్యగ్ని ఇర్చ్యత ఇహ హేతురత ఆహ - హరిశ్చేషే
 స-దేశ్యేషస్య ద్వేషే హస్తా మహాప్రళయే సంకర్షణాదివ్యూహాత్రియస్యాపి
 నానుచేవేలయాత్. నను చేతనాచేరనోపమ్యనాయ వాసుదేవస్యంకః కం
 స్త్వీచకారేవ్యత్ర తో దృష్టాంత ఇర్చ్యత ఆహ - హరిగాగ్రహారిం ప్రకరణా
 ద్వానుకినర్పం గృహతీతి హరిగ్రాహీ. నముద్రమథనాదమితి భావః. ఆతథా
 సతాచ ఇతి జేయమే. దేవానునముద్రాద్యుపమ్యనాయ వాసుకిం సహస్ర
 భుజో భగవాన్ యథా స్త్వీచకాగ్ నదృద్ధిర్భక్తి. నను వాసుకేన చర
 నాత్మా సంకర్షణస్తు నేర్చ్యత్ర కిం మానమత ఆహ - హరిశ్చేషు హరిః కుంభ
 నివ్యాశ్చిస్సర్పః యయో నవాసో యస్య స తథోక్తః. ఆమృతస్సహిషేణ
 సత్రపగ్రమాన ఇతిర్భక్తి. యద్వా - హరిర్నిగీరాత్సయోక్త్యా సుషున్నా
 నివ్యాస్సర్పవద్ధిరత్వాత్, సుషున్న ఇతి. సుషున్నానియన్వాదీశ్చి
 ద్భక్తి భావః. సంకర్షణస్తు నైశు, తస్మానాత్మత్వాదీతిభావః. (అత్ర అష్ట
 కామాని.) ౧౦.

శ్లో॥ హరిర్హరిగుణో హర్తా హరిస్థానం హరివ్యయః।

హరిపుత్రః పరవ్రీతి-ర్హరిపుత్రః జయప్రదః॥

౧౨

నను సర్వమిదం జగ ద్యేనప్రాణితి స ఏవేశ్వరః, యం చేతనామను
 పుత్రయ ఉచ్చరంతీతి భాగవతాత్. తాదృశశ్చ వాయురేవ. “జగ
 త్రాణస్సమీరణా” ఇతి కోశా - పత్ర ఆహ - హరితి. వాయుర్భగవద్విభూతి
 సేశ్వరః. “పపనః పుషామస్మితి గీతావచనాదితిభావః. నను వాయో
 ర్విష్ణురూపత్వే వాయుకాన్యస్య స్పర్శస్య కింరూపత్వమత ఆహ-హరిగుణ
 ఇతి. వాయోర్గుణస్సర్పరసోఽహమపుకాం తేయేత్యాదీనాముపలక్షణ త్వేన
 వాయోస్పర్శస్యాపి భగవద్విభూతిత్వమితి భావః. నను గుణాదునిశ్చ
 గుణగ్రాహీ శ్రేష్ఠ ఇతి కృత్వా వాయోస్సర్పాచ్చ తద్గ్రాహీ పురుష

ఏకః సంకల్పః ఆహ - హతేతి. శబ్దాదిగుణాకా తస్య పృక్రేషు నిష్కా భగవానేవ గృహ్యేతి. జీవస్య తత్రాభిమానో జ్ఞానః లసితి ఏవేతి భావః. నను వాయోఽపి హాయుకారణం గగనముత్తమమ్! పరిసరపక్షిం హృదయమా రుణయోదహోమితి దహరాకాశస్యోపాసనం చ ప్రసిద్ధమతే ఆహ-హరిస్తానమితి. వాయోరాకాశే సంచారాత్ వాయోస్థానమాకాశ ఏవేత్యర్థః. ఆత్మ కార్యత్వాదాకాశస్య భగవద్రూపత్వమవిరుద్ధమేవేతి భావః, నను కిం తదు పాస్యే? ము ఆహ-హరివ్యయ ఇతి. హరిశబ్దోత్ర లక్షణయా గగనం ప్రతి పాదయతి. ప్రకరణాత్ హరేః వాయుకారణస్యాకాశస్య యో లయో యస్మిన్ సతథోక్తః. సర్వమపి కార్యజాతం స్వకారణే లీయమానమపి సు మకారణే శుభ్యరే ఏవ తస్య ముఖ్యలయ ఇతి భావః. ఆత్మన ఆకాశస్సం భూతౌభిర్భూతే, కార్యస్య కారణే లయాచ్ఛ. ఆకాశలయస్తానమాత్మా హయగ్రీవ ఏవ సేవ్యః. న త్వాకాశ ఇతి భావః. నన్విదమా త్మతత్త్వం కథం జాయతే ఇత్యుత్ర ఆహ - హరిపుత్రపగప్రీతీతి. హరిపుత్రే హనుమతి పరాప్రీతీ ర్యస్య సతథోక్తః. శ్రీరామావతారే హనుమతి ప్రీత్యైతిశయా ద్ద్యామస్వయమేవ స్వతత్త్వం హనుమతే కథయామాసేతి భావః. తదుప శేషస్య ఫలమాహ - హరిపుత్రపగప్రద ఇతి. జయస్సంసారాదినభీభవః, మోక్షస్య జయ ఇతి నా. హనుమతే జయం ఏవ హనిత్యర్థః [అత్ర సప్తపదాని]. ౧౨

శ్లో॥ హరిమండలసంత్రాతా హరిస్థానసమాకృతిః

హరిసంతర్పితప్రాణో హరిజీవనకృద్రసః.

౧౩

నను హనుమజ్జయప్రదో వాయురేవ, సూర్యుడింబగ్రహణమయే త్తది మభవాదిత్యుత ఆహ - హరిమండలసంత్రాతేతి. వాయుమండలరక్షకః. దితి గర్భే ఇంద్రేణ భిద్యమానం వాయుమండలం దితిప్రతీసముపబృంహితం భగ వత్తేజ ఏవ రరక్షేతి ప్రసిద్ధః. యస్వయమేవ పరాభూతిః స కథమస్యస్య జయప్రదస్యాదితిభావః. హరిస్థానసమాకృతి. హరిస్థానం గగనం తత్సమా ఆకృతిర్యస్య సః తథోక్తః. యథా మహాకాశఏవ ఘటోదరాదినర్గ్యగంద్రా

శ్రీభివ్యాప్య వస్త్రతే తద్విష్ణుగవాసవి సర్వత్ర వ్యాప్య వస్త్రతంత్ర కృత్వా
నాపూర్వః ప్రవేశః లంకనీయ ఇతి భాషణం. నను అస్మాకం ప్రాణేంద్రియరేచనాయ వాయునేహ ఆవశ్యకీత్యత ఆహ-హరిదంబరేచనప్రాణ
ఇతి. హరిణా వాయునా సమ్యక్ పరిపితః శృప్తిం ప్రాపితః. ప్రాణ
ఇంద్రియవిశేషః యస్య స తథోక్తః అస్మదంబరాత్మా భగవానేవ గంధం
గృహీత్వా మోదతే న తు వయమిత్థార్థః. నను తహిం ఈశ్వరస్యాపి వాయు
స్వేచ్ఛః, కిం పునరస్మాకమిత్వత ఆహ-హరిజీవనకృద్దన ఇతి. హారేః ప్రాణ
వాయోః జీవనకృత్ ప్రాణనకారీ రసః అపాంకుణః స భగవానేవ. ప్రాణేభిః
పీతానామపాం ప్రాణాహరత్వమన్నానాం మనోగామిత్వం చ శృత్రిప్రసిద్ధం.
రసాస్వాదాభావే ప్రాణస్య శరీరాన్నిర్గమచ్ఛ్రవసిద్ధః. తస్మాత్ భగవా
న్స్వయమేవ రసరూపేణ ప్రాణం జీవయిత్వా తేనోచ్ఛ్వాసాత్మరేన
స్వయం గంధం గృహీతీతి కృత్వా, ఈశ్వరస్య రాజ్ఞో భృత్యశుభ్రువీవా
యం వాయురితి భావః, అసోఽహమపు కాంతేయేతి గీతావచనాదీశ్వ
రస్య రసరూపత్వమితి జ్ఞేయమ్. [అత్ర చత్వారి సదాని సన్తి] ||౧౩||

శ్లో॥ హరిర్హరిగదండాత్మా హరిదండో హరిప్రభుః |

హరిపుత్రమహాబంధుర్హరిలోకామృతార్భకః॥ ౧౪

నను లోకే శాసకత్వమిశ్వరస్యాసాధారణోధగ్మః. తథా చ యమస్య
దండధరత్వం బహుధా శ్రూయతే. అతో యమ ఏవేశ్వర ఇత్యత ఆహ-
హరిరితి, 'యమస్సంయమతామహామితి గీతావచనాద్యమో భగవద్విభూతి
రేవేతి భావః. నను యమాదపి తదీయా శిక్షా శ్రేష్ఠా ప్రధానత్వాదత
ఆహ-హరిగదండాత్మేతి. హరిం యమం గచ్ఛతీతి హరిగః స చాసౌ దండః
తద్రూపః యమగతశిక్షాపి భగవద్విభూతిభూతైవ 'చండో దమయ
తామస్తీతి గీతావచనాత్. నను యమో యేనేదం శిక్షయతి స ఉతమ
ఏవేత్యత ఆహ-హరిదండఇతి. యమస్య కాలదండోపి భగవద్రూప ఏవ. నను
ఈశ్వరస్య విభూతిర్యమః, యమస్య విభూతిరీశ్వరో నేత్యత్ర కిం నియా
మకః? మత ఆహ-హరిప్రభురితి, యమస్యాపి శాసకః. అజామిహోపాఖ్యానే

ప్రభుత్వమిదమ్. నను కిమనలంబ్య భగవానయం సర్వం శాస్తీత్యత ఆహ-హరి
పుత్త్రమహాబంధురితి. ధర్మరాజస్యాద్భుతబంధుః. బంధవో హి సంపన్న
మనువర్తంతే, విపన్నం తు త్యజంతి. అయం తు న తథేత్యద్భుతత్వం
జ్ఞేయమ్. “యత్ర ధర్మస్తత్ర కృష్ణ” ఇతి నచనాద్ధర్మమలంబ్య భగవాన్
ధర్మరాజం రరత్. అధర్మాశ్రయం తు దుర్యోధనం శిశిక్షేతి భావః. నను
హరిప్రభురిత్యుక్తం, యమశాసనం కిం కదాచిదప్యనేన నివారితమిత్థైః ఆహ-
హరిలోకాహృతార్భక ఇతి. హరిలోకాద్యమపురాదాహృతః ఆసీత్ః అర్భకః
శిశుః యేన సః. కృష్ణో హి గురుపుత్రం యమలోకాత్పునరాసీతవానితి
భాగవతమ్. న హి యమశాసనతిరస్కారం వినా యమలోకాత్తస్యాన
యనం సంభవతీతి భావః. [అత్ర పట్టుదాని.] ||౧౪||

శ్లో॥ హర్హర్హరిపదభ్రష్టగంగాకీలితశంకరః|

హరో హరశిరశ్చంద్రికాతూళితాంఘ్రికః||

౧౫

నను త్వదుక్తా గగననదృశత్వాపయో గుణా మానావంతే, న తు
హయగ్రీవే ఇత్యైవ ఆహ-హరిరితి విష్ణుః హంత్యాశితానాం దుఃఖమితి హరిః,
వాగతి ప్రశయే సర్వమితి వా. విష్ణురేవాయం స-సోభయోచ్ఛేదః. యాప
భేదేఽపి అంతఃకరణాద్యభేదాత్. నను విష్ణురేవ హయగ్రీవ ఇత్యస్తు
నామ, విష్ణురేవేశ్వర ఇతి నిర్ధారణం తు న భవతి, మృత్యుంజయస్య శివస్య
ఈశ్వరస్య సత్త్వాదిత్యత ఆహ-హరిపదభ్రష్టగంగాకీలితశంకరః, హరి
పదాత్ విష్ణుపదాత్ గగనాదితి యావత్, వియద్విష్ణుపదం వాత్విత్వ
మరాత్. భ్రష్టయా సలితయా త్రివిక్రమచరణసంరంభాదితి భావః. గంగయా
కీలితః వ్యాప్తః సంయోజితఇతి వా శంకరః యేన స తథోక్తః. ప్రణామసమయ
ఇతిభావః. త్రివిక్రమస్య విష్ణోశ్చరణం సత్యలోకాదికమభివ్యాప్య బ్రహ్మాండోపరి
కటాహం భిత్వా తతోమందాకినీం భ్రంశయామాస సా చ తదానీం తత్పాద
ప్రణతేశివశిరసి లగ్నీత్యర్థః. అనే యచ్చా చ నిస్సృతసరిత్రవరోదతేన తీరేన
మూర్ధ్ని విధృతేన శివశ్చివోఽభూదితి భాగవతం స్మరితమ్. విష్ణుపాదోదక
ధారీ శివ ఈశ్వరో నైవ, కింతు తద్భుత్య ఏవేతి భావః. నను విష్ణుశివ

యోర్మునాధికభావనాగోజ్జానవిలసిత ఏషః. అహం బ్రహ్మ చ విన్నప
జగతః కారణం పరిమితి విష్ణువచనాదేవ శివస్యాపిర్వరత్నాచగమాదిత్యత
అహమహ ఇతి. శంకరోఽపి శివుశ్చభూతిలేవ యద్రాజాం శంకరశ్చ
స్త్రితి గీతావచనాదితి భావః. తద్వికీం స కేవలేష్య? ఇత్యత అహమహ
శివశ్చంద్రచంద్రికాక్షాశితాంఘ్రిక ఇతి. హరస్య కిసి సర్వమానస్య చంద్రస్య
చంద్రికయా పయోధారాభూతయేతి భావః. ఊత్త అంఘ్రి యస్య
స తథోక్తః. యశీవస్యాపి సంతప్యస్య ఏవ శేష్యః. స చ హరస్యమాప
త్సస్యాక్తస్య వ్యాఘాత ఇతి వాచ్యమ్. విభూతీనాం శివాదీనాం విభూతి
మతో విష్ణోశ్చ స్వామిభృత్యభావసత్త్వాదితి. ఉక్తం హి శివేనైవ అవ్యా
కృతం భాగవతోధ వైషవః పదం యథాహం విబుధాః కలాత్యయే ఇతి.
లింగభంగే సతి శివాచయో వయం యచ్ఛదం ప్రపత్స్యామహే తచ్ఛదం పిష్ఠ
భక్తోఽధునైవ యాతీతి తదజః. తస్మాదపునరావర్తి పదప్రదాయిన హయగ్రీవ
శేవైవ నృణాం సాధ్యసీతి భావః. ||౧౦౫||

శ్లో॥ హరత్రాతా హరసఖో హరపుత్రోత్తమాభిభూః |

హరకార్యకవిధ్వంసీ హరమూర్తిపితామహః || ౧౬

ఇదమేవ శివాద్విషోః పాదమ్యం స్థాపయతి. హరత్రాతేత్యాని
శ్లోకే, నను సముద్రమథనే విషే జాతే సతి తిం పాతుం బ్రహ్మస్త్వాదయో
నాశకః, శివ ఏవ పపా, అతశ్శివ ఏవోత్కృష్ట ఇత్యత అహమహత్రా
తేతి. హరస్య రక్షకః విపభక్షణభస్మానురకరనిక్షేపకాదిభ్యో హరం రక్షి
తవానిత్యర్థః. త్రాతే హేతుమాహ హరసఖ ఇతి. హరస్య సఖా సఖ్య
స్తానిముచితమితి భావః. నను కర్ణచిత్పరాణాంతరే కుమారేణ విమరిత
ఇతి ప్రతీయత ఇత్యత అహమహరపుత్రోత్తమాభిభూః హరస్య పుత్రోత్తమః
కుమారః తమభిభవతీతి తథోక్తః. పరశురామావతార ఇతి భావః. “యః
పృష్ఠం దదతోపి పణ్బుఖజయే శత్రోర్ముఖం దృష్టవానితి మురారివచనాత్.
తత్పురాణాంతరం తు తామసత్వాద్రాహ్యమితి జ్ఞేయమ్. నను హరపుత్రః పరా
జితో భవతు నామ, హరస్తు శేత్యత అహమహకార్యకవిధ్వంసీ శివకోదంప

భండనం. శివకరసింహనం యస్మాన్మహాకాసోపిచాపశ్చిరముకరసింహనం నాశకదితి
 కృత్వా శివాద్విష్ణురేవ బలీయానితి భావః, నను పరశురామస్య విషాశ్శివ
 శిష్టత్వాచ్చిన్న ఏవోత్తమ ఇత్యత ఆహ - హరణగూర్తిపితామహాఇతి. జీవస్యా
 జత్యాన్మూర్తిగ్రహణమ్. హరశరీరస్య. పగమకారణం విష్ణునాభికమలా
 ద్భస్మాబాతస్తత్తస్మ దుద్ర ఇతి భాగవతప్రసిద్ధం. న చ పురాణోంతరేహరా
 డేన బ్రహ్మాదీనాం ప్రసూతిః ప్రతీయత ఇతి వాచ్యమ్. 'రాజస్తే తావదన్యాని
 పురాణాని సతాంగణే, యావన్నస్యశ్యతే సాక్షాచ్ఛ్రిమదాగ్భవతంపలమితి
 వచనేన భాగవతవచనాత్పురాణాంతరస్య తుచ్ఛత్వాత్. [అత్ర పంచ
 పదాని.] ||౧౬||

శ్లో|| హరజిహ్వగ్రసంభూరీ హరగోత్రసమున్నతః|

హరధైర్యాదిదంభోర్హరహృద్వనసామజః||

౧౭

నను శ్రీరామేణ రామేభ్యరే రామలింగస్య స్థాపితత్వాదర్పితత్వాచ్చ
 శివ ఏవోత్తమ ఇత్యత ఆహ-హరజిహ్వగ్రసంచారీతి. శివస్య జిహ్వగ్రే సం
 చరతీతి తిథాక్తిః. హరేణ సదా జప్యమానరామనామక స్త్యేత్కర్ణః. రామస్య
 కీలామానుషదైగ్రహత్వాల్లోకవిడంబనాయ రామలింగస్థాపనముచిత మేవ.
 శివస్య తు రామమంత్రజప ఈశ్వరత్వవిహితకర్ణ ఏవేతి భావః.
 నను మేరుగన్యా శివోఽత్యున్నతత్వాదుర్తమ ఇత్యత ఆహ-హరగోత్రసము
 న్నతఇతి కైలాసనదత్యున్నతః. శివస్తు కైలాసనిలయ ఏవేతి భావః. అద్రగోత్రి
 గిరిగ్రావేత్యున్నతః. నను విష్ణుర్మాహినీరూపీ సకా శివస్య ప్రియావదానచారేతి
 శివ ఏవాద్రప్తపాయమ ఇత్యత ఆహ-హరధైర్యాదిదంభోర్హరితి. హరస్య
 ధైర్యమేవాద్రీ తస్య దంభోభిః కులిశః తన్నివారక ఇత్యర్థః. విష్ణోః
 కృత్రిమమేవ మోహినీవేషం దృష్ట్వా శివః తుభితవానిత్యధీరశ్శివ ఇతి భావః,
 అనేన మోహినీవేషధారణమేవ న తు తచ్చిహ్నధారణమితి కృత్వా శివ
 ప్రియాత్వవచనమవేకకృతమేవేతి సిద్ధమ్. నను విష్ణునా శివశ్శివ్యత ఇతి
 ప్రతీయత ఇత్యత ఆహ-హరహృద్వనసామజఇతి. హరస్య హృదయాపే సనే
 సామజో గజః, గజో వన ఇవ హరహృద్వయం విహరతీత్యర్థః. "శ్రీరామ రామ

రామేతి రమే రామే మగోరమే" అతి శివేనైవోక్తత్వాత్. [అత్ర చత్వారి
సహస్ర] ||౧౭||

శ్లో|| హరతూణీరనిలయో హరబాహో హరప్రియః|

హరనేత్రస్య స్తతేజా హరశ్శ్రోత్రధవత్రగః|| ||౧౮||

నను విరజా యమునాదిషు కృతః హరో విషుః, రుద్రస్తు సర్వామపి
గంగాం సతాన్వేన బభారేతి కృత్వా రుద్ర వివోక్తేషు ఇత్యేత ఆహ - హర
తూణీరనిలయ ఇతి. శివస్య తూణీరభూతే సముద్రే నివాసో యస్య సః
గంగాధరాత్సముద్రనిలయ ఉత్తమ ఇత్యర్థః. యద్యా నను సముద్రకాయినో
విష్వస్సుముద్రతూణీరశ్చిప్తేషు ఇత్యర్థ ఆహ-హరతూణీరనిలయఇతి. హరస్య
తూణీరస్య సాగరస్య చ నిలయః నివాసభూమిః విరాట్పురుషే తస్మిన్
విరాగరయోస్థిసృతత్వాత్. సర్వాత్మనోంతికరణం నిరత్రమితి కుక్షిస్సముద్రా
ఇతి చ భాగవతాత్. సముద్రమేవ శివో దధార, విష్ణుస్తు సముద్రం, తద్ధి
ర్వారం శివం చేతి కృత్వా విష్ణురేవోర్తమ ఇతి భావః. నను త్రిపురాసుర సం
హారే రుద్రో విష్ణుం బాణీచకారేత్యర్థ ఆహ - హరబాహ ఇతి. హరస్య
బాణభూతః, యథా బాహో ధానుష్కస్య, తద్వచ్చిపస్య విష్ణురిత్యర్థః. స్వశో
స్థిత్రిపురజయే శివస్యాసమర్థత్వాదితి భావః. నను బాణశబ్దస్యాపచారికత్వం
చరితం త్వయా, నైతిద్యుక్తం "బాణీభూతపురాణపూరుషధృతిప్రత్యాశయా
ధారిత" ఇతి మురారివచనాదితి చేన్మైవమ్. అతిశయోక్తిత్వాత్తద్వచనస్య.
న హి పురుషస్సాక్షాద్బాణీధీపేతుమర్హతి స్వప్నేపీతి జ్ఞేయమ్. నను కుతో
యం శివస్తేన సాహాయ్యకమాచచారేత్యర్థ ఆహ - హరప్రియ ఇతి.
యతోయం హరస్య ప్రియస్తత ఇత్యర్థః. నను ఫలనేతోస్థిలనమాత్రేణ
శివస్సర్వం జగదహతి; విష్ణుస్తు నైవమిత్యర్థ ఆహ - హరనేత్రస్య స్తతేజా
ఇతి. హరస్య నేత్రే న్యస్తం ప్రళయనిర్వాహాయ సాపితం తేజో యస్య
సత్రణోక్తః. యది శివనేత్రస్య స్వాభావకతేజోవర్త్యం తర్హి భృగుచరణ
నేత్రాగ్రతస్య పరాభూతిశ్చిదీయాదితి భావః. యథా భారతసంగ్రామే
శ్రీకృష్ణేన అరుణే తద్గాంధీవే చ స్వతేజో నిహితం ద్వందదితి జ్ఞేయమ్. నను

ప్రళయే సంక్షయమాణం విష్ణుం శివో పటస్పృశీ భూయ గరత్కేత్విత్ర ఆహ -
హరస్యగ్రోధపత్రగ ఇతి. హరి ఏవ స్యగ్రోధః తస్య పత్రం గచ్ఛతి ప్రాప్నోతి
తీతి తథోక్తః, మార్కండేయస్య స్వమాయావైభవం దర్శయితుం శ్రీవిష్ణుః
శివం పటీకృత్య తత్పత్రే శిశుర్భూత్వా మాయాప్రళయసముద్రమధ్యే శయితి
వాక్. సచాయం వాస్తవః ప్రళయః మార్కండేయోత్పత్తిప్రభృతిప్రళ-
యస్యైవానాగమాత్. యద్యయం విష్ణుర్భూత్వ ఏవ స్వాత్మహిం వటకాఖా-
మాలంబ్య తరుణస్సన్నేవ వశేత, శిశుత్వం పత్రశయనంచేతీదం తు లీలాం
వినా నోపపద్యత ఇతి జ్ఞేయమ్. ప్రసిద్ధం చేదం భాగవతే. [అమ్ర పంచ-
నామాని] ౧౦.

శ్లో॥ హరసాత్కృతశూలేంద్రో హరపాపసమాపనః

హరనేత్రహుతానజ్ఞో హరజాయాసహాదరః

॥౧౦॥

సను విష్ణుర్నిత్యం సహస్రకమృతైశ్చసంస్పృశన్ సన్ కదాచిన్విష్ణుః
భక్తిపరీక్షారం శివేన ఏకస్మిన్ కమలే అుభ్యై కృతే సతి విష్ణుస్సృ-
నేత్రకమలేన తమానర్చ్య తతస్తుష్కృవో విష్ణువే చక్రం ద్రిగ్నాసత్యైః
ఆహ - హరసాత్కృతశూలేంద్ర ఇతి. హరిసాత్కృతః హరియ ద్భక్తి-
భక్త్యర్థః. శూలేంద్రః ఉత్తమశూలాయుధః యేన స తథోక్తః. విష్ణుం శివ-
స్సంపకపుష్పసహస్రేణ ప్రత్యహమృత్యన్ సన్ కదాచిన్దేకం చంపకమ-
పశ్యతా స్వనాసాం భిత్వా విష్ణుమపూజయత్. తతశ్చ తుప్తా విష్ణుశ్శివాయ
త్రిశూలం దత్తవానితి ప్రసిద్ధిరీతి భావః. పూర్వోక్తం త్వసత్త్వం, విష్ణోర్విష్ణు-
సిద్ధశంఖచక్రత్వాత్. సను నరసింహో హిరణ్యకశిపుం హత్వా తదనురక్తం
పితౄ పాపీభూయ పునరైశ్యమంతం గంస్తుమక్షమౌభూత్. తదా శివశ్చ
రభీభూయ నృసింహం. హత్వా పవిత్రచకారేత్విత్ర ఆహ - హరపాపసమా-
పన ఇతి. హరస్య పాపస్య బ్రహ్మశిరశ్చేదనజన్యస్య సమాపనః సమాప్తి-
కర్తా. బ్రహ్మశిరఃకపాలే కరే లగ్నే సతి తస్మైచనాయ స్వయ మక్షమస్సన్
శివః విష్ణుం శరణం గత్వా తత్కృపాప్రేరితలక్ష్మీద్వితీభిక్షావైభవవశా
త్పుతోభూత్. సేవ బ్రహ్మహత్యా ప్రాపదిరూపేణావిగ్నాయ అష్ట

హాకారాదిహయగ్రీవసహస్రనామావళిన్యాఖ్య. హాకారకర్తృకన్యసింహాహారం
 యః, అప్రామాణికమేషః. “నైవైద్విదారయామాన స్వసింహావళిభం సూక్షేపః
 చరాహపురాణాత్. కిం న హిరణ్యకశిపుహననదన్య బ్రహ్మహత్యాగ్రస్తం
 నృసింహం మోచయతుం శరభస్యాశ్చక్రే నసింహహననదన్య బ్రహ్మ
 హత్యాగ్రస్తం కిం పాపార్యోచయతుమనః ఆపశ్యకన్యాన్యత్. శస్యాన్యస్య
 ఇత్యనవసాదోమః. నను కివో విషువుత్రమనంగం చదాహత్యై ఆహ - హా
 నేగ్రహతానంగ ఇతి. హానీతే అగ్నికంఠతుల్యే హుతః ఆనంగ.
 కామో యే స రథోక్తః. కామదహనం విషువుత్రమేష, కింను తుత్ర నిమిత్త
 మత్రమ్, భారితసంగ్రాహే ఆరు నదతి భావః. నను స్వపుత్రేచిగే సతి
 స్వయం కిమిత్తుదాసితవా సతి ఆహ - హరిహాయానహోచర ఇతి. హానా
 యోయా. హర్షత్యాః సహోచరః తత్తుభ్య ఇత్యుక్తి. భగవీశభక్త్యోగో
 తద్భర్తుహననం న కృతిమితి భావః. అత్ర శాత్రయా - క్షేద్యకే, తు
 నిగ్రహవశాదండత్రయంబాతమ్. ఏకస్మిన్నంచే విషహన్యత్యై. కస్యస్మిన్
 కలత్కై, అపి స్మిన్ వాణీప్రమృడోబాతావీత్ మయాప్తి. అతః హన్యతే
 సహోదగత్వం విష్ణోర్మత్యమేష. న తు గౌరమితి భావః. [అద్ర నన్యాః
 నామాని] ౧౯.

శ్లో॥ హరపాపండదూరస్థో హరపాపండఖండనః
 హరద్వేషవిహీనాత్మ భక్తప్రాప్యో హరప్రభుః ॥౨౦॥

నను కిపపాపండా నైతదాద్రయన్ ఇత్యత ఆహ - హరపాపండ
 దూరస్థ ఇతి. యత ఇదం తే నాద్రయంతే తత ఏవ తేషాం భగవత్ప్రాప్తి
 స్పృహవీర్యత్యుక్తః. విష్ణుదూషకాః కివైకభక్తాః కేచబాహ్యైరంగభావోక్తీనహ
 పండా ఇత్యుచ్యంతే. నను తేషాం కిష్ణుపదప్రాప్తిర్యాభూన్నామ, కింపద
 ప్రాప్తిస్యాదితి న కాపి తుతి రిత్యత ఆహ - హరపాపండఖండనః హరపా
 పండాక్ యమలోకం ప్రాపయ్య యమభక్తైస్తాక్ లవశః ఖండయతీత్య
 తః. స్వాజ్ఞారూపవేదవిరుద్ధాచరణాదితి భావః. నను హరపాపండనద్విష్ణో
 పాపండా అపి స్వ్యః, విష్ణుభక్తానామపి కిపదూషణ చక్రాంక భారణాద

పేదపియగాచార సత్త్వాదిత్యత ఆహూతగ ద్వేషవిహీనాత్మభక్తిప్రాప్త్య ఇతి-
 హయగ్రీవః పీఠాః ఆస్త్మనః స్వస్య భక్తిః ప్రాప్తుం గచ్ఛిః సహాక్షః. యే
 విష్ణుభక్తాః సే శివం న చూషయంతి. శివస్య విష్ణుభక్తగ్రంథే త్వేన విష్ణు
 విభూతిః త్వేన విష్ణుపాత్రత్వేన విష్ణుసఖత్వేన చ విష్ణుభక్తరూపి పూజనీయ
 త్వాత్. త్వస్త్వైత్యభ్యుపరిచారకభృత్యభృత్యభృత్యస్య భృత్య ఇతి మాం
 స్మగ్ లోకనాదశీ కులకేళరాచార్యోక్త విభయా భగవత్సేవావత్ భాగవత
 సేవాయా అపి విధేయత్వాత్. యే తు చక్రాంకధారణశ్చినం చూషయంతి,
 తేన విష్ణుభక్తాః కింతు పాపండా ఏవేతి భావః. తేషామపి యమలోక
 పార్శ్వప్రదేవ ఫలమితి జ్ఞేయమ్. నను ఈశ్వరశ్చర్మణి ఈశానశ్చంకరచ్ఛంద్రకేళి
 ఇత్యుపాదేవ శివస్య ఈశ్వరత్వవచనాత్ కథం విహరీశ్వరత్వమత ఆహూత
 భువితి. భాగవతత్వాదస్మాకం శివ ఈశ్వరః, తస్య తు విష్ణురీశ్వరః.
 “మాయాం తు ప్రకృతిం విద్యాన్మాయం తు మహేశ్వరమపిశు శ్చిత్తౌ
 విష్ణువాచ కథయా మహేశ్వరశబ్దప్రయోగాత్. ఈశ్వరాణామపి రుద్రా
 నామీశ్వరో మహేశ్వర ఇతి తదగః. [అప్రచిత్యాదిని నామాని] ॥౧౦౦॥

శ్లో॥ హారాత్మా హరహృద్ధర్మగణపో హర దై వతమ్ |

హారాత్మాభేదద్వగ్రుద్దీర్ఘాయుష్యో హరాభిభూః ॥ ౧౦౧ ॥

నను విహః పాలయం, శివస్య తిత్తో హ్రస్వం చ ప్రతిపాదయంతో
 విష్ణుభక్తా అపి పేదపియరా ఏవ. స్మార్తైః “శివస్య హృదయం విష్ణుర్విహారి
 హృదయం శివః, యథా శివమయో విష్ణురేసం విష్ణుమయశ్శివః. యథాం
 తదం న పశ్యామి తథా మే స్వస్తిరాయుషీతి స్మర్యమాణత్వాదాహ.
 హారాత్మేతి స్మృతాశివం విచార్యమ్. తథాహి హృదయం నామ హృత్పంచ
 రీకం ఉత మనః. అథవా తత్త్వమ్? నాద్యః, ప్రతిశరీరహృత్క్రమలూనాం
 భిన్నత్వాత్. న ద్వితీయః, మనసామపి భిన్నత్వాత్. అన్యథా పృథ
 క్పృథగన్యసహజలోపస్యాత్. అతఃపరికేషాన్తత్త్వం సిద్ధ్యతి, తత్త్వం నామ
 కాలత్రయాభాగ్యం పారమార్థికం స్వరూపం, తత్త్వం నారాయణః
 సర్వ ఇతి. తత్త్వశబ్దస్య బ్రహ్మవాచకత్వాత్ తతశ్చ సర్వం భిన్నమం

ప్రహేతి నర్వస్యాపి సర్వస్యైవ బ్రహ్మైవేతి ప్రాయమాణే శివస్యైవ
త్వమపి బ్రహ్మ మతో న స్యాత్ ? ఇతి శంకా. హరతి సర్వమితి హరిః సర్వ
మాత్మా ఆత్మా తత్త్వం యస్య సః హరాత్మా విష్ణోః పారమార్థికం హరః
బ్రహ్మైవేత్యర్థః. హరహృత్ హరిస్య శివస్య హృత్ తత్త్వం హరహృత్.
శివస్య పారమార్థికం యావం విష్ణురేవ. విశ్వం వేషేషి వ్యాప్నోతీతి విష్ణు
రితి పరమాత్మవాచకత్వాద్విష్ణుత్వస్య పూర్వోక్త్యయో విష్ణోర్బ్రహ్మ
త్వాచ్చ. స్మృతౌ తు శివో మంగళరూపః పరమాత్మైతి జ్ఞేయమ్. శివస్య
శిర్స్యం పరమాత్మా, విష్ణోశ్చ తత్త్వం పరమాత్మా. యథావిష్ణుర్బ్రహ్మ
మయః తథా శివోపి బ్రహ్మమయః ఇతి స్మృత్యర్థః. సర్వేషామభియోక్త్యైవ
మయత్వే సమాసే సతి అన్యతరస్య పారమ్యవాచోపపాదానిం
చేన్నైవమ్. సర్వస్యాపిజగతో బ్రహ్మమయత్వేన ఈర్ష్యదవిభాగస్యాప్య
ప్రాయాణికత్వాపత్తేః. ఆరేదం త త్త్వమ్. మహాకలస్సర్వమపి బ్రహ్మైతి
స తోపి విభేదః. వ్యవహరతస్తు సర్వేషామస్త్యేవ భేదః. అన్యథా వ్యవహర
లోపప్రసంగాదితి. నను విష్ణుభృత్యజయవిజయవతారభూత పారణ్యాపి
రావణాదీక శివో రరక్షేత్త్యైత ఆహ హర్తృగణప ఇతి. హరుః శివస్య
గణం ప్రమథగణం పాతీతి తిథోక్తః. శాపధ్రువే హి విష్ణుభక్తా విష్ణు
నైవ శక్తితావతి న తచ్చివస్య పారమ్యహేతుః. ప్రత్యుక్త శివప్రమథగణం
విష్ణురేవ రక్షితవానితి విష్ణురేవ పరమ ఇతి భావః. నను గోదావరీతి
రావో విష్ణుశ్చివలింగం బహుశః ప్రతిష్ఠాప్య పూజితవానితి పురాణమ్ సీ
త్య ఆహ - హరదైవతమితి. హరస్యైవైవతమ్. “శంక మహాభాగవతోం
స్మరామితి వచనాత్. శివలింగస్థాపనం తు శివతాత్కారమేవేతి జ్ఞేయమ్.
వస్తుత్వం లింగం న శివః, కింతు చూర్ణిప్రయాతీరస్వరూపమేవ. సమ
ప్రసంధస్సరూపాదితిజ్ఞేయమ్. నను “యథాంతరం న వశ్యామి తథా మే స్వస్తి
రాయు”షీతి స్మృతేః కా గతిరత ఆహ - హరాత్మా భేదద్వగ తద్విరాయుస్య
ఇతి. హరస్య పరమాత్మనః, ఆత్మనః విష్ణోశ్చ, అభేదం వశ్యంతి యే
తే హరాత్మా భేదదృశః. విష్ణుర్నామ న జీవవిశేషః, కింతు పరమాత్మైవ.
“యో మామేదమసంఘోజానాతి పురుషోత్తమ” మితి గీతావచనాత్. ఇతి
యే దృఢనిశ్చయాః తే ఇత్యర్థః. స్మృతౌ చ అంతరం విష్ణుపరమాత్మ
నోర్భేదమిత్యర్థః. న చ విష్ణుశివయోరుపక్రమాదయమగ్ధోనుచిత ఇతి వాచ్యమ్.

నత్పదయోరపి బ్రహ్మవాచకత్వస్య పర్యుత్తత్వాదీతి. యద్య - పరస్య
 శివస్య అత్మనో విష్ణోర్చ అభేదం యే పర్యంతి రి ఇత్యర్థః, బ్రహ్మవిద
 ఇతి యదత్, అథవా హరస్య శివస్యాత్మనః. పరస్మాదేనైవ అభేదదృశ
 ఇతి. భగవంతమివ భగవంస్సత్తం భాగవదనుపి యే చరమస్యైవ యా పర్యంతి
 త ఇత్యర్థః. తేభ్యః పత్రం పత్రం కాంతం చరమపదే ఆయుఃక్షయా
 భావాదితి భావః. ఆయుష్యం యేన న రిభోక్త్యః. అపునరాపరివిష్ణు
 పదం తేభ్య దిశత్యర్థః. దీగం తతసంపన్నం చరమిరమితి తు నాగ్గః.
 తనానస్య ఏతత్తుచ్చుఖప్రదానాయోగాత్, ననువిష్ణుం బ్రహ్మాత్మకతయా
 యే పర్యంతి తేభ్య విష్ణుః పరమపదం సిగతు నామ. ఏవే తు శివం
 బ్రహ్మాత్మకతయా పర్యంతి తేభ్యపి విష్ణురేవ దిరిక్త్యయ్యుక్తం, కిం తు శివ
 ఏవత్యత ఆహ - హరాభిభూః హరం శివమగ్రహతి శివస్యైవోతి బాణా
 నుగయుద్ధాదిష్టితి హరాభిభూః. అయం భావః - తద్వైవాహరరాజిత
 స్వేయం పూరితి క్రూయమాణత్వాత్పరమపదస్య స్వానిగా అపరాజితి ఏవ
 భవతి, న పరాజితః. అతః పరమపదం దాతుం శివో న క్షమత ఇతి.
 నను శివస్య కైలాసస్వామిత్యాత్మం దిశతీతి వాచ్యమ్. బ్రహ్మజ్ఞానస్య అపు
 నరాపరిమప్రాపకత్వేన పునరావృత్తిపదస్య కైలాసస్య బ్రహ్మజ్ఞానఫలత్వా
 సంభవాత్. వస్తులస్తు శివభక్తానాం కైలాసమపి విష్ణురేవ దిశతీ, న తు
 శివః. “ యో యో యాం యాం తనుం భక్త్య శ్రద్ధాయగర్చితుమీహతే
 తస్య తస్యాచలాం భక్తిం తామేవ విదధామ్యహమితి గీతావచనాత్.
 నర్వస్యాపి జగతః విహేశ్వరీరత్వాద్యాం యాం తనుమిహ్యుక్తమితి జ్ఞేయమ్.
 [అత్ర షట్ నామాని] ||౨౦||

శ్లో॥ హరిత్పాలభుజవ్రాతో హరిశాఙ్కహృదంబుజః |

హరిస్తానాక్షికమలో హరిభుగ్వైద్యనాసికః ||

-౨-౨

నను చంద్రచూడో వ్యోమకేశో దిగంబరశ్చ శివః శాస్త్రభాధరశా
 త్కేశవాత్మీతాంబరాచ్చ విహారతమ ఇత్యౌత అహ-హరిత్పాలేతి. హరి
 త్పాలా దిక్పాలా ఇంద్రాదయ ఈశానాంతః అష్టా. భుజవ్రాతో భుజ

ముదయో యస్య స తథోక్తః. శివస్యాపి క్షేమభుజాంతఃపాశిత్యం సిద్ధమ్. ద్విభుజాచ్ఛివాచ్ఛహుభుజః తత్రాపి లోకహలభుజస్య క్షేమరేష మహానితి భావః. హరికాంకశ్చంద్ర ఏకహృదంబుజం మనఃకమలం యస్య స హరికాంకహృదంబుజః, శివస్య చూడాయాం బహిరేష చంద్రలేజో వాస్తి. విషోస్తు హృత్పుండరీకాంతరేష పూర్వచంద్రో న్నరే. అతో విష్ణురేష పరమ ఇతి భావః. అపి న హరిసానాక్షికమలః హరిసానం గగన మేవ ఆక్షికమలం కమలతుల్యం నేత్రగోళకం యస్య స తథోక్తః. శివస్య శిరసి తేజయాషేణ వ్యోమాస్తి, విషోస్తు ఆక్షిదేశపరిమితమేవ సర్వమపి గగనమితి శివాద్విష్ణురేష మహానితి భావః. హరిం చంద్రం భుంజత ఇతి హరిభుజో దేవాః, లేహం చైవ్యో నానత్యో తావేవ నాసికే యస్య సః హరిభుగ్వద్భూనాసికః. శివస్య నైవమితి భావః. అత్ర ఇంద్రదానయో చాహవ ఆహు రుస్రా కరా దిశశ్శోత్రముముష్య శబ్దః. నాసత్యద్రుశో పరి మన్య నాస ఇతి, వ్యోరక్షిణీ చతురభూల్పచంగ ఇతి య భాగవతమను సంధేయమ్. [అత్ర చత్వారి పదాని] ||౨౬||

శ్లో|| హరిత్కర్ణో హరిదేశకాలవస్త్యపరిచ్ఛదః|

హరిదేశాదిరహితో హరినామాదిమశృతిః||

23

అపి చ హరిత్కర్ణః హరితో దిశ ఏవ కరా యస్య స తథోక్తః. శివస్య దిశోంబరభూతా విషోస్తు కగమాత్రదేశపరిమితో ఏవేతి విష్ణుగ్రహానితి భావః. ఏవం సంక్షేపతోభాగవతో విరాడ్రూపముక్త్యా విస్తరతో వస్తు మశక్యత్వాత్సర్వం సంగృహ్య ఏకపదేన వక్తి - హరిదేశకాలవస్త్యపరిచ్ఛద ఇతి. హరిత్ దిక్ దేశః కాలః భూతాదిః, వస్తు భుటాది, తై పరిచ్ఛదా పరిచ్ఛేదో యస్య నాస్తి స తథోక్తః. సర్వదిగ్వాప్యపిత్యా న్నాస్యదిక్పరిచ్ఛేదః. యద్యస్తు ప్రాచ్యామస్తి ప్రతీచ్యాం తు న, తస్య హి దిక్పరిచ్ఛేదః. తథా సర్వదేశగతత్వాన్నాస్య దేశపరిచ్ఛేదః, కాలత్రయే యస్థితత్వాన్నాస్య కాలకల్పతోపి పరిచ్ఛేదః. సర్వవస్తుమయత్వాన్నాస్య వస్తుపరిచ్ఛేదః. భుటాదేః పటాదిపరిచ్ఛేదో భవతి, తద్విన్నత్వాత్

మది సర్వాణి వస్తుని విష్ణురూపాశ్లేప తస్మాద్విష్ణోః కస్మాద్విష్ణునః మ
 త్చేదస్సన్యన్న తస్మాదపీత్యగః. సర్వం విష్ణుమయం బగదతి స్తా
 త్సర్వస్యోస్థాత్మకత్వమితి భావః. ఏతేన కైలాసకదేశనిలయాద్విష్ణు
 ఘృత్తాశ్చినాద్విష్ణోః పరమత్వం సిద్ధమ్. ఏవం శివాద్విష్ణోః పారమ్యం
 తిచ్చ్యత్వ నిగద్య అథ తత్త్వమాహౌకేసనామ్న - హరిదేశాదిరహిత ఇతి.
 సరమాత్మని దిగ్దేశకాలాదయోన సంతి, “నేహ నానాస్తీ కించ” నేతి శ్మసే
 తి భావః. నను పరమాత్మనో వేదవేద్యత్వాత్ “వేదాక్షిరాణి యావన్వి
 పతతాని ద్విజోత్తమైః, తావన్వి హరినామాని కీర్తితాని స సంశయః”
 ఇతి వచనాత్, “స్వాధ్యాయోద్యోతస్య” ఇతి శాస్త్రాచ్చ వేదః పశ్య
 శాం కిమేతన్నామప్రపచనేనేత్యత ఆహ - హరినామాదిమశ్మతిః - హరి
 తి నామ హరినామ ఆదిమా ప్రథమా శ్మతిః యస్య స తథోక్తిః. యదీయం
 హరినామ శ్మతేరాజౌ పశ్యతే స ఇత్యర్థః “హరిః ఓ”మితి ర్భిత్వపక్ర
 మాదితి భావః. అనేన హరినామప్రపచనమ్ వేదాధ్యయనాదపి పరమేష
 వేదాక్షిరాణాం భగవత్ప్రతిపాదకత్వాదేవ హరినామతేల్యం తద్ద్యచనే
 విహితమ్. న తావతా వేదాక్షిరపతనమేన కార్యమ్, న తు హరినామ
 పతనమితి విధీయతే, అపి చ హరినామకీర్తనే యత్ఫలం స్యాత్తత్ఫలం వేద
 పతనే స్యాదితి హరినామా మేవోపమానత్వేనాధిక్యం సిద్ధ్యతి. ఉక్తం
 చ “సకృదుచ్చరితం యేన హరి రిత్యక్షరద్వయం, బద్ధః పరికరస్తేన
 మోక్షాయ గమనం ప్రతి” ఇతి. తస్మాద్విష్ణువాచకం హరిపదం పథమశ్మతి
 శేవేతి భావః. [అత్ర చత్వారి పదాని] ॥౨౩॥

శ్లో॥ హరిణాంజ్ఞప్రియసఖో హరిణాంజ్ఞతనూభవః |

హరిణాంజ్ఞార్ద్రనిషమో హరిణాంజ్ఞకలానఖః ||

౨౩

నను “కామోకారీ నృన్యరకారీ” ఇతి శ్మతేః, “సోకామయత బహు
 స్యాం ప్రజాయేయేతి శ్మతౌ కామదర్శనాచ్చ కామ ఏవ జగజ్జన్మహేతు
 గీర్వర ఇత్యత ఆహ - హరిణాంకప్రియసఖ ఇతి. మన్యుభిఇత్యగః. “ప్రజన
 శ్చస్మి కందర్ప” ఇతి గీతావచనాత్కామో భగవద్విభవావతారవేతి

భావః. నను గుణానుకూల్యాభావేన శ్రీరామస్వామి వనవాసలాభాత్, బుధస్య బ్యతిక్యాస్త్యే గ్రహకోత్తమత్వప్రతిపాదనాన్య బుధస్సేష్య ఇత్యుత ఆహ - హరిణాంకకలనాభ ఇతి. బుధగ్రహస్య విష్ణుదేవతకత్వాత్ బుధో విష్ణుభూతిరేవేతి భావః. శ్రీరామస్య బుధకృతివనవాసస్తు రానందభాగ్య బుధ్యుచగత ఏన, న తు పాపం ద్రావ్యేతి జేయమ్. నను నా సింహాద్విష్ణు శోయం నరహయోఒతః కథం నేష్య ఇన్ద్రో ఆహ - హరిణాంకార్ద్రగ్రసుమమ ఇతి, హరిణాంకకలనాభ ఇతి. హరిణాంక ఇన్ద్రగ్రసుమమః శీత్రప్రభః “సుధానుగ్రహీచ్ఛిస్తుతిశ్చరవదాత్రిచన” ఇతి బ్రహ్మనచనాత్, హరిణాం కస్య కలా ఇవ నఖా యస్య స తథోక్తిః సృసింహస్తు సింహనఖః, కాలాం చక్షుర్దూరణశ్చేతి భావః. [అత్ర చత్వారి నామాని] ॥౨౪॥

శ్లో॥ హరిద్రామయరామాజ్జచిత్రితో హరిణాస్తకః॥

హయ్యంగవీనమృదులో హరిణోపలవిష్టరః॥ ౨౫

అపి చ హరిద్రామయేన హరిద్రావత్ప్రేతేత్యర్థః సునక సరత్వా సతి భావః. రామాయా లక్ష్మ్య అంగేన చిత్రితః సంజాతచిత్రవర్ణః స్వయం శ్వేతః పితామూ లక్ష్మ్యస్సంగేన చిత్రిత ఇత్యర్థః. అనేన స్త్రియా నేతితోఒయమిస్మాకం సులభ ఏవేతి సిద్ధమ్. నశ్వేపం యది సులభత్వా దేవాయం మారీచేన వంచిత ఇత్యుతి ఆహ - హరిణాంతక ఇతి. హరిణస్య మాయామృగస్యాంతికో నాశకః ఛరేనాశ్యేతద్విప్రియకారిణామృ పాదనిష్టం స్యాదితి భావః. నశ్వేపం హరిణాంతకః కిమయం వ్యాధవ త్కృతినః? నేత్యాహ - హయ్యంగవీనమృదులఇతి. హ్యో గోవోహో ద్భవం ననసీతం హయ్యంగవీనమిశ్యుచ్యతే తదీవ మృదులః మృదుస్య భావః. ధ్యానోపయోగితయా తస్య విష్టరమాహ - హరిణోపలవిష్టర ఇతి. హరిణాశ్చేత్వాః ఉపలా మణయో వజ్రమణయ ఇత్యర్థః. తేషాం విష్టర మాసనం యస్య స తథోక్తిః అనర్ఘవజ్రాసనాసీన ఇత్యర్థః. [అత్ర చత్వారి పదాని] ॥౨౫॥

శ్లో॥ హరిణాశ్మస్తంభసభామంటపస్థో హనైపుణః |

హరిణీనయనాంభోజపతిశ్చేతిబంభరః ||

-౯౬

నను చంద్రమండలే పుత్రాయం సిత ఇన్ద్రుత ఆహ - హరిణీతి. హరిణా
శ్మస్తంభసభామంటపస్థః హరిణాశ్మేష్టాః ఆశ్మానో మణయః తేనాం
స్తంభా యత్ర. తస్మిన్ సభామంటపే శివతీతి ర్భోక్తిః చంద్రమండలే
పత్రస్తంభసభామంటపే పత్రాన నేస్థి ఇతి ఫలరమ్. నైవలమయమూర్త్య
త్వాదేవ సేవ్యః, కిం తు బ్రహ్మణ్యత్వాదపితృత ఆహ - హనైపుణ ఇతి.
నిపుణ ఏన నైపుణః స్వాధ్యక్షః, హే బ్రహ్మణి నైపుణః హనైపుణా
బ్రహ్మణ్య ఇత్యర్థః. “బ్రహ్మణ్యో దేవకీపుత్రో బ్రహ్మణ్యో మధుసూదనః”
ఇతి మధుసూదన్య హయగ్రీవస్య బ్రహ్మణ్యత్వస్మరణాత్. నను యశ్చిం
దరం వస్తు తద్భద్రయే లగతి సత్త్వస్యదిత్యేతి ఆహ - హరిణీతి. హరిణ్యా
లక్ష్మ్యో నయనాంభోజే సేత్రిరూపే కమలే పతిరగ శ్వేతి బంభరః భృంగః.
యథా బంభరోంభోజే మందగ్రహణాయ పతతి తద్భద్రయం లక్ష్మీనేత్ర
ఇత్యర్థః. లక్ష్మీనయనయోరప్యతిహృత్య ఇతి కింపునరస్మన్నయనయోరగ్భిర్గా
పత్తిర్లభ్యతే. లక్ష్మీనయనయోగ్భద్ర ఇతి వక్తవ్యే, నయనే పతితి ఇతి
వచనాల్లోక్తిః పర్యాయోకం వా. శ్వేతి ఇత్యనేన హయగ్రీవస్య
రస్యాపూర్వత్వం సిద్ధమ్. శ్వేతానాం భ్రమరాణామభావాత్. లక్ష్మీ
నయనే కమలత్వమగోప్య హయగ్రీవే భ్రమరత్వగోకేణ లక్ష్మీనయన
సౌందర్యసారగ్రాహీ భగవానయమేవేతి సృజ్యతే. [అత్ర త్రిణి
పదాని] ||౯౬||

శ్లో॥ హరిసంహననో హస్తప్రమాణోరా హరాగ్రజః |

హరిస్ఫురద్రత్నకూటో హరితారానముద్యవః ||

-౯౭

ఉక్తమేవ లక్ష్మీనయనహరిత్వం కించిత్ స్ఫుటయతి - హరిసంహనన
ఇతి. హరేస్సంహనేష్వ సహననం శరీరం యస్య స తథోక్తః, సింహసం

హానో యువేతి ప్రసిద్ధేః. సింహసంహసనం యథా ఆశిష్ట్యం తుం దామిహిం
 చ తద్వచస్యాపీత్యన్యః. కించ హస్తప్రమాణోరాః హస్తప్రమాణముహో
 నక్షిః యస్య స తథోక్తః వికలవత్ ఇత్యన్యః. నను “యత్నాదపకుంజ
 పరాగచేత్రిదేహో యోగర్థమాపురుభయాం యదుక్తాహయాన్యా” ఇతి
 నిహికాముషీక్రసర్వఫలప్రదాయినీ దత్తాత్రేయసేవేతి కృత్యాన్యః. ఏవ
 సేవ్య ఇత్యత ఆహ - హరాగ్రజ ఇతి. హాస్య దూర్వాగ్రజః, కార్య
 కారణశబ్ద ఉపచారాత్. అగ్రజః భ్రాతా బ్రహ్మణిష్ఠమహేష్వరాస్త్ర
 యోఽత్రైర్భార్యయాం చంద్రదత్త దూర్వాసోనామభిరాతా ఇతి యో
 త్రేయస్య హరాగ్రజత్వమ్. సోఽపి హయగ్రీవస్యవావతార ఇతి భావః
 నను సవిత్తిమండలమగ్రవర్తినో నారాయణస్య కీరీటీష్ఠ్యం సత్వగ్రతే, తద్వ
 చ్చంద్రమండలమగ్రస్యాస్య కీరీటుమస్తివేత్యత ఆహ - హరిస్సుందర్మిహూట
 ఇతి. హరిస్సుందర్య ఇవ స్ఫుగద్రత్నహూటం నవతత్తుఖచితం కీరీటుం యస్య
 స తథోక్తః సూర్యస్య చిత్రభానుత్వాన్నవత్తుచుదనివేత్య, నను పునర్వ
 సుగోహిణ్యాదితారాసు క్రిరాదుకృష్టాదీనామవిర్భావస్సత్ర్యతే తేహం
 సర్వజనప్రసిద్ధత్వాత్. హయగ్రీవస్తు అప్రసిద్ధ ఏవ. తదవతారతారాయా అను
 క్తత్వాత్సూర్యపీత్యత ఆహ - హరితారాసముద్భవ ఇతి. హరితారాశిం
 నక్షత్రం వెషవసంజకం శ్రవణమితియావత్. తస్యాం సముద్భవ అపి
 ర్భావో యస్య స తథోక్తః. “క్రావణ్యాం శ్రవణే దేవోజాతో హయ
 శిరా హరిారితి వచనాదితి భావః. [అత్ర పశ్చ పదాని] || ౨౭ ||

శ్లో॥ హర్షులో హరిదీశేశో హవ్యకవ్యవివర్ధనః |

హర్షులాశయదూరస్థో హరిమా హరిమాకరః ||

౨౮

నను యస్యయం పూర్వకామోఽన్యేషాం కామాన్ స పూర్వయే
 నిత్యత ఆహ - హయల ఇతి కామి “హయలో మృగకామినో”రితి కోశాత్.
 పూర్వకామ ఇత్యర్థః. యద్వా - నను యస్యకామో దేవస్సోఽస్మాక్
 గతీయేత్ న తు నిష్కామో బ్రహ్మనిష్ఠో హయగ్రీవ ఇత్యత ఆహ - హర్షు
 ఇతి. వస్తుతో నిష్కామోష్యయం లిక్ష్మీక్రాన్తుభాదిధారణాత్సకామ ఇవ

23 హాకారాదిహయగ్రీవసహస్రనామావళివ్యాఖ్యా

సత్యభాష్యేతి. సను ఆచార్యం భాస్కరాదిచ్చేద్రియమిచ్చేద్గుణాశనా
 దత్తాదికాస్తాపిన్నా యియో దికాపలాసేవ్యాసృకామైరిత్యుత ఆహ-హార
 పీన ఇతి. దికాపలాకానామపి అయమేన సేవ్య ఇత్యర్థః. సను పూర్వ
 చందా సో దికాపలాః కుతోఽయం సేవంతి ఇత్యుత ఆహ-చంద్రకచ్యుతేన
 దిశ ఇతి. హ్యం దేవానామ్యం కవ్యం పితౄణామ్యం తయోర్వి
 కేషో చునః అభ్యేచ్ఛద్ధికః భగవదుగ్రహేణ స్మృత్యాదినా భూచా
 భలేభా యాం తదోష్యేచ్ఛిగో దేవాన్ పితౄన్ చ చుచాదిభిస్తా
 గాపిభిష్టే ర్పయంతీత్యర్థః. రిస్మాద్దికాపలా న పూర్వకామా ఇతి భాస్క.
 స్వయమసిం సకామగమేన. వస్తుతస్తు నిష్కామజనసులభ ఏవ భగవాని
 త్యాగం - హృదయమూర్త్యు ఇతి. హృదయమాశయం మనో యేషాం శే
 హృదయాస్సకామచిత్తాసేషాం దూగిస్తే. కర్మణ్యేవాగకారస్తే మా
 భలేషు కదాచనీతి భగవతా స్వయమేన ఫలత్యాగసోపదిష్టత్వత్.
 “బ్రహ్మగృణం బ్రహ్మ హరిర్బ్రహ్మగ్నో బ్రహ్మణా హుతం, బ్రహ్మైత
 తేన గంతవ్యం బ్రహ్మకర్మసమాధి” నేతి వచనాచ్చ. సను నిష్కామనాం
 సకామనాం వా స్వాదృష్టమగుణం ఫలమనుభవకాల ఏవ భవతి.
 దాతారశ్చ తత్ఫలం తదానకాల ఏవ వదతే. సోనంతోంతకరః కాలా
 నాదిరాదికృదవ్యయ” ఇతి వచనాచ్చ కాల ఏవేశ్వర ఇత్యుత ఆహ-హరిమేతి.
 హరిమా కాలః హృభృగృ ఇతి బౌణాదిక ఇమనుచ్. హరితీతి హరి
 మేతి వ్యుత్పత్తిః. కాలః కలయతామహమితి గీతావచనాత్కాలోపి భగ
 వద్విభూతిరేన. న చ నిత్యకాలస్య పరమాత్మత్వప్రసిద్ధేః స ఏవ పర
 మాత్మా న తు విభూతిరితి వాచ్యమ్, అద్య శ్వ ఇత్యాదిన్యగహరబలకలోన్వి
 హి కాలః. స చ వ్యవహరః పరమాత్మతో నాస్త్యేనేతి న కాలస్య పరమ
 త్వత్వమ్. యది రు తద్వ్యవహరకల్పః కాలో జన్య ఏవ న నిత్య ఇత్యు
 త్యేత, తరి తద్వ్యవస్థ నిత్యస్య కాలస్యాభావాత్కామీనీయతామ్. అథ
 పరమాత్మన ఏవ కాల ఇతి నామాంతరమిత్యుత్యేత, తర్హి న కోఽపి వివా
 దః. సను కాలస్య భగవద్విభూతిత్వేపి యదా కాలోఽనుగుణస్తదా
 సంవత్సార్యత్. యదాఽననుగుణస్తదా వివత్సార్యత్. న హి భగవా
 నపి కాలమతిక్రమ్య చేష్టతే. ఈశ్వరేణైవ కాలస్యానతిక్రమణీయత్వకల్ప
 నాత్. తస్మాద్దైహికసఖార్థం భగవతస్సేవా తావద్వ్యుక్తా ఇత్యుత ఆహ-

హరిమాకర ఇతి. హారేరింద్రస్య మాకరః సంసర్షదః వామనావతారే ఇతి భావః. ఇదమత్ర తత్త్వమ్; నిమిత్తమాత్రమేవ కాలః, న తు సాక్షాత్కర్తృకారకాదిషు తస్య ప్రవేశః. తతిః పురుషేణ భగవత్సేవాదిరూపే ప్రయత్నే కృతే సతి అనురూపకారే స ప్రయత్నః ఫలతి, అకృతే తు నైవ ఫలతి. తత్ర దృష్టాంత ఇంద్ర వన. ఇంద్రోహి బలినా రాక్ష్యే ఆపహృతే సతి భగవంతం స్వననీద్వారా శరణమేత్త్య ఫలకారే వామనసహాయాత్పునస్స్వరాజ్యం ప్రాప్, న తు దైవసహాయం వినేతి. [అత్ర పట్టుదాని సన్ని]

శ్లో॥ హర్త్యావాసో హరపూర్ణో హర్షో హర్షప్రదస్మృతిః।

హతాకృష్టార్థదృగ్విత్ హరణీభూతకౌస్తుభః ॥ ౨౯

నను వామనస్య ఇంద్రస్య చ ఏకోదరత్వేన ఇంద్రాయ వామనో రాజ్యం సంపాద్య దత్తౌ. వయం తు సంబంధశూన్యాః, అతోస్మాకం హయగ్రీవసంపదం నైవ దద్యాదత ఆహ - హర్త్యావాస ఇతి. పశ్యేమి ధనికగృహేషు ఆవాసా నివాసో యస్య స తథోక్తః. "హర్త్యావిధినినాం వాస" ఇత్యమరః. హయగ్రీవభక్తానాం ధనికత్వాదితి భావః. "తస్య పుత్రాభివృద్ధి - ర్భవేత్తస్యవాంచా - లభంతేఽభిలా" ఇతి హయగ్రీవదండకాదితి జ్ఞేయమ్. నను సంకుప్తహృదయో దేవసేవ్యః న తు కృద్ధః, హయగ్రీవస్తు మధుకైటభాదిహసనార్థమువతీర త్యాత్కృష్టవీచేత్యత ఆహ - హరపూర్ణ ఇతి. నిత్యసంతుప్త ఇతిర్గః. మధుకైటభాదిహసనకారే ఆరోపితే క్రోధత్వేపి పశ్చాత్సంతుప్తత్వాదితి భావః. నను హయగ్రీవో యేన హరేణ పూర్ణస్య హరోస్మాకమపి ప్రాప్యత్వాత్సేవ్య ఇత్యత ఆహ - హర ఇతి. "బలం బలవతామస్మి తేజస్తేజస్వినామహామిత్యాదివచనానామపలత్తికత్వేన హృష్టానాం హర్షస్య చ భగవద్విభూతిత్వాదితి భావః. నను స హృష్టసన్స్య న్నామ, కిమస్మాకం తేనేత్యత ఆహ - హర్షప్రదస్మృతిరితి. హరప్రదా స్మర్తృలాజామితి భావః. స్మృతిః యస్య స తథోక్తః. యస్య స్మరణమేవ

హయగ్రీవం రేస్య ధ్యానం కింపునతి భావః. అత్ర స్థూచారం ప్రమా
నయతి - హతాకృష్టానంద్యఖ్యాత్ ఇతి. హతాత్ స్వదేహిణాం వినైవే
ప్రధ్యోః, ఆకృష్టం ఆర్యాణాం ప్రహ్లాదనాదిపరాధరాదీనాం సతాం
వ్యగ్రహణం విత్తం యేన స లభ్యేత్. భావనామయమర్పణమయం వా
భగవంసం నిర్వృణోతిప్రత్యా ఆర్యాస్సంసంజే, తత్సత్త్వరణస్యైవ హయగ్రీవత్వేన
విద్యుస్య అత్యంతం హయగ్రీవత్వాదితి భావః. కిం చ కిమేతదార్యాచా
రణ, సాక్షాదీవతత్త్వం కాస్తుభాదిరూపేణ మూర్తీ భూయ భగవతి లగ్న
మిత్యాహ - హరిణీభూతకాస్తుభ ఇతి. హరిణం కివాహీ వధూవరయోః
కన్యాపిత్రా దేయం ధనమ్. హరిణీభూతః కాస్తుభః యస్య స తథోక్తః
యత్రైవివాహకాలే జుగ్వా కాస్తుభో దత్తస్య ఇత్యర్థః. [అత్ర పట్టు
చాని] ॥౬౬॥

శ్లో॥ హరేణగన్ధాంబుసిక్తసాలగ్రామశిలామయః॥

హకారవాచ్యో హకరో హరిచంద్రినచర్చితః॥

30

సను ఆర్యాణాం భావనామయమయగ్రీవసాక్షాత్కారోస్తు నామ,
దివ్యక్షేత్రేషు హయగ్రీవార్చనగ్రహభావాదస్మాకం కాగతిరిత్యర్థ ఆహ -
హరేణ్యితి. హరేణగంధాంబునా తక్కిల పరిమళయంతేన జలేన
సిక్తాయా సామగ్రామశిలా తస్మయః తద్రూపఃహయగ్రీవసాలగ్రామశిలా
స్నానగంధాదిభిర్భక్త్యా నిత్య మర్చ్యతాం, తేన స క్రియతే, సాలగ్రామస్య
భగవదర్పణభూతత్వాత్ ఇతి భావః. ఏతానతా పరవ్యాహవిభవాంత
ర్యామ్యుర్వాత్మకపంచాయతనపూజా లభ్యేహితా. సను యజ్ఞానాం జపయ
జ్ఞోఽస్మీతి జపయజ్ఞస్య క్షేపత్వేన హయగ్రీవజపసావద్యోధ్యః, స చ
క్షేత్రం స దృశ్యతే. ప్రణవజప స్వేన శ్రుతిస్థిత్యాత్. అపి చ ప్రణవో
జపలఘవకరః ఏకాక్షరత్వాత్. హయగ్రీవపదం తు గౌరవకరం చతురక్షర
త్వాదిత్యర్థ ఆహ - హకారవాచ్య ఇతి. హశ్వంకరే హరౌ హంసరణిరో
మాంచవాజిషు గర్వేప్రచేత సీతి కోశాత్ హకారో హయగ్రీవవాచకః

స చాయం శ్రుత్యసిద్ధిః, ఆధర్వణే హయగ్రీవసంక్రాంతాం సత్త్వానితి
భావః. జపార్చాదిఫలవాహ - హుకర ఇతి సంఖికరః హంక్లేషమస్త్రమఖి
యోరితి శోకాత్. భావనామయే విగ్రహే గంధపుష్పధూపాదు హ -
హరిచందనచర్చిత ఇతి. హరిద్వర్ణం చందనం హరిచందనం తేన చర్చితం శివః
లక్ష్మ్యేతిభావః. [చత్వారి నామాని] ||30||

శ్లో॥ హరిచందనపుష్పాహ్లా హవిత్రాంబుజలోచనః.

హవిత్రశ్వేతపద్మసో హవిత్రాబునిభాననః॥

30

హరిచందనస్య దేవపుష్పస్య పుష్పైరాక్షుః ప్రాక్షుః దేవేంద్రాన్తై
రితి భావః. మనసి విగ్రహధారణార్థం తం వినిర్మి సవత్రియేణ. హవి
త్రాంబుజే వికసితకమలే ఇవ లోచనే యస్య సః పుండరీకాక్ష ఇత్యర్థః.
హవిత్రశ్వేతపద్మస్య హవిత్రే శ్వేతపద్మే తిష్ఠతీతి లెఖోక్త్య. వజ్రాననే శ్వేత
పద్మం నిధాయ తత్రోపకప్త ఇత్యర్థః. హవిత్రాబునిభం పుష్పాంభోజకన్య
మాననం యస్య స తిథోక్త్య. [చత్వారి పదాని] ||31||

శ్లో॥ హలపద్మతికాన్తే శో హలకోత్క్షిప్తపత్రనః।

హలజీవనస్సాతా హలీ హలధరప్రియః॥

31

సమ “సహస్రనామస్త్రైల్యం రామనామ వరానన” ఇతి పఠనా
ద్రామనామైవ జప్తవ్యం, అపదామపహర్తారం దాతారం సర్వసంపదాం
లోకాభిరామం శ్రీరామం భూయో భూయో సమామృతహామితి పఠనాదాప
దపగతిసంపదాగత్యర్థం రామ ఏవ సంతవ్య ఇత్యతీ ఆహులపద్మతికాన్తేరైతి
హలపద్మతి స్త్రీతా “స్త్రీతా లాంగలపద్మతి రిత్యమరః. తస్మాం జాతా కన్యాపి
ఉపచారాత్సీతేత్యుచ్యతే. ప్రకృతే శు హలపద్మతా జాతా కాంతా హల
పద్మతికాంతా స్త్రీతాదేవీ, తస్యో ఈశః భర్తా శ్రీరామ ఇతి యావత్ రామో
నామ సత్వస్మాదన్యః కింత్యస్యైవ రూపాంతరమితి భావః. యద్వా -

నను విద్యానం హి హాయగ్రీవస్యోపాసనం విద్యాను, చ అధ్యాత్మవిద్యా గమ్యసీ అధ్యాత్మవిద్యా విద్యానామితి గీతావచనాత్. సా చ విద్యా నీతయా హనుమతే ఉపద్రేపితీ విద్యాప్రదాయినీ స్తీతైన సేవ్యత్యత ఆహ-
 వాలసత్తికాంతేన ఇతి. యేన చోదితా నీతా హనుమదుపద్రేపి జాతా స చోదిక శ్రీరామస్సౌత్థయగ్రీవ సేన, తస్మాత్పరమపురుషమగ్రహం
 వినా లక్ష్మ్యో ఆపి న విద్యాదానాధికారి ఇతి భావః. నను పరమేశ్వ
 ర్యాస్సీతానివాసభూతాం నేటికాం హలేన య ఉన్నీతవాక్, సమహా
 సత్త్వస్వేంద్రస్యాదిత్యత ఆహ-హలకీతోక్షీప్తపత్తన ఇతి. హలమేవహల
 కం, తేన ఉతోక్షీప్తం పత్తనం హస్తినాపురం యేన స తథోక్తః దుర్యో
 ధనే కోపాదితి భావః. లీలామనుజీభూయపర్తిమా నాయాస్సీతాయా
 ఉన్నయనం హలాగ్రేణ నాద్భుతం, కిం తు సర్వమపి పత్తనం హలాగ్రే
 జోతోక్షీప్తవాన్ బలరామ ఇతీదమద్భుతమిత్యర్థః. నను కిమయం హలజీవనః?
 నేత్యాహ - హలజీవసంత్రాతేతి కృషీవలానాం గక్షికః, బలరామస్య
 పశుపాలకత్వాధికారే ప్రజానాం సౌఖ్యసంభవాదితి భావః. యద్వా-
 ప్పుష్టిప్రదానాదనా భగవతః కృషీవలరక్షకత్వమితి భావః. నస్వేవం బల
 రామ ఏవ సేవ్య ఇత్యత ఆహ - హలీతి స బలరామో హయగ్రీవస్య
 విభూతిరేవేతి భావః. అవతార ఇతి కేచిత్, యద్వా - నను భగవాన్
 బలరామయావేణ హలజీవసంత్రాతేత్యత కించిహ్నమిత్యత ఆహ - హలీతి.
 హలస్వజ ఇత్యర్థః. మచ్చిహ్నా భూతహలజీవనా యే తానహం రక్షా
 మితి కరే హలం భృతవానయం హయగ్రీవో బలరామవతార ఇతి భావః.
 నను “ మత్స్యః కూరోమీ వరాహశ్చ నరసింహశ్చ వామనః రామో రామశ్చ
 రామశ్చ శౌంధః కలికిరేవ” ఇతి వచనాద్రామస్య హయగ్రీవావతారత్వే
 కృష్ణః క? ఇత్యత ఆహ - హలధగప్రియః కృష్ణస్సౌత్థాద్భగవానేవే
 త్యర్థః. “యో మామేదమసంఘాథో జానాతి పురుషోత్తమ”మితి గీతాసు
 స్వేనైవోక్తత్వాత్, హలధరస్య ప్రియ ఇతి పక్షీనమానః తేన బలరామ
 స్వాపి భగవతి కృష్ణే ప్రీత్యతిశయ ఇతి సిద్ధమ్॥ [అత్త్రీ పఞ్చ నామాని] 3౨

శ్లో॥ హలభ్యజనుభద్రాస్తపారోహ్యహలిధనావనః।

హల్లకాలబృతశ్రోత్రో హల్యాహల్యాక్కురోదయః॥

నను “జగన్నాథః కథా యుగో” ఇతి కలియుగే జగన్నాథస్య కేవల త్వమిత్యత ఆహ - హల్భ్యజనుభద్రాస్తపారోహ్య ఇతి. హల్భ్యజేన సుభద్రయా చ ఆప్తా నేపితౌ హక్వాన్య యస్య స తథోక్తః. హయగ్రీవ ఏవ కలియుగే జగన్నాథస్వామిరూపేణ వుత్తే. న తూభయోః పార్శ్వకృతే. జగన్నాథస్వామినో నిర్దారతారత్వాపేతి భావః. నను కృష్ణే పరమపదం గతేనతి తత్కశేబం హి జగన్నాథ ఇత్యుచ్యతే, తస్య కథం దాహవ తారత్వం? యేన జగన్నాథోపి హయగ్రీవ ఏవేత్యుచ్యతే, ఇన్ద్రిత ఆహ - హలిధనావన ఇతి. హలినో బురామస్య ధనం ప్రవర్తావ్యం హలి ధనం శ్రీకృష్ణకశేబం తపసతి ప్రవిక్షతీతి లభ్యోక్తః, భగవాన్ పున స్తత్కశేబం ప్రవిక్ష్య నిష్ఠ ఇతి వ్యవహిత ఇత్యోక్తః. నను హరిచంద్ర పుష్పస్తాయ భగవతే కిం పుష్పమస్మాభిరర్చ్యం ష్యాత్? న కిమప్యత ఆహ - హల్లకాలంకృతశ్రోత్ర ఇతి. భగవత్సర్వసమత్వాదేనైవైవేతేషు హరిచందనేషు అస్మాభిర్ద్వితేషు హల్లకమల్లాదిషు చ సమైవ ప్రతిపత్తితి భావః. “పుల్లహల్లకవతంగకోల్లసల్ల నాగమగవిగవేషిత”మితి శ్రీకృష్ణకథా మృతే. నను ఈశ్వరో నామ కశ్చిన్నాస్త్రేవ అనుభ్యక్షత్వాత్, అత ఆహ-హల్యాహల్యాంకురోదయ ఇతి. హల్భం కృష్టం క్షేత్రం అహల్భం తద్భిన్న దేశాది, తయోః అంకురాణామదయో యస్మాత్సితథోక్తః క్షిప్యం మరాదికం సకర్మకం కార్యత్వాత్పటవదిత్యనుమానేన ఈశ్వరసిద్ధితి భావః. తార్కికమపి మేతత్. [అత్ర చత్వారి నామాని]॥53॥

శ్లో॥ హవిర్హవిప్యం హవనం హవిర్ముగ్ధవిరాశయః।

హవిష్యాశీ హవిధేను ర్హవనావళిపాలకః॥

34

నను “కర్మ బ్రహ్మోద్భవం విద్ధి బ్రహ్మక్షరసముద్భవం తస్మాత్సర్వ గతం బ్రహ్మ నిర్మలం యజ్ఞే ప్రతిష్ఠితం, ఏవం ప్రవర్తితం చక్రం నాను

సత్తయతీగాయః అహాయుర్విద్రయా రామో మోక్షం పాపం సజీవతీతి
 సేతావచనాత్ యజ్ఞాదికం కర్తవ్యమ్, ఓహింత్వాత్. సేతా, హయ
 గ్రీవసహ అహింశాత్వాదిత్వాంకాయాం యజ్ఞ - తత్సంకర - తత్క
 త్త - తత్సంకర తమద్యేకానాం సర్వేషామపి హయగ్రీవాచపుష్కన్దత్వాన్తయ
 గ్రీవసేనయా స్వమపి క్రితమేవ స్వానిత్యాహ-హరితి శ్లోకద్వయేన
 హరిః పుత్రాదికమ్, హరిస్యం యజ్ఞశిష్టాన్నమ్, హవనం హవిరాదిపరికర
 సంహార్యో యజ్ఞః, హరిచ్ఛక్ అహవనీయాగ్నిః, హవిరాశ్రయః హవి
 రుత్తేశ్వరేవతా, హరిహ్యో యజమాన్యః, హరిశ్చనుః హరిగాయనీ గౌః
 హవనాపరిపాలకః యజసముహరత్తకృత్వనితియావత్. “సమో నమసే
 లభిమంత్రదేవతాద్రవ్యాయ కర్తృకతేజోక్రియాన్మనోబలి భాగవతాత్.
 [అత్రి అష్ట నామాని] ||20||

శ్లో|| హవనేనృసంసర్జన్యపాత్రం హవనపూరుషః|

హసన్ముఖో హవిర్ధాసేపయోధారాయితేత్యణః|| 21||

హవనేనృసంసర్జన్యపాత్రం హవనపూరుషః ఛాగత్వాదిః ఇంద్రపక్షేన
 భగవదస్సామిద్ధ్యా క్రియమణయజ్ఞాంతి సూక్ష్మతే. రస్యైవో హయగ్రీవః.
 హయగ్రీవః సృష్టృవారి, హవనపూరుషః యజ్ఞపూరుషః. పాపం హవి
 రాదియాహో హయగ్రీవ ఇత్యుక్త్వా అభిభూతదానం సాక్షాన్సృష్టైవై
 త్యాహ పదద్వయేన. హసన్ముఖః స్మేరాననః క్రియాకాశలనన్యానందాచితి
 భావః. హవిర్ధాసే కామగేనుః పిశ్యో పయోధారాఇవాపరితాని ఈత.
 తాని అపాంగాయస్య సః హవిర్ధాసేపయోధారాయితేత్యణః యజ
 మానేషు ఋత్విగాదిషు చ కృపాపాంగాన్నికితీర్ష్యం. కామగేను పయో
 ధారాయథా అభిలషితార్థప్రదాయినీ స్వచ్ఛా చ తద్వస్థగమప పాంగ
 సరణిరితి ఉపమా తాత్పర్యమ్. [అత్రి పంచ నామాని] ||22||

శ్లో|| హతో హతకరగ్రాహ్యో హతయోగోపదేశకః|

హతయోగఢలీభూతో హతయోగకరప్రియః|| 23||

సను “ఉపవిశ్వాసనే యుంజ్యాన్యోగమాత్మనిశుద్ధయే” ఇతి గీతావచనాత్ప్రాణనిరోధాత్మకో యోగోఽనుజ్ఞేయ ఇత్యాశంకాయాం యోగ - చిత్పరికర తత్ ఫలాదికం సర్వమపి క్రిహయగ్రీవమయమేవేత్యహ-ద్వాభ్యామ్. హః మనఃప్రాణనిరోధాత్మకో యోగః శ్లో. హః కర్తా గ్రాహ్యః గృహీతుం శక్యః ఆత్మేత్యర్థః. హఃయోగోపదేశకః పశంశయే. హఃయోగఫలం బ్రహ్మనిర్వాణం, తద్వదాచరితం హఃయోగఫలభూతం. చస్తుతో హఃయోగస్య కేవలస్య బ్రహ్మ స ఫలమితి చ్చిహ్నా నూన్యతే. హఃయోగకరాణాం ప్రియః ప్రిత్యాపుష్టః. కుంభానీన్మతామృతే మానః ఇత్యేర్థః, [అత్ర పంచ పదాని] || 32 ||

శ్లో॥ హఃయోగాశ్రయీభూతో హఃయోగసమాపనః॥

హఃయోగై కనిరతదురాపౌ హఃదూషకః॥

33

హఃయోగస్యాశ్రయః సుషుమ్నాకరా యోగీ వా శుద్ధ్యాత్మో హఃయోగాశ్రయీభూతః. సుషుమ్నాత్మకో యోగిరూపశ్శేష్యుః. చ్చిహ్నా పరమాత్మనః కర్తాద్యాత్మకత్వం మయికమేవేతి నూన్యతే. హఃయోగ సమాపనః హఃయోగస్య సమాప్తిజనకః. అవృష్టాదిరీతి యాసత్. పస్తు తస్తు భగవదనుగ్రహం వినా తేషామపి యోగసమాప్తిర్నైవ స్థాంతి కృత్వా హఃయోగసమాపనో భగవానేవ. తపద్బుష్టను నిమిత్తమ క్తమేవేతి జేయమ్. ఏవం యోగ - తత్పరికరాదికం హయగ్రీవాత్మకమేవేత్యుక్త్యా ఆభ తద్వోగాద్ధయగ్రీవసేవాయాః ప్రాశస్త్యం బోధయితుం తద్వోగస్య నైశ్యం దర్శయితి హఃయోగై కనిరతదురాప ఇతి. కేవలహఃయోగిభిరప్రాశస్త్యం. జ్ఞానం వినా భగవత్ప్రాప్త్యభావాదితి భావః. సన్యేసం భవతా గీతాచ్ఛాచ్ఛేణ కిమితి యోగ ఉపదిష్ట ఇత్యత్ర ఆహ - హఃదూషక ఇతి. భగవాన్ హఃయోగం నోపదిదేశ కింతు జ్ఞానయోగమేవ. ప్రాణనిరోధాదికస్తు తస్యైవాదౌ సాధనాన్ధముక్తమితి కృత్వా భగవతః కృష్ణస్య హఃదూషకత్వమేవేతి భావః. యద్వా - నాన్యః పుథా విద్యతేఽయ

నాదేః ప్రత్యక్షైః జానేతరమరాణాం దూషితత్వాద్భగవతో హంధూప
కర్పమితి క్షేయమ్. [చత్వారి పదాని] ||౩౭||

శ్లో॥ హస్తినాథో హస్తిపాలో హస్తికుంభాభజానుకః |
హస్తివక్త్రీనుతో హస్తిగమనో హస్తిమాకరః || 3౮

నను య ఇహం సర్వాం భువం విభర్తి స విరావత స్సేవ్య ఇత్యుత
ఆహ - హస్తి నాథ ఇతి. “విరావతం గజేంద్రాణామితి గీతావచనాత్స
పి భగవద్విభూతిరేవేత్యర్థః. నను బ్రహ్మాండాదుపరి పరమవ్యోమి
సమూహస్య భగవత ఉపాసనవిదమరణ్యరుదితమేవేత్యుత ఆహ - హస్తి
పాల ఇతి. గజేంద్రరక్షకః. సర్వజ్ఞ స్సర్వవ్యాపీ చ భగవాన్ న దూరస్థః
కింతు సన్నిహిత ఏవ. కథమస్యభా గజేంద్రేణ ప్రార్థిత స్తమ్మకరాచరక్షయ
ఇతి భావః. ఆపి చ పరమసయాభరయం స్వసారూప్యం గజేంద్రాయ
చత్వారిత్యానూప్యం చ స్వయం క్వచిద్భుతవానిత్యాహహస్తికుంభాభ
జానుక ఇతి. భగవజ్జానుయగం గజేంద్రకుంభయుగళసమాపమిత్యర్థః.
ప్రాథోక్తిరియమ్. పస్తుతిస్తు స్మృత ఏవ గజకుంభతుల్యత్వం తయారస్తీతి
క్షేయమ్. నను సర్వేష్యపారంభేషు వినాయకస్య ప్రథమపూజ్యత్వాల
క్షీప్రపార్వతీవివాహాదాపి విష్ణుదిభిస్తస్య పూజితత్వాచ్చ వినాయక స్సేవ్య
ఇత్యుత ఆహ - హస్తివక్త్రీనుతో ఇతి. వినాయకేనాపి స్తుత ఇత్యర్థః.
భగవదనుగ్రహం వినా వినాయకస్య నిర్విఘ్న భూరిభోజనపారణానసంభ
వాదితి భావః. “విష్ణుక్లేసమహం పంచే వినాయకశతాధిపామితి వచనా
నితి క్షేయమ్. విష్ణుశ్చేనో విష్ణుః. తద్భుత్య ఇతి కేచిత్. నను వినా
యకః కిమిద్యముమర్చితవానత ఆహ - హస్తిగమన ఇతి. హస్తిగమన ఇవ
గమనం యస్య స తథోక్తః వినాయకో హస్తివక్త్రీప్రస న తు హస్తి
గమనః. అతః స్వస్య హస్తిగమనకాశలప్రదానార్థం హస్తిగమనం భగవంతం
వినుతవానితి భావః. హస్యవచనమిదమ్ పస్తుతిస్తు వీరభద్రోత్పాటితపురు
షశిరస్కల్పేన హస్తిశిరసం ధృత్వా ఉదరంభరిన్యన్ నిర్లజ్జతయా జీవన్
వినాయకః క్వ? భగవాన్ హయగ్రీవః క్వేతి భావః. హస్తిగమన

ఇత్యేన స తేషం ధగవతో హస్తీకుంభజానుత్వ - హస్తీకరోమత్సాని
 స్రయక్తుం స్వహుపసాంధ్యం, కింతు గతిసాంధ్యమస్యస్తీతి సిద్ధిమ్.
 నను వినాయకో యాద్యురస్తాద్యతో వా ధవతు. “అనేకదంతం ధక్తానా
 మేకదంత ముపాస్మహుః” ఇతి వచనాత్ భక్తానామనేకైశ్వర్యపరి
 ఇన్యిత ఆహ - హస్తీమాకర ఇతి. హస్తినాం మా లక్ష్మీస్సంపదిత్యర్థః.
 సమృద్ధిరితి యానత్ - హస్తీమా. తస్యాః కరః కర్తా దాతేతి యానత్.
 గజాంతైశ్వర్యపవో ధగవాసయమేష, న తు వినాయకాదిః. తేషాం స్వత
 ఏ నికైశ్వర్యేత్వేన పరేషామైశ్వర్యప్రదానే కా వారతే భావః. [అన్తి
 పట్టదాని] ||2౩||

శ్లో॥ హస్తీవక్త్రైకదంతోత్థముక్తాభరణభూషితః!

హస్తీజిహ్వస్థుటికావిశ్రాంతిదరదవ్యయః॥

3౮

నను సముద్రమథనే లక్ష్మ్యస్సముద్రాదావిర్భూతాయాః విష్ణు
 గామిన్యాస్సత్యాః భద్రహాణాం వినాయకో విష్ణునా సహ యుద్ధాన్
 తం జితవానిత్యైత ఆహ - హస్తీతి. హస్తీవక్త్రస్య వినాయకస్య ఏకస్మాద్దం
 తాత్ ధగవతోత్పాటితాదితి భావః. అత ఏన వినాయకస్యైకదంతత్వమితి
 జ్ఞేయమ్. ఉత్థానాం జాతానాం ముక్తానామాభరణైర్భూషితః తథోక్తః.
 గజదంతానాం ముక్తాప్రభవత్వప్రసిద్ధేః. “కరేంద్రజీముతపరాహశం” ఖేతి
 వచనాత్ ఏకస్మిక్ దంతే ఉత్పాటితే సతి పునరస్యస్యోత్పాటనభీత్యా
 వినాయకస్య పశుయితత్వాదేకదంతత్వేపత్వమితి జ్ఞేయమ్. నవ్యయం
 హస్తీవక్త్రమేష జితవాక్, నతు సర్వాత్మనా హస్తినమతో నాతీవ
 బల్య ఇన్యిత ఆహ - హస్తీజిదితి. శ్రీకృష్ణావతారే కువలయాపీడగజ
 విజయార్థే. నను ధోమానాం తేషాం జయో న శ్లాఘాహేతురిత్యైత
 ఆహ - హస్తీవక్త్రకావిశ్రాంతిదరదవ్యయ ఇతి. హస్తీఘృతేహస్తీఘటికా
 గన్ధశోణి ద్వైశబ్ధుంపమిర్వ్యర్థః. తస్యాః విశ్రాంతిదం రదవ్యయం యస్య స
 తథోక్తః, పరాహేణ దంష్ట్రాగే భువో విధృతత్వాదితి భావః. అనేన

సర్వభూభర్తా భగవానయపేవ సేవ్య ఇతి వక్తస్యమ్. [అత్ర శ్రీణి పదాని] ||౩౯||

శ్లో॥ హస్తపుస్తగదాశంఖచక్రో హస్తపయోరుహః

హస్తదత్తాభయోదారో హస్తపద్మాండజభ్యజః॥

౪౦

నను ధ్యానధారణార్థం భగవతోఽసాధారణచిహ్నాని సక్తవ్యాసీ త్యుత ఆహ - హస్తేతి. హస్తేషు పుస్తగదాశంఖచక్రాణి యస్య స తథోక్తః. హస్తాః పయోరుహౌ ఇవ యస్య స హస్తపయోరుహః. హస్తేన దత్తః అథ యోదారః మహానభయః యస్య స హస్తదత్తాభయోదారః. ఏకం దక్షిణ హస్తమభ్యుపసార్య భక్తాభయప్రదోఽహమితి జాపయన్నభయం సదాతీ త్యర్థః. హస్తేషు పద్మాని అండజాః మత్స్యాన్ భ్యజాః రేతవశ్చ చిహ్నా భూతా ఇతి భావః యస్య స తథోక్తః. పద్మమత్స్యాదిరేఖానాం పురు షోత్తమచిహ్నత్వాదితి భావః. [అత్ర చత్వారి పదాని] ||౪౦||

శ్లో॥ హస్తపద్మాతపత్రశ్రీసేవితో హస్తకంకణః।

హస్తసంస్పర్శవిభవపండితీకృతబాలిశః॥

౪౧

అపి చ హస్తేపద్మాతపత్రం కమలరూపం ఛత్రం యస్యాస్తయా శ్రియా దేవ్యా సేవితః. లక్ష్మీరస్య పద్మాతపత్రం విభరీత్యర్థః. అనేన భగవతస్సమ్రాడుత్తమత్వం వ్యజ్యతే. నను సేవకరక్షాదీక్షాం యో గృత వాక్ స సేవ్య ఇత్యుత ఆహ - హస్తకంకణ ఇతి. హస్తే కంకణం భక్తరక్షా దీక్షాకంకణం యస్య స తథోక్తః. నను విద్యార్థం మేధాదక్షిణామూర్తి రుపాస్య ఇత్యుత ఆహ - హస్తసంస్పర్శవిభవపండితీకృతబాలిశః. హస్తసం స్పర్శవిభవేన పండితీకృతః బాలిశః బాలః గృవ ఇతి భావః యస్య స తథోక్తః. భగవతోస్య కరస్పర్శమాత్రాదేవ ద్రువః పండితో జాత ఇతి విద్యార్థమయమేవోపాస్య ఇతి భావః. [శ్రీణి పదాని] ||౪౧||

శ్లో॥ హస్తకీలితచిన్మద్రో హస్తపద్మాసవామృతః
హస్తస్తనసమాసంగక్షుభితశ్రీచలేక్షుణః॥ ౪౨

అపరం చిహ్న మహాహస్తకీలితచిన్మద్రో ఇతి. హస్తకీలితా చిన్మద్రో
చిన్మద్రో జ్ఞానముద్రా యేన స తథోక్తః. హస్తానాం జ్ఞానోపదేశకాగమితి
భావః. హయగ్రీవసేవాయా అసాధారణం ఇలమహా - హస్తపద్మాసవా
మృత ఇతి. హస్తే పద్మకులేభ్య ఆసవతుభ్యుచిన్మతం మోక్షో యస్య స
తథోక్తః. మోక్షో యస్య కరతలామలకాయో ఇన్ద్రోః ముక్తిప్రసాద
యమేక ఏవ సత్త్వస్యే బ్రహ్మపుద్రాచయః. “మోక్షమిచ్ఛేత్సాదానా”
నితి వచనాదితి భావః. నను యస్స్వయం ముక్తిస్సేన్ద్రోన్ద్రో ముక్తిం
దాతుం క్షమతే హయగ్రీవస్తు స ముక్తః, శ్రుత్యుతి - ఏవ లక్ష్మీవరవశ
త్వాదితి శంకాయామాహహస్తేతి. హస్తస్తనసమాసంగతే హయగ్రీవనామకః
లక్ష్మీవామపచయోస్సంబంధాద్దేతోః క్షుభితాయాః కామగ్రాహ్యాయో
దేవ్యాశ్చలాని సాక్షాత్తాని యస్మిన్ స తథోక్తః. లక్ష్మీదేవీ భగవత్స
తంత్రా న తు భగవాన్. లక్ష్మీప్రార్థనాబలాత్తాం లీలయా స్వీక
కార “సుమంగళః కశ్చన కాంక్షతే హి మామితభాగవతానితి భావః.
[అత్ర ప్రీణి నామాని] ॥౪౩॥

శ్లో॥ హతశత్రుర్హతస్వాఘో హతకాలో హతవ్యయః॥
హతచ్యుతిర్హతభవో హతావద్యశుభోదయః॥ ౪౩

నను నిత్యమపి రాక్షసైరుషద్రుతోఽయం భగవానశేవ్య ఇత్యత ఆహ -
హతశత్రురితి, హతాశ్చల్రివో రాక్షసాః కాలనాశ మలిషమాల్పిపభృతయః
యేన స తథోక్తః. యద్వా - నిత్యం శత్రుభిరుషద్రుతానామస్మాకం
హయగ్రీవోపాసనం కథమిత్యత ఆహ - హతశత్రురితి. హతాః భక్తానాం
శత్రవో యేన స తథోక్తః. “భీయం దధానా హృదయేషు శత్రవః పరా
జితాసా అపనిలయంతా”మితి శ్రుతేరితి భావః. నను పాపీయసామస్మాకం.

స్య తాద్యగ్భంగ్యనిత్యత ఆహ - హతస్సోఽపి ఇతి, హతం నాతీతం
 స్వేషం శబ్దనామ్యం పాదం యేన స తథోక్తః. అస్మత్పాపానాం
 హయగ్రీవ-రతనిత్యతా-కలహా-భితి భావః. నను కాలవరణకా పయం,
 క్యావ్రాకం తద్భూతకాలసంక్రీణిత ఆహ - హతకాల ఇతి. హతః
 కాలః శక్తానాం శాస్త్రావళి-వాసనయ్య తదదృష్టసిష్ట ఇతి భావః. యేన
 ల తథోక్తః. విహిత మధుగుణభివయ ఏవ శుభాశుభకాలవిచారః. న తా-
 భిగవద్భూత ఇతి భావః. యద్వాసను యథా వసుం కాలవశేన ఉత్పత్తి
 వ్యధిలయాదకం భజామస్తా హయగ్రీవోపీతి కిం తత్సేవయేత్యత ఆహ -
 నాతకాలః కాలశక్తవత్ ఇత్యర్థః. రామకృష్ణాద్యవతారగ్రహణత్యాగాదికం
 స్వేచ్ఛదైవేతి భావః. నన్నస్య హతకాలత్వే కిం నిరవ్యసమత ఆహ -
 హతవ్యయ ఇతి. అవ్యయ ఇత్యర్థః. క్యయో హి కాలశక్తిః. స హయ
 గ్రీవే నాస్తి కాలక్రయావళితత్వానితి భావః. అవ్యయత్వే హేతుమాహ-
 తాద్యుత్తి. అద్యుతి ఇత్యర్థః. యస్య స్వరూపాత్ప్రత్యుతిరజ్ఞానవశేన
 భవతి స జాయతేమియతే చ, సత్వయమితి భావః. అతఏవ హతభేదాజ్ఞః.
 నను వస్తుతో జీవా అవ్యజా ఏవం మతసేషం జన్మానికం కుతోఽస్య
 నేర్వేదస్తేభ్యనిమాహ - హతాద్యవళిభేదయ ఇతి. నిరవద్యకల్యాణసమ్మద్ధిః.
 జీవాస్తు ప్రకృతినంగమాపితాః. అతఏవ స్వరూపాత్ ప్రత్యుతాః. అతఏవ వస్తు
 తోఽజా అపి జాయంతే మియంతే చ కాలవశాదితి భావః. [అత సప్త
 పదాని] ||౪౪||

శ్లో॥ హతదుష్టారిషడ్వర్గో హతమధ్వాదిదానవః |
 హతాన్యతేజోవిభవో హతాజ్ఞానో హతేతరః॥ ౪౪

నను కుతోఽస్య నిరవద్యత్వమత ఆహ - హతదుష్టారిషడ్వర్గ ఇతి. హతః
 దుష్టః అరిషడ్వర్గః కామక్రోధలోభమోహమదమత్సరాదినామకం శత్రుష.
 ట్కం యేన స తథోక్తః. జీవాస్తు కామవరణంత్రా ఇతి. భావః. నను
 అంగస్తూనేవ జితవాసయం న బహిశ్చత్రానిత్యత ఆహ - హతమధ్వాది
 దానవ ఇతి హతాః మధ్వాదయః మన్సుషముఖాః దానవా యేన స తథో

౧౬. ఆదిసజ్జన కైటభాదీనాంగహూష. యద్వాచను మధుసూదనో భగవానేన ఏవంవిభో స తు హయగ్రీవ ఇత్యైత ఆహ - హతమధ్వాదిదానవ ఇతి. శ్రీమహావిష్ణోష్ట్రమసూదన ఇతి నామ హయగ్రీవానతానంపాదితమేవేతి భావః. సమ త్కుద్రానసుగానేవాయం జితవాక్, స తు తేజస్విరన్సూర్యానినిత్యైత ఆహ - హతాస్య తేజోవిభవ ఇతి. హతః అన్యేహం సూర్యాపీనాం తేజోవిభవో యేన స తథోక్తః. స తస్య పురతస్సుగోయ భాతీత్యాదిశ్రుతేతి భావః. సను భగవత ఇదం మాహాత్మ్యం కుత ఇత్యైత ఆహ - హతాజ్ఞాన ఇతి. హతమజ్ఞానం ప్రకృతిః యేన స తథోక్తః ప్రకృత్యుపసత్తంత ఇత్యర్థః. జీవాస్తు ప్రకృతిపరకా ఇతి భావః. అతఏవహ - తేతిః నిరస్తాన్యపద్యాః అద్వితీయత్వాప్రబువ్యాహో న తత్ర స స్వంతరభావమితి భావః. [పంచ పదాని] ||౪౪||

లో॥ హతహంతృగుణాతీతో హతమాయామహాబలః|

హర్షయిత్సు - ర్హత్సుహర్తా హర్షైకృష్టత్సువర్ధనః॥ ౪౫॥

సను అద్వితీయత్వే తస్య సతి హతమధ్వాదిదానవ ఇత్యుక్తం కథం సంగచ్ఛతే? హంతృహతహానత్రిపుట్యాన్త్యాదిత్యైత ఆహ - హతహంతృగుణాతీత ఇతి. హతః హంతా తియోయణో ధృత్తః. హంతృహంతవ్యభావః. తమతీతః అతిక్రాంతః తద్రహిత ఇత్యర్థః. “నాయం హంతి న హన్యత” ఇతి శ్రుతేః మధ్వాదిదాననం తు వ్యావహారికమేవ న పారమార్థికమితి భావః. సను జీవోష్యద్వితీయ బ్రహ్మైవేత్యైత ఆహ - హతమాయామహాబల ఇతి. హతం నాశితం మాయాయా మహత్ బలం సామర్థ్యం మోహనాత్మకం యేన స తథోక్తః. సర్వజీవమోహనకరీ మాయా భగవతి కుంతితప్రక్షేత్యర్థః. వస్తుతో బ్రహ్మభూతా అపి జీవా మాయాపారతంత్ర్యాత్సింసరంతి. ఈశ్వరస్తు స తథేతి భావః. సను ఈశ్వరోయం స్వాధీనాం మాయామస్మాసు ప్రేయశ్శాస్త్రా అస్మాక్ ఫేవయతీత్యైత ఆహ - హతయిత్సురితి. హర్షజనస్సభావః. మాయానిహ జీవానాం కుంతితాశీకం

నిర్మాయ తదనుగుణభోగప్రదానేన జీవానానందయశ్యేవేష్ట్యః. యద్వా
ప్రకృతో నిలీయస్థితానస్త్రాన్యాకా జీవానుజీయతుమేన భగవాన్మాయా
స్సద్విం విధాయ తదనుగుణజ్ఞానాచికం చ తేభ్యో దత్త్వా తానానందయతీ
త్యైః. నను - మనుష్యభరేరేమిదం భగవత్సేవోపయోగ్యైః, తథాపి సర్వదా
రోగపీడితా పయం కిం కుక్తు ఇత్యత ఆహ - హత్నుహత్నేతి. రోగహా
“సాలగ్రామశిలావారిపాపహరివిశేషతః. ఆజన్మకృతపాపానాం ప్రాయశ్చిత్తం
దినే దినే అకాలమృత్యుహరిణం సర్వవ్యాధినివారణమితి స్మరణాదితి
భావః. భగవత్సేవా రోగస్యాపి నివారణకార్యవేతి రోగిణామపితత్
ప్రవృత్తిరావశ్యకీతి జేయమ్. నను య ఏవ బంధకస్య ఏవ మోచక ఇతి
న్యాయాత్ య ఏవ రోగకృత్ స ఏవ రోగహర్తా భవతీత్యత ఆహ -
హత్నుకృదితి. నచైవం భగవతో దుష్టస్యైవ వాచ్యమ్. జీవాద్విప్లవాన్వారా
భగవత్ప్రవృత్తే. యద్వా - ప్రాణీనాం రోగప్రదం యత్ప్రాచీనం కర్మాస్తి
తదపి భగవద్రూపమేవేష్ట్యః. నను యో రోగప్రసర్థకస్య ప్రార్థ్యః, స్వవ్యా
పారసంకోచారమిత్యత ఆహ - హత్నుచ్యత ఇతి. అపథ్యాశనాదౌ కామజ
ననద్వారా భగవానేన రోగప్రదరక్షోపేతి భావః. యద్వా - హత్ను
పఃనః కూశ్రాంతాదిపదాగ్ని సోఽపి భగవద్రూప ఏవ. “విప్రభ్యాహ
మీదం కృత్స్నమేకాంశేన స్థితో జగదితి గీతాపచనేన సర్వస్యాపి భగ
వద్రూపకత్వాదితి భావః. [షట్ నామాని] ॥౪౫॥

శ్లో॥ హత్నుర్హత్నుహతత్రతా హత్నుభూర్హత్నువర్జితః।

హనుద్వయమహాద్భిరో హనుమాన్హనుమద్రథః॥ ౪౬

నను దర్శితన్యాయేన రోగోపి భగవద్రూప ఏవేత్యాశంకాయామంగీకృత్యాహ
సాత్నురితి. రోగిణి రోగస్య ప్రధానత్వాదపి భగవద్విభూతిత్వమితి జేయమ్.
నను రోగిణా రోగనివారణార్థం భిషగేవసేవ్యః, న తు సాలగ్రామశిలా
వారీత్యాశంకాయామాహ హత్నుహత్రతాతేతి. రోగిణాం రక్షకః భిషక్
మం త్వాం భిషజాం శ్రుణోమితి భగవానేవోత్తమో భిషగవశ్యం సేవ్య

ఇతి భావః. నను యస్మాక్షపాదానాన్యోయో హగ్గో జాతస్తస్యైవైవై
 యస్మిన్నేవ యో న్యామ్యుః. కావ్యో కావే అయో. అస్మి నేవో
 హగ్గోభేరత్మత ఆహ - హత్తుభూతి. హత్తుః సోనో భవత్త్యస్తాతి
 హత్తుభూతి. “యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే” ఇతి శ్రుతే.
 రోగాతామపి భగవానేవోపాదానం న త్వస్య ఇతి భావః. నన్నేపం
 హగ్గప్రభవత్వేన స్వయంగోగీ భగవానయం కింహవేషం రోగిజాం
 రక్షకస్యాదిత ఆహ - హత్తువర్జిత ఇతి. నిరామయదత్త్యర్థః. వేషా
 నామత్వత్తీయభ్యామకాశస్య యథా న కోపి లేపస్తద్వ్యక్రోగాద్యు
 త్పత్తిలయాభ్యాం భగవతోపేతి భావః. నను రోగిలిప్యత్స్యైవైవై
 నేవ్యాతతి ఆహ - హనుద్వయమహాద్గీ ఇతి. హనుద్వయే మహాద్గీ
 అతిద్గీః అశ్వననత్వాదితి భావః. అయమాంయః - ఆశ్వోనయోస్తా
 వితి వ్యుత్పత్త్యా, అశ్వరూపిత్యాం స్వాపత్వాన్యైవైవైవై జాతాః
 వ్యుత్పత్త్యా వా అశ్వనావిత్యయం శబ్దోఽశ్వరూపిపురుషమభిధత్తే. తాన్య
 తచ్చ భగవానయమేవ న త్విస్మాదన్యః. అశ్వనోఽశ్వరూపాభావాదితి.
 హనుస్తు హనుద్వయమహాద్గీ ఇతి పదమశ్వనావధేధత్తే. తియోఽశ్వసీ
 నుతత్వేన అశ్వరూపత్వాత్. తతశ్చ భిషగుత్తమయోఽశ్వనోఽపి భగవ
 ద్విభూతిత్వాన్న తయోః పృథక్సేవోచితేతి భావః. నను దివ్యైవైవైవై
 యనక్షమో హనుమానపి రోగిజాం సేవ్య ఏవేత్యత ఆహ - హనుమానతి.
 కపీనాం ముఖ్యస్య హనుమతో భగవద్విభూతిత్వాదితి భావః. నను సాక్ష
 త్త్యభివన్తైకమల్లో రుద్రాంశసంభవో భవిష్యద్భవో న హనుమాన్మహా
 నిత్యత ఆహ - హనుమద్రథ ఇతి. హనుమాన్ రథో యస్య స తథోక్తః.
 క్రీరామస్య హనుమద్రథత్వాదితి భావః. హనుమాన్ యదృశస్తదృశో వా
 భవతు. కింతు సోపి భగవతో దాన ఏవేతి న తత్త్వై ఇతి భావః.
 [సప్త నామాని] ||౪౬||

శ్లో॥ హననం హననాతీతో హంతా హననసాధనమ్ |
 హన్యమానజనత్రాతా హన్తసాక్షీభవద్రుచిః || ౪౭

నను పదే పదే ద్విజైర్జన్యమానానాం కథం శగవదుపాసనమితి
ఆహ - హనమితి. హనం హింసా అతీవ హననాతీతో హింసామితీ
క్రాంతిః. స హి హింసాయాః క్వాపి హింసా స్వాదితి భావః. యద్వా
హనస్యాకేషయ ఆత్మా, అచ్ఛ్రోయమదాహ్యోయమక్షోయః కోశ్య ఏనా
చేతి గీతావసనాత్. హంతా హింసకః హననసాధనం హంతా తదిదం
స్వమపి భగవద్రూపమేవేతి కృత్వా న ద్విజైర్భ్యో భీతిరుచితేతి భావః.
నను ప్రభూభూవశావపి పంశతాకనాదిపీడాజన్య దుఃఖభావాదికం
స్వాదేవేతి క్విత్వా త్రాతురనుసరణహుశ్యకమిత్యత ఆహ - హన్య
నాననతాత్మేతి. మకారాదిబాధితగతేంద్రాదీనాం రక్షితత్వాదితి భావః.
నను భగవతోపి కోయం హంతృత్వాదివికార ఇత్యత ఆహ - హంతృ
సాక్షీభవద్రుచిః. హంతుస్సాక్షీభవంతీ సాక్షీభూతా రుచిః జూనం యస్య
స తథోక్తః పరబ్రహ్మ అంతఃకరణోపహితం సత్ సాక్షీత్యుచ్యతే. తతః
స్ఫటికే జపాకుసుమసన్నిధ్యాడక్తిమృపతీతిపద్భగవతి సాక్షీచైతన్యే హం
తృత్వాదివికారప్రవృత్తిర్భూతేతి భావః. సాక్షీభవదితి చ్చిహ్న ఇదమపి
సాక్షీత్వం స తాత్త్వికమ్ ఉపాన్యోగీనత్వాదితి సూక్ష్మతే. [పక్ష
నామని] ॥౪౭॥

శ్లో॥ హో హయగ్గయుతచ్ఛ్రేతా హహీనజనమానదః॥

హహీనో హకరో హచ్ఛిద్ధయుగూరో హహోషకః॥ ౪౮

నను “అహం హి సర్వయజ్ఞానాం భోక్తా చ ప్రభుశ్చ” చేతి భగ
వతా యథోక్తం తథా ఇంద్రాదిభీరన్యహమేవేశ్వరో మామేవ యజన్స్వి
త్వ్యుచ్యతే. తత్ర కింకార్యమస్మాకమిత్యాశంకాయామాహ - హ ఇతి
శ్లోకమ్. హః గర్జన హయం గర్వితావుభావపి భగవద్రూపామేవ సర్వస్య
భగవదాత్మకత్వాత్. నన్నేవం కిం భగవద్వచనం గ్రాహ్యముతాన్యేహ
ముఖ్యత్రాపి గర్వప్రతీతేరత ఆహ - హయతచ్ఛ్రేతి. హయతానాం
అహమేవేవైర ఇతి గర్జయుక్తానాం హిరణ్యాక్షరూపదాదీనాం శ్లే

నానానా. భగవద్వచనం న గర్వికృతమ్. కిం తు కృపాకృతమేష్యసృత
త్వస్య అన్యైరివిదితజ్ఞేన. స్వేనైవ సక్తశృత్వాత్. అన్యేషాం చచనం
తు గర్వికృతమేవ. తేషామనీశ్వరిజ్ఞేన తద్వచసన్య గర్విప్రయుక్తత్వసజ్చ
యాదితి భావః. అగర్వాణాం తు అస్మాదీన్యరాత్సమానలక్షణ ఇత్యా
హ - హాహీనదనమానద ఇతి. అంబరీషదీనాం భగవద్భక్తానాం గర్వా
భావేన త్రిలోకపురాజ్యత్వలాభాదితి భావః. నను స్వయం గర్వేష్వపర్యంత
వాక్యాంతి చేన్త్రైవమిత్యాహ - హాహీన ఇతి. అయం భావః. జీవో
హి స్వస్వరూపమజ్ఞాత్వా దేహాదిష్వనాత్కస్యార్థత్వస్యభ్రమం భృత్వా
వయం బలీన ఈన్యరా ఇత్యాప్రలాపం మన్వంతి. సర్విజ్ఞస్య భగవత్తు
సచ్చిదానందలక్షణస్వరూపనిష్ఠస్య వత్తో గర్వప్రసక్తి ఇతి భావః. నను
భగవన్మాయామోహితత్వాదేవ జీవానాం గర్వోదయ ఇతి కృత్వా భగ
వత్పరమాయం గోమో న తు తేషామిచ్ఛతి ఆహ - హాకర ఇతి. తద్దేవప్ర
మానుసారేణ గర్విం కరోతి చేన - తు స్వేచ్ఛయా. “నైషమన్య
త్వైశ్చైశ్చేన సావేక్షత్వాదితి సూత్రాదితి భావః. నను గర్విణాం తేషాం
కారణస్య ఆహ - హచ్చిదితి గర్వినాశకః. భగవదనుగ్రహేణ తత్త్వ
జానోదయే సతి గర్వనాశాదితి భావః. యద్వా - బ్రహ్మేంద్రాదీనాం గర్వం
యథాశ్రీకన్యక కృపయా స్వయమేన నాశయామాన తత్త్వదపరేషామపీతి
భావః. నను గర్విణాం గర్వినాశం వినైవ భగవత్తత్త్వజ్ఞానం స్యాదత
ఆహ - హాయుగ్ధర ఇతి. గర్విభిరజ్ఞేయ ఇత్యర్థః. తేషాం మత్తత్వేన
భగవత్ప్రభావకాదిదురత్వాదితి భావః. నను తేషాం గర్వినాశకో
భగవాన్భగవదు నామ గర్వపోషకః క? ఇత్యాశంకాయాం సోపి భగ
వానేవేత్త్యాహ - హపోషక ఇతి. మాయావైభవాదితి భావః. [నవ
నామసి] ||ర||

శ్లో॥ హం హయ్యుగ్ధయత్రభంశో హయ్యుగ్ధారో హపోషకః|

హహృద్ధమారో హరతో హృక్పదూపో హవర్జితః॥ రక

నను స్త్రీసంభోగాజ్ఞో సుఖసద్భావాత్ప్రేచ్ఛతి రిన్దానామచిలైః స తు
 భగవత్సేవాయాం తత్ర సుఖాభావాదిత్యత ఆహ - హమితిశ్లోకమ్. హం
 సుఖం విషయేషు ప్రాణిభిరనుభూయమానస్సుఖాంశో భగవానేవ. తత్ర
 తిబింబానందత్వాద్విషయానందస్యేతి భావః. ఆపి చ హయైక్. తాదృ
 శసుఖయైశ్చ జంకుర్విషయో వా సోపి భగవానేవ. తస్మి - తత్తైస్
 ప్రవర్త్యతాం లోకేనేత్యత ఆహ-హయైక్రం? ఇతి. హయైశ్చానాం
 విషయసుఖలంపటానాం భ్రంశో నాశో యస్మాత్స తథోక్తిః. భగవదా
 జారూపకాలచక్రద్రుమణసకాద్విషయాణాం సప్తానాం సతాం విషయిణో
 సప్తా ఇకలిజ్యేరన్నిత్యం. యద్వా-అహాయైరందియారామో మోఘం
 పార స జీవతీతి గీతావచనాద్విషయలంపటానాం యనులోకప్రాప్తి రేవేతి
 నాశో ఏవేతి భావః. నను విషయైక్ భుంజానా అపి భగవంతం నేచేన్నే
 నేత్యత ఆహ - హయైక్రం ఇతి. విషయభగవత్సేవయోర్నిత్యో విరుద్ధ
 త్వాత్త మస్తే జనోరవ న సామనాధికరణ్యం సుస్ఫుటమితి భావః. న చ
 జనకాదీనాం కథం రాజ్యాజ్ఞో ప్రవృత్తిరీతి వాన్యమ్. తేషాం చరపక్వ
 జానయోగత్వేన భుజ్యమానేష్యపి విషయేషు మిత్యావృప్త్యా ఆస్థానభో
 వాదితి యమ్. ససేవం సన్న్యాసిభిస్సేవ్యతామయమిత్యేత ఆహ - హ
 పోషక ఇతి. సుఖార్థినాం సుఖపోషకత్వాయమ్. “తస్య పుత్రాద్విధిర్భ”
 వేదితి దండకాత్. “యే యథా మాం ప్రపద్యంతే తాంస్తం వ భజన్య
 మా”మితి గీతావచనాత్. “అకామస్సర్వకామో వా మోక్షకామ ఉదా
 రణః. తీవ్రేణ భక్తియోగేన యజేత పురుషం పర”మితి భాగవతాచ్చేతి
 భావః. నను భగవత్సేవయా సన్న్యాసిణాం ముక్తిః, గృహిణాం విషయ
 సుఖం చ స్యాదిత్యుక్తం. న యుక్తమ్. “యస్యానుగ్రహమిచ్ఛామి తస్య
 విత్తం హరాన్యహం, పుత్రాపత్యకశత్రాణి”చేతి విష్ణుపురాణవిరోధాదతి
 ఆహ - హహృత్. సుఖహర్తా అమావశయో యోక్ గృహిణోపి భగ
 వాననుజిఘృక్షతి, తేషాం సర్వమపి విషయసుఖమవహృత్య తాన్ సన్న్యా
 సితుల్యైక్ విధాయ తేభ్యో ముక్తిం దిశతి. యేషు తూదాసీనో భవతి
 తేషాం గృహిణాం సర్వకామైక్ పూరయతి. అతో న విరోధ ఇతి. నను
 విషయసుఖస్యాపి పరమాత్మా సన్నిహిత ఏవ. తత్రప్రతిబింబత్వాచస్యే

గ్రీవః ఆహ - హయగ్రీవ ఇతి విషయసఖస్యాశ్చేఽన్వితకృత్వం. విషయసఖః
 శ్రీయాదుభయోరితి భావః. విషయసఖం క్షయిషు అనీకం మరీచం స.
 ఆత్మానందస్తా శాశ్వతః. మనస్థిః సత్తాకసూచశ్చేతే. అహంకారతమ్యమి
 తేయమ్. సను భగవతః కిం నాస్తి విషయసఖమిచ్ఛ్యత ఆహ - హయగ్రీవ ఇతి.
 రక్షిత్రకాస్తభాదివిష్టత్వాత్. కృష్ణాపతాకే. అహంకారగోచస్త్రిపున్దిత్వా
 చ్చేతి భావః. సన్నేతావతా విషయసఖస్య నిరంతర్యే నిర్వేష హయగ్రీవతేవా
 యాః ప్రతిన్న సిద్ధేర్గ్రీవ ఆహ - హక్ష్మమాప ఇతి. భగవద్రూపం విషయలం
 సతానామపి విషయసఖావేక్షయా అధికసఖసి మేవ. పరాశేయచారక
 తేయాదిభిర్లక్ష్మీసంశ్లేషాదిభిర్చ కపనీయత్వాసతి భావః, మజ్జా సమయస్య
 వాసపి వయమిహ రితస్సర్వ కుతస్థేత్వేత్వం ఆహ - హక్ష్మమాప ఇతి.
 విషయలంపటానాం విషయలంపటనేశేవ సమీచీనా. స తు నిరంతర్యేతి
 భావః. అనేన పదేన భగవానయం నిరుణాపి భక్తాసు గ్రహణమేవ లక్ష్మ్య
 దివిషయదానీభవతీతి వ్యభ్యతే. సను తిర్హి విషయలంపటేయం నేష్య
 తామ్. స తు జానిభిరిత్యత ఆహ - హవరిత ఇతి. మద్రుమాణీ భగవత
 ప్రస్తుస్సఖదుఃఖాదివిక్షేపాభావాదితి భావః. అనేన జ్ఞానినో ప్రశ్నాశ్చ
 గృహీణో లక్ష్మీపతిరితి చ భగవంతి మేవ సేవేన్నితి సిద్ధిమ్. [మ
 పదాని] ||౪౯||

శ్లో॥ హరిత్సంమోహకృద్వేణుగానో హయ్యంగవిసభుక్.

హవిర్ముఖమయో హంతుహీనో హంతునివారణం॥ ౫౦

సుఖకరత్వమేవాహ - హరిత్సంమోహకృద్వేణుగాన ఇతి. హరి
 తాం దిశాం సమ్మోహం కరోతీతి హరిత్సంమోహకృత్. వేణుగానం యస్య
 స తథోక్తం. శ్రీకృష్ణపతార ఇతి భావః. యస్య గానమేవ దిశామపి
 సమ్మోహకారి తస్య రూపం కింపునర్వక్తవ్యమిత్యర్థావత్తిరత్ర వ్యంగ్యం.
 హయగ్రీవరూపస్య సుఖకరత్వే చమత్కారావహం హేతునానాహయ్యం

†

నను స్త్రీసంభోగానౌ సుఖసద్భావాత్ప్రసృతిరస్తునామచిలౌ స తు
 భగవత్సేవాయాం తత్ర సఖాభావాదిత్యత ఆహ - హమితిశ్లోకమ్. హం
 సుఖం విషయేషు ప్రాణిభిరనుభూయమానస్సుఖాంశో భగవానేవ. తత్ప్ర
 తిబింబానందత్వాద్విషయానందస్యేతి భావః. అపి చ హయంక. తాదృ
 శసుఖయుక్తో జంతుర్విషయో వా సోపి భగవానేవ. ర్హి - తత్తైరి
 ప్రవర్త్యతాం లోకేనేత్యత ఆహ-హయంత్రం? ఇతి. హయంతానాం
 విషయసుఖిరపటానాం భ్రంశో నాశో యస్మాత్స తథోక్తః. భగవదా
 జారూపకాలచక్రభ్రమణవశాద్విషయాణాం సప్తానాం సతాం విషయిణో
 నష్టా ఇవ ఖిచ్ఛ్యంత్యితిశ్లోకః. యద్వా-అహాయంరందియా రామో మోఘం
 పార స జీవతీతి గీతావచనాద్విషయలంపటానాం యవలలోకప్రాప్తి రేవేతి
 నాశో ఏవేతి భావః. నను విషయాక భుంజానా అపి భగవంతం నేదేననే
 నేత్యత ఆహ - హయంతార ఇతి. విషయభగవత్సేవయోర్విభో విరుద్ధ
 త్వాత్తమస్తే జనోరవ న సామానాధికరణ్యం సుస్ఫుటమితి భావః. న చ
 జనకాదీనాం కథం రాజ్యానౌ ద్రవృత్తిరితి వాచ్యమ్. తేషాం చరపక్వ
 జ్ఞానయోగత్వేన భుజ్యమానేష్యపి విషయేషు మిథ్యాదృష్ట్యా ఆస్థాభా
 వాదితి యమ్. ననేవం సన్న్యాసిభిస్సేవ్యతామయమిత్యత ఆహ - హ
 పోషక ఇతి. సుఖార్థినాం సుఖపోషకత్వాయమ్. “తస్య పుత్రాద్విద్యధిర్భా”
 వేదితి దండకాత్. “యే యథా మాం ప్రపద్యంతే తాంస్తంహైవ భజాన్య
 మా”మితి గీతావచనాత్. “అకామస్సర్వకామో వా మోక్షకామ ఉదా
 రధః. తీవ్రేణ భక్తియోగేన యజేత పురుషం పర”మితి భాగవతాచ్చేతి
 భావః. నను భగవత్సేవయా సన్న్యాసి నాం ముక్తిః, గృహీణాం విషయ
 సుఖం చ స్యాదిత్యుక్తం న యుక్తమ్. “యస్యాసుగ్రహమిచ్ఛామి తస్య
 విత్తం హరామ్యహం, పుత్రాప్రత్యేకశత్రాణి”చేతి విష్ణుపురాణవిరోధాదపి
 ఆహ - హవ్యత్. సుఖహర్తా అమామాశయా యోక్ గృహీణోపి భగ
 వాననుజిఘృక్షతి, తేషాం చర్వమపి విషయసుఖమవహృత్య తాక సన్న్యా
 సితుల్యాక విధాయ తేభ్యో ముక్తిం దిశతి. యేషు తూదానీనో భవతి
 తేషాం గృహీణాం సర్వకామాకౌ పూరయతి. అతో న విరోధ ఇతి. నను
 విషయసుఖస్యాపి పరమాత్మా సన్నిహిత ఏవ. తత్ప్రతిబింబత్వాదస్యే

శ్లో॥ ఆహ - హమార ఇతి విషయసుఖస్యాతీత విచిత్రకృష్ణ. విషయసుఖస్యాతీత
 శ్రయాదుభయారితి భావః. విషయసుఖం త్వియిషు అర్థిం మనోనం న
 ఆత్మానందస్త కాశ్చిత్. పరమధీ సజైకరూపశ్చేతీ విహితాతయ్యుని
 తేయమ్. నను భగవతః కిం నాస్తి విషయసుఖమిత్యత ఆహ - హమార ఇతి.
 శ్లో॥ కాస్తభాదివికృత్యాత్. కృష్ణాచారా బహువిధోపక్రీయతాన్
 చ్యేతి భావః. న స్వేతావతా విషయసుఖస్య నిందిత్యే సిద్ధప హయగ్రీవసేవా
 యా స్తున్న నిద్యేత్యత ఆహ - హకృమాప ఇతి. భగవద్రూపం విషయలం
 పటానామపి విషయసుఖాపేక్షయా అధికసుఖకరమేవ. హా తేయదానక
 తేయాదిభిర్దత్తైస్సంశ్లేషాదిభిర్చ కమనీయత్వాదితి భావః, యద్వా ననుయోగిని
 వానపి వయమిచ హ రతస్త్వి కుతస్ తేవేత్యత ఆహ - హకృమాప ఇతి.
 విషయలంపటానాం విషయలంపటసేవైవ సమాచీనా న తు నిరణన్యేతి
 భావః. అనేన పదేన భగవానయం నిరుణోపి భక్తానుగ్రహామేవ లక్ష్యే
 నిషేధయథారోపకీతి వ్యభ్యతే. నను తర్హి విషయలంపటేయం నేష్య
 తామ్. న తు జ్ఞానిభిరిత్యత ఆహ - హవర్జిత ఇతి. పరబ్రహ్మణే భగవతే
 చతురస్సుఖియఃఖాదికేతేపాభావాదితి భావః అనేన జ్ఞానినో ప్రేక్షా
 గృహీణో లక్ష్యవతిరితి చ భగవంతేమేవ సేవేన్నితీ సిద్ధమ్. [ద్రా
 పదాని] ॥౪౯॥

శ్లో॥ హరిత్సంమోహకృద్వేణుగానో హయ్యంగవినభుక్.

హవిర్ముఖమయో హంతుహీనో హంతునివారణః॥ ౫౦

సుఖకరత్వమేవాహ - హరిత్సంమోహకృద్వేణుగాన ఇతి. హరి
 తాం దితాం సమోహం కరోతీతి హరిత్సంమోహకృత్. వేణుగానం యస్య
 స తథోక్తః. శ్రీకృష్ణపతార ఇతి భావః. యస్య గానమేవ దితామపి
 సమోహకారి తస్య రూపం. కింపునర్వక్తవ్యమిత్యర్థావతిరత్ర వ్యంగ్యా
 హయగ్రీవరూపస్య సుఖకరత్వే చమత్కారాహం హేతూనాహ-హయ్యం

గవీనధునితి. “స్వరూపగాహేమమృతాభిననాం నాశా మృతాశాగ్ర
భువో భూమః. అన్నానురూపాం లనురూపమునెం కార్యం నిదానాన్
సుతానధితాఇతి శ్రీహాకోకవిభయా నవనీతభువో భగవతో హయగ్రీవస్యాపి
రూపం నవనీతవృద్ధురేమేవేతి భావః. భగవతో హయగ్రీవసభుక్త్యం
చ కృష్ణాంతారే ప్రసిద్ధమేవేతి జేయమ్. నను రసనాద్యధిస్తాతారః స
పదాదిప్రదాన్ అగ్నిదయస్సర్వేషి దేవాస్సేవ్యా ఏవేతిత ఆహ -
హవిర్మృణిసుయ ఇతి సర్వరేవస్వరూపః. అస్మాదస్య సేవయా సర్వే
దేవాస్సేవితా భవంతి. “యథా తగోర్మూలనిషేచనేనత్పవ్యంతి తత్తన్మంధ
భువోపశాఖాః ప్రాశోపహారేణ యథేంద్రియాణాం తదైవ సర్వాన్
ణమన్యతే” ఇతి భాగవతాదితి భావః. నను ఈశ్వరస్య మరణాభావేపి
అపతారాణాం మరణాన్త్యాధియగ్రీవారతాగోపి మృత ఏవ కిమధునా తద్ధ్యా
నేనేత్యత ఆహ-హంతుహీన ఇతి మరణరహితః. హయగ్రీవస్య రామకృష్ణా
నిన్నయోనిసంభవః నాపి శరీరవియోగ ఇతి భావః. నస్తుతస్తు జాతోమృతి
ఇతి ప్రతీతిర్న దేహస్య. నాప్యాశ్రమః, కిం తు దేహభిమానో జన్మస్థానః.
భగవతస్సర్వజ్ఞస్య తు తదభిమానాభావాన్న జన్మాంతావితి జేయమ్. నను
అన్యసంపత్త్యా ఇతరస్య న కోవ్యర్థిఇతి వ్యాయాత్ హయగ్రీవస్యామృత
త్వేన కిమస్మాకమిత్యత ఆహ-హంతునివారణ ఇతి. అస్మాసప్యన్మృతాక్
కగోతీన్యధః. దేహత్మప్రమనివారణద్వారేతి భావః. [పంచ పదాని]॥౧౦॥

శ్లో॥ హంతుజన్మాధిహరణసుధాకలశదాయకః,

హవ్యభుగారతరభో హసితాబ్జశ్రుతిద్వయః॥

౧౦

నను సాక్షాదేహస్యైవమృతత్వం దత్తవాక్ హి దేవానాం ధన్వతంరి
గమ్యతప్రదానేన, అతస్స సేవ్య ఇత్యత ఆహ - హంతుజన్మాధిహరణసుధా
కలశదాయకః. హంతుః మృతిః జన్మ ఆధిః వ్యాధిః తేషాం
హరణస్యాపహన్తుస్సధాకలశస్య దాయకో దాతా ధన్వంతరిరితి యాపత్.
ధన్వంతరేభగవదపతారత్వాత్సేపి భగవానేత్యర్థః. నచైవం కుతోస్మాకమ

మగణమయం న నిరతీతి వాచ్యమ్. తథాత్మే మర్త్యమర్త్యోవేకస్యైవా
నింశనాత్. నను దేవా అపి హంతుహీనాస్సుధాకరశవంతశ్చేత్యత ఆహ -
హాచ్యభుజాంతిశ ఇతి. హాచ్యభుజాం దేవానాం హాస్సమూహావీవ స్రక్
ల్యుతైః శో నాయకమణిః. సర్వదేవోత్తమ ఇత్యర్థః. దేవానామవ్య
మృతప్రదిత్యానీతి భావః. నను జయంతలకూబరాదయోతిమండరాకారా
స్సంతీతి కుప్రోస్య తరళత్వము ఆహ - హానిత్యాజ్ఞప్రతిష్ఠయః. హానిత్య
అవహానితః అన్యథాభో యేన తద్రుప్తిద్వయం యస్య స తథోక్త
న హి జయంతాదీనామేవం శంభుకగత్వమస్తీతి భావః. [తీర్థి పదాని] ౧౦.

శ్లో॥ హంసోదయో హంసలయో హంసభృద్ధంసవాసరః

హంసకన్యావిహరణో హంసారోగ్యప్రవాచకః॥ ౫౬

నను “ మనోత్తమో ధామనిధిః పద్మినీవల్లభో హరిరితి సూర్యైశ్చైవ
మనోత్తమస్య రోగప్రసనిపమర ఆహ-హంసోదయ ఇతి. హంసస్య సూర్యస్య
ఉదయో యస్మాత్స తథోక్తః. హంసయః హంసస్య లయోదయము
యస్మాత్స తథోక్తః. పరమేష్వరాదిస్మాద్భీత్యైవ సూర్యః ప్రత్యేహం నియ
మేనోదయాస్తమయా ప్రాప్నోతీత్యర్థః. “భీషాస్మాద్వాతః పవతే, భీషా
దేత్యర్థ్యమేత్యుక్తేతిభావః. అపి చ హంసభృత్ హంసం సూర్యం బిభర్తి
పుషాతి తేజోదానేనేతి హంసభృత్. యదాదిత్యగతం తేజో జగద్భాస
యతేతేభిలం యచ్చంద్రమసి యచ్ఛాగ్నో తతేజో విద్ధి మామకమితి
గీతావచనాత్. “తస్య భాసా సర్వమిదం విభా”తీతి ప్రతేశ్యేతి భావః.
నను సూర్యదేవతాకన్యాదివారస్యోత్తమత్వాత్సూర్య ఉత్తమ ఇత్యుక్త ఆహ-
హంసవాసర ఇతి. వాగోత్తమస్సాపి భగవద్విభూతిరేవేత్యర్థః. నను
సూర్యసత్తాయా యమునానద్యాస్సగర్వజగత్కల్మషాపహత్వాత్సూర్యఉత్తమ
ఇత్యుక్తి ఆహ - హంసకన్యావిహరణ ఇతి. హంసకన్యాయాం విహరణం
విహరః జలక్రీడణీయావత్ యస్య స తథోక్తః. శ్రీకృష్ణచరణధూళిపః
ప్రతగాత్రత్వాదేన యమునా యాస్తాదృశోత్కర్ష ఇతి భావః. నను ఆరో

గ్యప్రదత్వాత్సూర్యసేవ్య ఇత్యత్ ఆహ - హంసాంగ్యప్రదాయక్ ఇతి,
హంసోస్మాకమాంగ్యప్రదఇత్యస్తు నామ! హంసస్యాంగ్యోగ్యప్రదస్తు భగ
వానేవ. అతస్స ఏవాస్మాకమపి సేవ్య ఇతి భావః. [సంక నామాన్] ॥౨౬॥

శ్లో॥ హంసో హంసగత్త్వాంసో హంసపో హంసగోచరః

హంసాంతరో హంసకేతుర్హంసకాలంకృతాంఘ్రికః॥౨౭॥

నను ప్రాణైశ్చైష్యస్య శుశ్రిసిద్ధత్వాత్ప్రాణ ఉపాస్య ఇత్యత్ ఆహ
హంస ఇతి. ఉచ్చాస్సనిశ్వాసాత్మకః పాణివాయుగంస ఇత్యుచ్యతే.
పాణిణో బ్రహ్మేతి శ్రుతేః పాణిణోపి భగవద్రూప ఏవేతి భావః. నను
కిం స ఏవ సేవ్యో నేత్యాహ - హంసగతిరితి. హంసస్య గతిగమనం యస్మాత్స
త్సాక్షికః. మనోమయ ఇత్యుక్తః. అంతర్యామితి వా, తిప్రే హేతురుహం-
సాంస ఇతి. హంతి గచ్ఛతి వ్యాప్నోతి సర్వమితి హంసః. విష్ణురత్నాం
యస్మాదయం సర్వవ్యాపీ తస్మాత్ప్రాణాంతర్యామిత్యుక్తః. న సేవ్యమయం
ప్రేరకః, కిం తు హంసస్య రక్షణోపేత్యాహ - హంసప ఇతి. హంసం
పాతీతి హంసః. నను కథమిదం జ్ఞాయా ఇత్యత్ ఆహ - హంసగోచర
ఇతి. పరమహంసజ్ఞేయః జితశ్వాసా జితమనసచ్చ యే యతీనస్సంతి,
తేషామేవేదం సుజ్ఞేయమ్. న తు పృథగనానామితి కృత్వా అస్మాద్భృశా
నాం న కథమపీదం జ్ఞాతుం శక్యమితి భావః. తేషామపి కథం సుజ్ఞేయ
మాత్ ఆహ - హంసాంతర ఇతి. తేషామంతర్యతోఽయం పుత్రే తతి
ఇత్యుక్తః. న చ సర్వత్రాపి భగవానస్త్యేవేతి వాచ్యమ్ సామాన్యచేతస్య
రూపేణ సర్వతో సి. తేషు తు హయగ్రీముర్తిరూపేణైవేతి విశేషాత్. నను
కస్తాద్భగస్య ఇత్యత్ ఆహ ప్రధానం కంచితే హంసకేతురితి. నతుర్ముఖస్య
సాక్షాద్భగవత్సుతత్వేన భగవన్నాభ్యాం నిత్య నివాసేన చ యజ్ఞే
సాక్షాద్భగవద్భగవదాభేన చ స ఉత్తమో హంసానామిత్యుక్తః. నతుర్ముఖస్య
భగవదవతారప్రభుత్వం ప్రసిద్ధమేవేతి స చతుర్ముఖో భగవద్రూప ఏవేతి
భావః. నను హయగ్రీవ ఏవ తాదృశః పరమాత్మేత్యత్ కిం ప్రమాణమిత్యాశం

కాయాం తదంఘ్రినూపురీభూతా ఏవ వేదా ఏనేత్యాహమాంసకాలంకృతాంఘ్రిక ఇతి. హంసకైర్నూపురైర్వేదరూపైరితి భావః. అలంకృతాపూర్ణేయస్య స తథోక్తః (అప్త పదాని) || ౫౩ ||

శ్లో|| హంసో హంసస్త్రియో హంసాధీశో హంసమనోగతః

హంసశ్రీర్హంసధవళో హంసవిద్యోపదేశకృత్ || ౫౪ ||

ఏవమేకం చతుర్ముఖముక్త్యా అథాపరీమహామాంస ఇతి. యతీ వ్యాస ఇతి యావత్. వ్యాసస్య సహస్రస్థిత్వం జగద్విదితమేవ. 'మునీనామశ్లోకాం వ్యాస' ఇతి గీతాపచనాత్తస్య భగవద్విభూతిర్వమితి భావః. నను కీం స ఏవ సేష్యః? నేత్యాహమాంసప్రియ ఇతి. హంసస్య రిన్యాపి యస్మిక్ ప్రీతిస్స సేష్యః. తుత్తస్య భగవతి ప్రీతిరిత్యుచ ఆహ-హంసాధీశ ఇతి. వ్యామిని ప్రీతి గుచితేతి భావః. నను ప్రీతిసత్త్వే కీం లింగమిత ఆహ-హంసమనోగత ఇతి. ప్రీతినిషయం భగవంతం నిత్యమయం మనసి గుప్త ఇత్యర్థః. యవ్యా వ్యాసస్య భగవతి ప్రీతిరస్తు నామ! తస్మింస్తు స భగవతి ఇత్యుచ ఆహ-హంసమనోగత ఇతి. తస్మిక్ ప్రీత్యైవ భగవాన్మనసి తస్య నిర్వనివాస మంగీచకారేత్యర్థః. వ్యాసస్య భగవతి ప్రీతిమత్త్వే అపరం లింగమహామాంస శ్రీరితి. వ్యాసో హి భగవంతం ధనమివ తక్షయక్ తత్కృతావ్రచచనా శ్చృత్ పురాణకథనగోరారా తత్కీర్తిం విస్తారయామా సేతి భావః. అకించనస్య భగవతి భగవదతిరిక్తధనాభానాన్స ఏవ ధనమిత్యుక్తమ్. ధనే నృణాం ప్రీతిర్దృష్టేవేతి ధనమిత్యుక్తమ్. నను భగవతోస్య కీర్తిమయత్వే కిం లింగ మిత్యాశంకాయాం తదంగధానశ్శమేవేతి చమత్కారాదహం హేతుమాహ హంసధవళ ఇతి. హంసః పక్షినిశేషః స ఇవ ధవళః శ్వేతిః, కీర్త్య శ్వేతి త్యాత్కీర్తిమయే భగవతి ధావళ్యోపలంభ ఉచిత ఇతి భావః. పస్తురస్తు భగవతః కీర్తిమయత్వే జగతి భగవత్కృతావ్యాప్తిరేవ హేతురితి జేయమ్. నను యోగేశ్వరైరపి దుష్కరం కీర్తనీరవిభాగం హంసః దుర్బంధేతి తేషి

52 హాకారాదిహయగ్రీవసహస్రనామావళివ్యాఖ్యా

భక్త్యా ఏవేన్యోఽహంహంవిద్యోపదేశకృదితి హంసానాం పక్షిణాం
 ివ్యా త్తీర్ణసిద్ధిభాగభాగలం రస్య ఉపదేశం కరోతీతి త్తాభోక్త్యం.
 హంసానాం తాదృశం కావలం భగవత్పదకృతమితి న తేహమిన్యోత్వం
 కం తు భగవం ఏవేన్ భావం. [సప్త పదాని] || ౫౪ ||

సో|| హంసవిద్యా హంసమక్షిర్హంసవిద్యోపదేశకృత్
 హంసబంధుగ్రీవససఖో హంసమూర్తిచతుష్టయః || ౫౫ ||

నమ సర్వసావపి విద్యానామధ్యాత్మవిద్యా గరియసీ నైవస్యాత్రి
 తానాం ముక్తిప్రదా, అతస్సేవ్యేన్యోఽహం - హంసవిద్యోః, హంసవిద్యా
 క్రితో విద్యా హంసవిద్యా హంసవిత్త్విప్రతిపాదకీ అధ్యాత్మవిద్యోః
 “ అధ్యాత్మవిద్యా విద్యానామితి గీతాననాత్మాసి భగవద్విభూతేనో
 బ్రాహ్మ. ముక్తికాభిమేన సా న సు ముక్తిదాయినీ. భగవత ఏకత్వైవ
 గోగ్నిప్రదత్వానిత్యాహ - పంసముక్తిరీతి. హంసానాం యతీనాం ముక్తి
 క్రిస్తాత్మ్యే త్తాభోక్త్యం. నమ ముక్తిప్రదో భగవాన్ యథా సేవ్యః త్తాభో
 ముక్తి సాధనవిద్యోపదేశకృపిర్యేతి ఆహ - హంసవిద్యోపదేశకృదితి. హంస
 ివ్యాయాః ఉపదేశం కరోతీతి త్తాభోక్త్యం. తాదృశో గురురపి భగవ
 ప్రాస ఏవేతి భావం. యద్వా త్తత్రాపి పరమగురుర్భగవానేవ. శ్రీకృష్ణ
 కలిలాటినాం భగవదపతారాణామేన పదుపదేష్టత్వాత్. న చ కృష్ణా
 ర్హియాన్రూపీనాః అగస్త్యేగ్రన్థః ప్రాచీనా ఏవ విసస్వదాదయ ఉప
 గోస్తాని ఇతి వాచ్యం. “ ఇమం కవస్వతే యోగం ప్రోక్తవానహనుష్యయా
 మితి గీతాననాత్. నారాయణశైవ ప్రభమపురుషత్వాచ్చేతి. పను
 శిస్తు హంసవిద్యాయాః చతుశ్లోక్యాత్మకభాగవతస్య ఉపదేశకృత్
 నారాయణ ఇ యానత్. న తేవలమయముపదేశకః, కిం తు తేహం సంప
 దాపత్వ్యనుపగ్రహనో బంధురపి న ఏవేత్యాహ - హంసబంధురితి. న తీవలం
 బంధుమాత్రం కిం తు మిత్రమపి న ఏవేత్యాహ హంససఖ ఇతి. హంసానాం

సఖా హంస సఖః. నను హంసవిద్యోపదేశకృతస్సనకాదయశ్చత్వారస్సంతి. న హి తేషామన్య ఉపదేశాన్తి స్వతఏవ లబ్ధవిద్యత్వాదత ఆహ - హంస మూరిచతుష్టయ ఇతి. హంసానాం యతినాం మూరిచతుష్టయం మూ స తథోక్తః. చత్వారో హంసాస్సనకాదయః భగవదవతారా ఏ. “తప్తం తపో వివిధలోక సిన్ధుత్రయా మ ఆదౌ సనాత్సతపసశ్చచతుస్స నోఽభూత్”. ఇతి భాగవతాత్. న చ హంసపదస్య కథం సనకాదిభిః కత్వమితి వాచ్యమ్, తేషాం స్వత ఏవ విరక్తత్వేన సన్న్యాసిత్వాత్. [పట్నదాని] ॥౧౮౫॥

శ్లో॥ హంసో హంసగుర్హంసానందో హంసప్రియంకరః

హంసాత్మా హంసనిర్వాణో హంసీ హంసజనుస్థులమ్. ॥౧౮౬॥

నను అస్మద్భగవద్గోచరా వ్యాసనకాదయో మహానుభావాస్సంతు నామ! కిం తైరస్మాకమత ఆహ - హంస ఇతి. సన్న్యాసమాత్రావలంబీ యో వా కో వా పురుషస్స సాక్షాద్భగవానేవ. చాతుర్వర్ణ్యోల్లమ త్యాదితి భావః. నను కిం త ఏవ సేవ్యాః? సేత్యాహ - హంసగురుః. తేషామపి గురుర్భగవానేక ఏవ సేవ్య ఇతి భావః. నను హంసానాం తేషాం తదుపదేశేన కిం ఫలమత ఆహ - హంసానంద ఇతి. హంసానా మానందో యస్మాత్స్వ తథోక్తః. భగవదుపదేశేన తే దేహాదిష్వాత్మత్వా ద్యభిమానముత్సృజ్య కృతస్వరూపసాక్షాత్కారా ఆనందం యాన్తి త్యర్థః. అతఏవ హంసప్రియంకరః తేషాం ప్రియకారి. న హి భగవంతం నినాతేషాం ప్రియకరమన్యదస్తితి భావః. తత్ర హేతుమాహ - హంసా త్యేతి. హంసానామాత్మభూతః. అతఏవ ప్రియతమత్వాదానందకరత్వమితి భావః. నను తేపి జాయంతే మ్రియంతఏవేతి కః పునరానందస్తేషామత ఆహ - హంసనిర్వాణ ఇతి. హంసానాం తేషాం నిర్వాణం లయో యస్మిక్ స తథోక్తః. పరమానందస్థాగరే భగవత్వేన తే నన్య ఇ. లీయంత ఇతి మరణం తేషాం న దుఃఖకరం, ప్రత్యుత సుఖాదిః సూర

హామేవేతి భావః అంతే తేషామానందో భవతు అధునా కశమిత్యు
 హా - హంసీతి. హంసాః పరిశుద్ధసత్త్వాః అస్మిక్ సంతి హంసీ జీవన్ము
 కాయామపి తే ముక్తా ఏవ. బ్రహ్మైకనిలయత్వాత్ సత్తనస ఇతి భావః.
 ఇయమేవ హి జీవన్ముక్తిః. నను బ్రహ్మణస్సప్తస్యకాశాదేవ సనకాదయోపి
 జాతాః ఇతి స ఏవ పరమగురుత్వత్ ఆహ - హంసజనుస్సలమితి. హంసానాం
 తేషాం జన్మభూమిర్భగవానేన. చతుర్ముఖస్త్వనిమిత్తమాత్రమ్. యతో
 నా ఇమాని భూతాని జాయంత ఇతి శ్రుతేరితి భావః. [అస్తు నామాని] ౫౧॥

శ్లో॥ హంసో హంసప్రభుర్హంసానందో హంసప్రియంకరః

హంసాత్మా హంసనిలయో హంసకృద్దంసజన్మభూః॥ ౫౨

నను “అపుత్తగ్రస్య గతిర్నా”సీతి శ్రుతేః లోకేపి పుత్త్రాణాం
 ముఖ్యుర్బుద్ధిగ్భూతాత్ పుత్త్రబాలభాషణాదీనామానందకరత్వాచ్చ పితృభిః
 పుత్త్రాగ్రస్సేవ్యాః, పోషకత్వాదుత్పాదకత్వాత్. “స పిత్రోశ్చ పరం
 దైవమిత్యాదివచనాచ్చ పుత్రైః పితరస్సేవ్యాః” “అగో వా ఏష
 యశ్చ”త్వీతి శ్రుతేః. విషయానందహేతుత్వాచ్చ భర్తృభిర్భార్యా
 స్సేవ్యాః. “పతిరేవ పరం దైవ”మితీకాస్త్రాతోపేషకత్వా ద్భార్యాభిర్భర్తా
 స్సేవ్యాః. ఏవంరీత్యా జీవానామేవ పరస్పరం సేవ్యసేవకభావ ఉచితః.
 సామ్రాజ్యస్థైర్యవేత్సరసేవా జీవానామిత్యత్ ఆహ - హంస ఇత్యది. హంసో
 జీవః. జాత్యేకవచనమ్. జీవా ఇత్యర్థః. దేహిన ఇతి యావత్. దేహ
 సంబంధగ్రహణాభావే తేషాం పరమాత్మభేదాభావాదితి భావః. సప్రాణా
 ప్రాణానస్తద్వయే సప్రాణస్య ఉత్తమత్వాద్విష్ణుత్వమితి జేయమ్. అనేన
 యశ్చ పిత్రాదిః పుత్త్రాదిభిస్సేవ్యతే స పిత్రాదిరీశ్వర ఏవ. పుత్త్రాదిస్తు
 జీవః. యశ్చ పుత్త్రాదిః పిత్రాదిభిస్సేవ్యతే, స పుత్త్రాదిరీశ్వరః. పిత్రా
 దిస్తు జీవః. ఏవం సర్వత్రాపి సేవకత్వం జీవలక్షణం, సేవ్యత్వం య ఈశ్వ
 రలక్షణం జేయమ్. అతః పితృపుత్రాదయస్సర్వేషీశ్వరా ఏవేతి సిద్ధమ్.
 సర్వేషం కిం త ఏవ సేవ్యాః? సేత్యాహ - హంసప్రభురితి. ఇద ము

తత్త్వమ్. సమతస్సృష్ట్యాపి బ్రహ్మత్వకత్వేన సేవ్యత్వేనైతేషాం
 సర్వైః బ్రహ్మబుద్ధిః స్థిరాస్యాత్. కిం తు ఏతే ముష్యాః పుత్రాః
 పితరశ్చేత్యేవమేవ మన్యంతే. అతస్తే భర్తృంతి. యే శు సర్వమపి జగన్మిత్ర
 భ్యామయం నిశ్చిన్యతే తేషాం మేన ప్రపద్యంతే, న తే కదాచిపి ధృశ్యంతి
 తత్ర బ్రహ్మబుద్ధేః స్థిరత్వాత్. అతస్సర్వమప్యసేవ్యమేన బ్రహ్మేక మేన
 సేవ్యమితి నిర్దేశ్యతే. యే శు సర్వమపి జగద్రుప్త్యామయం చశ్యంతి,
 తేషాం తు సేవ్యసేవకభావ ఏవ సేతి జేయమ్. హంసానాం దేశీనాం
 ప్రభుః ఈశ్వరః ప్రాణినాం సర్వేషామపిశ్వరపారతంత్ర్యస్య ప్రత్యక్షత్వాదతి
 భావః. న చ మయమేవ స్వతంత్రా ఇశ్యభిమంతివ్యమ్. గోగక్షిపాద్యాసన
 యనాసామర్హస్య అనుభూయమానత్వాత్. నను జీవానాం పరతంత్ర
 త్వేపి అన్యోన్యం సుఖకరత్వం వర్తమానేష్యతే అహ - హంసానంద ఇతి.
 హంసానామానందో యస్మాత్స్య. పుష్టాదిర్నానందకరః. కిం తు
 పుత్రాదిరూపేణేశ్వర ఏవానందకర ఇతి భావః. యద్వా నను జీవాః
 పారతంత్ర్యాదుఃఖమేవానుభవంతీతి కిం దుఃఖప్రపద్య పరస్య సేవయేత్యేన
 అహ-హంసానందఇతి. అజ్ఞానామేన పారతంత్ర్యాదుఃఖం, ప్రాజ్ఞానాం
 తు సుఖమేవ, యథా విక్రీతస్య పశ్చాదేః పాలనాదిచింతా న స్వామినః
 తథా పరతంత్రాణాం జీవానాం పరకీయస్య దేహారేః పాలనాదిచింతా
 న భవత్యేవ. స్వకీయమిదం దేహాదికం సర్వమపిశ్వరసేవ రక్షేదితిస్వస్థా
 నన భవంతి ప్రాజ్ఞా ఇతి భావః. నను ఈశ్వరః ప్రాణినాం భృతమృషి
 యకారీ విదుషాం దారిద్ర్యం ధనినామవైదుష్యం విద్యశ్శ్రీభూణాం
 గోగేతా ఏవంరూపేణ దుఃఖకరత్వాత్ హంసానందత్వమసిద్ధమతే అహ-
 హంసప్రియంకర ఇతి, దారిద్ర్యాదిగతగుణగ్రహణకాశలవిధురాణాం తథా
 ప్రతీయతే, వస్తువస్తు జీవానాం ప్రియంకరుమేవ భగవతస్తథా తథా
 ప్రవృత్తిః. తథా హి యది విద్వాంసో ధనినస్సన్తిస్మర్తృ మత్తానే నిత్యైకమితి
 కాదికర్మసు భగవదారాధనరూపేషు న ప్రవరేరన్. యది ధనినాం
 విద్యత్తా స్యాత్, తర్హి న ప్రాజ్ఞానప్యశ్చీ షేత్ శండితంమన్యత్వాత్
 యది శు విద్యత్ప్రభూణాం గోగేతా న స్యాత్ తర్హి న దేవాలయాది

నిర్మాణాదిషు న్యాసియేత. ఏనహ-ద్యూహ్యమ్. కిం చ జీవైర్విధి
 ఏవ సేన్యః. ఆత్మత్వాదిత్యాహ-హంసాత్మేతి. జీవానామాత్మభూతః యః
 ఆత్మని శిష్టన్నాత్మానమంతేరా యమయతీతి శ్రుతే. అయం భావః.
 ఆత్మని సర్వేషాం ప్రత్యక్షియస్తావత్ప్రసిద్ధః. సర్వస్య లోకస్యాత్మాన్
 మేవ న్యాప్రియమాణత్వాత్. స నాత్మా న దేహోది. దేహానివిలక్షణ
 త్యాదాత్మినిః. అతః పరమాత్మైవ జీవానామాత్మా తస్మిన్ జీవానాం
 ప్రతీతిగతిశయేన కాన్యేతి. న చేదమప్రమాణమ్. ఆత్మత్వాప్సర్వభూతా
 నాం సిద్ధత్వాదిహ సర్వతః ఇతి భాగవతప్రమాణాత్. నను పర
 మాత్మా భూతేషు తిగతిత్యుక్తమ్. భూతాని తాని కృత త్రివృంతీ
 శ్చైత ఆహ-హంసనిలయ ఇతి. హంసానాం జీవానాం నిలయః ప్రతిష్ఠా
 స్థితిగ్రస్మిన్ స తిగోక్తః. స్వభూతనివాసోసి వాసుదేవ సమోస్తు
 త ఇతి స్మరణాత్, ససంతి జగంత్యస్మిన్నితి వాసుః స చాసౌ దేవో
 వాసుదేవ ఇతి శ్చ్యవైత్తేశ్చ ఇతి భావః. ఏవం జీవానాం స్థితిస్థాన
 ముక్త్వా లయోదయస్తానమాహ-పదద్వయేన, హంసహృత్ హంసాన్
 హరతి అత్యుచ్యసంహతీతి హంసహృత్. హంసానాం జన్మభూః. ఉదయ
 సలం హంసజన్మభూః యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే, యేన
 జాతాని జీవంతి యత్ప్రాయంత్యభిసంవిశంతీతి శ్రుతేతి భావః. [అష్టనామాన్]

శ్లో॥ హంససాక్షీ హంసగర్హింసాంశో హంసచోదనః

హంసమీశో హంసవృతో హంసగర్భవయోరుహః॥ ౫౮

సన్నేపం భూతస్మష్ట్యాదిభిః కిమయం వి క్రియతే నేత్యాహ-హంస
 సాక్షీతి. జీవానాం సాక్షిభూతం చైతన్య మయమేవేత్యర్థః. బ్రహ్మణ
 ఏవాంతఃకరణోపాధినశేన కూటస్థత్వాపత్తేరితి భావః. అయమాశయః.
 జీవానాముత్పత్త్యాదిభిః కూటస్థస్యైవ స లోక వికారః, కింపునఃపరమాత్మన
 ఇతి. నను యత్పాప్యం తిత్తేన్యమితి న్యాయాత్ జీవైస్సర్వాదికంప్రాప్యతే
 అతస్తత్సేన్యం స తు బ్రహ్మత్వం ప్రాప్యం అవికార్యత్వాత్ స్వేత్వత ఆహ

హంసగతిరితి. జీవానాం గమ్యః. అనుమానయః - ముక్తోపస్థుప్యవ్యవదేశాః. అగ్రాన్మాదిసగమిత్యానిసూత్రేభ్యః జీవానామీశ్వరత్వప్రాప్తిర్భవతీతి నిశ్చయతే అతిస్స సేవ్య ఇతి. యద్వా జీవైర్బ్రహ్మత్వమపి ప్రాప్యతే ఏన స చ వికార్యత్వాద్యోగం తత్ప్రాప్తిరితి వాచ్యమ్. స్వతస్సిద్ధస్యైవబ్రహ్మత్వస్య ప్రాప్తిరియం సతూత్వాద్యస్య హిరణ్యనిధిర్వస్తాంతాదిదమేవ హి దర్శితమితి. విద్యారణ్యవచనాదితి భావః. నను జీవానాం పరమాత్మ సాయుజ్యం భవతీశ్వరత్వన్నయుక్తమ్. అన్యస్య వస్తునః అన్యసాయుజ్యప్రాప్తే రన్యాయత్వాత్ ఇత్యుత ఆహ - హంసాంశ ఇతి. హంసా జీవా అంశాయస్య స తథోక్తః. యమైవాంశో జీవలోకే జీవభూతస్సనాతన ఇతి గీతావచనాత్. తేజోవ్యవయోర్న భిన్నవస్తుత్వమ్. అతస్సాయుజ్యం నైవ భవేవ. “యథానద్యస్స్యందమనాస్సముదేనస్తంగచ్ఛంతి నామయాశేః హంయేతి శ్రుతేశ్చేతి భావః. న స్వేపం సాయుజ్యం ప్రాప్తుమర్హ జీవాః సాయుజ్యప్రదశ్చేత్స్విరస్స్వస్మిన్నేవ పితః కుతస్సాయుజ్యస్య ప్రతి ఒంగ ఇత్యుత ఆహ - హంసనోదన ఇతి. తత్త దదృష్టామగుణం జీవాం శోచ్యతీతిత్యక్తః. అయం భావః. సాయుజ్యసాధనాధ్యాత్మవిద్యాభ్యా సస్తు తత్త జీవాదృష్టామగుణ ఇతి. కర్మప్రతిబంధనత్వాత్సాయుజ్యప్రతిబంధ ఇతి. అత్రి ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృదేశేరున తిష్ఠతి భౌమయన్ సర్వభూతాని యంత్రారూఢాని మాయయేతి గీతావచనం చోదనాంశే ఉదాహర్యమ్. నను అన్వితీయబ్రహ్మపదప్రాప్తిర్ని సాయుజ్యమ్. అద్వితీయం బ్రహ్మైవ నాస్తి సర్వభూతనివాస ఇత్యుచ్యమానత్వాత్. కథం పునస్సాయుజ్యమత ఆహ - హంసహీన ఇతి. ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మైతి శ్రుతేః స తత్ర భూతసత్త్వమితి భావః. న స్వేపం పూర్వాపరవిరోధః, భూతనివాస ఇతి భూతరహిత ఇతి చ వచనాదితి చేన్మైవమ్. శ్మశ్మ హంపరమార్గదశాభేదేన తద్వ్యవసానికేరితి. పరమార్థస్తత్ర స కిమప్యస్తి, నేహ నానాస్తి కింఛనేతి శ్రుతేః. వ్యవహారతస్తు సర్వమపి తత్ప్రాప్త వాస్తి. ద్యుభ్యాద్యాయతనత్వశ్రవణాదితి భావః. నను పరమాత్మనో భూతరక్షకత్వమసిద్ధం తత్సవిధే భూతప్రచారాంభావాదిత్యుత ఆహ - హంస సమృత ఇతి. స్వగత్కారం బ్రహ్మైదయోదేహిన ఏనమాత్మణ్యంతీత్యర్థః. ప్రపంచ

హంసానామితి భావః సను పరమాత్మనో హంసనియత్వమసిద్ధిం భూతా
నాం బహిరేవోపలంభాదితి శంకాయామాహ హంసగర్భపయోరుహః
హంసాగర్భపయోరుహో యస్య స తథోక్తః ప్రశయదశానామితి భావః
“స్వస్వప్తమిదమాపీయ శయానం సహశక్తిర్భిరితి భాగవతోత్త్ర [అత్రి సప్త
పదాని] || ౫౦ ||

శ్లో॥ హంసకృద్ధంసభృద్ధంసో హంసాతీతస్వయంప్రభః
హంసకల్యాణకృద్ధంసముక్తిదో హంససోదరః || ౫౧ ||

సను పరమేశ్వరాద్భూతాని జాయంత ఇతి భూతానాం పరమేశ్వరోపాదా
నకర్తృముక్తమ్. తతశ్చ ఈశ్వరస్య ఘటాద్యుపాదానభూతమృదాదిపజ్జడత్వం
సాప్రప్తమ్. తతః అమం విహాయ నిమిత్తకారణమిశ్వరస్సేవ్యః స చ నిమిత్త
కారణమిశ్వరో బ్రహ్మైవ. చతుర్ముఖస్య స్రష్టృత్వప్రసిద్ధిత ఆహ హంసకృ
ద్ధంసా భూతస్రష్టా సంపూర్ణః ఏన. న చతుర్ముఖాదః. న చ నిమిత్తోపాదాన
యోః కులాలమృత్తికయోరివ భేదేన భావ్యమితి కృత్వా పరమేశ్వరస్యై
కస్యైవ కథముభయరూపత్వమితి వాచ్యమ్. మాయావచ్చిన్న చైతన్యస్యై
శ్వరత్వేన ఈశ్వరస్సాన్వితేన చైతన్యేన నిమిత్తకారణం ఉపాధిభూతి
మాయాన్తేన ఉపాదానకారణం చ భవతీతి న దోషః. సను హంసని
లయ ఇత్యనేన హంసాఈశ్వరా ఈశ్వరే వసంతీత్యుక్తమ్. తతశ్చ మృది
కారణో ఘటా ఇవేతి సిద్ధ్యతి. తతశ్చ భూతిపాలకేనానేనైవ భవితవ్యం
అత ఆహ హంసభృదితి. అనోదకాదిస్పష్టిద్వారా భూతానాం రక్ష
కోపి హయగ్రీవ ఏవేత్యర్థః. నన్విదం రక్షకత్వం త్రిమూర్తి ఘ విహారేవేతి
ప్రూయతే. పరమాత్మా తు త్రిమూర్త్యతీత ఏవేత్యత ఆహ హంస ఇతి.
స చ స్థితికర్తా విఘ్నః పరమాత్మా హయగ్రీవ ఏన. ఈశ్వరస్యైకత్వస్థి
స్వావచ్ఛేదక మాయాసమనత్వాదిగుణత్రయవశేన బ్రహ్మాదిగుర్నిత్రయధా
త్వాదితి భావః. నన్విదం రక్షకత్వం జీవానామేన మతో హసీదిత్యే
ఆహ హంసాతీతస్వయంప్రభ ఇతి. హంసాతీతా జీవా నతీక్రాంతా తద
విషయేతి యవత్. స్వయంప్రభా స్వయంశోభిః యస్య స తథోక్తః.

స్వస్థిదానంపంచితజాన ఈశ్వరః జీవాన్మ సైవంవిధాః. ప్రకృతివశేన
జానసంకోచాదిమత్స్వదితిభావః. నను తర్థ జీవానాం కథమసంపంచితజా
నోదయ ఇత్యత ఆహ - హంసకల్యాణకృదితి. భూతానాం హేయనాన
పూర్వకం శుభోదయం కరోతీత్యర్థః. తాదృశశుభోదయే తు స్వత ఏన
తాదృశజానసిద్ధిరితి భావః. భగవదుపాసనేనైవ జీవానాం నిరుపత్వం న
కర్మణోతి భావః. దత్తస్య జానస్య ఫలమహ - హంసముక్తి చ ఇతి. జాన
ప్రదానదారా ముక్తిప్రదోదయమేవేత్యర్థః. నను భగవతో భూతేషు
కన్యాదేవోరియమనుకంపేత్యత ఆహ-హంసాస్సాదరా యస్య స తతోక్తః.
జీవేశ్వరయోర్వాస్తుతో బ్రహ్మమయత్వాదితి భావః. [నస్తు పదాని] ॥౧౯॥

శ్లో॥ హంసబంధుర్హంససఖో హంసాగోచరవై భవః

హంసబింబో హంసతన్మర్హంసభుక్తాన్మభోజనః॥

౬౦

నను జీవానాం జీవా ఏవ బంధవస్సఖాయశ్చేతి త ఏవ సోచరా
అపి న త్వీశ్వర ఇత్యత ఆహ - హంసబంధురితి హంససఖ ఇతి చ. హం
సానామయమేవ బంధుః అయమేవ సఖా చ గుణాత్రయాభాసనిమిత్తం
ధవేఇతి, “న యస్య సఖ్యం పురుషోవైతి సఖ్యురితి చ భాగవతాత్.
అనుభవసిద్ధం చేదం. న హి మ్రియమాణం దేహినం కశ్చిదనుమ్రయతే బంధు
స్సఖా వా. అతస్తద్బాంధవం సఖ్యం చ కృత్రిమమేవ. భగవాన్మ కరణ
ప్రవర నాదినా సఖాబంధుశ్చ భవత్ దేహీ యావద్వర్తతే తావత్తమను
త్రిషత్తేన. తదంతరాత్మత్వాదితి. నను సఖాయం బంధుం చ తం జీవా
కుతో న జానంతీత్యత ఆహ - హంసాగోచర వైభవ ఇతి. జీవానాం దుష్ట
జేయం భగవతో వైభవమ్. అదృష్టధామే గుణతత్త్వబుద్ధిభిరితి భాగ
వతాత్. ఈశ్వరస్య శాస్త్రైకగమ్యత్వాచ్చ ఇతి భావః. నను తస్మైవై
తదేవానుప్రావిశదితి శ్రుత్యా ఈశ్వరస్యైవ జగతి జీవయాపేక్షానుప్రవే
శోఽభిధీయతే. అతో జీవాన్మపృథగీశ్వరః. త్వం తు జీవ ఈశ్వరం
సుతరాం న జానాత్యేవేతి బా॥౧౬ అతః కథం శ్రుతివిరుద్ధం తన పచనం

గ్రాహ్యమిచ్ఛత ఆహ - హంసబింబ ఇతి. జీవానాం బింబభూతః జీవాను
 ఈశ్వరప్రతిబింబా వచ. తదేవానుపావితదితి ఆయమేవ ప్రతిబింబయాశ్చ
 తానుప్రవేశోఽహితః స తు ముఖ్యః ప్రవేశః. చతుర్శ్లోకీభాగవతే యా
 మహంతి భూతాని భూతేషూచ్చావచ్ఛేషు, ప్రవిష్టాస్యప్రవిష్టాని తథా
 తేషు స తేషుహృమితి సననాంతరసంవాదాత్. ముఖ్యప్రవేశాంగీకారే
 తు ప్రవేశాత్సాక్షాత్త్ర ఈశ్వస్యాభావస్సిద్ధ్యతి తతశ్చ సర్వవ్యాప్తిశ్రుతి
 ః గోఽన్వేష్యం. సను జీవేశ్వరయోరేవ భేదే సతి కథమద్వైతసిద్ధిః?
 గత్త్వమునీత్యాదిభిరద్వైతస్య ప్రతిపాదితత్వాదత ఆహ - హంసతనూతి. హం
 స్యా తనవశ్యరీరాణి యస్య స తథోక్తః. యస్యాత్మా శరీరమితి శ్రుతే.
 జీవేశ్వరయోర్న ముఖ్యమద్వైతం, కిం తు శరీరశరీరభావవిశిష్టమేవ.
 స్థూలీహృమిత్వాదిషు దేహజీవయోర్యథా అద్వైతభావం తద్వదితి భావః.
 ఇదమేవ విశిష్టాద్వైతమనిమ్. అద్వైతమతే సు దన్వణప్రయుక్తో యథాముఖ
 ప్రతిముఖయోర్భేదః తథా ఉపాధిప్రయుక్త వచ జీవేశ్వరయోర్భేదః, స
 సు వస్తుతః, చైతన్యమయత్వాదితి జేయమ్. అస్మిక్ పక్షే తు ప్రాణి
 హృన్నిలముత్వాదీశ్వరస్య ప్రాణినశ్వరీరభూతా ఇతి జేయమ్. సస్వస్మిక్
 జేహ జీవేశ్వరావభావసిద్ధి ఇతి సిద్ధమ్. తత్ర తేనాదనాది భుజ్య
 ఇత్యతి ఆహ - హంసభుక్తాన్నభోజన ఇతి. దేహిభిర్భుక్తమన్నమేవేశ్వర
 స్యాసిభోజనం న త్వతిరికిమిత్త్యర్థః. సనూభావసి కథమేకమన్నం భుంజాతి
 ఇతిచేదుస్యతే, దేహిభిః కేనలమన్నం భుజ్యతే. తద్రసస్తు ఈశ్వరగా
 వ్యేవ. తత్ర దేహీనాం పృథాగ్రమ ఇతి. అన్నమాత్రమస్మాకమైశ్వర్యేణ
 భోగస్తు తవై వేతి త్రిధరాచాద్యేణ శక్తిస్తుత్వవసరే భాగవతే ఉక్తత్వాత్.
 స సేవమనశ్చన్నోన్యోభిచాకశీతీతి శ్రుతివిరోధ ఇతి వాచ్యమ్. పాక్షిణో
 భోగాభావాదితి. [ప్రట్ నామాని] ||౬౦||

శ్లో॥ హంసబంధకరో హంసభీతికృద్ధంసశాసనః |

హంసోత్తమో హంసచిత్తిర్హంసానందరసోదధిః ||

౬౧

సను హంసముక్తిద అమృక్తం స ఘటతే బంధకవైర్మవ మోచకత్వస్య

న్యాయ్యత్. మాయా ఏవ బంధకత్వేనేవ్యరప్య అతథాత్వా
 నిత్యైత ఆహ - హంసబంధకగ ఇతి. మాయేశత్వాదయమేవ జీవానాం బంధ
 కరః. స తు కేవలం మాయా రస్యాః జడత్వాదితి భావః. బంధనప్రకార
 మేవాహ - నామద్వయేన. హంసభీతికృత్ ఇహోచరితాధర్మవశాన్నరణే
 యూతనా భుంక్తు ఇతి జీవాన్భీషయతీత్యర్థః. కపిలదేవహూతిసంవాదే
 కపిలేన దేహూతినైరాగ్యార్థం సరకయాతనానాం పరితృత్వాదితి భావః.
 పరలోకాద్భీతిముక్త్యా ఇహలోకే బంధనవిధానూహ - హంసశాసన ఇతి.
 స కళంజం భక్షయేత్, స సురాం పిబేత్, ఋతౌ భార్యముపేయాది
 త్యాదివిధినిషేధవచనైరీవాక్ శాస్తీత్యర్థః. తచ్చ సరకవర్జనమ్, ఇవం
 చ ధర్మశాసనమ్. తదుభయే నైరాగ్యముత్పాద్య తేషాం హృదయాని
 ఆత్మానుసంధానప్రసజాని కర్తుమేవ స తు కేవలధర్మాచరణార్థమితి
 జీయమ్. సగ్గధర్మాక్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ ఆహం
 త్యా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచ ఇతి గీతావచనాదితి
 భావః. సను జీవానాం శాస్త్యత్వమేవ. ఈశ్వరస్య తు శాసకత్వమే
 వేతి కోయం నియమ ఇత్యత ఆహ - హంసోత్తమ ఇతి. పురుషోత్తమః.
 ఉత్తమపురుషస్య అధమాః పురుషాస్సర్వే శాస్యా ఇతి లోకసిద్ధిమేవేతి
 భావః. సను హంసతనురితి జీవానామంతర్భగవాన్ వర్తత ఇత్యుక్తమ్.
 కథమిదమంగీకార్యం, జీవస్య రంధ్రరహితత్వాదేహపదిత్యత ఆహ - హంస
 చిత్తిరితి. హంసేషా యా చిత్తిశ్చైతన్యమస్తి సా భగవానేవ. జాన
 మాత్మని భా నూర్య ఇతి వచనాత్. భూతానామస్మి చేతనేతి గీతా
 వచనాచ్చేతి భావః. నన్వేషం జీవచైతన్యస్యైవేశ్వరత్వే జీవానందస్యాపీ
 శ్వరత్వం స్యాత్, తతశ్చ జీవానందస్య పరిమితత్వేన ఈశ్వరోపి పరి
 చ్ఛిన్నఏవ స్యాదత ఆహ - హంసానందరసోదధిరితి. హంసానామానంద
 రసాః తేషాముదధిస్సాగరః. పరమాత్మరూపే ఆనందసాగరే సర్వేపి
 జీవానందానిష్ఠంతీత్యర్థః. పరమానందమయత్వాత్ స్వేతి భావః. ఆనంద
 వల్ల్యాం ప్రసిద్ధోఽయమర్థః. [పట్] ||౬౦||

శ్లో॥ హంసఖేలో హంసలోలో హంసాద్వప్తానువర్తనః

హంససత్తామయో హంసధ్యేయోహంసతమోహరః ౬౧

నను పరమానందమయస్యాస్య కిమగోయం జీవబంధనమోచనవ్యా
 హా ఇత్యతి ఆహ - హంసరేహిభిః ఆత్మతుల్యైః భావః.
 శీలైః క్షిదతీతి హంసఖేలః. శీలైవేయం భగవత్ ఇత్యగ్గః. అపవీ
 నాంసఖేలః హంసేషు క్షీడానాధనభూతేష్యతి భావః. లోలో లంపటః.
 నను సగ్గసమస్యాస్య కేహంచిజీవానాం మోచనం కేహం చిద్బంధం
 సగ్గైర్బద్ధపమ్యం కుత ఇత్యతి ఆహ - హంసాద్బద్ధానువర్తన ఇతి. హంసా
 నామద్బద్ధమనువర్తత ఇతి తథోక్తః. తద్జీవాద్బద్ధమనతిక్రమ్య భగవతా
 ర్థా తథా బంధాదౌ ప్రవర్త్యతే న తు స్వేచ్ఛయేతి కృత్యా న వైషమ్యం
 దిగవత ఇతి భావః. నను సచ్చిదానందమయో హి భగవాన్ రేత్ర చిదా
 నందమయత్వమేవ మభిహితం న తు సద్రూపత్వం తత్త్వే భగవతోస్య
 నిత్యత్వమాపతితమిత్యతి ఆహ - హంససత్తామయ ఇతి. హంసేషు యా
 సత్తా బ్రహ్మః. నరాస్సంతః పశుసస్సంతః ఇత్యాదిస్యవహారే సరాసి
 స్యసస్సూతం సద్రూపం బ్రహ్మవేత్త్యగ్గః. నను సచ్చిదానందమయో
 భగవాన్ సేవ్య ఏవాను. తథాపి యతో వాచో నివర్తంతే ఆప్రాశ్య
 మనసా సహేతి శ్రుతే. మనసోప్యగోచరస్య తస్య ధ్యానం కథమిత్థితి
 ఆహ - హంసధ్యేయ ఇతి. హంసైర్ధ్యానుం కన్య ఏవ సగుణత్వాత్.
 నిర్గుణం కేవలం బ్రహ్మ హి ధ్యానావిషయం యద్వా మనసేనాకేనుద్రవ్యస్య
 ఇతి శ్రుత్వంతరాత్. అసంస్కృతమనసామేవ భగవానగోచరః న తు సం
 స్కృతమనసామితి హంసధ్యేయత్వ మస్తేవ భగవతి. అన్యథా శ్రుతిస్త్రు
 త్యాదీనాం వైయర్థ్యప్రసంగాదితి భావః. నన్నేవమేహం జీవానాం తమో
 మయహృదయ త్యాదీశ్వరధ్యానం దుష్కరమిత్యతే ఆహ - హంసతమో
 మయ ఇతి. “సంచితయేద్భగవతశ్చరణారవిందం నజ్రాంకుశధ్వజసరోరుహ
 ణాంభవాధ్యం, ఉత్తుంగరక్త విలసన్నఖచక్రవాళబోధిత్వాన్నభిరాహతేమహా
 ద్భృదయాఽధకారమితి భాగవతాదితి భావః. యద్వా విద్యోకో హి భగ
 వాన్ స్వధ్యానోన్ముఖానాం తమః విద్యాప్రదానద్వారా వాళయతీతి
 తేయమ్. [పట్ పదాని] ॥౬౦॥

॥ హంసో హంసమనుర్హంసో హంసమంత్రజపాశ్రయః |

హంసారామోహంసరత్నింసద్భగ్గుంసవిభ్రమః |

నను ముముక్షుభిర్హంసో హంస ఇత్యంహ గాయత్రీ జప్త్యా ఇత్యంహ - హంస ఇతి. హంసోహంసముః హంసో హంస ఇత్యంహ జప్త్యా
 గవ్యతే స మంత్రో భగవానేష. తత్రి హేతుమాహ - హంసోహంసముః
 ప్రజపాశ్రయ ఇతి. తజ్జపవిషయభూతిః తస్మంత్రప్రతిపాద్యత్వానితి భావః.
 ఆత్మేదం తత్త్వమ్. హంసో హంస ఇతి మంత్రస్య స హంసః పరమాత్మా
 అహమిత్యర్థః. తతశ్చ జీవేశ్వరైక్యప్రతిపాదకత్వం తస్య సిద్ధ్యంతే. జీవేశ్వర
 యోగైక్యంన చైతన్యంక ఏన. తచ్చ చైతన్యం పరమాత్మైవ. సాక్షీచేతా
 నిరుణః కేవలశ్చేతి శ్రుతేః. అతస్తన్మంత్రాగ్రస్య పరమాత్మత్వాత్ పర
 మాత్మ ప్రతిపాదకో మంత్రోపి పరమాత్మైవ వాచ్యవాచ్యయోగభేదాత్.
 సమిత్త్యేకాక్షరం బ్రహ్మ ఇతిశ్రుతేంతి. నన్వేపం స్వస్వాపి పరమాత్మమయ
 త్వాదయగ్రీవ ఏష పరమాత్మైతి కోయం నియుమ ఇత్యాదింకాయాం
 పరమాత్మకార్యత్వాత్పరమాత్మవ్యాప్యత్వాచ్చ సర్వమపి జగత్పరమాత్మై
 మయం భవతు నామ. జగత్తు న పరమాత్మై, బ్రహ్మ సత్యం జగన్మిత్యేతి
 సచనాదిభిః జగతః విభాగ్యాత్పరమాత్మ. పరమాత్మైస్సత్యత్వాచ్చ.
 తద్వత్పరమాత్మా హయగ్రీవ ఏష. బ్రహ్మదయస్తు తత్కార్యత్వాత్ దాస్య
 ప్యత్వాచ్చ పరమాత్మమయా ఇతి భేదం సిద్ధవత్కృత్య హయగ్రీవస్య
 పరమాత్మత్వే కాంక్షిభేతూనాహ - హంసారామ ఇతి. హంసః పరమా
 త్మైవారామో యస్య సః స్వస్వరూపేనీత ఇత్యర్థః. కుతః? హంసరతిః
 పరమాత్మ స్యేవ ప్రీతిమాన్ స్వస్వరూపవేష సదా ప్రీత్యానుసంధధాన
 ఇత్యర్థః. కిం చ హంసత్వకో పరమాత్మానవేష సదా పశ్యతి ధ్యానమ
 యేన చక్షుషేతి తథోక్తః. అశ్మరతిరాత్మక్రీడ ఇతి శ్రుతేః. నను జీవా
 నామిదమాత్మానుసంధానమను నామ ముక్త్యర్థం మీశ్వరిస్య తు కుత ఇతి
 చేన్మేత్వమ్. పరమానందకరత్వాదితి. అతేదంత త్వంజీవస్యకుశ్వరస్యవాపస్తు
 తోనాత్మానుసంధానం స్వతవేవాత్మత్వాత్. కిం తు తస్మనన ఏవ. తద్ధ
 ఆత్మస్వరూపం పశ్యత్సదానందతి. నన్వేపం భగవత ఆత్మరతిత్వే అన్వే
 షాం తదభావే చ కో హేతురిత్యత ఆహ - హంసవిభ్రమ ఇతి. హంసే
 స్వస్వరూపే భ్రమః భ్రమరహితః. జీవాస్తు స్వప్నిదానందమాత్మానమన్వ
 తజడదేహాదితాదాత్మ్యైవ పశ్యంతీతి భావః. [పట్ నామని] ||౬౩||

శ్లో॥ హంసద్వయతసాహస్రమట్చతప్రతిపూజితః

హంసాలయో హంసలయో హంసభూర్హంసదుర్గోహః॥౬౮

నను అజహ గాయత్రీమంబ్రజపతత్పరాః బ్రహ్మరుద్రాదిభ్యస్తత్త్వి
యతసంఖ్యాకాక్ హంసాక్ సమర్పయంతీతి కిం తదాచరణీయమిద్యో
అహ - హంసేతి హంసానాం ప్రాణవృత్తీనాం ద్వ్యయతసాహస్రప
ట్చతైః క్వేచ తే అయతేచ ద్వ్యయతే వింశతి సహస్రాణి ద్వ్యయత
యక్తం సాహస్రం ద్వ్యయతసాహస్రం ఏకవింశతసహస్రాణీత్యర్థః. తద్వ్య
త్తైః పద్మైశ్చతైః పట్చతాధికైకవింశతసహస్రైర్గంధైర్విత్తైః ప్రతిపూజితః
తైస్తే జేవతోద్దేశేన తైస్సమర్పితాక్ సర్వాసపి హంసాంత దంతరాత్మా అయ
మేక ఏవ గృహ్లాతీత్యర్థః. వస్తుతస్తు నాయం సమీచీనః పంథాః. జీవక
గ్రృతసమర్పణం వినైవ హంసానాం భగవదాశ్రయత్వాదిత్యాహ. హంసా
లయ ఇతి. హంసానామాలయో నివాసః ప్రచారస్థలమిత్యర్థః. దేహదీనాం
భౌతికానామపి భగవన్మయత్వాదితి భావః. హంసలయః హంసానాం లయో
నాశో యస్మిక్ సః యోగినో హి ప్రాణాన్నిరుద్ధ్య మమహ్నంతరాత్మని
సాపయంతి కిం చ హంసభూః హంసాః భవంతి ఉద్భవత్ప్రసాదితి హం
సభూః. శరీరే ఈశ్వరస్య నివాసాదేవ హంసానాముదయః అన్యథాతు
న్మాతిశరీరేపి దృశ్యేకో కే ఇతి భావః. తస్మాత్ యతో జాతా
యత్ర స్థితా యస్మిక్ లీనా ఇమే హంసాః తస్మా అన్యేషామర్పణమి
తీదం వ్యగ్రమేవేతి జేయమ్. నను న వ్యగ్రం కుటః తే హి హంసానే
భ్యస్సమర్ప్య తైస్తాక్ గృహ్లాతీత్యత అహ - హంసదుర్గోహ ఇతి. గ్రహీ
తుమశక్యో దుర్గోహః హంసానాం దుర్గోహో హంసదుర్గోహః ప్రాణా
నాం జడత్వాత్ భగవంత మన్యం వా బ్రహ్మరుద్రాదికం న తే గ్రహీ
తుం శక్యా ఇతి భావః. న చ జడేనాపి మనసా యథా గృహ్లాంతి
తద్వదితి శో దోష ఇతి వాచ్యమ్. మనసో వస్తుతః జడత్వేపి ఆత్మ
ప్రతిబింబగ్రహణమర్థత్వాగాత్మసన్నిధానేన జ్ఞానసత్వాదితి. [పంచ]॥౬౮॥

శ్లో॥ హంసశాపభ్రష్టభృత్యకృతసంగరకేళికః।

హంసోపదిష్టాత్మతత్ప్రభృత్యాసురహృతప్రియః॥

నను నాసౌ పరమాత్మా ఏతద్దాశితశ్చృత్యమోక్షయవిజయయోస్సన
కాది శాపాద్భృష్టత్వాత్. అతఏవైతత్పదమపి నాపునరావర్తి, తాద్భుత
పదవాంశ్య నాపిశ్యరిః. అపి చ ఏతస్య ప్రియాం రావణో జహగ
ఇత్యాశంకాయామహం సేతి. హంసానాం సనకాదీనాం పరమహంసా
నాం చతురాం శాపాదేతోః ప్రస్తాభ్యాం నైకుంతాత్ అధఃపతితాభ్యాం
భృత్యాభ్యాం జయవిజయాభ్యాం సహ కృతా సంగరకేళికా యుద్ధకేళి
శ్యేన స తథోక్తః. అయం భావః భగవతోస్య సిస్పృహదినత్క దాచిద్యు
యత్నా సమజని. స్వేన సహయోద్ధం తీమన్య పురుషంతరస్యాభా
వాత్. స్వభృత్యావేవ దేనచిద్వాన్వితేన భువ్యవతారయత్నా స్వయమ
ప్యవతీగ్య తాం యయుత్సాం సఖలీచకార అతో లీలామాత్రత్వాన్నే
దం పరమాత్మత్వవిఘాతకమితి. హంసై నైరుపదిష్టమాత్మతత్త్వేనయన్తై
తేన భృత్యేన అసురేణ రావణేన హృతా ప్రియా సీతా యస్య స
తథోక్తః. రావణేనాత్మభృత్యేన సహ యోద్ధం తచ్ఛాపం శిఖిలీకర్తుం
చ భగవాంస్తేన స్వప్రియాం హరయామాస. అతో న కోపి దోష ఇతి.
[ద్వీ పదే] ||౬౫||

శ్లో॥ హంసోపసృప్యపాదాబ్జో హంసజిహ్వోగ్రవిప్రురః

హంసగో హంసభూర్హంసో హంసప్రణవపంజరః॥ ౬౬॥

నను భగవద్భృత్యానామపి శాపప్రదా యే మహంతస్సనకాచయన్త
ఏవ సేవ్యా భగవతోపి తద్భాషితస్య దురతిక్రమణీయత్వాదిత్యత ఆహ-
హంసోపసృప్యపాదాబ్జః హంసైస్సనకాదిభిరుపసృప్యం పాప్యం సేవ్యమితి
యావత్. పాదాబం యస్య స తథోక్తః. స్వచిక్షీరతభగవచ్చరణార
విందసేవావిఘాతక త్వేనైవ తైగ్భృత్యయోశ్చప్రత్యాదితి భావః. కిం
చ హంసజిహ్వోగ్రవిప్రుః హంసానాం తేషాం జిహ్వోగ్రమేవ విప్రురమాసనం
యస్య స తథోక్తః. తైర్నిగ్గం జహ్యమాననామకఇత్యర్థః. నను సనకాది
భిర్నిగవాక సేవ్యత్వాత్. తేన కః పునస్సేవ్య ఇత్యేత ఆహ-హంసగ
ఇతి. హంసమాత్మానం గచ్ఛతి నిజతీతి హంసగః. ఆత్మసేవీ. సేవాంతర

గహిత ఇత్యర్థః. నను సనకాదిభిగపి స్వపితా చతుర్ముఖ ఏన సేవ్యః. పితృవ్యతిరీక దేవాభావాదత ఆహ-హంసభూరితి. హంసః తే భవంత్యే స్మాదితి హంసభూః. చతుర్ముఖశరీరమధిష్టిత్య కాగణాశ్శనా వగ్మయనా త్పరమాత్మనస్సకాశాదేన తేషాముత్పత్తిః న చు తేవలం చతుర్ముఖాదితి భావః. నను తే హి విరక్తత్వాద్ధంసమంత్రం ప్రేషం వా జపంతీత్యేష ఆహ-హంసః. మంత్రవిశేషః సోపి భగవానేన. సోహమితి పదస్యన హంస ఇతి పృషాదరాదిజ్యేన నైపరీత్యోచ్చారాత్. సః పరమాత్మా ఆహమితి తదర్థః. తేన పరమాత్మవాచీ స మంత్రః పరమాత్మైవ. వాద్యవాచకయోరభేదాదితి భావః. హంస పణనపంజరః హంసానాం యతీనాం జవ్యః ప్రణవః హంసప్రణవః ప్రేషాపరపర్యాయ ఓంకారః. స ఏన పంజరం యస్య స తథోక్తః. ఓంకారనిబయ ఇత్యేగ్గః, ఓంకార ప్రసవాద్యప్రతిపాదిక భావనంబంధేన వగ్మతే. “ఓంకారో నాద్యత్త్వం రామే త్యన్యాత్మరామాయణమత్ర ప్రమాణమ్. [పటోపదాని] ౬౬-

శ్లో॥ హంసో హంసోద-సూ హంసదూరో హంసాయుతాకృతిః
హంసావనో హంసజయీ హంసగో హంసదోదనః ॥౬౭॥

నను కామస్య స్వతఏన పురుషార్థశ్వా త్పురుషార్థప్రదశ్వాచ్చ విష్ణో దీనాం సర్వేషామపి లక్ష్మీరహసహిష్ణుత్వాదిభిః కామపాతంత్ర్యదగ్ని నాచ్చ కామసేవ్య ఇత్యతి ఆహ-హంస ఇతి. హంసః కామః ప్రద్యుమ్న ఇతి యావత్. ప్రద్యుమ్నస్య భగవద్వ్యాహచతుష్టయాంతఃపాతిత్వా ద్విష్ణుత్వమితి భావః. న చ హరిణాంకప్రియసఖ ఇత్యేనేన పునరుక్తిః ఏకస్యాపి మన్మథస్య శివనయనాగ్నిదహనాత్పాత్రిక కామఇతి పశ్చాత్పరీ ద్యుమ్న ఇతి చ మూర్తిభేదేన వ్యవహారభేదాత్. న వాద్య నైయగ్యం శిశ్నుష్టపుత్రః ప్రద్యుమ్న ఇతి యోస్తి సోపి భగవానేన. అనాదిసిద్ధిశ్చ యః కామస్సోపి భగవానేవేతి సాగ్ధక్యసత్త్వాత్. యుక్తం చేదం. న హి ప్రద్యుమ్నస్య హరిణాంకసఖత్వం భాగవతే దృశ్యతే. అపి చ పూర్వహవిభవయోర్భేదాత్ ఏకస్యాపి ద్వేధా నిర్దేశ ఉచితవీచేత్యలం. నను

పూసాభూతో విభవభూతో వా సకామ ఏవ సేవ్యః కిం నేత్వాహ-
సాంసోదయ ఇతి. కామప్రద్యుమ్నయోరుభయోరపి నారాయణవాసు-
దేవాభ్యాం జాతిత్వాదితి భావః. నను తత్పుత్రస్తత్సన్నిహిత ఏవేతి
కృత్వా భగవత్సేవాయా ద్వారభూతస్వనాయం సేవ్య ఇత్యత ఆహ-
సాంసదూర ఇతి. కామమోక్షయోరపి తద్వైదాతోరపి అత్యంతం దూర
ఏవేతి భావః. నను సందరాణామపహ సభూతస్య కామస్య ధ్యానమతీవ
సుఖావహమితి కార్యమేవేత్యత ఆహ సాంసాయుతాకృతిరితి. అనంత
మన్మథసుండరః. నను రక్షకత్వాత్కామఏవ సేవ్యః. పుత్రాదిమ పిత్రా
దీనాం కామసత్వాదేవ రక్షకత్వం. న హి సిహ్గమః కోపి కించిద్రక్ష-
తీత్యత ఆహ సాంసావన ఇతి. తేనైవన్యాయేన పుత్రే కామే భగవతః
కామసత్త్వాద్రక్షకత్వం నిదమితి మన్మథస్యాపి రక్షకః పరమాత్మైవ సేవ్య
ఇతి భావః. వస్తుతస్తు ఈశ్వరనేత్రాగ్నిదగస్య కామస్య పునశ్శరీరోత్పాద-
నాద్భగవతః కామరక్షకత్వమితి బోధ్యం. నను భగవాన్ కామజితత్వా
దేవ నిత్యమపి లక్ష్మీసమలింగతగ్లో మతి ఇత్యత ఆహ సాంసజయతి.
విజితమన్మథః. నారాయణఋష్యపతారే ఇతి భావః. అత్రిత్వపతారే
శ్రీలైవేయం ఏకత్ర జయినోన్యత్ర పరాజయాసంభవాత్. నను భగవతి
నిత్యమపి లక్ష్మీకామోస్తీతి భగవతోప్యాంతరః కామ ఇత్యత ఆహ సాంసగ
ఇతి హంసం మన్మథం గచ్ఛతి వ్యాప్నోతి తీతి హంసః. తిస్యాప్యంతరంగ
స్థిత ఇత్యర్థః. యథానిష్ఠోక్షీత్రకామస్తథా మన్మథస్యాపి రతీదేవీ కామో-
స్త్యేవేతి మన్మథహృదతస్యతస్యకామస్య మన్మథాచ్ఛిన్నత్వమన్యమంగీకరణ్యం
అతో మన్మథాంతరతస్య కామః భగవానేవేతి భావః. పాంథవా
దోయం. వస్తుతస్తు సర్వస్యాపి జగతోంతరంగే యథాపరమాత్మాస్థిత-
స్తథా కామస్యాప్యంతరితి జ్ఞేయం. నను కామదేవ జగజనుస్థితిలక్ష-
ణాద్యః పుమాన్ క్షిడతీతి వచనాత్ భగవంతం జగత్స్థుప్యైతాన్ ప్రవర్తయన్
కామఏవ దైవమిత్యత ఆహ సాంసచోదన ఇతి. యథా భగవతః ప్రేరకః
కామో జాతః తేనైవ న్యాయేన నాయకీనాయకసంఘటనాదికృత్యే కామ-
స్యాపి ప్రేరకః కామోన్యోవశ్యమభ్యుపేయః. స చ భగవానేవేతి భావః.
వస్తుతస్తు అధతర్వామిత్వాద్భగవతః కామప్రేరకత్వం సిద్ధమేవేతి బోధ్యమ్.
[అష్టనామాని] ౬౬

శ్లో॥ హంసప్రియో హంసశాస్త్రప్రవీణో హంసశాస్త్రకృత్
హంసశాస్త్రద్వవిషయో హంసశాస్త్రఫలప్రదః ॥౬౦॥

ననుష్ఠానముపిత్తాణాం ప్రతిప్రసన్నాతతిభగవతిః కామేషి ప్రతిస్థాతే,
అతో భగవతోపి ప్రతిష్ఠయః కామేస్మాకం సేవ్య ఇత్యుత ఆహ - హంస
ప్రియ ఇతి. హంసస్య కామస్య ప్రియః. కామస్యైవ భగవతి ప్రీతిః ఆత్మ
శ్వాదితి భావః. నను ముషనః కలాశాస్త్రప్రవీణః అతిః ప్రీతిస్త్వైవైవై
సేవ్య ఇత్యుత ఆహ - హంసశాస్త్రప్రవీణ ఇతి. కృష్ణస్య చతురశీతిబంధన
నిబంధనరంభం తేన కామశాస్త్రనిష్ఠాతత్వమితి భావః అతఏవ మునిమయా
భిగోషిభిస్స సేవ ఇతి జ్ఞేయమ్. నను శాస్త్రనిష్ఠాతాచ్చాస్త్రకర్తా
ఉత్తమ ఇత్యుత ఆహ - హంసశాస్త్రకృతి. కామశాస్త్రకర్తా వాత్సా
యనాచాగోషిభి భగవద్రూపవీవ. శాస్త్రకర్తృర్భగవద్విభూతిత్వాత్ నను
కం తదేవ శాస్త్రం సేవ్యం? సేత్వాహ - హంసశాస్త్రద్వవిషయ ఇతి.
కామశాస్త్రస్యాత్యంతముషయః. తిత్ర భగవత్కింధా గంధాభావాత్.
ప్రత్యుత ఇంద్రియాణాం మనసశ్చ విషయసాగరే వీవ నిపాతనాదితిభావః,
నను కామశాస్త్రస్య భగవచ్చాస్త్రత్వాభావేన భగవత్సత్ర ఫలప్రదత్వా
భావేషి కామస్త్ర ఫలప్రదోస్త్యేవేతి తతేవ్యమితి అహ - హంసశాస్త్ర
ఫలప్రద ఇతి. యే యథా హం ప్రపద్యంతే తాంస్తత్తేన భజామ్యహమితి
గీతావచనాత్ యే హంసశాస్త్రఫలాభిలాషిణః తేహం తత్ఫలప్రదో భగవా
నేవ న తు కామః, తస్య అనీశ్వరత్వాదితి భావః [పంచ] ౬౦

శ్లో॥ హంసశాస్త్రం హంసశాస్త్రప్రమేయో హంసశాస్త్రవిత్
హంసశాస్త్రప్రమాణాత్మా హంసశాస్త్రవిదూషకః ॥౬౧॥

నను ఈశ్వరవీవ ఫలప్రదో భవతు నామ ఏతావతా హంస
శాస్త్రస్యాసేవ్యత్వమత ఆహ హంసశాస్త్రమితి. తచ్చ శాస్త్రం భగవ
ద్రూపమేవస్యాసాపి భగవన్మయత్వాదితి భావః. అసేన భగవద్బుద్ధ్యా
తచ్చాస్త్రం న చ మన్మథస్సేవ్యః. న తు శాస్త్రాదిబుద్ధ్యేతి సిద్ధమ్.

అనేనైవ న్యాయేన తత్ప్రేమేయాదికం సర్వమపి సేవ్యమేవేతిగచ్ఛి
కృత్యాహంహంసేతి, హంసశాస్త్రప్రమేయం నాయకానాయకాదిః హంస
శాస్త్రనితీ శంకరాచార్యాదిః. స సర్వోపి భగవద్రూపవేత్త్యర్థః. నను
అప్రమాణమిదం శాస్త్రం ఏతదుక్తవిధయా పద్మసేత్రత్వాదీనామద్యుక్త్య
నానత్వాదత ఆహ - హంసశాస్త్రప్రమాణాత్మేతి. హంసశాస్త్రస్య ప్రమా
ణం ప్రామాణ్యాపాదకః ఆత్మవిగ్రహః యస్య స తథోక్తః. నను భగవ
ద్బుద్ధ్యా శాస్త్రం సేవ్యతామిత్యుక్తం. తతశ్చ తచ్ఛాస్త్రోక్తవిధయా
కిమాచరణీయమిత్యత ఆహ - సేతి. హంసశాస్త్రవిదూషకః పరమ
పురుషార్థవిరోధత్వాత్ శాస్త్రం విశేషేణదూషితం భగవత్సేవ్యత్వం
సాత్వత్ శాస్త్రం నాద్యన్యం ప్రాజ్ఞేతి భావః. [పంచపదాని] ||౬౯||

శ్లో॥ హంసచూడామణిర్హంసశిష్యో హంసోపరిస్థితః

హంసజిహ్వంసదశకవదో హంససముద్భవః॥

౭౦

సన్నేపమధ్యాత్మశాస్త్రశ్రుతిరిక్తాని సర్వాణ్యపి శాస్త్రాణి నను
సూక్ష్మ భగవద్విభావంబీ జనకస్సేవ్య ఇత్యత ఆహ-హంసచూడామణిరితి.
హంసానాం సర్వేపభూభుజాం చూడామణిః ఉత్తమః జనక ఇతి
యావత్. సోపి భగవద్విభూతిరేవేత్వర్థః. భాగవతత్వాత్సేవ్యశ్చేతి
భావః. నను జనకస్య భగవద్రూపత్వే తదుపదేష్టా అధ్యాత్మవిద్యాసం
ప్రదాయప్రథమాచార్యో యాజ్ఞవల్క్యః క ఇత్యత ఆహ - హంససేవ్య
ఇతి. సూర్యశిష్యసోపి భగవద్విభూతిరేవేత్వర్థః. న హి భగవద్విభూతిం
వినా తాదృశీ ప్రతిపా స్యాదితి భావః. హంసస్మరే ఖగే విషౌ యత్
నిర్లపభూభుజీ జీవేత్సేవ్యే శ్వేతపృషే స్యాన్మంత్రపరమాత్మనోరథి
నానాగరత్వమాలా. నను యస్య శిష్యో యాజ్ఞవల్క్యః తస్య మండలం
యోగిభీరమ్యం ద్వౌవిమా పురుషో లోకే సూర్యమండలభేదినా పరినా
సోగ్ధ్యాయుక్త్యై రితి కాశ్యపుభోహతి ఇతి వచనాదిత్యత ఆహ - హంసో
సతి శిష్య ఇతి. హంసాసూర్యమసరి స్థితః వైకుంఠస్య సర్వోపరిస్థితత్వాత్

అయం భావః. తద్వచనే సూర్యమండలభేదదర్శనాత్. సూర్యమండలం
భిత్వా ఉపరిగత్వా యోగినస్తే చైకుంతమేవ విశంతీతి తదగః. తేన
విమృశదమేన గంతవ్యం న సూర్యమండలం తతః తిత్ప్రదాధిసతిర్విష్ణుశేచ
ప్రేత్య ఇతి. నను భగవానయం సూర్యమండలాశ్రయః వీరభద్రస్తు జిహ్వా
సూర్యః, తేన వీరభద్ర ఉత్తమ ఇత్యేత ఆహ - హంసజిదితి. సూర్య
జిత్వవీరభద్రో భగవద్విభూతిరేవేత్యర్థః. నను తర్హి స ఏవ నేవ్య ఇత్యేతి
ఆహ - హంసదశకపదఇతి. హంసానాం దశకం హంసదశకం చ సూర్యా
ఇత్యర్థః. పదయోశ్చరణయోర్యస్య స తథోక్తః. నఖి రూపేణేతి భావః.
కథమన్యథా ద్వాదశాదిత్యానాం మధ్యే ఏకస్య దృశ్యమానత్వే అపరస్య
విష్ణుత్వే చ దశానామదర్శనం స్యాదితి భావః. నఖానామరణత్వాద్భగ
వత్పదనఖాస్సూర్యావేత్తుక్తమ్. వీరభద్రస్తు ఏకశేవ సూర్యం పూష్యాం
జితనాత్. అయం తు దశాపి సూర్యాన్ స్వచరణం శరణం గతాన్
చభారేత్యనయోర్మహత్తారతివ్యుమితి భావః. ప్రాధనాదోయమ్. నన్నేవం
ద్వాదశాప్యాదిత్యాః కశ్యపే కారణే మస్తే కీడే అంకురవత్. అతస్స
ఏవోత్తమ ఇత్యేత ఆహ - హంససముద్భవ ఇతి. హంసానాం సూర్యాణాం
సముద్భవ ఉదయో యస్మాత్స తథోక్తః. కశ్యప ఇతి యావత్. స చ
ప్రజాపతిర్భగవద్విభూతిరేవేతి భావః. [పటోపదాని] ||20||

శ్లో॥ హంసదండహరిచ్ఛత్రో హంసచామరగామరః

హంసధ్వజావతరభాగ్గుంసబాణాయితాధరః ||21||

నను తర్హి స కశ్యపస్సేవ్యవేత్యేత ఆహ - హంసేతి. హంసదండ
హరిచ్ఛత్రః హంసస్సూర్య ఏవ దండో హిరణ్మయదండో యస్య తత్.
హరిరిందురేవ ఛత్రం ముక్తాతపత్రం యస్య స తథోక్తః. పరమేశ్వరస్సూర్య
ఏవంవిధమైశ్వర్యమస్తి. న తు కశ్యపస్య బ్రాహ్మణమాత్రస్య అతః కశ్యప
ఏవ నేవ్య ఇతి భావః. అపరమైశ్వర్యమాహ - హంసచామరగామరః.
హంసాః పక్షిణ ఇవ ధవళాశ్చామరా హంసచామరా స్తాన్ గచ్ఛంతీతి
హంసచామరగాః అమరాః యస్య స తథోక్తః. సర్వసింద్రాదయో

దేవా యస్య చామరవీజకాన్సు ఏవ సేవ్య ఇతి. నను సర్వేష్ట్యుక్తమిదేషః ప్రజాపతిషు లోకేషు చ సత్తేషు స్వయం యుగాంతసిద్ధిలభయోనిధౌ విజహార సః యస్య చ పృథ్వీభూరియం సర్వాపి సహాష్యరాసీత్. యేన న నైవస్యతమనోః ప్రాగ్జన్మభూతస్సత్యవ్రతోఽరక్షి. స మత్స్యః పరమాత్మే త్యతి ఆహ - హంసద్వజావతరభాగితి. హంసస్య కామస్య ధ్వజః హంస గ్వజో మత్స్యః స ఇత్యవతరః అవతారః తం భజతీతి తథోక్త్య. స చ మతోన్యై భగవదవతారవేత్త్యర్థః. యద్వా నను నిర్వికల్పో నిరంజనో నిరా ఖ్యాతశ్చ్యుతో దేవసీకో నారాయణ ఇత్యుక్తలక్షణః పరమాత్మా నేవాయా అపేక్షయః శిష్టం సర్వమపి జగత్ప్రదూషమేవ. తిత్త రామకృష్ణాదయస్త లోకోత్తరప్రజ్ఞాత్వత్రదవతారభూతాః, హయగ్రీవోపి తత్తుల్య ఏవ. అతిః హయగ్రీవ ఏన సేవ్య ఇత్యత తో హేతురత ఆహ - హంసద్వజావతరభాగితి. హంసస్య పరమాత్మనో నారాయణస్య ధ్వజః ధ్వజతుల్య అవతారా అవతారా మత్స్యదయః తాన్ భజతి ప్రాప్నోతీతి తథోక్త్య. ధ్వజేన రాజః కీర్తిర్బ్రహ్మశ్రీస్త్వయస్థాప్యతే. తద్వదవతారైర్భగవత ఇతి కృత్వా ధ్వజా ఇత్యుక్తమ్. అయం భావః సర్వేషామప్యవతారాణాం ప్రథమాయం హయగ్రీవః. అస్మాదేవ సర్వే అవతారా నిగతాః, ఆముషేవ ప్రవేశంతి చ న చ విరాట్పురుష ఏవ తాదృశ ఇతి వాచ్యమ్. అన్యైవ సూలయాశం విరాడిత్యుచ్యత ఇతి తత్త్వాత్. అథవా హంసస్య పరమాత్మనో ధ్వజాశ్చి వన్నని శంఖచక్రదయః యస్య తం తథోక్తమవతరమవతారిం విగ్రహమితి యావత్ భజతీతి తథోక్త్య. మత్స్యాదీనామవతారాణాం శంఖచక్రాని భగవదసాధారణచిహ్నధారణం నాస్తి అస్య తు అస్తి, అతోయమవతారాణాముత్తమ ఇతి భావః. నను కృష్ణావతారేపి క్వచిచ్ఛంఖచక్రాని ధారణమస్తీత్యత ఆహ - హంసబాణాయితాధరః హంసస్య మన్మథస్యాపి బాణాయితః బాణీభూతః అధరో యస్య స తథోక్త్య. భగవతోస్య ఖల్వధరః మదనబాణభూతమశోకం చూతం వా యథా అస్మాక్ స్వభయతి. తథామదనమేవ పృథగయతీత్యర్థః. స్త్రీమాత్రసేత్రిప్రియం కృష్ణరూపం కన్య? మన్మథస్యాపి మనఃక్షోభకం హయగ్రీవరూపం క్వేతి భావః. సర్వజగ త్సంహారానం భగవతోఽసాధారణం చిహ్నమితి బోధ్యమ్. యద్వా హంసా జీవాః బాణాయితా యస్య స హంసబాణాయితః అధరః యస్య

స తథోక్తః. ప్రహవోఽనుభవోహ్యత్మా లక్ష్మ్యం బ్రహ్మతీత్రతే సర్వేషా
 తీవా హయగ్రీవస్యాధరే బ్రహ్మభూతే బాహుభిః లక్ష్మ్యే లగంతీర్ముఖే
 స్యాభిప్రదిశ్యంతి తదంతిడిండీగ్రహణాయేతి భావః. మత్స్యస్యద్యుతా
 శేష కృష్ణానతారే వా నాయం ధర్మాస్తీతి జ్ఞేయమ్. [సత్సారిచహస] ౭౦

శ్లో॥ హంసః హంసధ్వజో హంసవతంసగణజిత్యోః

హంసీభూత సురాధీశ కకుత్స్థితనృపాగ్రణేః॥

౭౧

నను ధర్మాన్న ప్రమదిత్యమిత్రకుత్స్థేన్మస్మ్యై. స స ధర్మః కః
 యుగే గా ఆనలంబ్య వర్తతే తేన గోసేవా కారా విహికాముష్మికఫల
 ప్రవత్వాదత ఆహ - హంస ఇతి. శ్వేతవృషః తస్య గవామత్ మత్స్య
 ద్విషువిభూతిత్వయితి భావః. సస్యేవం వృషభోత్తమః శివస్య ధ్వజో
 స్పృశః విష్ణుర్వా న వాళి ద్వితీయే యద్యన్విభూతిమత్సన్త్యం శ్రీమదూరి
 మేన వా, తత్తదేవానగచ్ఛ త్వం మమ తేజోంశసంభవమితి గీతావిరోధః.
 ఆద్యే - శివస్య విష్ణుర్వజ ఇతి సిద్ధత్యేన శివాద్విషాన్మైచ్యం స్యాదత ఆహ -
 హంసధ్వజ ఇతి. హంసః వృషభః ధ్వజో యస్య స తథోక్తః. అస్త్యైవ
 దేవస్య వృషభో ధ్వజః న తు రుద్రస్య విష్ణుస్వరూపాతిరిక్త రుద్రస్వరూపా
 భావాదితి భావః. ఇదమత్ర తత్త్వం - విష్ణుభ్యామామిదం కృత్స్నమే
 కాంశేన స్థితో జగదితి, న తదస్తి వినా యత్సాన్మయభూతం చరాచరమితి
 చ గీతావచనాత్. సగ్గం విష్ణుమయం జగదితి పురాణవచనాచ్చ విశ్వం
 వేదేషీతి విష్ణుతి వ్యుత్పత్తేశ్చ ఏకో దేవస్వరూపేషు గూఢస్వరూపానాం
 సగ్గభూతాంతరాత్మా, యచ్చ కించిజగత్సర్వం దృశ్యతే క్రూయతే పి
 వా అంకర్చహిచ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణస్థితః ఇతి, పురుషవేదం
 సగ్గం యద్భూతం యచ్చ భిష్టమిత్యాదిక్రూతిభ్యో సగ్వస్యాపి విష్ణురూప
 త్యేన విష్ణువ్యతిరిక్తస్య తేజస్యాపి క్వాప్యభావాద్రుద్రో నామ సాన్త్యైవ
 తస్మాత్ ధ్వజః ధ్వజీ చేత్సు భయమపి విష్ణుశేష. యగ్వా సర్వస్యాప్యాత్మ
 గామిత్యాచిత్యాత్ విహస్సర్వాత్మాత్వాచ్చ వృషభరూప ధ్వజేశ్వర్యమపి
 విష్ణుగామ్యైవ. శివస్య తు తేత్ర కేవల మభిమాన ఏవేతి భావః. నను బ్రాహ్మ

జానాం విద్యాభ్యాసాదిత్యాగపూర్వకం పృషభసేవైవ కార్యా, భగవద్వి
భూతిత్వాత్తేషామత్యంత ఆహ- హంసవతంసగణజత్వర ఇతి. హంసవతంసా
పృషభోత్తమాః తేషాం గణస్సమూహాః సప్తకమితి యావత్. తస్య
జిత్వరః జయశీలః సప్తోక్షుజిదిత్వరః. కృష్ణావతార ఇతి భావః. విష్ణువి
భూతిత్వాత్తేషు ద్వేషబుద్ధిర్న కార్యా. సేవ్యత్వం తు పృషభజయినో
విషోరేవేతి భావః అనేన సప్తభవృత్తాంతేన సర్వే వయం ధర్మవిజితా ఏవ.
ధగహానేక ఏవ ధర్మవిజయీతి వ్యభ్యతే. నను సర్వేషాం లోకపాలానాం
మాతృభిర్నిర్మితో నృప ఇతి శాస్త్రాత్ ఉపేంద్రాగ్రజమహేంద్ర
సేవితః కకుత్స్థస్సాకమపి సేవ్య ఇత్యంత ఆహ- హంసీతి. హంసీభూ
తస్య పృషభీభూతస్య సురాధీశస్య ఇంద్రస్య కకుది స్థితః నృపాజామ
గ్రణీః ఉత్తమః తపోక్తః. సోపి భగవద్విభూతిరేవ. నరాణాం చ
నరాధిప ఇతి గీతావచనాత్, నా విషాః పృథివీపతిరితి శాస్త్రాత్. తాదృ
శస్య చ తస్య సర్వరాజమాడామణీర్జేనాపి విష్ణుత్వాచ్చేతి భావః.
ఇదమత్ర తత్త్వమ్. న కేవలం కకుత్స్థః ఇంద్రస్య కకుది సాకుం శక్తః,
కింతు శ్రీనివాస తేజస్సముపబృంహిత ఏవ. తత్తత్కార్యావసరే హి
తేషు తేషు భావేషు పరమాత్మినస్తేజస్సంపదభివృద్ధిరాయతే. కార్యా
సంతగం తు పునరైతి యథా తారకాసురవిజయే కుమారః. యథా
రాజకనిబద్ధే పరశురామః. యథా త్రిపురాసురసంహారే త్ర్యంబక
ఇతిన చ తే స్వతః ఏవ సత్త్వవంత ఇతి వాచ్యమ్. తథాత్వే కుమారస్య
పరశురామాత్ పునశురామస్య శ్రీరామాత్ శివస్య కృష్ణాచ్చ పరాభవో
న భవేత్. తస్మాదింద్రస్య కకుదిస్థితః విష్ణులేజఏవ. న తు కకుత్స్థమాత్ర
మితి జేయమ్. [చత్వారిపదాని] || ౭౨ ||

శ్లో॥ హంసోదయో హంసపాలో హంసీ హంసగణావృతః
హంసస్కంధో హంసపాలో హంసగో హంసమోదకః॥ ౭౩

నను ధర్మసంసాపనారాయ సంభవామి యుగే యుగే ఇతి గీతావచనా
ద్భగవతా ధర్మభూతవృషభగజాభివృద్ధిరేవ కార్యా న తు తద్విజయోఽత

ఆహ - హంసోదయ ఇతి. హంసపాల ఇతి చ . హంసానాం వృషభా
జా ముదయోభివృద్ధ్యస్తాత్సత్రోక్తః. ధృజాద్భివృద్ధ్యస్తాత్సత్రోక్తః భావః.
ఉత్సవప్రకరణం కేనచిద్వాక్యేన కృత ఇతి శేషమ్. యద్వా తేషాం
వృషభాణాం మదోద్భవస్య సరహింసయా అధర్మస్యతాత్పర్యం కృష్ణ
స్యోచితమేవ. పరిత్రాణాయ సామానాం వినాశాయ చ య్యుక్తమితి
గీతావచనాది భావః. హంసపాలః గోపాలః కృష్ణావతారే ఇతి భావః.
యద్వా రక్షణస్య విష్ణుకృత్యత్వాప్రపాం పాలనమపి విష్ణుశాసన క్రియతే,
అభీరాదయస్తు నిమిత్తచాత్రమితి భావః. నను యద్యయం గోపాలస్యాత్
అత్యంతం భేషవో వృషభాశ్చ నేవేదన్నిత్యత ఆహ - హంసీహంసగణా
వృత్తి ఇతి. హంసానాం వృషభాణాం స్త్రీయో హంస్యః పుంసః హంసః
వృషభాః అవివక్షితత్వాన్నైకశేషః. తానాం తేషాం చ సైరావృత్తిః
పరివృత్తః సేవిత ఇతి యానత్. కృష్ణావతారే ఇతి భావః. యద్వా యస్య
ఒకం గోధనమస్తి స పుమాన్ విష్ణువిభూతిరేవ, లోకైశ్చ నిత్యై పూజ్య
మానత్వం ప్రసిద్ధమితి భావః. అథవా హంసీహంసగణైరంతరీయాత్మా హం
సేవాద్రీయతే పురుషస్తు తత్ర నిమిత్తచాత్రమేవేతి భావః. నను భగవత్.
కోయం గోపం సక్షిపాత ఇత్యుత ఆహ - హంసస్కంధం ఇతి. హంస
శ్యేవ స్కంధా యస్య స త్రోక్తః. వ్యాఖ్యోక్త్యా వృషభస్కంధం ఇతి
వృషభస్కంధత్వస్య మహాపురుషచిహ్నత్వాత్. వృషభస్కంధస్య భగవతో
వృషసక్షిపాత ఉచిత ఇతి భావః. యద్వా స్కంధో దేహాభిభావేనే
ప్రకాండే సంహతా నృపే ఇతి కోశాత్. హంసావాం ప్రభుః హంస
ప్రభోర్హంససక్షిపాత ఉచిత ఇతి భావః. నను య ఏవ ప్రజానాం ప్రభుః
పాలకశ్చ న ఏవ పశూనామపీతి నృపతిరేవ హంసప్రభుత్వస్య ఆహ - హంస
పాల ఇతి. హంసానాం భూభుజానామపి పాలః పాలకః హంసాన్ పాల
యతీతి హంసపాల ఇతి వాగమనః. ప్రజాపాలకానాం తేషామపి నృపా
ణాం య ఏవ పాలకశ్చ ఏవ ప్రజానాం పశూనాం చేతి భావః. నచైవం
సృప్రప్రభుత్వాదేవ భగవతో గోపాలత్వమపి తు నృపాంతర్యామిత్యాదవీ
త్యాహ - హంసగ ఇతి. హంసాన్ నిర్లపాన్ భూభుజాన్ గచ్ఛతీతి పా
ర్ష్యాతీతి హంసగః. తేషామంతర్యామిత్యర్థః. న కేవలమయం గవాం
పాలకః, కింతు, అనందకరోపిత్యాహ - హంసమోదక ఇతి. వృషభా

హుపలక్షణమిదమ్. ధేనూనాం చ మోషికః అనందకగ్రహేణ గానేనేతి భావః. కృష్ణావతారే ఇతి జేయమ్. కిశుర్వేత్తి పశుర్వేత్తి వేత్తి గానరసం కచీతి నచనాదితి భావః. [సప్తపదాని] 25

శ్లో॥ హాయనో హాయనారీశో హటకాచలసన్నిభః

హత్మా హక్ష్మాధలాత్మా హయుగ్గనఫలప్రదః ॥26॥

సను పశూనాం ప్రజానాం వా పాలనం ప్రీహివశమేరు, ప్రీహిచ్ఛేత్ ప్రజానాం ప్రీహిస్తంభైః పశూనాం చ సితిదన్యనాదతి ఆహ - హాయన ఇతి. ప్రీహ్యద్ధార్దిన్యుహాయన ఇతి కోశాత్. హాయనో విప్రహిః ఓషధీ నాముపలక్షణమిదమితి ప్రీహ్యద్ధ్యా స్వర్వా అపీతి వా. సర్వస్యాపి భగవ ప్రూచత్వాదితి భావః. ప్రీహయశ్చ మి ఇతి చమకక్రమేత్స. సను ప్రీహ్యనికం తత్తత్సంపత్సితే నియంతృకౌ ఫలంతి, అతస్సంపత్సరాత్మకం కాలచక్రముపాస్యమత ఆహ - హాయనారీశ ఇతి. సంపత్సరాత్మక కాల చక్రప్రవర్తకః పూర్వం భు కాలోపి భగవద్విభూతిరిత్యుక్తిమ్. హరిహ హరిహకర ఇతి శ్లోకే. ఇదానిగ తు తత్ప్రేరికత్వముక్తమితి విశేషః. సను స్వహస్తప్రేరితమపి శస్త్రం స్వకంఠచ్ఛేదాయ యథా ప్రభవతి తథా భగవత్ప్రేరితమపి కాలచక్రం భగవదాయుఃక్షుపణాయ ప్రభురేవ స్యాదితి ఆహ - హటకాచలసన్నిభ ఇతి. మేరుతుల్యః యథా మేరోః స్నోపరి పరిభ్రమతామలచక్రభ్రమణవశాన్న కాపి ఊతిః, తద్వదస్యాపీతి భావః. యద్వా - యస్మాదయం కాలచక్రప్రవర్తకః తస్మాదేవాయం హటకాచలసన్నిభః మేరుధీరః ఆయుః క్షయభయాభావాత్. అన్యే త్వస్మాద్విభ్యతీతి భావః. సను ఇహలోకే ప్రతిసామహత్వాదముత్ర చ భోగకరత్వాత్త్యాగ ఉపాస్యః అత ఆహ - హత్మత్వాది. హత్మా త్యాగ స్వయాపః “హత్మాగే గతివీణయో” రితి రత్నమాలా, హక్ష్మత్ త్యాగ కృత్ ఉదార ఇతి యావత్. హఫలాత్మా త్యాగ ఫలస్వరూపః హయుగ్గనఫలప్రదః త్యాగజనస్య ఫలదాతా చ భగవానేన సర్వస్యాపి తన్మయత్వాదితి భావః. [సప్తపదాని] 26

శ్లో॥ హనాదానాద్యవిషయో హనై కనిరతప్రియః

హనగోచరవస్తాత్మా హత్యయంతా హతప్రియః ॥౭౫॥

సన్యేకస్యైవ భగవతిః కథం త్యాగ-త్యాగి-త్యాగిని-లాదిరూపస్యైవ
మత ఆహ - హనాదానాద్యవిషయ ఇతి. త్యాగోపాదానయోగవిషయా
సర్వగతత్వానితి భావః, ఇదం తత్త్వమ్. యది భగవాన్ త్యాగా
విషయస్యాత్, తర్హి పయమివ త్యాగాదిబహురూపభాష్ణ స్యాత్. స
తు తిథా, తేన వస్తుతః పరమాత్మనస్సర్వవ్యాపిస్తస్య మాయయా జగ
ద్రూపత్వమితి సిద్ధాంతాత్. త్యాగాదిరూపత్వం సుసంగతమేవేతి. సస్య
నేనైవ న్యాయేన త్యాగవిహతుకలోభిలోభాదికమపి భగవద్రూపమేన
స్యాత్. తత్ర కిం త్యాగో గ్రాహ్యః? అథవా లోభః? ఇతి శంకాయా
మాహ - హనైకనిరతప్రియ ఇతి. హనై త్యాగే ఏతస్మిన్ నిరతాః శివిష
స్యశ్చున్యాదయః తే ప్రియాః యస్య సః తేషాం ప్రియ ఇతి వా. త్యాగి
నాం భగవత్ప్రియత్వాత్త్యాగోపి భగవత్ప్రియ ఏవ. అతః భగవదర్పణ
బుద్ధ్యా త్యాగః కార్య ఏవ. స తు దంభాదిభిః సాత్త్వికత్యాగస్యైవో
త్తమత్వస్య భగవత్ ప్రతిపాదితత్వాదితి భావః. స చ మూలే నాస్త్యే
వాయుమర్థ ఇతి వాచ్యమ్. హనవేత్త్యేకపదేన తత్ప్రతితే హన ఏవ నిరతాః
స త్వభిమానాదానితి తదర్థాత్. సను దాతృదానయోగ్భగవద్రూపత్వే
దంతం పస్తు కింరూపమత ఆహ - హనగోచరవస్తాత్మేతి. త్యాగవిషయ
ద్రవ్యస్వరూపః. సను త్యాగే పురుషం యః ప్రేరేతవాన్, స ఏవ మహా
నిత్యత ఆహ - హత్యయంతేతి. అంతర్యామిత్వానితి భావః. సన్యేవం
బహునాం బహుభాషేరణేనాస్య బహుశక్రియత్వం ప్రాప్తం, స చేష్టపత్తి
నిష్కళం నిష్క్రియం శాంతమితి శ్రుతివిరోధాదత ఆహ - హతక్రియ
ఇతి. నిష్క్రియ ఇత్యర్థః. ప్రేరణం తు ఏతదుపాధిభూతనూయాకాగ్న్య
మేన. మాయయా భ్రామయన్నితి గీతోక్తేరితిభావః. [పంచపదాని] ౭౫

శ్లో॥ హతసర్వో హతసర్వఫలత్యాగకరప్రియః

హతో హతేతరో హతమాయాభోగో హతశ్రమః ॥౭౬॥

నను య ఏవాసంగస్య ఏవాక్రియః అయం తు జగన్మయత్వాత్ససంగఏవే
త్యక్రియత్వమసిద్ధమత ఆహ- హాతసర్వ ఇతి. హాతం త్యక్తం సర్వం జగ-
జ్జీవన స తథోక్తః. బ్రహ్మణి నస్తుతో జగదభావాదితి భావః. నను
హాదోస్య విశ్వా భూతాని త్రిపాదస్యామృతం దివీతి శ్రుతేః, విష్ణుభ్యా
హమిదం కృత్స్నైవే కాంశేన సితో జగదితి గీతాయాశ్చ పరమాత్మని
కృచిజగత్సంబంధోఽస్మ్యేవేతి చేస్తేషమ్. నిరంశేస్యంశమారోఽయ కృత్స్నే
శేవేతి పృచ్ఛతిః, తద్భాషయోతగం బూర్తే శ్రుతిశ్చోక్తౌహి-
తైషిణీతి విద్యాగణ్యుచనాదంశకల్పనాదేవతాత్మికత్వాదితి. నన్నేషమ
సంగస్య నిస్సంగా ఏవ ప్రియాః, న తు త్యాగిన ఇత్యత ఆహ- హాత
సర్వఫలత్వాగకరప్రియ ఇతి. హాతం త్యక్తం సర్వమపి ఫలం యస్య
తస్య కర్మణః కరాః కర్తాః పురషాః ప్రియా యస్య స తథోక్తః
అయం భావః. పురుషాణాం నిస్సంగత్వం నామ న కర్మశూన్యత్వం, కేం
తు తత్ఫలాభిలాషశూన్యత్వమేవ. యస్తు కర్మఫలత్వాగే న త్యాగీత్యభిధీ-
యత ఇతి గీతావచనాత్. ఫలత్వాగపూర్వకయుష్ఠ క్తస్యతాయాస్త,
త్రైవోపదిష్టత్వాచ్చ యః ఫలాభిసంధిరహితం దానం కరోతి, న ఏవే
శ్వరస్య ప్రియ ఇతి భావః. నన్నేనం భగవంతం సర్వప్రియం సర్వాత్మా-
నం లోకాస్సర్వే కతో న సేవంతి ఇత్యతి ఆహ- అజ్ఞత్వాదితి. హాతః
త్యక్తః అజ్ఞేతి భావః. పాంజ్ఞాస్తు సేవంత ఏవేత్యాహ- హాతేతరః.
హాతాదస్యః అత్యక్త ఇత్యర్థః. పాంజ్ఞేరితి భావః. నను పాంజ్ఞానామపి
భగవత్సేవా వ్యర్థా స్వయమేవ భగవతోపి కషయభోగసక్తత్వాదిత్యతి
ఆహ- హాతమా యాభోగః మాయాకృతో భోగో మాయాభోగః, యద్వా-
మాయాయః ప్రకృతేః భోగో మాయాభోగః హాతో మాయాభోగో యేన
స తథోక్తః. “జహాత్సేనాం భుక్తభోగా మజోఽస్య” ఇతి శ్రుతేరితి భావః.
భోగానుభవాభిసంబంధం లీలైవేత్యుక్తమేవ. ఏవం భోగాభావాదేవ నాన్య
శేవానామివ కోపి శ్రమ ఇత్యాహ- హతశ్రమ ఇతి. శ్రమశూన్యః సహి-
తు భోగే తత్ప్రవృత్తిశ్రమస్సాదితి భావః. [వృణ్ణామాని] ॥౭౬॥

శ్లో॥ హాతృస్వరూపం హానస్తోహానపాపసనామకః

హాతృద్రవ్యపరిత్రాతా హానదూషకనాశకః ॥22॥

నను భగవతోపి కైష్టిత్యైకత్వం కైష్టిత్యైకత్వస్వమితి కిమిదం,
విరుద్ధర్మాశ్రయణమితి తిలకాయాం స్వమిదం వ్యవహారికప్రమేష
వస్తుస్తు నాయం హతో నాచ్యహారిః పశురాశ్చత్వాదిత్యాహ- హాతృస్వ
రూపమితి. హాతుస్వరూపభూత ఇత్యర్థః. సర్వాత్మత్వాదుః భావః.
నను తులసికాననాదికమేవ సేవ్యం తస్మా హరిసాన్నిధ్యాదత ఆహ- హా. స్థ
ఇతి. హానే తివత్తితి హానస్థః. యత్ర యత్ర సాన్నిధ్యకస్త్యాగస్త్యై సత్త
హరిస్సన్నిహిత ఏవ, మహాజనసముదయసద్భావాదితి భావః. యద్వా-
హాతృయంతేతి హాతృస్వరూపమితి చ భగవతో హాతృత్వేన సితీయిక్తా. స
తు హానేపి హాతే. ఆహ- కథమన్య సర్వాత్మత్వమత ఆహ- హా. స్థ ఇతి.
ఉపలక్షణమిదం హాతృ ఇత్యన్య. హానే హాతే చాయం వత్తత ఏవేత్యర్థః.
భగవానయం హానే న కేవలం గూఢస్వరూపేణాస్తి కిం తు లోకస్వరూప
రతోపిత్యాహ- హానపాపసనామకఇతి. హానపాపసం నామ నారాయణపదం
యన్య సత్యోక్తః. నారాయణాగృహమిష్యుచ్చారణపూర్వకం దుష్టస్త్వ
వాసంత్యాగహత్వాదితి భావః. యద్వా హానే-యం న కేవలం సన్నిహిత
ఏవ కిం తు తత్త్వసనకరోపిత్యాహ- హాతే. నను స్వపిత్యాగ్నిగుణం పుణ్యం
పరదత్తానుపాలనమితి న్యాయా ద్దాతుస్తా- హా. స్థ ఇతి. ఇత్యాశంకాయాం
సోపి భగవానేవేత్యాహ- హాతృద్రవ్యపరిత్రాతా. హా. స్థ ద్రవ్యస్వ భవా
దిరూప్య పరిత్రాతా గతుకః. కక్షణస్య స్వాతా-పి భగవత్ప్రార్థిత్యేన
హాతృద్రవ్యసాక్షాపి వస్తుతో భగవానేవ. పురుషుదిస్తు తత్ర నిమిత్తమా
త్రమితి భావః. సన్దేహం దాతృత్వాతోన్యథా భగవద్దూషకత్వం తద్య
ద్దానదూషకస్యాపి కృత్వా సోపి పూజ్యవేద్యత ఆహ- హానదూషకనాశక
ఇతి. హానదూషకా న భగవద్దూషకా, కిం తు తన్నాశక ఏవ భగవాన్. భగ
వతో దుష్టశిక్షకత్వాదితి భావః. అత్రేదం తిత్తగ్మ. యద్యపి పగమాగ్
తస్సర్వమపి భగవద్దూషకమేవ, తథాపి స్వనహరిత్యేషానామేవ భగవద్దూ
షత్వం పూజ్యత్వం చ న తు దుష్టనామ్. భగవత్తేవ తేషాం నాశిత్యాదితి.
[పంచ పదాని] ॥22॥

శ్లో॥ హనోపదేష్టా హనాత్మా హనసన్నాసతత్త్వదితీ
హతృప్రియా హతృసఖో హతృజ్ఞానవిద్యనః ॥౭౮॥

విను కిమేవం వితరణమేవ కార్యమిత్యపదిశ్యతే నేత్యాహ- హనోపదేష్టేతి. సర్వకర్మఫలత్యాగోపదేష్టేతిర్థః భగవతా గీతాసు తస్యోపసప్తత్వాదితి భావః. ఇదమత్ర తత్త్వమ్. భగవదుపాసనపరం కర్మైవ ముముక్షుణిర్నిరభిసంధి కార్యమ్. వితరణం చ తాదృశం యదృచ్ఛయా కార్యమేవ తస్మాసి తాదృశే త్యాగే అంతర్భావాత్. అపి తు అగ్నిహోత్రాదివన్న తద్విహితం కర్మ. అతస్తత్కర్మమహర్తం చ శక్యం; అన్యత్తు చ నశేతి. విను భగవతా కుత ఉపదిషం హనమత ఆహ- హనాత్మేతి. హనే ఆత్మా ప్రతిర్వ్యస స తథోక్తః. హనస్య శ్రేష్ఠత్వేన భగవదభిమత్యాదితి భావః. నను సన్నాససాపి తాదృశవివేచ్యత ఆహ- హనసన్నాసతత్త్వోదితీ. కామ్యానాం కర్మణాం న్యాసం సన్నాసం కవయో విదుః, సర్వకర్మఫలత్యాగం త్యాగం పాపహృత్సీని ఇత్యుక్త్యా త్యాగే బుద్ధివ్యతిక్రమే ఇత్యుక్త్యా త్యాగో సన్నాసాత్మాగో గరియాన్. నియతస్య తు సన్నాసః కర్మణో హోపపద్యత ఇతి సర్వకర్మసన్నాసస్య కేనాపి కర్మమశక్యత్వాదితి భావః. ఏవం త్యాగస్యాస్తమత్వాదేవ త్యాగినో భగవతః ప్రియా ఇత్యాహ- హతృప్రియ ఇతి. హతాగః ఫలాభిసంధిరహితః హితకర్మకరః ప్రియాః యస్య స తథోక్తః. తేషామయం సహాయమప్యాచరతీత్యాహ- హతృసఖి ఇతి. ఇంద్రియదార్థ్యాదిదానద్వారేతి భావః. ముఖ్యం సఖ్యమాహ- హతృజ్ఞానవిద్యనః ఇతి. ఫలాభిసంధిరహితకర్మకరణేన మనసి నిర్మలీభూతే సతి తత్త్వజ్ఞానం గురూపదిష్టం సవ్యగారూఢం భవతీతి కృత్వా తద్జ్ఞానప్రపగ్గనం భగవదధీనమేవ. సర్వస్యాపి తత్ప్రేర్యమాణత్వాదితి భావః [ప్రబుధాని] ॥౭౮॥

శ్లో॥ హతృబంధుర్హతృవతిర్హతృద్రవ్యవివగ్ధః
హతృకీర్తిమయో హతృదూరో హతృవరాయణమ్ ॥౭౯॥

నను శాస్త్రీయత్వాగినాముదారాణాం చ యజ్ఞాన్యనుషాసేన వితరణేన
 చ సర్వద్రవ్యక్షయే సతి బంధన ఏనం త్యజేయుః, ప్రభవశ్చాస్మిన్
 మాప్యేయుః కరదానాక్షమత్వాదతోగ్ధస్సంరత్వ్య ఇత్యత అహ-హాత్రతి.
 హాత్మాణామయమేవ బంధుః. సర్వదాప్యనువర్తమానత్వాదితి భావః.
 హాత్మాణామయమేవ పతిః పాలకత్వాత్. సర్వేశ్వరత్వాచ్చ. పాల-
 నప్రకారమేవాహ- హాత్మద్రవ్యవివర్ధనః హాత్మాణాం ద్రవ్యస్య విశేషేణ
 వృద్ధికరః భగవదను గ్రహేణ తేహం కూపానాం జలైః ఆహారయన్మాతే సహ
 పునరలోదయో యథా, తథా ద్రవ్యం భవే దేవేతి భావః. నను దాత్మభిః
 కీర్తిః పాప్యతే- కీర్త్యగ్రమేవ తే తత్ర వ్యాప్యతాః, న తు భగవత్ప్రీ-
 త్యం, తస్మాత్ప్రీతిరేవ భగవత్ప్రేక్షేత్వత అహ-హాత్మకీర్తిమయః.
 హాత్మాణామదారాణాం యా కీర్తిః తిహ్యమానః. సాషి కీర్తిగ్భగవన్మయోన్మ-
 వేత్త్యం. నన్వేషం వితరణేనైవ భగవాన్ పాప్యతే, కిం త్యాగసన్నాప్తి-
 సాదిశేష్యత అహ-హాత్మదూర ఇతి. జానకూన్యానాం దాత్మాణాం
 దూరేభూతవన, అతా న వితరణేన భగన్ప్రేక్షాప్రీతి భావః. ఏనం వితర-
 ణస్య భగవత్ప్రాప్త్యసాధనత్వముక్త్వా అథశాస్త్రీయత్వాగస్య తత్త్వాగస్య
 మాహ-హాత్మపరాయణమితి. హాత్మాణాం కర్మఫలత్వాగినాం పరాయణ-
 కరమపాప్యః బ్రహ్మగణం బ్రహ్మవిద్రవహ్నగ్నై బ్రహ్మణామంతః
 బ్రహ్మైవ తేన గంతవ్యం బ్రహ్మకర్మసమాధినేతి గీతావచనాదితి భావః
 [ప్రణామాని] ||౧౬||

శ్లో॥ హాతవ్యహేతుర్హాతవ్యం హాతవ్యప్రతిపాదకః

హాతవ్యహీనో హాతవ్యభిన్నపాదపయోరుహః॥

౧౦

నన్వేషమనభిసంధి విహితకర్మ కర్తవ్యమితి భగవదైవోపదిష్టం తదేవ కర్మ
 బ్రహ్మైతి మిమాంసకా వదంతి. వేదాశ్చ కర్తృన ప్రతిపాదయంతి. తస్మా-
 ద్భక్తిజ్ఞానాభ్యాం శరైశ్చ జ్ఞాన ఇత్యత అహ-హాతవ్యేతి హాతవ్యహేతుః
 హాతవ్యస్య శాస్త్రజ్ఞైస్సక్తవ్యస్య ఫలస్య హేతుః కారణం నిత్యనైమిత్తిక-
 కర్మ తద్భగవానేవ తథా హాతవ్యం స్వర్గాదిఫలమపి భగవానే-

హాతవ్యస్య తస్య ప్రతిపాదకో దాతా ఇంద్రాదిగపి భగవానేషు.
 సచేవం కర్మ - తత్ఫల తత్ఫలప్రదాత్మాణాం సర్వేషామపి భగవదాత్మకత్వ
 మేవ, న తు పుణ్యత్వమ్. తస్మాద్భగవద్భూత్యా కర్మ కర్తవ్యమేవ, జ్ఞాన
 విహితత్వాత్. ఏవంవిభజనరహితం తు కేవలం కర్మ సంసారావహ
 మేవేతి భగవానాభ్యాం సుతరామపక్వప్రమేవేతి భావః. నను “యో
 యో యాం యాం తనుం భక్త్యా” శ్రద్ధయాత్మమిహతే, తస్య తస్మా
 చలాం శ్రద్ధాం తామేవ విసదామ్యహమితి గీతాపచనాదింద్రాదిరూపేణ
 భగవానేషు కర్మిణామపి ఫలప్రస ఇక్కుచితమేవ. ఏనం ఫలప్రదానే
 భగవతః కిం ప్రయోజనమతే అహ - హాతవ్యహీన ఇతి. ప్రయోజనశూన్యః
 లిలయైవ భగవత ఇయాం ప్రస్ఫుటిః, న తు ప్రయోజనారేతి భావః. సర్వేషం
 ఫలం హాతవ్యం భగవద్భూత్యాభగవదర్పణబుద్ధ్యా స కేవలం శారీరం కర్మ
 కర్తవ్యం, తదతిరిక్తం తు త్యాజ్యమితి సిద్ధిం. భగవత్పదసేవా తు
 వేదరహితత్వాత్త్యాజ్యమేవేత్యత అహ హాతవ్యభిన్న పాదపయోరహఇతి.
 హాతవ్యాభిన్నం హాతవ్యభిన్నం సేవితవ్యమిత్యర్థః పాదపయోరహం యస్య
 స తథోక్తః. అత్మానా రేద్రవ్యవ్యక్తివ్యవస్థామంతవ్యో నిదిభ్యాసితవ్య
 త్యాదిప్రతిభ్యః భగవద్భూతస్య విహితత్వాదితి భావః నచ స్వస్వ
 రూపస్వైవ భూతం ప్రతివిహితం, స త్వీశ్వరస్వేతి వాచ్యం. ఈశ్వర
 వ్యైవ స్వస్వరూపత్వాత్. [సంచపదాని] || ౮౦ ||

శ్లో॥ హాతవ్యనస్తుహితో హాతవ్యజనపావనః
 హాతవ్యరూపో హాతవ్యభిన్నో హాతవ్యదుర్గ్రహః || ౮౧ ||

నను భగవానయం ఏషమః కదాచిక్కించిత్యీకరోతి కంచిత్యజ్ఞ
 ప్రహాదవిభీషణాదిస్వీకారాత్, మునోనసాదిత్యాగాదత అహ - హాతవ్య
 నస్తురహిత ఇతి. హాతవ్యేన న్యుక్తం యోగ్యేన నస్తునా రహితః సర్వా
 శ్రేణా ఈశ్వరేణ సర్వదా సర్వాణ్యపి వస్తుని స్వీక్రియంతే ఏవ. స
 కించిదపి త్యజ్యతే నాది స్వీక్రిం సకల్లం ప్రహాదాదిస్వీకారము భగవత్సేవ
 ప్రకటనార్థమేవేతి భావః. యుగ్వా సను భగవానయం దేవేంద్రాదిప్రప

౩౩ . హకారాదిహయగ్రీవసహస్రనామోపనిషత్సూత్రాభ్యాం

తామృతాదినా తోషితః అస్మదర్పితశలనాంబుజాదికం కథం గృహీయమాదా-
తమా - హతవ్యవస్తురహితఇతి. సర్వసంపన్నాద్యుగనాత్ తత్తత్సమర్పితః
తత్తద్వస్తు సర్వమపి గృహీత్యేష-ద్రతం పుష్పం భటం తోయం యా పే-
శక్త్యా ప్రయచ్ఛతీతి పచనాదితి భావః. అనేన సాత్త్వికైర్వృతం పయ-
శ్శర్కరాదికం, రాజశైర్వృతం కట్వామూదికం, తామశైర్వృతం మాంసా-
దికం చ సర్వమపి భగవతా స్వీక్రియతేవేదే నిధం. అథనా నను జీవా-
నాం కర్మఫలాదికం హతవ్యమిత్యుక్తం, ఈశ్వరస్య తు కేసత్వేన ఆహ-
హతవ్యవస్తురహిత ఇతి. అబంధత్యాశ్చ సర్వమపి త్వేన స్వీక్రియతేవేద-
న కించిదపి హతవ్యమస్తీతి భావః. యద్యా - నను ఈశ్వరస్య పాదపరయో-
నుహం న హతవ్యమిత్యుక్తం. తతః శిష్టం కథవదనాదపి హతవ్యం
కేమత ఆహ - హతవ్యవస్తురహితఇతి. భగవత్సర్వమపి శంఖచక్రాదికం
కరచరణాదికం చ భక్తైస్సేవ్యమేవ, సత్త్వికేష్యం కించిదపితి భావః. నను

శిష్టా ఏవం భగవంతమేవ ధ్యాయంతు నాను, దుష్టా సుతన్త్రోషపరిహారాయ
కృచ్ఛ చాంద్రాయణాదిభిః పావయితవ్యా ఇతి దుష్టానాం కృచ్ఛచాంద్రాయ-
ణాదికం కర్తవ్యమిత్యుక్త ఆహ - హతవ్య జనపాపన ఇతి. హతవ్యః పా-
తత్వాచ్ఛిష్టః త్యక్తవ్యో జనః తస్య పాపనః. నారాయణనామోచ్చా-
రణేనైవ సర్వపాపప్రళయసంభవార్హచ్ఛాదికం వ్యర్థమితి భావః. ప్రసిద్ధి-

మిదమజామిలోపాఖ్యానే భాగవతే. నను బ్రహ్మహత్యాదిభిః పతితస్య
నారాయణనామోచ్చారణమూత్రేణ పూతత్వం కథమిత్యైశ్చ భాగుజనాశంకాం
పరిహర్తుం తాపత్యుతితఏన నాస్తీత్యాహ హతవ్యరూపః. హతవ్యం ముక్తి-
స్థాజ్యం దేహేంద్రియాదికం తద్రూపః, హతవ్యభిన్నః దేహేంద్రియాది-
భిన్న ఆత్మా. ఆయం భావః, న తాపద్దేహేంద్రియాది పతితం, తస్య
భగవద్రూపత్వేన పూజ్యత్వాత్. జడత్వేన పాపాశ్రయత్వేనైవాభావాచ్చ-
నాపి ఆత్మా పతితః, తస్య భగవత్త్వేన పరమపాపనత్వాత్. అతః పతిత-
ఏవ నాసి. నన్వేతాపతా భగవతః పతితపాపనత్వం త్యదుక్తం కథం
సిద్ధ్యేత్. పతితస్యైవాభావచనేన సుతరామసిద్ధత్వాదితి చేదుచ్యతే.
పవిత్రయోర్భగవదాత్మస్వరూపయోరపి దేహాత్మనోబ్రహ్మహత్యానికర్మల-
తాభిమానేన యథా ఆపవిత్రతా జాతా, తథా నారాయణనామోచ్చారణ

హ్యభిమానేన పక్షిత్రతాపి జాయతేవ. యేషాం త్వవిశ్వాసః తే న పూయంశ
 పీతేతిజ్ఞేయం. యద్వా - నను పతితానమూక్ కథం భగవాన్పానయేదథ
 హా - హతవ్యరూపః. హతవ్యాః పతితాస్సర్వేపి రూపం శరీరం యస్య
 తథోక్తః. కుతః హతవ్యభిన్నః తేభ్యో భిన్న ఆత్మా, ఆయం భావః
 ఆత్మా తావత్పవిత్రః. తిత్సంబంధేనైవ దేహదేః పవిత్రత్వాత్. ఆప్యనోస్తథా
 త్వాత్. నఖాదికం తత్సంబంధేన ఆదుష్టమభూత్. భిన్ననఖాదికం తు ఆత్మ
 సంబంధా భావాదుష్టం భవతి. తదేవం ఆత్మా యథా స్వదేహం పపత్రికరోత,
 తథా పరమాత్మాపి స్వదేహభూతాన్ స్వాక్రీతాన్ పతితానపి జీవాన్
 పపత్రితయత్సేవ. తదననునగతే తు సర్వమపి ఆపవిత్రమేవేతి భార్య. నను పరి
 నాత్మా నామ న కోప్యస్తి దేహేంద్రియాద్యగోచరత్వాదత ఆహ - హతవ్య
 మగ్రహిణి ఇతి. హతవ్యైః దేహేంద్రియాదిభిః దుష్కరః గ్రహీతుమశక్యః
 సుమాత్మని శబ్దస్సర్వాద్యభావాత్, శ్రోతాద్యవిషయత్వం స పునఃసత్త్వాదిత
 ధావః [పంచపదాని] || ౮౦ ||

హాలాహాలసమాహర్తా హానిలేశవివరితః
 హానిర్హానిపరీహర్తా హాన్యతీతో హానేదవిత్ || ౮౧ ||

నను హతవ్యవసుగహితఇతి యదుక్తం తదసిద్ధం, హాలాహాలస్య భగ
 వతా అపీతత్వాదిత్యత ఆహ - హాలాహాలసమాహర్తేతి. హాలాహాలస్య
 కాలకూటస్య సమ్యగాహర్తా అపహర్తా భక్షక ఇతి యావత్, సముద్రా
 నుదతం భూయపం హాలాహాలమాబో హారిలేహపిబత్. తదుచ్ఛిష్టంశు
 బ్రష్టి, రుద్రోచ్ఛిష్టం ఫణినఇవేతి భావః. అతఏవ విశ్వస్సర్వాత్మనా
 త్వైశ్చ, శివస్య తు కంఠకదేశవేతి జ్ఞేయమ్.. యద్వా శివస్యాపి విష్ణు
 హృతిత్వాత్ శివరూపేన హాలాహాలం స్వీచకార భగవానితి జ్ఞేయమ్.
 నను విషపానాదృపిర్నైల్లమివాంతస్తాపమవ్యనుభవజ్యేవేశ్వరంకాయాం
 మౌనమిత్యాహ హానిలేశవివరిత ఇతి. ఈషదపి నాన్య హానిః నైల్లం తు
 హృతిహృదమేవ బభారేతి భావః. నను కుతో నాన్య హానిర్నాస్తి శంకా
 హామాహ - హానిరితి. హానిరూపస్య భగవతః కథం పునర్నాన్యంపరప్రాప్తిరితి

భావః, నను హానేరపి హనిస్స్యాదేవ, హానిపరహరస్య హానిహానిరు...
 త్యాదిత ఆహ - హానిపరహరేతి. సర్వేషామపి జీవానానుసంభవవిషయా
 తత్త్వానిగణం సర్వమపి యః పరిహరతి తస్య భగవతః నా పునర్నానిరపి
 భావః. నను యః సర్వేషాం రోగమపహరతి సోపి భిషక్ స్వయం రోగ...
 మనుభవత్యేవేత్యేత ఆహ - హాన్యతీత ఇతి. హానినాతిక్రాంతః హానేగణయా
 ఇతి యావత్. నిరంజనత్వాదితి భావః. నన్వయం పరేషాం హానినా
 హార్థం నేష్టే అననురత్వాదిత్యేత ఆహ - హావేదవిదితి. నిష్క్రమేదజ్ఞః ధన్యః
 త్వేదపారంగత ఇతి యావత్, శ్రీరామావతార ఇతి భావః. అస్త్రప్రసేదజ్ఞః
 నిపుణోయం రాక్షసాదికృతలోకోపుద్రవం వారయితుం ధీమవీవేతి భావః.
 యద్వా నను కుతోయం నిరంజన ఇత్యేత ఆహ - హావేదవిదితి. హం బ్రహ్మ
 వేదాశ్చ హావేదాత్ తాత్ వేత్తీతి హానేదవీత్ బ్రహ్మవివేదవిచ్చేత్త్యర్థః.
 వేదాస్తకృద్వేదవిచేద చాహమితి గీతావచనాదితి భావః. [మణ్డూకాని]

స్తో॥ హాహాహూహూముఖోద్గోహాస్యాభిజ్ఞో హాపూజితః
 హానివృద్ధ్యతియాతాత్మా హంట కేశ్వరసంస్మృతః ॥ ౮౩ ॥

నహ యద్యయం పరమాత్మా తర్హి కుతోముం దేవగాయకా న సునం...
 త్యేత ఆహ - హాహాహూహూముఖోద్గోత ఇతి. హాహ ఇతి హూహూఇ...
 గంధర్వవిశేషతన్మృతః తత్ప్రభృతిభిః ఉద్గీతః ఉచ్చైర్గీయమానః ముఖపదాచ్చి...
 త్రాభావయోగ్యవ్యాం తే. ననుగంధర్వకర్తృకంభగవద్విషయకంశ్రదాసంస్మృ...
 యోపముఖపరిహసనూపమత ఆహ - హాస్యాభిజ్ఞ ఇతి. తత్త్వేతుం కించిద్జ్ఞా...
 నయం కథం శక్తుమః కింతు సర్వజ్ఞస్స ఏవేత్యర్థః. ఆయం భావః భగ...
 వాత్ గంధర్వః పరిహాన్యతే వా స్తూయతే వేతి యే వేత్తునునమరాస ఏ...
 పరిహాసాస్తదాః న సః నాపి తే తస్య మ్తాయమానత్వాన్వేషం స్తావకత్వా...
 చేత్తీతి. యద్వాతద్గంధర్వగానమరణ్యరుదితమేవ వేదవిద ఈశ్వరస్య సంగీ...
 తాస్యానిభిజ్ఞత్వాదిత్యేత ఆహ హాస్యాభిజ్ఞ ఇతి. హాన్యపదముఖలక్షణం హాస్యాభి...
 యాదికం సర్వమపి భరతశాస్త్రం భగవాన్సేదేవ సర్వజ్ఞత్వాదితి భావః.
 దేవగాయకా హి గంధర్వాః తస్మాజ్ఞే దేవాసేవ గాయంతీ నామ భగవం

మత ఆహ - హపూజిత ఇతి. హేన నరుణేన పూజితః సందానయనాదృశ
 శ్రీకృష్ణస్య వరుణలోకం గతత్వాత్ దానీం ప్రతేతి భావః. వరుణోద
 యోపి లోకపాలా యమేన పూజయంతి తమేవగంధ ర్వా అపి వరుణాద్యాజ్ఞ
 హేన గాదేయః సర్వస్యదితి భావః యద్వా ప్రకృష్టం చేతో జానం
 యః స ప్రచేతా ఇతి పుష్పత్రాస్య తత్పుత్రస్య చ వాత్రీకేస్సర్వగత్స్య దర్శ
 నాన్య వరుణ ఏవ సర్విజ్ఞ ఇత్యేతిహ - హపూజిత ఇతి. ప్రచేతనాః పూజిత
 పుష్ప సర్వజ్ఞః, న తుప్రచేతాః, నాపి ప్రాచేతనః. తక్కుపాగతవిద్యత్యాదితి
 భావః. నను వరుణవాత్రీకీప్రభృతీనాం యథాపరోపదేశేన జానన్యధిః తద్విద్య
 గవతోపి కశ్చిదుపస్సాదత ఆహ-హానిన్యద్యతి మాజాశ్చాహానిన్యద్యీ అతి
 యాత్. అతిక్రాంతః ఆత్మా స్వరూపం జానమితి యాగత్. ఆత్మా మన ఇతి
 రా యాః స తథోక్తః. సదైక రూపమేవ భగవద్జ్ఞానమతో నాన్య కశ్చిదభివృద్ధి
 కరో నాపి క్షయకరశ్చాత్మన ఇతి భావః. నను గిరి వాచి ఈశ ఇతి
 పుష్పత్రాస్య గిరితోపి తాన్యత ఏవ ఏక యాపి కలయా విశుద్ధయా యోపి
 తోపి భజతే గిరితామితి సంకల్పనూర్వోదయే దర్శితశ్చాయమగః ఇతి శంకా
 యాన హ హాటకేశ్వరసంస్తుత ఇతి. హాటకేశ్వరఇతి భువి ప్రఖ్యాతః
 కశ్చిదీశ్వరాచ్చసతారః తేన సంస్తుతః గిరిత స్వామ్యయమేవోపదేశక ఇతి
 భావః. [పంచ] || ౨౩ ||

శ్లో॥ హాసోయశా హాససితకుండదంతో హతోపధిః
 హాసోంశుకేసరో హాసఃప్రభవో హార్దపూజితః || ౨౪ ||

నను యది భగవానయం త్వదుక్త విధస్సాన్యత్త్వ ర్మహదస్య యశో
 దిక్షు విక్రాంతం స్యాత్. నచైవం విక్రాంతం పశ్యేత్తాభావాదత ఆహ -
 హాసోయశా ఇతి. హాసాః చంద్రవీవ యశో యస్య తథోక్తః. సాక్షా
 చ్చంద్రరూపేన భగవత్కీర్తిర్నవ్యత ఏవ తస్య చ చంద్రికా దిగంత
 విక్రాంతైవేత్సర్గః. న చ హరిదంతానీవిక్రాంతకీర్తి రిత్యనేన పునరుక్తి రి
 వాచ్యం తత్ర కీర్త్యాచ్చంద్రరూపత్వస్య అపరితత్వాత్. హాసాశ్చంద్ర
 ఇత్యేతాదికః. నను స్మితపూర్వాభిభాషీ చ పూర్వాభాషీ చ రాఘవ

ఇతి వచనాత్ స్మితపూర్వాభిభాషణం మహాస్యనామావత్యకం హయగ్రీ
 వేషునైతద్వ్యత్యతే ఇత్యత ఆహ - హససితమండంత ఇతి. హసేన స్మితేన
 సితాః కుందాసన దంతాః యస్య స తథోక్తః కుందనిభా అపి దంతాః
 స్మేరేణాతీవ సితా ఇత్యనుగుణాలంకారః. అయమపి స్మేరానన ఏవ ధ్యేయ
 విగ్రహే భాషణం తు దుర్లభమితి భావః. యద్వా - హయగ్రీవస్య కీర్తి
 ర్బహిరేవ చంద్రయాశేణ వ్యాప్తా న తు తదంతరత్వత ఆహ హససితకుంద
 దంత ఇతి. హయగ్రీవస్య వక్త్రాంతరేపి కుందదంతివ్యాజేన దృశ్యత ఏవేతి
 భావః. నను గుణవతి వస్తుని దోహాపి లేకతో దృశ్యతే చంద్రపద్మాదౌ
 తు యథా కళంకముకుళనాదికం తద్వత్ మహాత్మన్యపి హయగ్రీవ
 కశ్చిన్దోషశ్చ్యుత్, స చ దోషః కపటమేవ. నిష్పూరితేనచిద్వ్యాజేన బల
 హిరణ్యకశిప్పాదీన్ జితవాన్ భస్మాసురాదీంశ్చ నాశితవాన్. శివాగ్ని
 యస్తు నిష్కపటాః అతోయం న సేవ్యః ఇత్యత ఆహ - హతోపధరితః.
 నిష్కపట ఇత్యర్థః. అయం భావః. ఫలాభిసంధిరేవ కపటస్య రూపం.
 న హి కశ్చిన్నిర్భకం కంచిద్బుద్ధ్యాతి రక్షితీ వా, కిం తు కించిచ్ఛిలం పరి
 కల్ప్య తత్త్వాననాథం తతి శ్లోమకృతాదికం విధితే. భగవత్సు పూగ
 కామస్య న ఫలాభిసంధిః, అతో నానాం కపటే. యథా హిరణ్యకశి
 ప్పాదిజయః. స లోకశ్రాజాం ఏన స పునరాత్మానః అతో నేదం
 కపటమితి. నను భగవత్క్రిర్నిర్భగవతోంతరపి వ్యాఖ్యసేతేత్యత కుంద
 దంతనిదగ్గనమిత్యక్తం నైతత్సారం. ముఖచత్ర ఏవ తేహం సత్త్వేన
 అంతర్ని శ్చేషవ్యాప్తేరప్రతీతత్వాదతి ఆహ - హసోంతుకేసర ఇతి. హససః
 చంద్రస్య భగవత్క్రిరమయస్యేతి భావః. అంశవ ఇవ తేసరాః అస్య
 కేశాః యస్య స తథోక్తః. అయం భావః. భగవద్బుద్ధయం సర్వమభి
 వ్యాప్య భగవత్క్రిరచంద్రస్యాంశవః తత్సారకాళాభావాద్బహిరపి
 తేసరవ్యాజేన నిర్వృత్య దృశ్యంత ఇతి. నను అంతుకేసరైరంతశ్చంద్రస్య
 సితరసుమియతి ఏక, న తు తత్త్వనిమాణమస్తీత్యత ఆహ - హసఃప్రభవ
 ఇతి. హససః ప్రభవః ప్రభవత్యస్మాదితి ప్రభవః కారణం చంద్రమా
 మనసో జాత ఇతి శ్రుతేతి భావః. బీజేంకురతత్కారణే మనసి కార్య
 భూతశ్చంద్ర స్థిత ఇతి భావః. అతఏవ హర్దపూరితః స్నేహభరితః భక్తే
 ప్సీతి భావః. భగవత్సుఃప్రభూతశ్చంద్రో యథా అమృతభరితః తథా

భగవన్మనో హర్దభరితం హార్దామృతయోగుభయోఽపి శీతలశ్చైవైవ శ్యామితి
భావః. ప్రాధవ్యాఖ్యానమిదం. నాన్త వా ర్థసు హాటరీశ్వరనంగుళశ్యామి-
హాసోయశాః చంద్రతుల్యకీర్తిః కీర్త్యాశ్చైవైత్యాదిభిః భావః. తత్త్వత్తితి
చణప్రయక్త సంతోషాతిశయాత్. హాసనితపందవంతః. నను భగోదార్తస్య
మతస్సంతోషబహిః ప్రకాశనం హాసద్వారేత్వేతి ఆహ - హాసోపధరితి.
నిష్కృపటస్య సంతోషాంతరూపానం దుఃఖమితి భావః. నను చంద్ర
శుక్లా కీర్తిర్భగవం అంశుతుల్యాను కే భిత్తిశ్చ ఆహ. హాసాంశుకేసర
ఇతి. నను భగవత్కీర్త్యా అప్యపమానభూతోయం చంద్రో మహానిర్భయః
ఆహ - హాసః ప్రభవ ఇతి. తాదృశస్యచంద్రాద్భాసి కారణభూతోయా
హాయగ్రీవో మహాతర ఇతి భావః. నను కరుణాకూన్యస్యాన్య సేవాన్య
శీత్యత ఆహ - హర్దపూరిత ఇతి. [షట్ నామాని] || ౮౫ ||

శ్లో॥ హిరణ్యవర్ణో హిరణ్యగర్భసత్సముద్భవః
హిరణ్యకశిపుచ్ఛేత్తా హిరణ్యక్ష నిఘాదనః || ౮౬ ||

నను హాయగ్రీవశ్శ్వేత ఇతి భవతా ప్రాక్ప్రతిపాదితం సత్రే
మహాస భగవాన్ హయశీర్షవ సాక్షాత్స యజ్ఞపురుషస్య చనీయవగఇతి
భాగవతే హిరణ్యవర్ణత్వముక్తం వ్యాసేన. కథమయం విరోధః పరి
హర్య ఇత్యత ఆహ - హిరణ్యవర్ణ ఇతి, హిరణ్యవర్ణః పగో యస్య
సః తథోక్తః. సృష్టేరనాదిత్వేన బ్రహ్మాండానాం బహూనామతిక్రాంత
త్వాత్తత్ర కదాచిద్ధాయగ్రీవస్య స్పటికవర్ణః కదాచిత్తు హిరణ్యవర్ణ ఇత్య
భయమపి ప్రామాణికమేవ. ఉభయథా పురాణసద్భావాదితి భావః. నను
కదా ఘనరస్యావిరాజ్ఞ ఇత్యత ఆహ - హిరణ్యగర్భసత్సముద్భవః.
బ్రహ్మణో యాగే జాతః, నను యశ్చ దేవేంద్రాదిభిర్నిష్ఠిం కారితవాన్
యశ్చ సర్వామిమాం భువం కక్షేనిధాయ విజహాః. యా చ హిరణ్య
గర్భనంశసముద్భవౌ తౌ మహాభూరా మహాబలౌ చ సైతేయా నేవ్యావతే
ఆహ - హిరణ్యకశిపుచ్ఛేత్తా నృసింహవతారే ఇతి భావః. హిరణ్యక్షని
ఘాదనః వరాహవతారే ఇతి భావః. తయోరపి హంతా అయమేష మహా

హాకో మహాబలస్స బ్రహ్మపంథసముత్పన్నోఽస్య బ్రహ్మసత్త్రసముత్పన్నో హి
గోయాకో అయోనోజత్వాది భావః. [చక్షూరినామాని] ॥ ౮౩ ॥

శ్లో॥ హిరణ్యగర్భారమహో హిరణ్యత్వా హిరణ్యదః
హిరణ్యగర్భో హిరణ్యగర్భగర్భపయోరుహః ॥ ౮౪ ॥

సమ సగరకాగ్ర పీఠ్యామృతాదయస్సార్వభౌమా స్సేవ్యాః హిరణ్యగ్రహి
త్వాదిత్యులి ఆహ - హిరణ్యుతి. హిరణ్యం రత్నానిధిసజ్జాలం గర్భ
యస్యాస్స హిరణ్యగర్భో నిత్యగర్భో వసంభవః. తస్యాః రమణః పుత్రః
గగవానేకఏవ భూపతిః భూరమణత్వాత్. ఆశ్వే తు భూపత్యభావః
ఏవ. తేషు భూభవస్సస్యానోపితత్వాత్. భువన్య దేవ్యాః నిత్యుత్పి
త్వాభావాచ్చేతి భావః. భూగర్భగతిం నృపాభాసేనీయమానం చ తస్య
హిరణ్యం భగవద్రూపమేన లోహోగ్ర మత్వాదిత్యాహ - హిరణ్యోత్పత్తిః
స్వర్ణస్వరూపః స్వపత్నిగర్భగతత్వేన స్వీయం తచ్చ హిరణ్యమయమేన
దాతుం తమః న త్యిక్యే. తేషాం గ్రహ స్వామ్యభావాదిత్యాహ - హిర
ణ్యద ఇతి. హిరణ్యం దదాతీతి హిరణ్యదః న తేషాం పత్నిగర్భగతం సు
వేదం కింతు స్వగర్భగతమపీత్యాహ - హిరణ్యగర్భఇతి. హిరణ్యం గర్భ
యస్య స తథోక్తః. హిరణ్యగర్భగర్భస్థం హేమబీజం విభావసారితి వచ
నాత్. భగవతో హిరణ్యయాండువిగ్రహత్వేన హిరణ్యధారణాచ్చేతి భావః
సమ హిరణ్యగర్భో బ్రహ్మేతి ప్రసిద్ధమత ఆహ - హిరణ్యగర్భగర్భపయో
రుహః. హిరణ్యగర్భో బ్రహ్మ గర్భపయోరుహే కమలతుల్యే గర్భే యస్య
ఏవ. షేటికాయాం పన్నాగ్రంథమపి మణిం షేటికాసం యథా వ్యవహరిసి
నిద్వద్భగపద్మర్భిత్ బ్రహ్మగర్భగతమపి హిరణ్యం భగర్భద్భగతమితి వ్యవహి
యత ఇతి భావః. [చక్షూపదాని] ॥ ౮౪ ॥

శ్లో॥ హిరణ్యకాంచీకటకో హిరణ్యయమహండగః
హిరణ్యవర్ణశ్రీసత్యనివాసోరా హిరణ్యభుక్ ॥ ౮౫ ॥

నను యద్యయం హిరణ్యస్వామి స్వాత్మరి హిరణ్యమేఖలాధారణ
మస్య స్వాదతి ఆహహిరణ్యకాంచీకటక ఇతి. కట్టెవకటికా హిరణ్యకాంచీ
కటికాయాయస్య స తథోక్తః. నను హిరణ్యయాండగతస్య విరాట్పురుషస్య
హిరణ్యగర్భత్వముచితం నత్వస్యేత్యత ఆహహిరణ్యయమహండగ ఇతి. హిర
ణ్యయం మహంతమండం గచ్ఛతి వ్యాప్నోతీతి తథోక్తః. తదండగతః
పురుషాయమేవేత్యర్థః. నను యస్య శ్రీరస్తి తస్యైవ హిరణ్యమపి. శ్రీదేవీ
కరుణాధీనత్వాత్ స్వేత్యత ఆహ - హిరణ్యవర్ణశ్రీనిత్యనివాసోరా ఇతి.
హిరణ్యే యో వర్ణః తద్రూపాయాః శ్రియః దేవ్యాః నిత్యనివాసః శాశ్వత
స్థానమురః యస్య స తథోక్తః. వగో హిరణ్యే పయసి ఘృతం త్వమసి
మాతృకే ఇతి పంచనాచ్చియో హిరణ్యవర్ణత్వం. హిరణ్యస్యైవ వగో
యస్యాస్తస్యాశ్శ్రియ ఇతి వా, హిరణ్యవర్ణంహరిణీ మితి శ్రీనూకాతో
సగరాదీనాం నృపాణాం లక్ష్మీస్సంపద్రూపైవ న తు సాక్షాద్దేహధారిణీ
సాపి న స్థిరా ఇతి భావః. నను యద్యస్య ప్రచరం హిరణ్యం స్వాత్మరి
మహారాజపదయమపి హిరణ్యం భక్షయేదతి ఆహ - హిరణ్యభుగితి. హిర
ణ్యం భుక్తే ఇతి హిరణ్యభుక్. తత్తన్మహారాజాంతర్యామి అయమేవ
తత్తద్భుక్తం హిరణ్యం భుక్తే తే తు తత్ర నిమిత్తమాత్రమేవేతి భావః.
యద్వా భక్తైర్మనసా పరికల్ప్యర్పితం హిరణ్యఫలాదికం సర్వమపి భుక్తు
ఇతి భావః. [చత్వారిపదాని] || ౮౭ ||

శ్లో॥ హిరణ్యరత్నైభరణో హిరణ్యకమలార్చితః

హిరణ్యాచలకూటాగ్రకృతావాసో హిరణ్యసూః || ౮౮ ||

హిరణ్యభోగమేవాహ - హిరణ్యేతి. హిరణ్యస్య రత్నానాం చ
ఆభరణాని యస్య సః హిరణ్యే ఖచితానాం రత్నానామాభరణాని యస్య
స ఇతి వా తథా హిరణ్యకమలార్చితః భక్తైరితి భావః. నను హిరణ్యా
చలనితంబనివాసినాం దేవానాం హిరణ్యభోగస్యాస్తత్వస్వేత్యత ఆహ -
హిరణ్యాచలకూటాగ్రకృతావాస ఇతి. హిరణ్యాచలస్య మేగోః కూటాగ్రే

కృత ఆవాసో నివాసో యేన స తిథోక్తః. సైకుంభపురస్య అభితాపతానో
నిర్మితస్య తత్రస్థిత్యాదితి భావః. సైకుంభః కల్పితో యేన లోహో లోక
సమస్కృతః, రమయాప్రాధ్యమానేన దేవ్యా తత్ప్రియకావ్యయేతి భాగవ
తాత్. యద్వా హిరణ్యాచలస్య మాట్రగో శిఖరాదుపరి కృత ఆవాసో
యేన సః ధ్రువస్య విష్ణువతారస్య తత్ర స్థిత్యాదితి భావః. నను ధ్రు
త్వేన హిరణ్యభోగః హిరణ్యగర్భత్వం యేనాస్య, యద్యస్య గర్భే హి
రణ్యం స్యాత్. తస్మాత్పాద్ధిరణ్యం జాయేతి సత్త్వేన హిరణ్యమేతి నిర్దేశ
వేదా ఇత్యగ్నే రేవ హిరణ్యజనకత్వప్రసిద్ధే. అతోగ్ని రేవ హిరణ్యగర్భ
ఇత్యగ్నే ఆహ - హిరణ్యమూరితి. హిరణ్యం మూలే బలయాదీతి హిర
ణ్యమూః జాతవేదాంతర్యామిణోస్మాదే, హిరణ్యం జాయతే అగ్నిస్త్వ
తత్ర నిమిత్తమాత్రమితి భావః. యద్వా అగ్నిముఖా నై దేహా ఇతి
శ్రుతేః వాచాం వహ్నిర్ముఖం తేత్రమితి భాగవతాస్య భగవన్ముఖేదహ్ని రి
తస్మాద్వహ్నిర్జాయమానమపి హిరణ్యం భగవద్గర్భగతమేవ సేటికాన్తప్రముఖే
న్యాయేనేతి భావః. అథవా భగవతో ముఖాదేవ హిరణ్యం జాయం
తదధి దేవతాత్వాదగ్నే న్నా ప్రతిష్ఠేతి భావః. [సత్వాదివాచనాని] ॥ ౧౦ ॥

శ్లో॥ హిరణ్యకమలాసీనో హిరణ్యప్రతిమాప్రియః

హిరణ్యరత్నప్రాసాదగర్భశోభీ హిరణ్యః ॥ ౧౧ ॥

హిరణ్యరత్నస్య చాస్య ఆసనాదికమాహ - హిరణ్యేతి, హిరణ్యం
కమలం హిరణ్యకమలం హిరణ్యయం చుద్మం తస్మిన్నాసీన ఉపహిం
నను యోగిజన్మకగమ్యసానీవతారవిగ్రహస్తదాస్తాం. ప్రతిమాంభూజన్మకపర
తానాం మూఢానాం కా గతిగత ఆహ - హిరణ్యప్రతిమాప్రియః హిరణ్యస్య
ప్రతిమా హిరణ్యప్రతిమా సా ప్రియా యస్య స తథోక్తః. హిరణ్యయీం
హయగ్రీవప్రతిమాం కారయిత్వా మూఢైస్సా పూజ్యేతి భావః. తస్య చ
నివాసమాహ - హిరణ్యరత్నప్రాసాదగర్భశోభీ హిరణ్యస్య రత్నానాం చ
ప్రాసాదః దేవాలయః తస్య గర్భే గర్భగృహే శోభతే ఇతి తథోక్తః
హయగ్రీవార్చయాస్తత్ర స్థిత్యాదితి భావః. నను హిరణ్యదానాదికం

కుచేరాధీనమత ఆహ - హిరణ్యప ఇతి. హిరణ్యం పాతి రక్షతీతి హిరణ్యః సర్వత్ర రక్షణస్య విష్ణుకృత్యత్వేన కుచేరనిష్ఠమపి హిరణ్యరక్షణం విష్ణుకృత్యమేవ. కుచేరస్తు తత్ర నిమిత్తమాత్రం తేన రహిణ్యదానాదికం చ విష్ణుధీనమేవ కుచేరస్య తత్రాపి నిమిత్తమాత్రత్వాదితి భావః. యద్వా హిరణ్యః కుచేరః తస్య చ భగవద్విభూతిత్వం గీతాయాం విత్తేశో యత్సరక్షసామితి వచనేన ప్రతిపాదితమితి జేయమ్.

[చత్వారిపదాని] || ౮౯ ||

శ్లో॥ హిరణ్యయశ్మశ్రుజాలో హిరణ్యకమలస్రజః

హిరణ్యలోష్ఠసమధీనేవితవ్యో హిరణ్యగః || ౯౦ ||

హయగ్రీవస్యాస్య హిరణ్యవర్ణత్వాదేవ ఆస్య శ్మశ్రుజాలమపి హిరణ్యయమిత్యాహ - హిరణ్యయశ్మశ్రుజాలఇతి. సస్పృతాదృశే భగవతి పుష్పహారాదికం సైవ శోభేత్యేతత్ ఆహ - హిరణ్యకమలస్రజ ఇతి. స్వర్ణకమలహారః, స్రజతీ హంబంతశబ్దః స్వర్ణవిగ్రహస్య స్వర్ణకమలధారణముచితమితి భావః. యద్వా భగవతోస్యాపరం హిరణ్యభోగమాహ - హిరణ్యకమలస్రజ ఇతి. స చ హిరణ్యకమలార్చిత ఇత్యనేనాస్య పునరుక్తిః పుష్పపూజనం తత్ర పుష్పధారణమితేతి భేదాత్. సస్వస్య భక్తాః క్వాపినోపలభ్యంత ఇత్యేతి ఆహ - సత్యమితి. హిరణ్యలోష్ఠసమధీనేవితవ్యః హిరణ్యేలోష్ఠే చ సమాధీర్యేషాం తైః పండితైః నేవితవ్యః నేవితుం శక్యః. సమలోష్ఠాశ్చ కాంచన ఇతి గీతావచనాత్తాదృశాః పండితా అతీవ విరళా ఇతి భావః. సమ భగవతోపి హిరణ్యప్రియత్వే తద్భక్తానాం కుతో హిరణ్యలోష్ఠసమధీస్యాపత ఆహ - హిరణ్యగ ఇతి. హిరణ్యం గచ్ఛతి వ్యాప్నోతి ఛాయాపేక్షేతి హిరణ్యగః హిరణ్యస్యాభ్యంతరంగభూతో భగవాన్ క్షహిరణ్యమేవాంతరంగత్వేన భజమానాః జీవాః క్షేపితి భావః. యద్వా హిరణ్యే యా ఛాయా దృశ్యతే సా భగవానేక. తద్భక్తవ్యసా రిషిం స్వయాపంతు లోష్ఠతుల్యమేన. అతో ధృతానామియం బాధః కన్త - వ్యేతి భావః. [చత్వారిపదాని] || ౯౦ ||

శ్లో హిరణ్యగర్భోపదిష్టసర్వవేదో హిరణ్యహృత్.

హిరణ్యగర్భతనయగీయమానాపదానకః || ౯౦ ||

నను హిరణ్యగర్భసతే ఆవిర్భూతేనానేన కిం కృతమత ఆహ
హిరణ్యగర్భోపదిష్టసర్వవేద ఇతి. హిరణ్యగర్భాయ బ్రహ్మణే ఉపదిష్ట
స్సర్వే వేదా యేన స తథోక్తః. వాచో బభూవు రుశతీశ్శ్వసతోస్య
స్త ఇతి భాగవతాత్. నను భగవానయం బ్రహ్మణస్తత్సత్వోపయోగి
ప్రభూతం హిరణ్యమదత్వా కిమితి వేదాన్ దదానత ఆహ - హిరణ్య
హృదితి. హిరణ్యం హరతీతి హిరణ్యహృత్ “యస్మానుగ్రహమిచ్ఛామి
తస్య విత్తిం హరామ్యహ” మితి విష్ణుపురాణాత్. భగవానయం స్వభక్తిం
బ్రహ్మణమనుజీహృతుస్య తస్మై స్వగూఢాగ్ర్యప్రకాశకం నేనగణయచగ
దేవేతిభావః. న చ హిరణ్యదఇతి పూర్వోక్త స్వరచనవ్యాపూత ఇతివాచ్యమ్.
భగవతస్సర్వకామప్రదత్త్విస్త్వాప్రసిద్ధత్వాత్. తచ్చ కామపూరితమనసుగ్రహ
విషయమేవేతి ప్రాగేవప్రతిపాదితం. నను తేనే బ్రహ్మ హృదా య ఆదిక
వయ ఇతి భాగవతాదావౌ చతుర్ముఖాయ వేదా భగవతా హృదేవోప
దిష్టాః, మధ్యే తదుపదేశోఽపి వృథా కథంచిద్విస్మృతత్యేన వేదానాముప
దేశస్యావశ్యకత్యేపి పూర్వవద్భద్రైవ కర్తముపదేశశ్చక్యః తస్మాత్
బ్రహ్మణే వేదోపదేశార్థమయమవతారో వ్యర్థ ఇత్యత ఆహ - హిరణ్యగర్భ
తనయగీయమానాపదానకః. అపదానాన్యేవ అపదానకాని. హిరణ్య
గర్భతనయేన నారదేన గీయమానాని అపదానకాని అద్భుతవరితాని మధు
కైటభహనసభక్తవిద్యాదావాదీని యస్య స తథోక్తః. అయం భావః.
యద్యయం నావతిష్యత్ - తది హయగ్రీవస్తుతిం నారదో నాకరిష్యత్.
తతచ్చ లోకో నామోక్త్యదితి. యద్యా మధుకైటభహనసాద్యక్షమవతారో
యమావశ్యక ఇతి. [త్రీణి] || ౯౦ ||

శ్లో హిరణ్యగర్భవినుతో హిరణ్యజఠరాధరః

హిరణ్యగర్భప్రభవో హిరణ్యజ్జబలవ్యయః || ౯౧ ||

నను సేన ప్రార్థితోయం బ్రహ్మసత్రే జాత ఇత్యుత ఆహ - హిరణ్య
గర్భవినుత ఇతి. బ్రహ్మణా ప్రార్థితః. నను కిమిత్యయమేవ ప్రార్థిత
ఇత్యుత ఆహ - హిరణ్యజతరాధర ఇతి, హిరణ్యం జతరే గర్భే యస్యాస్స
హిరణ్యజతరా భూః ధరతీతి ధరః తస్యా ధరః ధరా తథోక్తః. యతోయం
భూధరత్వేన భూపరిపాలకః అతోయమేవ శ్రీరామో విశ్వామిత్రయాగ
మివ మత్సితం రాక్షసోపద్రవాదక్షిప్యతీతి బుద్ధ్యా ప్రార్థిత ఇత్యర్థః.
నను హిరణ్యగర్భస్వయమేవేశ్వరః కిమిత్యన్యం ప్రార్థితవానిత్యుత ఆహ -
హిరణ్యగర్భప్రభవ ఇతి. హిరణ్యగర్భస్య ప్రభవః కారణం. అతోయ
మేవేశ్వరః అనాదిత్వాత్. న తు బ్రహ్మ జన్యత్వాదితి భావః. న చ
హిరణ్యగర్భగర్భపయోరహ ఇత్యసేన పునరుక్తిర్వాచ్యా ప్రళయే భగవజ్జ
తరే బ్రహ్మ స్థితి ఇతి తత్తారాత్. నను పాదేంద్రియాధిష్ఠితా విష్ణుః
ఉపసేంద్రియాధిష్ఠితా బ్రహ్మ తస్మాదానందప్రదోయమేవోత్తమస్సేవ్యశ్చే
త్యుత ఆహ - హిరణ్యాక్షబలస్య ఇతి హిరణ్యం రేతః తత్ప్రేధానమక్ష
మింద్రియం హిరణ్యాక్షముపసేంద్రియం తస్య బలస్య వ్యయో నాశో
యస్మాత్స తథోక్తః. కాలరూపేణేశ్వరేణ ఇంద్రియబలస్య నాశ్యమాన
త్వాదింద్రియాధిష్ఠాతుర్బుద్ధ్యాః కాలరూప ఈశ్వరో గరియానితి భావః.
అన్యథా చాయం శోకో వ్యాఖ్యాయతే. తథాహి - నను బ్రహ్మసత్రే
భగవాన్ జాతోహి కుతో బ్రహ్మణ్యస్య పక్షపాతోయమత ఆహ - హిరణ్య
గర్భవినుత ఇతి. స్తోత్రం పక్షపాతస్వామిన ఉచిత ఇతి భావః. నను
బ్రహ్మణః ప్రార్థితం క్వ వా భగవాన్ పూరయామాస? అత్ర పూరయితు
మిత్యాశంకాయామేకం దృష్టాంతమాహ - హిరణ్యజతరాధర ఇతి. పారా
వారనిర్మగ్నభూమ్యుపరణార్థం భగవాన్ బ్రహ్మణా ప్రార్థితః పురా
తాం భువం దంప్రయోర్ధధార జుఘాస్థాపయామాస చేత్యర్థః. వరాహాన
తారే ఇతి భావః. నను సోఽనతారః కుత్ర జాత ఇత్యుత ఆహ - హిరణ్య
గర్భప్రభవ ఇతి. బ్రహ్మణశ్శరీర ఏవ జాతః నను హిరణ్యాక్షోపరుద్ధాం
భువం స వరాహః కథమానీతవానత ఆహ - హిరణ్యాక్షబలస్య ఇతి.
హిరణ్యాక్షస్య బలస్యవ్యయో నాశో యస్మాత్స బలం నైస్యమితి వా.
హిరణ్యాక్షస్య బలం నాశయిత్వా ఆనీతవానిత్యర్థః. తస్మా దేవమేవ
హయగ్రీవస్యాపి బ్రహ్మసత్రే బ్రహ్మప్రాసయా ఆనిరాఘః మనుక్తుటభావ

హాననం చ యుక్తమేవేతి భావః. న చ హిరణ్యాక్షానిభూషిత ఇత్యశేన
హిరణ్యాక్షబలవ్యయ ఇత్యస్య పునరుక్తిరితి వాచ్యం! సాక్షాత్ స్వైరప్యయన్తు
త్రోక్తః. అత్ర తు తద్బలస్యేతి భేదాత్. వస్తువస్తు ధ్వన్యన్త ఏహాయం
[చత్వారిపదాని] ॥ ౯౨ ॥

శ్లో॥ హిరణ్యపీతవసనో హిరణ్యధరణీధరః
హిరణ్యవర్జనకో హిరణ్యయలతావళిః ॥ ౯౩ ॥

నను మృతాశధవశస్య హయగ్రీవస్య శ్వేతవస్త్రధారణముక్తం
హిరణ్యవర్ణస్యాస్యాపి కిం తదేవ వసనముతాస్యదితి శంకాయాం వక్త
హిరణ్యపీతవసన ఇతి. హిరణ్యమివ పీతం వసనం యస్య సః పీతాంబుజో
యమిత్యర్థః. ధ్యానోపయోగిత్యాద్యస్త్రవిశేషకథనమితి జ్ఞేయం. నను
హిరణ్యయవిగ్రహాదిరణ్యపీతవసనాచ్చ హయగ్రీవాస్మేరురూపాకో హిరణ్యయ
త్వాదంతరపి రంధ్రాభావాత్. దిగంబరత్వాచ్చ చతుర్దశలోకాధారత్వాచ్చై
త్యాశంకాయామాహ - హిరణ్యధరణీధర ఇతి. మేరుశ్చురిణామహమితి
గీతావచనాతోన్నపి భగవద్విభూతిరేవేత్యర్థః. నను స ఏవ సేవ్యో భూయో
హిరణ్యలాభావత ఆహ - హిరణ్యవర్జనక ఇతి. హిరణ్యవర్ణస్య జనకః
భగవానయం భక్తః ప్రార్థితో హిరణ్యవర్ణం వవర్షస తు మేరుగ్ని తాదృశ
ఇతి కృత్వా హిరణ్యధరణీధరగతహిరణ్యేన న కోప్యన్తో లోకానామితి
భావః. న చ భగవతోపి హిరణ్యవర్జనకత్వమసిద్ధమితి వాచ్యం. విద్యా
రణ్యస్వామిభిః ప్రార్థితా గాయత్రీ హిరణ్యవర్ణం వవర్షేతి ప్రసిద్ధేః. తస్మాత్స
గాయత్ర్యా భగవత్ప్రేరితాదకత్వాద్భగవన్మయత్వాద్భగవచ్చక్రిత్యాచ్చేతి.
అనేన భగవతః సంధ్యాపికంగితాంబుజసామ్యం వ్యజ్యతే. నను మేరూ
నువర్ణలతాస్సంతీత్యత్రాహ - హిరణ్యయలతావళిరితి. హిరణ్యయానాం లతా
నాం అతిశయోక్త్యా తత్తుల్యానాం జటానామావళిః పక్షిర్యస్య స
తథోక్తః. జ్వాలకలాపావలీ బ్రోతీఃపింగజటా కపర్దమితి బ్రహ్మాండ
పురాణాత్. [చత్వారిపదాని] ॥ ౯౩ ॥

శ్లో॥ హిరణ్యగర్భో హిరణ్యదండచుతో హిరణ్యదృక్
హిరణ్యగర్భాద్యవరో హిరణ్యస్ఫటికావళిః । ౯౪ ॥

సన్వయం హయగ్రీవో లింగదేహీన సంయుతో వా న వా ఆద్యే
అస్మాకమిద తస్యాపి జీవత్వం స్యాత్. తతోఽనేవ్యత్వమేవ భవేత్.
స్ఫటియే పరిపూర్ణబ్రహ్మజ్యేవ రక్ష్యరక్షకభావస్యైవాసంభవస్తస్మిన్ అతస్త
చాయం వృథా స్యయాన ఇత్యుత ఆహ హిరణ్యగర్భ ఇతి, లింగదేహీన
సంయుతః హిరణ్యగర్భ ఇత్యభిధీయమాన ఈశ్వరోయమేవ. న చాస్య
లింగదేహీసంయోగమాత్రేణ జీవత్వం వత్తుం శక్యతే. హిరణ్యగర్భ
ఈశోఽతో లింగదేహీన సంయుతః ఉద్భద్రబ్రాహ్మణో తస్య మహాత్మ్యమితి
విశ్రుతం. లింగసత్వేపి జీవత్వం చాస్య కర్మాద్యభావతః. ఇతి పంచదశ్యాముక్త
త్వాత్. యద్వా నను జాగ్రత్వేవేశ్వరోస్తి న తు స్వప్నే అతోఽనిత్య
నీవాయమిశ్వరః కుతోస్య సేవ్యత్వమత ఆహ హిరణ్యగర్భ ఇతి. హిరణ్య
గర్భనామ్న ఈశ్వరస్వప్నే వ్యస్తేగ. “హిరణ్యగర్భతామిశా” ఇతి పంచ
దశ్యా సమష్టిలింగశరీరాభిమానిన ఈశ్వరస్య హిరణ్యగర్భత్వాదితి భావః.
నను తదానం కోస్య పరికర ఇత్యుత ఆహ హిరణ్యదండచుత్రఇతి. హిరణ్యా
నామింద్రియాణాం దండస్పృశాః మనసానస్తాకాదశేంద్రియాణీత్యర్థః స
ఏవ చుత్రం యస్య స తథోక్తః. యథా చుత్రేణ రాజా సేవ్యతే తథా హిరణ్య
గర్భసమష్టిపురుషం సర్వాణీంద్రియాణి సేవన్త ఇత్యర్థః. స్వాధిరణ్యం
హేమ్ని కుప్యే విత్తమానవిశేషయోః పరాటరేతసోశ్చేతి రత్నమాలా.
శేఖోవాచీదం హిరణ్యపదం లక్షణయా తదింద్రియమభిధత్తే. ఉపలక్షణ
తయా తు అన్యాయసింద్రియాణీతి జేయం. నస్తత్త్వం న సేవితస్య హిర
ణ్యయపురుషస్యకించత్రాద్యైశ్వర్యమస్తీత్యుత ఆహ - హిరణ్యదండచుత్ర
ఇతి. హిరణ్యవికారో దండో యస్య తత్ చుత్రం యస్య స తథోక్తః.
ఉపలక్షణమిదం హిరణ్యదండచామరాదీనామ్ ధ్యాతృజ్యేతస్య కరుణా
పాంగానాహ హిరణ్యదృగితి. హిరణ్యవికారదృష్టిః. ఏతస్య కటాక్ష
అహరీ హిరణ్యవర్షధారేవ భాతీత్యర్థః. హిరణ్యరూపస్య హిరణ్యసందృగితి
శ్రుతేరితి భావః. నను పరావరః పరమాత్మా ఉపాస్యః హృద్గ్రంథిభేద

నాదిసంభవాదత ఆహ హిరణ్యగర్భాద్యవర ఇతి. హిరణ్యగర్భో బ్రహ్మ ఆది ర్వేషాం తే హిరణ్యగర్భాదయః. ఆదిపదాత్ప్రబావతీనామింద్రా నీనాం రుద్రాణామస్త్రేషాం చ దేవానాం గ్రహణం. అవరే అగస్త్యస్య యస్మాత్స తథోక్తః. హిరణ్యగర్భాదిభ్యస్సర్వేభ్యోప్యత్యైవైవ ఇస్యోః. పరే హిరణ్యగర్భాదయోఽవరే యస్మాత్స పరావర ఇతి తుల్యోః. ఏతస్య హయగ్రీవస్యాసాధారణం చిహ్నమాహ హిరణ్యస్ఫటికావళిరితి. హిరణ్య యుక్తానాం స్ఫటికానామావళిర్మాలా యస్య స తథోక్తః. స్ఫాటికో మోక్షదాయక ఇతి శాస్త్రాత్. సర్వే ముముక్షువో యూయం స్ఫటిక మాళాం ధరితేతి బోధయితుం స్ఫటికమాలాం కరకమలే గృహీతీత్యర్థః. ఇదం తు స్ఫటికమాలాధారణం రామకృష్ణాద్యవతారేషు నాసీత్ బోధః. యద్వా నను యద్యయం పరావరస్యాత్తేతి కుతోస్య స్ఫటికమాలాధారణ మత ఆహ హిరణ్యస్ఫటికావళిరితి, నాసౌ కేశలస్ఫటికమాలాం దధార కిం తు హిరణ్యస్ఫటికమాలాం, తచ్చ ధారణం భూషణారమేద హిరణ్య పద్మధారణవదితి భావః. [పంచనామాని] || ౯౮ ||

శ్లో॥ హిరణ్యరేతోహుతసత్తాండవో హిమశీతలః

హిమాంశుభావుకో హిమ్యో హిమాలయమహాలయః ౯౯॥

నను హిరణ్యగర్భాద్యవరత్వమస్యాసిద్ధం. ఉపేంద్రస్య ఇంద్రాదిప రత్వాదిత్యత ఆహ హిరణ్యరేతోహుతసత్తాండవ ఇతి. హిరణ్యరేతస్యగ్నో హుతం సత్ప్రసిద్ధం ఖాండగం నవవిశేషోయేన స తథోక్తః. ఇంద్రస్యామి కం ఖాండవనం దదామేత్యర్థః. పాండవానాం ధనంజయ ఇతి గీతావచ నాదరుసస్య విష్ణువిభూతిర్వేన సరావతారత్వేన వా అరుసకృతమపి ఖాండవ దహనం విశుక్తమితిక్రమం. వసుతస్తు త్ర్యంకృషసహాయేనైవ అరుసస్త్ర శక్తోఽభూదీతి. విహారేవ తత్కర్తృత్వమితి బోధ్యం అయం. భాజ్జీవిహో రింద్రానుజత్వం లీలావతారజన్యమేన. న తు స్వాభావికం విహాః పంచమ పురుషత్వాదింద్రస్య. యది తు న జన్మనా అవరత్వం వివక్షితం, కిం తు శార్వేణేతి, న చైతదపి. ఖాండవదహనే ఇంద్రాదీనాం సర్వేషామపి కృష్ణా

సహభ్యాం జితత్వాదితి. నన్వేషమింద్రాదితాపకోయం కశం హ్యు
భ్యాం తామత ఆహ - హిమశీతల ఇతి. హిమమివ శీతలః భక్తవ్యాఙ్గాపవారి
కత్వాదితి భావః. కాలవశాత్కార్యవశాద్వా దుష్టానామేహాయం తాపకో
న తు శిష్టానామితి బోధ్యం. నను హిమశీతలశ్చంద్రసేవ్యతాం తాప
నివారణార్థమత ఆహ - హిమాంశుభావుక ఇతి. హిమాంశోర్భావుకం
మశలం యస్మాత్స తథోక్తః. చంద్రమండలాంతరగతోయం చంద్రస్య సస్య
విధమపిస్మృత్యాచం వారయత్వా శుభంకరోతీత్యర్థః. యద్వా భావుకో
భగినీభిరా అతశ్చంద్రాచ్చంద్రాగ్రనా లక్ష్మీస్థితలా తస్యా అపి హృదయ
వారకో విషురతివ శీతల ఇతి భావః.

ఇత్యర్థ సహస్రమ్.

నను చంద్రో హిమం విధత్తే భగవాంస్తు సేవ్యత ఆహ - హిమ్య
ఇతి. హిమే సాధుః తత్ర సాధునితి యత్. హిమప్రద ఇతి యావత్.
హిమంశాదిబుతుష్టితి భావః. కాలయాపత్వాదీశ్వరసేవతి బోధ్యం.
నను హిమప్రదానక్షమో హిమవాన్యహో నత ఆహ - హిమాలయమహాలయ ఇతి.
హిమాలయే మహంత అలియా యస్య స తథోక్తః హిమాలయ ఏవ మహా
నాలయో యస్యేతి వా.

శ్లో॥ హిమాలయో హిమస్తోమవిగ్రహో హిమధామధృత్ః ।

హిమవత్సుతసంత్రాతా హిమధామసముద్భవః॥ ౯౬

నను తథా భగవతోప్యాధారభూతో హిమవాసేవ సేవ్య ఇత్యుక్తి
ఆహ - హిమాలయ ఇతి. స్థావరాణాం హిమాలయ ఇతి గీతావచనాత్సోపి
భగవద్విభూతిరనేతి భావః. నన్వేషమపి సంతతైస్స ఏవ సేవ్య ఇత్యుక్తి
ఆహ - హిమస్తోమవిగ్రహ ఇతి. హిమస్తోమకుల్యదేహః హిమవాంస్తు
హిమస్తోమయుక్తవిగ్రహః తేన హిమస్తోమవిగ్రహత్వముభయత్రాపి సమాన
మేవ. ఈశ్వరత్వం తు భగవత్కృణ్ణమితీశ్వర ఏవ సేవ్య ఇతి భావః.
నను సాక్షాదేవ హిమః విభర్తి స భూధర ఇత్యుక్తి ఆహ - హిమగ్రామ

వృద్ధి. చంద్రా భరతి శేత్రే ఇత్యర్థః. అపి చ హిమవతోశ్యయశశ
సేష్య ఇత్యాహ - హిమవతులసంత్రాతేతి. మైనాకస్య గతుకః. స్వ-
వాసభూతే సమాజే మైనాకం సాపయిత్యా రక్షితవానింబ్రుభియానా
భావః. సవ్యేవం మైనాకరయికస్సయ్యుద్ర ఏవ మహానత ఆహ - సమగ్రాన
సముచ్చరి ఇతి. హిమభాముశ్చంద్రస్య సముద్భవో యస్మాత్స్వ -
క్షీరసాగర ఇత్యర్థః. తస్య సముద్రోర్తమత్వేన విష్ణువిభూతిస్త్వయి-
భావః. (పంచ నామాని) ॥౯౬॥

శ్లో॥ హిమవద్వత్సగోదోగ్ధా హిమానీభిరురప్రభాః |
హిమవత్పక్షసంఛేత్తా హిమాంశుగహణప్రదః |

సను హిమన్విలయాద్విహారి మవద్వత్సగోధుగుక్తిమ ఇత్యర్థః ఆహ -
హిమవదితి. యద్వా సముద్రాత్సముద్రమేఖలాం గోరూపధారణీం భువం
వయో యో దువోహ స గరీయానత ఆహ - హిమవదితి. హిమవానే
సతోస్స యస్యాస్తస్యా భువో ధేన్వాశ్చ గోగ్ధా పృథుచక్రవర్తీశ్చిన్ద్ర-
సాపి భగవదవతారభూతపనేతి భావః. యద్వా దివ్యావధివత్సాద్భిమానా
స్వేష్య ఇత్యత ఆహ హిమవదితి. హిమవతోపధయస్సంతు నామ. స
తత్త్వాప్తిరస్మాకం స్యాత్. భువి తు బహ్వ్యి ఓషభయస్సంతి మనుష్య
గోశరాసాస్తు హిమవంతమేవ వత్సం వ్రకల్ప్య పృథురూపేణావతీగో భగ
వాన్మహోహతి భగవదనుగ్రహేణైవ సృణామోషధిలాభ ఇతి తదగమిషి స
ఏవ సేష్య ఇతి భావః. అపి చ హిమవత్పర్వతభజనే హిమానీభిరన్విత స్వ
త్రేత్యాహ హిమానీభిరుగ్రవభ ఇతి. హిమాన్యా భిరురా భంగావహ ప్రభా
యస్య స తథోక్తః. మూలనారాయణస్య తాదృశత్వాదితి భావః. కిం
చ నాయం హిమవాక్ ప్రభుః పరేషాం త్రాణే స్వపత్నీత్రాణేష్యసమా
శ్లాదిత్యాహ. హిమవత్పక్షసంఛేత్తేతి. హిమవతః పక్షయోశ్చేదకః
మృహేంద్రరూపేణైతి భావః. యద్వా సర్వోపి తాకో భగవచ్ఛక్తి స్వ
శక్తిమాన్ న తు స్వతః. తే న ఇంద్రశిషా ఇంద్రవజ్రనిష్ఠావా వ్యవృతపక్షి
చ్ఛేదనశక్తిర్భగవచ్ఛక్తి రేనేతి భగవానేవ పర్వతపక్షచ్ఛేదక ఇతి సోధ్యం.

అను యస్సర్వస్య హాకారస్య ఏక సర్వశక్తిస్తత్సత్త్వైవ సర్వశక్తి మాత్
అయం సు న సర్వస్య సేవజేమిధారణే రాహవే ఆమృతం దదానస్యాన్య
చంద్రేణ జాపితస్యైవ రాహ - హిమాంశుగ్రహణప్రద ఇతి. హిమాంశో
గ్రహణస్యైవ రాహస్యైవ రాహా పర్వణి పర్వణి త్వం చంద్రం గృహ
ణతి భగవాన్ చంద్రానో రాహస్యైవ గృహణీశ్వరః. న చ సూర్య
మపి గృహ్ణాత్వేదేవ వాచ్యం. చంద్రసంబంధేనైవ సూర్యస్యాపరాగభ్రమః.
న సు విద్యుది, సూర్యసంహారాద్యో వర్తమానచంద్రమండలస్యైవ. అమా
యాపి భూచ్ఛాయాచ్ఛాపనవితి క్రోధిమాత్ అయం భావః సర్వ
భావే భగవాత్ ఊకస్య పుణ్యాతిశయస్య నాయ ఉపరాగం జనయితుం
శక్యోదేశః అజ ఇవ పటిత్యాదిభావ శక్తే, న తు వస్తుత స్తథాజ్ఞ
ఇతి. [అత్ర చక్షోరి పదాని సంతి] ||౨౭||

స్తో॥ హిమాంశురుచిడిండినో హిమలిప్తాఖిలాంగకః|

హిమాచలానిలశ్వాసో హిమాపాంగవరంపరః||

౯౮

నకు పువలయబంధోన్మేషలోకతాచనానస్య భగవత ఇంద్రయం. గ్రహణం
దత్తే, న తు రుచిమతో నేనస్య ఇన్ద్రయో జిహ - హిమాంశురుచిడిండిర ఇతి.
హిమాంశో గుచిర్యస్మాత్స తథోక్తో డిండినో యస్యైవ తథోక్తః.
చంద్రమండలం జలమయమేవ. తదంతరేనస్య భగవతో డిండిరరాశిస్త్ర
ప్రస్తుత్ స్వత్ చంద్రస్య కాంతిరుజనయంత్యర్థః. అనేన హిమాంశురుచితు
భోగ్యస్య డిండినో యస్య ఇతి నూచితమ్. న కేవలం డిండిరేశవ భగ
వతోంగేనాపి హిమాంశోరుచిరాసీదిత్యాహ. హిమలిప్తాఖిలాంగక ఇతి.
హిమేనచంద్రసేవీపమఖిలమంగకమంగం యస్యైవ తథోక్తః. స్వతఃశ్చేవ
హిమి భగవాత్ చంద్రసేవాతివ శ్వేతః. లభిన్మిశ్రైవ చంద్రోవ్యయం
ధవళ ఇతి భావః. అనేన చందనలిప్తాంగం భగవంతం ధ్యాయేదితి వ్యుజ్యతే.
న కేవలం చంద్రస్య ధావళ్యం, కిం తు తైత్తిర్యమపి భగవానేవ చకారే
త్యాహ - హిమాచలానిలశ్వాస ఇతి. హిమాచలశ్చందనాచలః తస్మానిలో
మలయవాయుః స ఏవ శ్వాసో యస్యైవ తథోక్తః. మలయవాయుసంప

ర్కాజ్జలస్య యథా కైశోఽం తద్వజ్జలమయస్సాపి చంద్రస్య భగవచ్ఛాస సంపర్కాదితి భావః. హిమశ్శీతే త్రిషు క్షీణే ఫాలేయే చందనేపి చేగత్సమాలా. అనేన భగవతో మలయవాయుతుల్యశ్శాసో ధ్యేయ ఇతి సూచితం. అథ చంద్రస్య కిరణానపి స ఏవ సృష్టవానిత్యాహ - హిమాహంగ పరంపర ఇతి. హిమా శీతలా అహంగపరంపరా యస్య స లిఖోక్తః. చంద్రమండలాంతర్గతభగవత్కటాక్షమాలైవ చంద్రశ్చివ్యాజేన లోకరమభూయత ఇతి భావః. అనేన శీతలకటాక్షమాలా భగవతో ధ్యేయేన సూచితం. (చత్వారి) ॥౯౦॥

శ్లో॥ హిమవాలుకికాశ్వేతో హిమదీధితిసోదరః।

హిరణ్యరేతఃప్రభవద్రౌపదీమానరక్షణః॥

౯౧

నను కర్పూరవచ్చంద్రస్యతివేద భవళః అతఏవ చంద్రఇతి నామ అతతమా హిమవాలుకికాశ్వేత ఇతి. హిమవాలుకా కర్పూరః సైవ హిమవాలుకికా సేవ శ్వేతః భగవానేవ స్వతః కర్పూరవధవళః. ఏతిత్సంబంధాదేవ చంద్రనామ్నా ఇంద్రోర్వ్యవహర ఇతి భావః. నను చంద్రే మతోభగవతోయం పక్షపాతోఒత తమా - హిమదీధితిసోదర ఇతి. చంద్రస్యానుజాభవ్యంతర్యవతారే ఇతి భావః. దత్తాత్రేయవతారే వా. వస్తుతస్తు బ్రహ్మ సత్తోద్భవస్య మాయగ్రీరస్య బ్రహ్మాంకోద్భవశ్చంద్రస్సోదరతుల్య ఏవేతి గౌణవ్యవహారో జ్ఞేయః, నన్వేపం భగవతస్సీయేన పక్షపాతః, న పనే శ్వేత్యత తమా - మైవమితి. హిరణ్యరేతఃప్రభవద్రౌపదీమానరక్షణ ఇతి. హిరణ్యరేతా అగ్నిః తస్మాత్ప్రభవ ఉత్పత్తిర్వస్యాస్తస్యా ద్రౌపద్యా మానరక్షణః దుర్యోధనసభాయాం దుశ్శాసనః ప్రత్ర ఆకృష్టమాణే సతి ద్రౌపద్యా ధ్యాతశ్శిశ్మవస్తస్యా మానం రరక్షే త్యర్థః. భగవానయం స్వీయాః పరకియాః వా స్వాశ్రితాన్సర్వానవతి ద్రౌపదీశ్శిశ్మతాది పృష్టాంతాదితి భావః. నను దుష్టాయం బహుధవాయాం ద్రౌపద్యాం కథమాశ్రయమాశ్రేణాపి భగవతః పక్షపాత ఇతిచేన్మైవం. అయోనిజాయా

స్థానాః పతిస్తతోత్తమత్వాదిదమేన ద్యోతయితుం హిరణ్యగర్భప్రభవేతి
శ్లోకేషణమ్. (త్రీణి పదాని) ||౯౯||

శ్లో॥ హిందోళశేఖో హిందోళనీలో హిందోళసేవితః।

హిందోళనారీరుచిరధన్వా హిందోళగానహృత్॥ ౧౦౦

సను ప్రౌపదిమానరక్షణశ్రీకృష్ణ ఏవేత్యాశంకాయాం తస్మాపి భగవ
హతా త్యాచ్యగదద్యుహత్యాచ్చ సోపి హయగ్రీర వతేతి వస్తుం శ్రీకృష్ణ
సూపతయా హయగ్రీరం స్తాతి ద్యాభ్యాం శ్లోకాభ్యాం హిందోళేతి. హి
ందోళా త్రిమరా ఇవ రేఖా ఆలకా యస్య స తథోక్తః. హిందోళ ఇవ
నీలః హిందోళై స్సేవితః ఇందీవరభ్రాంత్యేతి భావః. “ ఇందీవః చక్రత్యా
మమిందిరానందకందళం, పంచారుజసమంచారం పంచేకాం యచుచుచుచుచు
ఉచనాదితి భావః. హిందోళనారీభిర్భ్రమరీభిః రుచిరం ధనుః యస్య స
తథోక్తః. భగవత్క్రూరకముగంభిసంబంధంభురే ధనుషి తిద్ధింధలోభా ద్రభ
మద్యస్సక్తా ఇతి భావః. వస్తుతస్తు భగవద్యుహవతాదస్య ప్రద్యుమ్న
భ్రమరయాపసుగయుక్త చానత్వం సిద్ధమేవేతి కృత్వా ప్రద్యుమ్నకృష్ణ
సహారభేదేన న్యుపహారోయమితి జ్ఞేయం. హిందోళగానహృత్ హిందో
ళానాం గానో హృత్ మనో యస్య స తథోక్తః. తద్దానప్రియ ఇర్హర్థః.
స్వీపుత్రధనురుణావలంబిత్యాదితి భావః. స్వరుక్మిణీకంఠానుయాయిత్యాది
నా. వస్తుతస్తు ప్రద్యుమ్నస్య హిందోళగానం ప్రియమేవ. తత్పరికరిత్యాదౌ
శ్లోతి పూర్వరచేయం. (పంచ) ||౧౦౦||

శ్లో॥ హిందోళనాభీతిలకో హిందోళసేవహృలకః।

హిందోళర్షుంకృతిస్పర్శరమ్యవేణుస్సేనామృతః॥ ౧౦౧

హిందోళనాభీతిలకః భ్రమరతుల్యకస్తూరీచిత్రకశాలీ, హిందోళసేవ
హృలకః. హిందోళస్సంజ్ఞోమద్యుమ్నక్తమూర్తి మంతలః భగవన్మృతానవిందగంభులో

భాద్రమరాస్త్రే నిపత్య తలకానవలంవ్యావర్తింతే భావః హింసా
 యుక్తతీనాం పుర్యేన సంబంధేన హేతునా నవ్యవహితావ్యాఖ్యానం
 న్యూనవృత్తం సుఖం యస్య స తథోక్తః. సగంతుభూతం గంగం
 పుష్పే వేదాః శబ్దధలో భాద్రమరాస్మిన్విస్యే శ్వసంస్యహమనాకరేహ
 భావః. (త్రీతీ) ||౧౦౦||

శ్లో॥ హింసజంతుపశుశ్రోశ్చిర్నిస్ససామ్యస్వభావకృత్ |
 హాసీభూతమహామాయో హింసిత్తగ్రాహవల్లభః || ౧౦౧ ||

సమ భగవంతం ధ్యాతుం షటిక్ చేరహారాగ్రయణీయం నవ్యవహిత
 దురాచియావః. తత్ర హింసజంతుసన్పత్తి, తే ప్రదుషం ధర్మసేవనా
 అహాశ్లోకవ్యయం. హింసజంతుపశుశ్రోణిః హింసా మూలం నవ్యవ
 వన్యవృత్తగా వ్యాప్రూడయః పరిహో గ్రామ్యధేన్వాడయః, తే ప్రదుషం
 శ్వస్య స తథోక్తః. సగంతుభూతః పరిహోక్తాదేవే ఇతి భాగవతాదౌ
 భావః. విరాడభేదేనయముక్తిః. సన్వేపం భగవతస్తేభ్యో భీతింకృష్ట
 నాను కథం పునగక్మాకమత ఆహ - హింససామ్యస్వభావకృదితి. హింసా
 జావపి సామ్యస్వభావం కహోతి నిర్ధతే ఇతి నిర్ధోక్తః. అంశవ్యాస
 త్యాదితి భావః. కుతోన్వేయం చక్తిరతి ఆహ - హాసీభూతమహామాయ
 ఇతి. హాసీభూతా మహామాయా యస్య స తథోక్తః. హాసో జనోన్మూ
 కరీ చ మాయేతి భాగవతాన్మాయాస్థామిన శుశ్చిద్రస్య న కించిద్భవతి, ని
 శామేతిభావః. ఏవం స్వభావవినిమయేన రక్షాముక్త్యా అభ ప్రకారం
 రేణ రక్షామహా హింసిత్తగ్రాహవల్లభ ఇతి. హింసితః గ్రాహవల్లభ మక
 శ్రేష్ఠః యేన సతథోక్తః. మకరం శిషిత్వా గజేంద్రం యథా రక్షితవా
 తథాస్మానపీతి కృత్వా దుష్టశిక్షణద్వారాపీశ్వరకర్తృకా అభ్యుదయ
 ప్యాదితి భావః. (చత్వర) ||౧౦౨||

శ్లో॥ హింసాకథాసీనిజనప్రియకృద్ధింసఘాతుకః |
 హింసపూర్ణారణ్యవాసిమునిత్రాణో హిమాశయః || ౧౦౩ ||

కిమగ్రమవ్యయమశిష్యామితి శంకాయాం కిమగ్రమవ్యయమేవేత్యాహ
 హింసాకథాహింసజప్రయత్నశ్చి శింసానామః కథా యాదీ హింసానాం
 గవానాం సాహనాం స్రియం కింకీర్తిత తథోక్తః. సచ మకరం శాపా
 న్మోచయితుమేవ జహూన న తు హింసోదయం హింసా ఇతి బుద్ధ్యైర్భూత ఆహ
 హింసప్రమాతుక త్తి. హింసకానసన్వితాద్య. భుజమాదికాదిహసనస్యాపి
 గగవతా లోకోపకారార్థంకన్విత్యాదితి భావః. తమేవోపకారమాహ
 హింసప్రకారాగ్రాన్యనాసినునీతాద్య ఇతి. హింసా పూర్ణే అనర్థే వానినాం
 నునీనాం త్రాణం రక్షణం యస్య స తథోక్తః. పర్వతాపి అరణ్యనివాసి
 గునిజనరక్షా అపేక్షైవ క్రియతే ఇన్ద్రోః. ఏవం రక్షణే హేతుమాహ
 సామాళయః కృపయా శీతలహృదయః (చంద్రోద) ॥౧౦౩॥

శ్లో॥ హిమాంశుముఖవిద్యోతక్ష్మీర్తి కాంతోపగూహనః
 హిమాంశుసుమభృత్క్షీర్తి వల్లభఃపుష్పభుజప్రజః॥ ౧౦౪

అరవివాస్య మూర్తి భూతకీర్తి మత్స్యమిత్యాహ హిమాంశ్వతి.
 హిమాంశుతుశ్యన ముఖేన విద్యోతంత్యాః కీర్తి కాంతాయ ఉపగూహన
 మాలింగసం యస్య స తథోక్తః సాక్షాన్మూర్తాక్షీర్తి రితి కాంతా అముమాలింగ
 తత్త్వర్థః. సచ కీర్త్యభిచూని దేవతైవ సా, న తు కీర్తి రిభ్యత ఆహ హిమాంశు
 మేవ సుమం ఓభర్తీతి హిమాంశుసుమభృత్. శస్యాః కీర్తి వల్లభః కీర్తిరూప
 తాయా ఉపభృత్ భూతః భుజప్రజో యస్య స తథోక్తః. సా కీర్తి రేత
 మ్భుజమవలంబ్య విజృంభతఏవ దృశ్యతే. శస్యాః పుష్పమయం చంద్ర
 తత్త్వర్థః. (చంద్రోద) ॥౧౦౪॥

శ్లో॥ హవితాంభోజవదనపుష్పి కాంతోపలాలితః
 హరిప్రియాహృష్టిపుష్పిక్షీర్తి కాంతాజనావృతః॥ ౧౦౫

కీర్తిమానే వామం న తు పుష్టిమానరి ఆహ హవితేతి. హవితం
 వికసితమంభోజమివ వదనం యస్యాస్తయా పుష్పికాంతయా మూర్తి భూ

తయా పుష్టికాంతయా ఉపహరితః నాసి పుష్టిరముం మూర్ధ్న ధూయ సవతే
ఇత్యర్థః. ధ్యానసౌకర్యాయ స్వం సంసలదహ్యహ. మంద్రప్రియా లక్ష్మీ
హృష్టిసుష్టుంగనాపుష్టిః. శీర్షః విశదానీనాం కాంతా నాం సజేవ రాశినా
ఆవృతః పరివేష్టితః. తద్రాముం ధ్యానసేవిత భావః. (చే. ॥౧౭౩॥

శ్లో॥ హరినీలవ్రతతికానీలానీరాజితాత్మకః

మర్దణావణ్యవాఙ్ధోధిపోతీభూతాహినాయకః॥

౧౦౬

అన్యమపి భగవత్కృతాంతాం తత్కృత్యం చ భగవతోపయోగితయావక్త్ర
సారీతి. హరినీలవ్రతతికయా ఇంద్రనీలమయబయోగ సేవయా నీలరూపేణ
నీరాజితః కృతనీరాజనః ఆత్మా విగ్రహో యగ్య సత్సేవకః. సర్వాసా
మవ్యంగనానామేతత్సేవే కారణమహం - పోతీ, పోతీస్సౌదమంగమే
లావణ్యపాఙ్గోధా పోతీభూతః అహినాయకశ్చేవో యస్య స తథోక్తః.
భగవానయం స్వరూపస్యానాగరే స్వయమేవ నిర్మగ్నస్సృజతత ఉద్ధృ
తార్థం శేషరూపం పోతీమరూఢవానిత్యర్థః. అపరిమితలావణ్యశ్చాపమ
మేవ సర్వాస్సేవంశ ఇతి ఫలతం (చే. ॥౧౦౬॥

శ్లో॥ హీనాఖిలో హీరమణిశ్చౌభృత్రప్రతిభటో హితః

హితకృద్ధితహృద్ధిశకలాయితసద్రదః॥

౧౦౭

తాసాం సేవసే అపరమపి హేతుమాహ. హీనాఖిలఇతి. హీనం
న్యూనమఖిలం యస్మాత్సృతితోక్తః. సర్వాధిక ఇత్యర్థః. సర్వాధికమేవ
ఉత్తమాంగనాస్సేవంతే న తు తుద్రం నాపిపథ్యమమితి భావః. తాదృశ
లావణ్యవత్సే విగ్రహస్య హేతుమాహ - హీరమణిశ్చౌభృత్రప్రతిభట ఇతి.
వజ్రమణిపర్వతతుల్యః. శుద్ధస్ఫటికమణిభూభృత్రప్రతిభటమితి, బ్రహ్మవచ
నాత్. అతపవాయం తాసాం భక్తానాం చ ప్రేమ ఇత్యాహ - హిత
ఇతి. నాయం శాస్త్రాలిఖనుమాదివత్స్వరూపమాత్రేణ ప్రేమః. కిం తు

పద్మాదిపద్మజేనాపీత్యాహ - హితకృదితి. హితం కరోతీతి హితకృత్. స్వాశ్రితానాం కాంతానాం భక్తానాం చ యద్యదీతం తతత్త్వం కథ్యతే ఇత్యర్థః. నన్నాశ్రితేభ్యస్సకాతాత్మకమనీశ్వర్యాం జేహం హితం కథ్యతీత్యర్థః ఆహ - హితహృదితి. హితే ఏవ హృత్ మనో యస్య పత్యతీతి. మదాశ్రితహితం మయా కార్యమిత్యేతావదేవానుసంధాయ కరోతి స తు ప్రతుష్టపకారస్పృహయా పరపూర్ణకామత్వాదితి భావః. సుపతీనాం తాసాం సమ్మోహనకారి భగవదుత్తాంతరమాహ హీనశకలాంతసంద్రవ ఇతి. హీనశకలవదాచరితాశ్శృంగనాదిదా చంతా యస్య స త్యోక్తః సుపతీనాం శోభనదంతోయచే వానుసంధీయ ఇతి భావః. [మః] ౧౦౩

ఇతి హీనభ్రమజనప్రాణో హీనలాంఛనచంద్రసూరి

హీనాధికభిదాభావరహితో హీనవాచనః ౧౦౪

భక్తానాం భగవదాశ్రయణే హేత్వంతరమాహ - హీనభ్రమజనప్రాణ ఇతి. హీనః శూన్యః ప్రమః దేహంగహాదిష్యహంతామమతాహిమః దేహాం జేహం హీనస్యైవ ప్రమో ద్దానేమమితి వా. జనస్య సమూహస్య ప్రాణా ప్రాణాతుల్యః తజ్జన ఏవ ప్రాణాయస్యేతి వా. “ప్రియోహం జ్ఞానీనో” స్మృగమహం స చ మమ ప్రియఇతి గీతావచనాదితి భావః నమ మనశ్చంద్రం ప్రవిశతీతి శ్రుణే చంద్రమా ఏవ తాసాం లేహం స మనోహరః ప్రియశ్చేత్యత ఆహ - హీన లాంఛనచంద్రమా ఇతి. నిష్కళంకచంద్రః ఉత్కృష్టః తత్తుల్య ఇతి యావత్. నిష్కళంకే చంద్రే భగవత్స్థితో సుపతీనస్తాసాం లేహం వా మనోభగవంతం విహాయ సకళంకమింగుం ప్రవిశతి ఇతి భావః. నమ లక్ష్మ్యైదయఃప్రియః పరస్పరం న సమాః అప్యదా దయో భక్తాశ్చ తథా తేన భగవానయమత్కృష్టే ప్రహరణచ ఉత్కృష్టసాయాం లక్ష్మ్యైం విశేషేణ సక్తస్సాన్వితశ్చేహమవ్యాసాం చ నిత్యరేవ స్థిత ఆహ - హీనాధికభిదాభావరహిత ఇతి. అయం హీనో యమధికత్యాకారకభేదబుద్ధికాన్యః సర్వాత్మత్వేన సర్వసమత్వాదితి భావః.

అపి చ భగవదాశ్రయణాత్ప్రాగేవ లోకస్య సౌఖ్యం, స తు పశ్యాది
వ్యాహ - సీసహస్రసభితి. హీనాత్ పాపయశ్శ్చ మికరోతీతి తథోక్తః.
అతిస్పర్శ్య వయం సర్వా అంగనాశ్చక్షత్తమా ఏవేతి భావః. (చత్వారి) ౧౦౦

శ్లో॥ హీరాస్తనస్వర్ణకుంభకుంకుమాంతోత్తరీయకః।

హీరాధరామృతాస్వాదపూర్ణ కామోపరణ్యకృత్ ॥౧౦౧॥

అథ త్రిభిర్భాగైశ్చ యోగినయా లక్ష్మీసంభోగమాహ - హీరతి
అభ్యుత్పన్నయోస్సర్వరకుంభతుల్యయోః నితేన కుంకుమేన అంతం సుందర
మంతరీయం యస్య స తథోక్తః. అలింగనసమయ ఇతి భావః. హీరాయా
అధరామృతస్య ఆస్వాదేన పూర్ణమితః కామో మన్మథో యోన స
తిథోక్తః. “కామినామధరాస్వాదిస్సురతాదతిరిప్యతఇతి న్యాయాదితి భావః.
సీరణ్యకృత్ హీరణ్యం రేతః కరోతి సింహతీతి తథోక్తః సంభోగసమయో
నతి భావః. స చేదం రేతస్సేవనమప్రమాణమితి వాచ్యం, శిశస్య మిథః
స్యమిత్వశ్రవణేన తద్వద్విష్టోహేపీత్వనుమానాత్. [తీజీ] ॥౧౦౧॥

శ్లో॥ హీరాపాంగోత్పలావృష్టో హీరాలింగితకంధరః॥

హీరాదేవీనక్తకరో హీరాచుంబితలోచనః॥ ౧౦౨

హీరయా అపాంగోత్పలావృష్టః హీరయా అలింగితా కంధరా
యస్య స తథోక్తః. హీరాయాం వేద్యాం నక్తకరో యస్య స తథోక్తః.
హీరయా చుంబితే లోచనే యస్య స తథోక్తః. [చత్వారి] ౧౦౨

శ్లో॥ హీరావక్షోరుహాంభోజకోశే కామిమధువృత్తిః।

హీరావిలోలతాటంకరత్ననీరాజితాననః॥ ౧౦౩

హీరాయాః వక్షోరుహే ఏవ అంభోజకోశే కామి శయానః మధు
భవరః శ్వేతభృంగ ఇతి యావత్, హీరాయాః విలోలయోరుపరి

సుతసంగంభాదితి భావః. తాబంకయోః కర్మభూషణయోః రత్నైస్స
రాశితమాననం యస్య స తథోక్తః. (బోధపదే) ॥౧౦౧॥

శ్లో॥ హీరాసంవాహితపద్మో హీరోపలమయోపధిః॥

హర్ష యుక్తంజవ్యంక శాయీ హంసనిలీనహృత్ ॥ ౧౦౨

అథ ద్వాభ్యాం శయానం భగవంతం హేతి ధ్యానోపయోగాయ.
హీరయా సంవాహితే పదే యస్య స తథోక్తః. హీరోపలమయః వజ్ర
మణికృత ఉపధిః కంధాధారః యస్య స తథోక్తః. హరయజాం
హృద్ధానాం సలికాసానానితి యావత్. కంఠానాం సర్వంలే శయ్యాయాం
శాయీ శయానః హంసే బ్రహ్మణి నిలీనం హృత్ యస్య స తథోక్తః
యోగనిద్రాయామితి భావః. (చత్వారి) ॥౧౦౩॥

శ్లో॥ హరమిలితనేత్రాభ్యాం హీరశ్వాసానిలాచ్ఛితః॥

హరిదిగ్భాసికూటారోహర్ష ముల్లీనుమాంబరః॥ ౧౦౪

హరః సుతానంజన యోగనిద్రాసుఖేన వా మిలితే నోత్రాజే
యస్య స తథోక్తః. హీరస్య సర్పస్య శేషస్యేతి యావత్. హీరస్సింహో
హివత్రేషు హీరా లక్ష్మీః విపేదికా ఇతి రత్నమాలా. శ్వాసానిలైః చామర
వాయుతుల్యైరితి భావః. అచ్ఛిరస్సేవితః హరిదిక్రాచ్చీ తస్యాం భాసత
ఇతి భాసీ మాటార్కః సూర్యతుల్యం కిరీటం యస్య స తథోక్తః. ప్రాచ్యాం
శిరో నిధాయ శయితవానిత్యర్థః. త్రిరంగే రంగనాయకస్యాపి తదైవ శయి
తత్వాదితి భావః. హరో వికాసః తద్వృక్షానాం మల్లీనుమానాం అంబరం
వస్త్రం యస్య స తథోక్తః. మల్లికాపుష్పైరేవస్త్రోచ్ఛన్నై ఇత్యర్థః.
చత్వారి ॥౧౦౫॥

శ్లో॥ హుతాశ్ననజ్వలస్తేజాహుతంహుతభుగంతరః॥

హుతాశ్నహుతభుక్తిర్హుతభుగ్గుర్హుతభుక్షిభః॥ ౧౦౬

నను అనుభవశుభకాదశీమాద్య కార్తకశుభకాదశీవగ్యంతం శయః
 సస్య అతివీచాసస్య ప్రతాపహాస్యస్యాస్య విహాసేనసం వ్యర్థమతేఅహ -హ
 తాశనజ్వలతేజా ఇతి. హుతాశనఇవ జ్వలత్ భాసమానం తేజః ప్రతాపో
 యస్య స తథోక్తః. నాయుమప్రతాపః, నాపీషత్రప్రతాపః, కింత్వగ్నిప్ర
 తాపవేత్త్యగః. నను భగవత్ప్రతాపస్యాప్యపమానభూతత్వేన తతోష్ఠ్య
 ధికః స వీతిహోత్రస్సేన్యతామశవా స చ వహ్నిర్యేన హుతేన జీవతి,
 తదుతం వా సేన్యతామతే అహ - హుతం యద్యద్వస్తు అగ్నిహోత్రే హుతం
 తత్తత్సర్వమపి విష్ణురేవ. తథాహుతభుగంతరః. అగ్నేరప్యంతర్యామీ
 తస్యాపి తేజఃప్రదః ప్రేరకశ్చేన్యగః. నను ప్రాణాయ స్వాహేత్యాదిభి
 రాహుతిభిస్సర్వైః పి జఠరాగ్నో ఆహుతయః క్షీప్యం తే తత్పచనవైభవేన,
 లోలోయం జీవతీతి కృత్వా లోకస్య స ఏవ ముఖ్యో రక్షక ఇహోపే అహ -
 హుతాన్నహుతభుజ్యూర్తిః, హుతమన్నం య స్మిత్ సహుతాన్నః, స చాసో
 హుతభుగగ్నిః జఠరాగ్నిరిత్యర్థః తస్మాత్తః తద్రూపః. అం వైశ్వా
 నరో భూత్వా ప్రాణినాం దేహమాక్రితః ప్రాణాహనసమయః కః పచా
 మ్యన్నం చతుర్భుజితి. గీతావచనాతోస్సపి జఠరాగ్నిర్భగవద్రూప ఏవ,
 నను కాష్ఠేష్యగ్నిం నిర్వృత్య తస్మిత్ హూయతే హః స చాగ్నిస్సర్వ
 వ్యాపీ నిరేవః అతో భగవానేవేత్త్యత ఆహ - హుతభుగితి. కాష్ఠాంతర
 తాగ్నిరిత్యగః. సోపి భగవానేవ. తథాహి కాష్ఠే న శోష్యగ్నిస్సర్వయాపే
 తాస్తి ఛిద్యమానే తస్మిన్నదృశ్యమానత్వాత్తస్య, కింతు అగ్నిజననసామ
 ర్థ్యం కించిత్కాష్ఠే విద్యతే. తచ్చ ఈశ్వరసంబంధ్యేన. ఈశ్వరశక్త్యో
 కాష్ఠస్య తాదృశశక్తిసంగతేరితి నను జఠరాగ్నిదీపరూపత్వమీశ్వరస్య
 స్మృతం. ఈశ్వరస్త్వగ్నిగర్జక్షూయాతే తతో నాయమీశ్వర ఇత్యతే అహ -
 హుతభుజ్యేభి ఇతి. అగ్నిరగ్ ఇత్యగః. తమగ్నివగం పుగవమితి శ్రుత్య
 క్షోన్వివగ్ ఈశ్వరోయమే. హిరణ్యవర్ణతేనాస్త్వేవాగ్నిరగ్ త్యాదితి స
 భావః. (అత్యోకే షట్పదాని సంతి) ||౧౦౮||

శ్లో॥ హుతో హూతి-హూతికర్తా హూత్యర్థో హూతికారణం
 హూత్యతీతో హూతిగతో హూతిశ్రోతా హుతాత్మకః॥

నను అగ్నిహోత్రీభిః అగ్నిహోత్రేణ చ భగవానింద్రవ బహుధా
అహూయతే అతఏవ తస్య పురుహూత ఇతి నామ. తతోస్మాభిరపింద్ర
ఏవాహూతవ్యస్సేవితవ్యశ్చేత్యత ఆహ - హూతఇతి. హూత ఆహూత
ఇంద్రాదిః హూతిరాహ్వనం హూతికర్తా యజమానాదిః హూత్యగ్ధః
అహ్వనస్య ఫలం ఇంద్రాద్యాగమనాదికం హూతికారణం ప్రాణవాయుః
శాస్త్ర్యవ శబ్దజనకత్వాత్. యజాదికం వా. తదగ్రమేవ తేషామాహ్వనాదిక
భావః. సర్వమపీదం శ్రీహయగ్రీవాత్మకమేవ. తత్ర హేతుమాహ హూ
త్యతీత ఇతి. హూతేరిషయః. బ్రహ్మత్వాదితి భావః. బ్రహ్మహోస్య
చర్వాత్మికత్వముచితమితి తాత్పర్యం. నను నాయం హూత్యవిషయః గజేం
ద్రాదిభిరాహూతత్వాద్బ్రహ్మాదిభిశ్చేత్యత ఆహ - హూతిగత ఇతి. అహ్వ
నస్యాప్యంతరతం భగవంతం కథమాహ్వనం విషయీకర్యాదితి భావః. నను
కథంతేరాహూతోఽత ఆహ - హూతిశోలేతి. దుఃస్థగజేంద్రాదిభక్త
నాహ్వనశ్రవణమస్య లీలయా భక్తరక్షణారం వా మాయయా సుసంగత
మితి భావః. అశ్మతత్వే చ తత్ర భగవత అగమనం న సంభవేతి
జేయం. నను తరి అస్మాభిరాహూతస్య భగవత అగమనం కతోద్య న
భవతీత్యత ఆహ హూతాత్మక ఇతి. హూతా ఆత్మానో మనాంసి యస్మిన్
న తథోక్తః. యే బ్రహ్మాదయా భాగవతాః భగవతి మనో లీనం కృత
వంతః తేషామస్య దర్శనం సులభం, న త్వస్మాకమితి భావః.

(నరపదాని) ॥౧౧౫॥

శ్లో॥ హృదయాశుర్హృదయగో హృద్యో హృదయదుర్గహః
హృదయం హృదయాకాశో హృద్వాసో హృదయేశ్వరః॥

నను తాత్పర్యేష్యసి భాగవతేషు కతోస్యామనుగ్రహ ఇత్యత ఆహ -
హృదయాశురితి. సత్స్వభావః. నను క్వాపి వైకుంఠే సితే హారా భాగ
వతానామపి మనాంసి కథం లీనానీత్యత ఆహ - హృదయగ ఇతి. హృ
ద్యరస్సర్వభూతానాం హృద్యేశ్వర స తిమాతీతి గీతావచనాదీశ్వరస్సర్వభూత
హృదయస్ ఏవ. తేన తస్మిన్ మనోలియనం సుకరమేవేతి భావః. నను

హృద్యే వస్తుని మనో లగతి న త్వహృద్యే ఇవ్యత ఆహ - హృద్యఇతి. సాన్ని
 దానందిహృద్యైశ్చోజ్ఞః సను యస్యయం హృదిహృద్యే సాన్ని
 ద్రి కులస్సద్వైహృద్యే తేహృత ఆహ - హృద్యయమహృద్య ఇతి.
 ఆసంహృద్యే సేవ మనసా గృహీతు శ్చ ఇత్యర్థః. “మనసేవాసేవద్రుప్త్యన్యో”
 ఇతి. “యతో వాచో నిగర్తంతే ఆప్రాప్త్య మనసా సహాహృతి సుత్రుతిద్వై
 యుపాధ్యవాదితి భావః. నను సంస్కృతత్వానా స్మృతత్వభోగాన్మనసో
 భగవత్స్వరూపనానానే స్వాతాం నామ. చక్షురాదికం తు సత్వేన
 రుపి తుల్యమేవ. అతస్సేవనాయం భగవత్స్వరూపతామర్హతా - హృద్యయమితి.
 ఇంద్రియాకాం మనశ్చాస్మీతి గీతావచనాద్దింద్రియోత్తమత్వేన మనసో శ్చ
 విభూతిత్వం సిద్ధం. యదీదం మనశ్చక్షురాదిపాధారణం స్వాల్పే రి ఇంద్రి
 యోత్తమత్వమున్న న స్వాల్ప విభూతిభూతిత్వం చ న స్వాల్ప. గీతావచన
 న విరధ్యతే. తస్మాత్ సంస్కృతమనఃసాధారణం గృహ్యతే. న గృహ్య
 ప్యుక్తమనసా, నాపి చక్షురాదిసేతి భావః. యద్వా నను మనో బ్రహ్మ
 త్వహృద్యేనానీతి గ్రహ్యేత్వవచోపాన్యమిత్యర్థ ఆహ - హృద్యయమితి. తస్మి
 భగవద్విభూతిరేవేతి భావః. నను దహరోపాన్యవచసి గ్రూయతే అతితహ -
 హృద్యరూపకాశ ఇతి. దహరాకాశోపి భగవద్విభూతిరేవ సత్వేనం న
 తయోరుపాదం కాశ్యమత ఆహ - హృద్యయమ ఇతి. హృది లక్షణానా
 దహరాకాశే వాచో నివాసో యస్య స త్కలిత్య దహరస్య బ్రహ్మత్వ
 వోపాస్యతా, కిం కాంతరస్యేత్వగృహ్యతేతి భావః. హృదయేశ్వర
 మనః ప్రభు ప్రేక్షక ఇతి వా. తతో న మన ఉపాస్యమితి భావః. అప్ర
 హృదయేశ్వర ఇత్యసేవ భార్యాయా భర్తా యథా హృదయేశ్వరస్తద్వద్భ
 వనామిహృద్య ఇతి సూచ్యతే. (అప్ర) ||౧౦౬||

శ్లో॥ హృతస్వజననసారో హృతభక్త మనోధనః।

హృతభక్తార్పితస్వాదునై పేద్యో హృతతజ్జనః॥ ౧౦౭

సను శ్రుతివిహితయోర్మనోదహరోపాసనయోః కుతస్త్వయా నిగ
 కృతీతి శంకాయాం శ్రుతిరపి మనోదహరయోర్బ్రహ్మత్వమానోప్రేక్ష
 పాసనాం విహితవతీ. న తు కేవలం తతశ్చ బ్రహ్మయజ్ఞా మనతద్యుపాసనం

మంద్రక్షా విషయమేవ. ప్రాజ్ఞాస్తు బ్రహ్మైవోపాసతే బ్రహ్మణస్సంసార
కారణాజ్ఞాన నివారకత్వాదిత్యాహ - హృతస్వజనసంసార ఇతి. స్వజ
నస్య భక్తజనస్య సంసారో యేన హృతస్స తథోక్తః. న హి భగవద్భ
క్తానాం సంసారో నామ, చిత్రగుప్తాదిభ్యు సంసారాభావస్య దృష్టత్వాదితి
భావః సంసారనివారణప్రకారమేవాహ - హృతభక్తమనోధన ఇతి.
హృతం స్వీకృతం భక్తానాం మనోరూపం ధనం యేన స తథోక్తః. దారా
పత్యాదినంసారసముద్రపతితం భిన్నం మనస్స్వయమేవ స్వస్మిన్నివేశ
యిత్వా ఆనందయతీతిర్థ్య. అంతర్యామిత్వాదితి భావః. అత్ర చ “జాయ
మానం హి పుగుషం యం పశ్యేన్నధునూదనః, స వేతత్సాధవిజాతా స నై
మోక్షార్థచింతకః” ఇతి వచనం ప్రమాణం భోధ్యమ్. న కేవలం భక్తానాం
మనోధనమేవాయం హృతవాక్ కింతు తదీయం సర్వమపిత్వాహ - హృత
భక్తార్పితస్వాదునైవేద్య ఇతి. హృతం స్వీకృతం భక్తార్పితం స్వాదు

రుచిరం నైవేద్యం నివేద్యమేవ నైవేద్యం నివేదనీయంతన్నాదికం గృహపత్యా
దికం చ యేన స తథోక్తః. భగవద్భక్తా హి స్వదేహాదికం సర్వమపి భగ
వతే సమర్ప్యప్రపద్యంతే త్వమేహం ఇతి తద్రూప్యాత్. యద్వా నమ
యది భగవతే మనోర్పితం తస్మి కిమితి తే అన్నాది భుంజతే? అత ఆహ -
హృతేతి. సర్వమపి పాయసాదికం భగవతేఽర్పయతుమేవ తే భుంజతే
భగవతో హృదయాంతర్గతత్వాత్. న తు స్వాధ్యమితి భావః. ఏకం
విధానాం భక్తానాం గతిమాహ - హృతతజ్జన ఇతి. తత్ బ్రహ్మ ఓంతత్సదితి
నిర్దేశో బ్రహ్మణ స్త్రినిధిస్సత్రుతి ఇతి వచనాత్. తస్మిన్ నిషేవాన్ జన
స్వజనః మధ్యమపదలోపసమాసః. బ్రాహ్మణ ఇతి యావత్. హృతః
స్వీయత్వేన స్వీకృతః. తజ్జనో యేన స తథోక్తః స్వసాలోక్యాదికం
తేభ్యో దిశతీతిర్థ్య. (చత్వారి) ||౧౦౭||

శ్లో॥ హృతసామ్యో హృతాంభోధ్వృతాంభోనిధిదేశికః।

హృతభీష్మసుతారత్నో హృతవేదగణాహృతిః॥ ౧౧౮

నస్వేనం భక్తానాం నారూప్యదానే భగవాం స్తే చ తుల్యామస్మిన్

తశ్చ భగవత్స్వోత్తమత్వం స స్యాదతి ఆహ - హృతసామ్య ఇతి. హృత
మహాత్మ్యం సామ్యం యస్య సః యేన స ఇతి వా. జగత్ప్రస్థాదివర్జమేన
తేషామిశ్వరత్వమితి సూత్రకృతైవోక్తత్వాన్న తేషాం తత్తుల్యతేతి భావః.
నను కానయం స్వీయశ్చైవ స్వీకృతవానితి శంకాయాం సర్వాన్యత్నమశక్య
త్వాచ్చదుర ఆహ - హృతాంభోధిః, క్షీరసాగరమయం స్వీయశ్చైవ స్వీకృ
తవాక్. తత్ర శయితత్వాత్, తత్తుతాయాః పరిణయాచ్చేతి భావః.
కిం చ హృతాంభోనిధిదేశికః హృతాంభోనిధిరగస్త్యః తస్య దేశికో గురుః
అగస్త్య మేకం శిష్యశ్చైవ స్వీకృతవాక్. హయగ్రీవాగస్త్యసం
వాదస్య బ్రహ్మాండపురాణసత్వాదితి భావః. హృతభీష్మసుకాంత్యః హృతం
భీష్మస్య సుతారత్నం రత్నతుల్యా కన్యా రుక్మిణీతి యావత్. యేన స
తథోక్తః కృష్ణావతారే ఇతి భావః. రుక్మిణీమయం పశ్చి శ్చైవ స్వీయ
కారేత్యర్థః. హృతానాం సోమకాసురేణాపహృతానాం వేదగణానామ
హృతిః పునరాహరణం యస్మాత్స తథోక్తః. ఆదావేన వేదగణం స్వనంది
జనశ్చైవ స్వీయకార మధ్యే చ తస్య సోమకాద్భంశే జాతే సతి పునర్మత్స్య
సతారం ధృత్వా తం స్వీయకారేత్యర్థః. (పంచ) ||౧౧౦||

శ్లో॥ హృతసర్వజగన్మూలో హృద్యవాక్యోహృతాన్వయః |

హృతగోపాంగనావస్తో) హృతవత్సనుతాకృతిః | ౧౧౧

కి మేవం పృథక్పక్షేన ? వసుతస్తు సర్వమపి జగత్ ఈశ్వరేణ
స్వక్రీడాననిర్వృత్తైర్ధమక్షైశ్చైవగృహీతమేవ. సర్వస్యాపి తదధీనత్వా
త్తస్మై బల్యర్పణాచ్చేత్వాహ - హృతసర్వజగన్మూల ఇతి. హృతా స్వీకృతా
సర్వజగన్మూలా యేన స తథోక్తః. సర్వమపి జగత్స్వనివాసశ్చైవ స్వీకృ
తవానితి వా. నను కథమిదం త్వయా జాతమిత్యాశంకాయాం తదీ
యో రేవ వేదపచనైతిత్వాహ - హృద్యవాక్య ఇతి. హృద్యాని వాక్యాని
వేదరూపాణి యస్య స తథోక్తః “ సర్వే దేవా అస్మై బలిమాహుతం” తీ
త్యాదిప్రతేతి భావః. నను అసంగోహ్యయం పురుష ఇత్యుక్తలక్షణస్యా
సంగస్యోద్గత్య కథం వేదవాక్యాన్యాసన్నత ఆహ - హృతాన్వయ ఇతి.
స్వీకృతకరేరాదినంబంధః లీలయేతి భావః. భక్తేచ్ఛయేతి వా స్వపూరుషే

హృదయగృహీతయాపమితి భాగవతాత్. తాన్యేవ లీలాకృత్యాని కాని చిద్భగ్యయతి హృతేత్యాదిना. హృతాని గోపాంగనానాం వస్త్రాణి యేన స తథోక్తః. శ్రీకృష్ణస్య లీలామనుష్యత్వాత్తత్కృత్యాన్యేవాత్రోదాహర తీతి జేయమ్. నను గోపీచస్త్రాగ్రహరణమితీయం న లీలా, కం తు కామవీచేత్యతో లీలాంతరమాహ. హృతవత్సనుతాకృతిః. హృతానాం బ్రహ్మణాపహృతానాం వత్సానాం తర్జకానాం సుతానాంగోపాలబా లానాం న ఆకృతయో యస్య స తథోక్తః. (పంచ) ||౧౦౬||

శ్లో॥ హృషీకేశో హృతబకో హృతస్వర్గాలయదుగ్రీమః |

హృతభూపాబలారాశి - ర్హృతభూతనయాసుకః || ౧౦౭ ||

నను కథం భగవతా వీకేన వత్సనుతాదిబహురూపాణి ధృతాసీత్యత ఆహ - హృషీకేశ ఇతి. హృషీకాణామింద్రియాణామిశః ప్రభుః సర్వేం ద్రియేశ్వరోయం సర్వేంద్రియాణామపి స్వస్మిన్నైకస్మి. స్పృషి బహుత్వ భ్రమం జనయితుమిష్టే ఇతి భావః. యద్వా హృషీకేశః పరమాత్మ యః పరమాత్మా జగద్రూపేణ మాయావశాత్ప్రతీయతే. తస్యవత్సనుతా కృతిధారణం నాద్భుతమితి భావః. నను నేదం చిత్రం కాయవ్యూహ మాయయా సాభర్యాదీనామపి బహుశరీరధారణప్రపిడేరత ఆహ - హృత బకఇతి. హృతోనాశితో బకో యేన స తథోక్తః. బకరూపిణోఽనుర స్యకంశేప్రవిశ్య తం జహూనేతి చిత్రమిదమితి భావః. నను నేదం చిత్రం దేవేంద్రాదిభిగ్న్వృత్రాసురాదీనాం హతత్వాదత ఆహ - హృతస్వర్గాలయ ద్రుమః. హృతః అపహృతః స్వర్గాలయద్రుమః. పారిజాతో యేన స తథోక్తః. ఇంద్రమపి జిత్వా స్వర్గతరుమానీయ భూతరుం చక్రే ఇతీదం చిత్రమితి భావః. నన్వర్జునేన సర్వమపి ఇంద్రజనం హృతమిత్యేతి ఆహ - హృతభూపాబలారాశితి. హృతః స్వీకృతః భూపాబలారాశిః సరకా నురబందీకృతరాజకన్యాసమూహః యేన స తథోక్తః. నను సర్వానపి భూపాన్ జిత్వా తథా తా సరకాసుర ఆనీతవానేత్యేతి ఆహ - హృత భూతనయాసుక ఇతి. సరకాసురప్రాణసమూహపహరీ. (పంచ) ||౧౦౮||

శ్లో॥ హృతభూభారభూపాఘో హృతబాణాసురాత్మజః |
హృతబాణభుజాదర్శో హృతగర్వసురేశ్వరః॥ ౧౦౦

నను హిడింబాచయో ధీమేనాపి నితాతా ఆతతహ - హృతభూభా
రభూపాఘ ఇతి. భూభారభూతం సర్వపి భూపగణం కాలయవనా
దికం జఘానేత్వక్షః. నను బాణాసురేశాపి సర్వే భూపా జితా
ఇత్యత ఆహ హృతబాణాసురాత్మజ ఇతి. హృతా స్వీకృతాభార్యాశ్చే
నే భావః. బాణాసురస్యాత్మజా సుతాఉపా యేన స తథోక్తః. అని
రుద్ధవ్యూహరూప ఇతి భావః. నను సోఽప్యనిరుద్ధోబాణాసురేశా నిరుద్ధ
ఇత్యత ఆహ - హృతబాణభుజాదర్శ ఇతి. బాణాసురస్యభుజాదగ్గం సర్వ
మవ్యయం హృతవాక్. ఏవం రాక్షసోఽర్థ మస్య గర్వాదహరముక్త్యా. ఆఘో
దేవోత్తమస్యాహ హృతగర్వసురేశ్వర ఇతి. హృతోఽగర్వో యస్య స
హృతగర్వసురేశ్వర ఇంద్రియస్మాత్స తథోక్తః. గోమహానోఽగణముం
ఇతి భావః. యద్వా నను స్వపూరుషేచ్ఛానుగృహీతరూపమిన్ద్రేనేన
భగవద్రూపస్య భక్త పరతంత్రతా సిద్ధా భక్తరూపం తు కింతంత్రమత ఆహ -
హృతగోపాంగనావస్త్ర ఇతి. భగవతా సహ విహర్తు కామానామృషీణాం
వాంఛాం పరిపూరయితుం భగవాన్స్వయం కృష్ణరూపేశావతీర్య తాంశ్చ
గోపీరూపేశావతరయ్య తత్రాపి శ్రీకృష్ణోఽస్మాకం పరిరూపయాదితి
కాళికాం ప్రార్థయంతీనాం తాసాం వసనాని తదిచ్ఛామనుస్మత్య స్వయమప
జహత్. తస్మాత్ భక్తాస్త్వతవ భగవత్పరతంత్రా భగవాంసు లీలయా
భక్తానువ్రత ఇతి భావః. నను భక్తేచ్ఛయాభగవతో ధృతోహవశ్యే
కృతకార్యత్వే చ అభ్యుపగమ్యమానే సతి. వర్సగోపాలబాలభావనూప
ధారణమహేతుకవేద స్యాత్. తథా బ్రహ్మణ ఇచ్ఛాభావాదత ఆహ -
హృతవత్సేతి. భగవతః కృష్ణస్య మాయానైభవం దిద్భుతాణాం బ్రహ్మణా
వత్సబాలా అంతరాపితాః. తమేవ తస్మై దిద్భుతియభావ కృష్ణేన.
తత్తద్భుతసబాలతరూపాణి స్వీకృతా నీదమపి. భక్తేచ్ఛాపూరణార్థం.
నను భగవతో మయిత్వమశ్యేషాం నేతి. కథమియం వ్యవస్థిత ఆహ -
వ్యాపీతేత ఇతి. బ్రహ్మాదయస్తు ఇంద్రియవతా ఇతి భావః. నను భగ
వానయం కిం నిజేంద్రియావళి? ఉతి పరేంద్రియావళి? న తావత్స్వీకృతం.

బకేన గిభితత్వాత్. సత్యభామా వాగింద్రియేణ ప్రేరితత్వాచ్చేత్సత ఆహ-
 హృతేబక ఇతి. హృతస్వరాలయద్రుమ ఇతి చ బక మేవాసురమయం
 జఘాన. సత్యభామాప్రేరణం వ్యాజీకృత్య స్వభుజబలం ద్భుయితుమేవ
 భగవతా తథా చేష్టితమ్, న తు పారవశ్యాత్ ఇతి భావః. నను నప్రభుః
 ప్రీజితత్వాదిత్యత ఆహ - హృతభూపాబలారాకిరితి. కాగాగృహద్రా
 జాంగనా మోచయితుమేవ కృషేన తథా చేష్టితం న తు ప్రీత్యాత్
 ఇతి భావః. నను స్వీయపరకీయభేదగ్రాగ్రస్వ పాండవపక్షపాతినః
 కథం హృషీకేశత్వమత ఆహ-హృతభూతనయాసుః ఇతి. స్వపియాయా
 భువన్సుతమపి జఘాన అతో నాయం స్వజనపక్షపాతీ కిం తు శిష్టపక్షపా
 త్యేన. పాండవానాం శిష్టత్వాప్తే భగవతా రక్షితాః. నరకాసురస్తు
 దుష్టత్వాచ్ఛిక్షణః స్వీయత్వం తు ఉభయత్ర తుల్యమేవేతి న భగవంతః
 పక్షపాతావకాశ ఇతి భావః. నను నాయం హృషీకేశః త్రోధవశేనానేన
 బహురాజకస్య హృతత్వాదతి ఆహ - హృతభూభారభూపాఘం ఇతి.
 భూభారిహారజాగ్రం. భగవతిః కృతావతారః జ్యేన, భూభారహరణ ముచితం,
 భూమిచ్చానిర్వృత్తినస్య కర్తవ్యత్వా దితిభావః. ఆథ భాగవతేచ్ఛయా
 ధృత మహం వ్రాహ్మహూపమాహ-హృతబాణాసురాత్మజ ఇతి. భాగవతాః
 అనిరుద్ధవ్రాహ్మణం యథాధ్యాయంతితథా ప్రాదుర్భూయ ఉహం స్వీచకా
 రేత్సర్వః. భక్తేచ్ఛయైవ భగవతా కృత మన్యత్కృత్య మాహ - హృతబాణ
 భుజాదగ్ధ ఇతి, భాగవతేన శినేన బాణాసురగర్వాదమనస్య కాంక్షితత్వా
 దితిభావః. బాణేన గర్విణా స్వేనసహయోద్ధం శివకారిత సంశకాప
 త్వద్గర్వప్రశమనకృత్కృచ్ఛి రచిరా దేవాగమిన్యతీతి భాగవతాత్. అప
 రమపి కృత్య మాహ - హృతగర్వాసురేశ్వర ఇతి. భగవద్భుజవై భగం దిద్ధు
 క్షీరింద్ర్య వాంఛాంపరిపూరియతుం కర పీడితానాం గో గోప గోప
 జనానాం వక్ష భాధానివాగణేచ్ఛాం పరిపూరియతుం వా ఆహవేషత్రిభు
 వనాధిపతి రితి సురేశ్వోస్య మహాకాగ్వాచసీత్ శ్రీకృష్ణేన సూరిగోగో
 స నశ్యేదితి నారదాదిభక్తజనేచ్ఛాంపరిపూరియతుం వా శ్రీకృష్ణో గోప
 ధనముద్ధృత్య ఇంద్రవాంఛాం పూరియామాన, తస్య చ గర్వం నాశయా
 మాన, గోగణాదికం చారక్షయ దితి భావః. ఇతివ్యాఖ్యేయం. శ్రీకృష్ణా

ద్యుతారాంతర కృతమపి సర్వంచిత్రం కర్మ ప్రసాదుగ్రీవమరిబ్రహ్మసృత
మేనేతి దర్శయతుం తత్ త్కృత్య నిర్దేశ ఇతి శ్లోకం. (చాస్త్యశాస్త్ర) ||౧౨౨||

శ్లో॥ హృద్యప్రియో హృద్యరూపో హృద్యభక్తై కగోచరః॥

హృదయానందసందాయూ హృన్నాడిముఖసంస్థితః ౧౨౩

భక్తిచాస్త్రా హృదయోవాచయం శుభకృత్యసమస్తాని స్వీకరణోపదేశా -
హృద్యప్రియ ఇతి. హృద్యాని శుభసీవద్యవనాది సమస్తాని ప్రయాణి యస్య
స తేభోక్తః సను హృద్యేష్టేన వస్తుభు భగవత స్సర్వసహస్య కృతః ప్రతి
రత ఆహ - హృద్య రూప ఇతి. స్వేనయద్భుత్యం యాపం భృతిం తనాను
గుణాయ - హృద్యాస్యేవ వస్తుని - ప్రత్యే భగవత్కృతః. నన్యస్యయాపం
మత స్సర్వై ర్మజ్జాయతే? ఇత్యత ఆహ - హృద్యభక్తై కగోచరః. హృద్య
నిత్యసంతుష్టా భక్తాః తదేకగోచరః తేషామేవ తేషం కుయః, అంతర్ము
ఖత్వా తేషామితి భావః. భక్తానామసాధారణచిహ్నం తు హృదీవేతి
బోధ్యమ్. సనుమతవీసం హృద్యైత్యే మత ఆహ - హృదయానందసం
దాయాతి. భగవానేవ తేషాం హృదయానందం దదాతి స్వరూపసాక్షా
త్కార వితరణద్వారేతిభావః. నన్యంతర్ముఖానావపి భగవదగ్రసం దుర్గభ
మేవ. తత్ర తస్యా సత్త్వాదిత్యత ఆహ - హృన్నాడి ముఖసంస్థిత
హృన్నాడినుభున్నా తస్యాముఖ మగ్రభాగః బ్రహ్మరంగ్రమితి యావత్.
తస్మిన్సంస్థితః జీవాత్మానాం సుఖున్నా వర్తతా బ్రహ్మరంగ్రస్థితేన
పరమకీషేన సంయోజ్యేతి భువనకృష్ణావుక్త త్వా దితిభావః. (పంచ) ||౧౨౩||

శ్లో॥ హృష్టిప్రియో హృష్టిసఖో హృష్టిబంధు ర్హృతక్లమః॥

హృష్టిమాక హృష్టిపో హృష్టో హృష్టి శో హృష్టిమానదః॥

సను పరమాత్మసం యోగేనాపి భక్తానాం కథంహృష్టత్వ మిత్యాశం

కాయాం పదమాత్మని మూర్త్యుభూతా మూర్త్యుప్రసృత్యా విత్త్యాహవాప్తితి
హృష్టిప్రియః హృష్టి స్తుప్తి రంగనా. ప్రాశ్రీక్తిర్ తుప్తిప్రస్థాదీనాం భగవ
దబలాత్వ ప్రసిద్ధే రతిభావః. తస్యాఃప్రియః. ఇయంహృష్టిర రాభిమానసి
దేవతేతి జేయం. ప్రియత్వే సేతు మాహ హృష్టిసఖ ఇతి. సఖ్యే భగవతి
హృష్టే ప్రీతి రుచితేతిభావః. న సేవలం సఖా కంతు బంధు రప్రత్యాహ
హృష్టిబంధు రితి. సహి భగవంతం వినా తస్యా అన్యో బంధు రాప్రాత్రాని
రస్తితి భావః. మానై ఖేత్యత ఆహ - హృతకమ ఇతి. మూర్తిః అప
హృతః అక్రితానాం క్లవః ఖేదో యేన స త్కథోక్తః. యన్మా దయం
స్వాతంత్ర్యాం క్లవం సర్వోధ మహాభతి అతో య. మేవ అక్రితాయా
హృష్టే బంధు సఖా ప్రియ త్వేత్యవ్యత ఇతి భావః. నాస్య కదాచి
దపి హృష్టివియోగ ఇత్యాహ - హృష్టిమానీతి. నిత్యం హృష్టిసంయోగ
ఇత్యర్థః. నిత్యయోగేమతుద్విధానా రతి భావః. భగవతోయం హృష్టి
సంయోగో న స్వార్థః కింతుహృష్టార్థ మేవేత్యాహ-హృష్టిప ఇతి. హృష్టి
పాలకః స్వయోగేన హృష్టి ర్నభవిష్యతీతి ధియా తత్పాలనార మేవ తాం
స్వీకరకారేత్యర్థః. మత ఏన ముచ్యతే? పత్యు రాభిర్యా సంయోగస్యా
ప్యాకాంత్యత్వా దిత ఆహ - హృష్ట ఇతి. నిత్యసంతుప్తః. స్వాత్మా
నుభవా దితి భావః. న స్వేపం స్వస్మిన్న కాంత మము మేవ హృష్టిః.
కి మితి నేవతే? అత ఆహ హృష్టిత ఇతి ఈశ్వరం హి లోక స్సేవతే
యతోయం హృష్ట్యా ఈశః తతో మమేవ హృష్టి స్సేవత ఇతి భావః.
స్వస్మిన్న ననురక్తస్యాపీశ్వరస్యాశ్రయణా ధృష్టే గృహా న్మాన ఆసీ
దిత్యాహ హృష్టి మానద ఇతి. హృష్టే రభిమానవదః భగవా న్మహాచి
దపి మయా న వియుక్త ఇత్యాకారకాభిమాన స్తస్యాబాయత ఇత్యర్థః. అనేన
ఉదాసీనస్యాపి భగవత ఆశ్రయణేన భక్తానాం మహా న్మానో జాయతే.
లోకైస్తస్య పూజ్యమానత్వా నితి సూన్యతే. మాహపూజా (నవ) ॥౧౨౩॥

శ్లో॥ హృష్టప్రియో హృష్టసఖో హృష్టబంధు ర్హృతానుఖః॥

హృష్టసేవో హృష్టపాలో హృష్టసాఖ్యప్రదాయకః

భగవత ఏవం హృష్టత్వా దేవ హృష్టే ఏవాస్య శాంతిః ఇత్యాహ - హృష్టేతి, హృష్టప్రియః హృష్టః “యదృచ్ఛానాథసంతుష్టః యదృచ్ఛానాథసంతుష్టో ద్వంద్వద్వితీతో విమన్సిర” ఇతిగీతావచనాత్. తే మహాయస్య స తథోక్తః. తద్రహేతు మాహ హృష్టసఖ ఇతి. యతోయం హృష్టానాం సఖా తతోఽస్య హృష్టేషు ప్రీతి రితి భావః. భగవదనుగ్రహేణైవ తేషాం యదృచ్ఛయా కస్యచి ద్బోజ్యస్య లాభ ఇతి సఖేభ్యుక్తం ఆత ఏవ హృష్టబంధుః. హృష్టానాం బంధుః సర్వదా తదినువర్తనా దితి భావః. అపి చ తాదృశానాం భక్తానా మనుభవయ మేవ హంతీత్యాహ హృతానుభ ఇతి. యేతు ఇద మధునా ప్రాప్తి మస్య చ్ఛిన్నః ప్రాప్నోతి విాత్యేకం చింతయంతి. తే భిస్యంతే చింతితస్య అప్రాప్త్యా లభ్యతానేన చ, న తు నిత్యసంతుష్ట ఇతి భావః. ఏవంహృష్టసఖసత్వా దేవ భగవా హృష్టసేవ్యః హృష్టేన్నేషుం శక్యః యోగ్య ఇతిదా. అహృష్టానాం తు సాంసారికవదార్థ సేవయేన కాలనేష ఇతిభావః, ఏవం విధానం న కస్మాదపి భీతిః. భగవతో రక్షకస్య సత్త్వా దిత్యాహ - హృష్టపాల ఇతి. హృష్టరక్షకః పరాద్యుపద్రవేభ్యో రాజాద్యుపద్రవేభ్య ఇతి భగవా నేవ మూక్త రక్షయతీత్యర్థః. న కేవలం మేతావ దేవ గర్హణం, కింశు కేవల సౌఖ్య మపి విధత్ ఇత్యాహ - హృష్టసౌఖ్య ప్రదాయక ఇతి నిత్యసంతుష్టాక్ భాగవతాక్ భగవద్బుద్ధ్యా సర్వో ప్యర్జయంతీతి భావః.

(సప్త) ॥౧౨౮॥

శ్లో॥ హృష్టభక్తో హృష్టకాంతో హృష్టగాష్ట్రో హృష్టికజ్జితః |

హృతదుష్టో హృతాధర్మో హతద్విజనుతాననః | ౧౨౯॥

భగవతో హృష్టసౌఖ్యప్రదాయకత్వా ద్భృష్టప్రియత్వా ద్భైవ సేవ ద్భృష్ట హృష్ట ఇత్యాహ - హృష్టభక్త ఇతి. హృష్టః పూనమనోదభిత్వా త్సంతుష్టః భక్తా యస్య స తథోక్తః. న కేవలం భక్తా ఏవాస్య హృష్టః కింశు కాంతా అపీత్యాహ - హృష్టకాంత ఇతి. భగవతి సర్వకాంతా అపి మరత సంతుష్ట ఇత్యర్థః. ప్రత్యక్ష మిదం శ్రీకృష్ణవతాకే న కేవలం

భక్తాః కాంతా ఇత్యేవ. కింతు సర్వ మపి రాష్ట్ర మిత్యాహ - హృష్ట రాష్ట్ర ఇతి. భగవత్పాలితః సర్వ మపిరాష్ట్రం భగవత్పాలితమృద్ధ్య సంతృప్త మిత్యర్థః శ్రీరామావతారే ఇతి భావః. నను సర్వా అపి కాంతాః కథ మయం సురతేన పంతోషితవా నిత్యాశంకాయా మాహ - హృషీకణి దితి అస్ఫులితేంద్రియ ఇత్యర్థః. “యస్యేంద్రియం ప్రమథితం ప్రమదా సకేక్ష” రితి భాగవతా దితి భావః రాష్ట్రస్య హృష్టత్వే హేతు ఆహ హృతేతి హృతదుష్టః దుష్టానాక్షసాదీన్ యతోయం నాశితవాన్ తతో న రాష్ట్రస్యదుష్టభీతి రిత్యేకో హేతుః, అన్య మాహ హృతాధర్మ ఇతి. అధర్మం నాశయిత్వా ధర్మంవ్యవస్థాపితవా నితి ద్వితీయః. నను అధర్మే న సర్వాత్మనా నాశితః. శ్రీరామే రాజ్యం పాలయతిసతి వృద్ధ బ్రాహ్మణపుత్రస్య అధర్మవశేన మృతత్వాదితిశంకాయామాహ - హతద్విజ సుతాన ఇతి హతస్య అధర్మేణ నాశితస్య ద్విజసుతస్య ఆననం ప్రాణనం పునరుజ్జీవనమితి యావత్ యస్మాత్స తథోక్తః. తాదృశాధర్మ హేతు శంకుక నామకశూద్రతపస్సిహననద్వారేతి భావః. (సప్త) ౧౨౫.

శ్లో॥ హృతపాండుసుతాపతో హృతకర్ణ యశోధనః|

హృతదుర్యోధనశ్రీకో హృతశంబరదానవః॥ ౧౨౬

అథ భక్తానాం హృష్టత్వం వ్యవస్థాపయితుం భక్తానామాపన్నివారణ మభక్తానాం సంపన్నివారణం చాహ - హృతేతి. హృతపాండుసుతా పత్నీ హృతా పాండుసుతానాం ధర్మరాజాదీనామాపత్ లాక్షగృహ దాహాదిరూపా యేన స తథోక్తః. ధర్మరాజాదీనాం భగవద్భక్తత్వాదితి భావః. హృతకర్ణ యశోధనః హృతిం కర్ణస్య యశో జగదేకవీరత్వ ప్రయుక్తకీరితేన ధనం యేన స తథోక్తః. కర్ణాయాపనయముదాయ జయం చ కృష్ణ ఏకదదావిత్యర్థః. నాగాస్త్రప్రయోగాదిమ కృష్ణకృతా రుశోపకారస్య భారతే ప్రసిద్ధత్వాదితి భావః. హృతదుర్యోధనశ్రీకః హృతా దుర్యోధనస్య శ్రీః సంపత్ గాఙ్గలక్ష్మీరితి యావత్ యేన స తథోక్తః. శ్రీకృష్ణేనైవ దుర్యోధనస్య నాశితత్వాదితి భావః. కర్ణదుర్యో

ధనయోగభక్త్యాదితి భావః. హోతశంబరదానవః హోతశంబరశ్చితి
వానవో యేన స తథోక్తః. లోకజ్యేషిణం శంబరం ప్రద్యుమ్న రూపేణ
నాశితవానిత్యర్థః. (చత్వారి) ||౧౨౬||

శ్లో॥ హృదంతర్దర్శితజగన్మాలో హృద్యోత్తరీయభాక్ ।

హృతరుక్మికచక్రశ్రుజాలో హృద్యోరుఖేలనః॥ ౧౨౭

భక్తప్రార్థనాం వినాపి భక్తానుగ్రహాయ స్వరూపసాక్షాత్కారం
భక్తేభ్యో దిశతీత్యాహ - హృదంతర్దర్శితజగన్మాలో ఇతి. హృదంతః ఉచి
రస్య మధ్యే దర్శితా మాత్రే ఇతి భావః, జగన్మాతా యేన స తథోక్తః.
మృద్భూతిణపరీక్షాయాం విశ్వరూపస్య కృష్ణేన యశోదాయై దర్శితత్వాదితి
భావః. తస్మి రూపం భక్తానుగ్రహార్థమేవ సంపాదయామసే త్యాహ -
హృద్యోత్తరీయభాగితి. హృద్యముత్తరీయం భజతీతి తథోక్తః. త్విజాం
తరవీన యశోదయా పునః కృష్ణస్యైతాదృశస్య దృష్టత్వాదితి భావః.
అనేన భగవతో రూపాణి సర్వాణ్యపి స కృతంత్రాణి కింశు లీలామయా
శ్యేవేతి వ్యజ్యతే. కించ హృద్యోత్తరీయభాక్. హావనగ్రీవముఖీర్వాత
వ్యేతి వ్యజ్యతే. భగవానయం భక్తసంబంధిష్యభేత్ష్యపి కింశులీలాపాతం
భిభర్తీత్యాహ - హృతరుక్మికచక్రశ్రుజాలో ఇతి. రుక్మిణ్యాస్సభక్తాయా
ప్రభాతాయమితి రుక్మిణం దుష్టమపి భగవాన్న జహూన. కింశు కచక్రశ్రు
జాలమపహృతవానిత్యర్థః. నను అహో భగవానయం త్తేగక్రియాయా
మపి విదగవవేత్త్యత ఆహ - హృద్యోరుఖేలన ఇతి. హృద్యాని ఉ రూణి
ఖేలనాని క్రీడనాని యస్య స తథోక్తః. స్వకలాకుశిలో భగవానయం
లీలయా సర్వాణ్యపి కృత్యాని కరోత్యేన సర్వసమత్వాన్ని వ్యాస్మాక
మివ తస్య క్రియానూచ్ఛానచభేదోన్వీతి భావః. (చత్వారి) ||౧౨౭||

శ్లో॥ హృత్కల్పలవప్రళమనో హృదయజ్ఞానదీపనః ।

హృన్మందురాతర్విహృత్స్పృదయాధీనవిగ్రహః॥ ౧౨౮

నను సుశుద్ధహృత్ గురుర్విష్ణుగురుర్దేవో మహేశ్వరః, గురుస్సాక్షాత్పరంబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురువే నమ ఇతి స్మరణాత్ ఏతద్విజ్ఞానాయ సగురు మేవాభిగచ్ఛేత్సమిత్రాణిశ్రోత్రియం బ్రహ్మనిష్ఠమితి శ్రుతేః శ్రీకృష్ణేనాపి సాందీపనస్య గురోస్సేవితత్సాచ్చ గురురేవసత్య ఇత్యత ఆహ - హృదితి. హృత్కల్మషప్రళమనః హృత్కల్మషాణి కామక్రోధాదియః రాగద్వేషాదియో వా తేషాం ప్రళమనః నివారకః భగవచ్చరణసేవయేవ తేషాం నివృత్తిర్న తు గురుసేవయా గురోస్తు తత్రాసమర్థత్వాదితి భావః. నను తత్త్వమస్యాదివాక్యేషూపదిష్టేషు సత్సు జానం జాయతే తత్తత్స హృత్కల్మష నివృత్తిరత ఆహ - హృదియజానదీపన ఇతి. హృదయే జానస్య దీపనః ప్రకాశకః హృదియగుహాయాం జానరూపం దీపం దీపయితుం భగవానేవ తుమతే స్యయం ప్రభత్వాదితి భావః. గురుణా ముహుర్ముహురుపదిశ్యమానేపి తత్త్వే భగవదనుగ్రహభావేన శిష్యాణాం తత్త్వబోధాసంభవస్య దృఢ్యమానత్వాదితి భావః. నను భగవానపి కథం తత్తత్తుమిత్త్యత ఆహ - హృత్సంతుందంతర్విహృతిరితి. హృదేవ మందురా వాజికాలా తస్యా అంతఃకర్మే విహృతిర్విహారి యస్య స తథోక్తిః. భగవాన్స్వయమేవ కృపయా తేషాం హృది ప్రవిశ్య స్వరూపం తేభ్యో ద్భూయతి, గురుస్తు నైవమితి భావః. తత్ర హేతుమాహ - హృదయాధీనవిగ్రహఇతి. భగవద్విగ్రహో గురువిగ్రహావన్న చతుర్ధీనః, కింతు వనోధీనవీన. అత ఈశ్వరస్య మనసి ప్రచారిస్సంభవతీతి. శృత్వా తస్మిన్సే జానదీపం దీపయితుం కల్మషం శమయితుం మనస్స్వస్వరూపధ్యానే ప్రేరయితుం చ తుమతే గురుస్తు నైవమితి భావః. నదైవం శ్రుతివిరోధః ఈశ్వరం శరణం భజేత్సుప్రదేశాయ గురోరావశ్యకత్వాదితి భావః. (చత్వారి) ||౧౨౫||

శ్లో|| హృద్గ్రంథిభేదనో హృద్గవితర్కవినివారకః|

హృద్వాసనాపరీహర్తా హృత్కోశదహనప్రభుః|| ౧౨౬

పరమేశ్వరభజనాదంతర్జానదీపప్రజ్వలనం స్యాదీత్యుక్తం తస్మిన్

122 హాకారాదిహయగ్రీవసమాప్తనామావళివ్యాఖ్యా

ప్రజ్వలనే ప్రతిబంధకక్షయరూపం హేత్వంతరమాహ-హ్యుతి. హృద్గ్రంథ
 భేదనః. హృద్గ్రంథి రహంకారః తస్య భేదనః తథా హృద్గ్రంథవిత్కల్పిని
 వారకః మనోగతసంశయనిరాసకః హృద్వాసనాపరీకారా మనోగతాదృష్ట
 పర్యాయవాసనానాం నాశకః “భిష్యతే హృదయగ్రంథశ్చిద్యంతే సర్వ
 సంశయాః క్షీయంతే చాప్య కర్మాణి తస్మిక్ దృష్టే పరావరే ఇతి శ్రుతే
 రితి భావః. ఏవం భగవద్భజనేన హృద్గ్రంథీనాం త్వియేనతి జ్ఞానదీప
 ప్రజ్వలనం స్యాదితి భావః. యద్వా - నను భగవద్భజనేన జ్ఞానం జాయ
 తాం నామ! కిం లేనేత్యాశంకాయామాహ - హృద్గ్రంథీత్యాది. భగవ
 ద్భజనాదాత్మజ్ఞానేనాత్మసాక్షాత్కారే భవతిసతి హృద్గ్రంథాద్విత్తయో
 భవతీత్యర్థః. నను ఆత్మస్వరూపావరకానాం కోశానాం సత్త్వాత్కథ
 మస్మిన్సాక్షాత్కార ఇత్యత ఆహ - హృత్కోశదహనప్రభ ఇతి. హృ
 త్కోశః మనోమయకోశః తస్య దహనా దాహకరీ విధ్వంసివీతి యావత్
 ప్రభా జ్ఞానం యశ్చ స తిథోక్తః. ఆత్మజ్ఞానేన మనోమయకోశద్వం
 ససావద్భవతి, తత్ తత్కోశతాదాత్మ్యాధ్యాసాభావ ఏవ తత్తద్భవం ఇతి
 రహస్యం. ధ్వనేనతి మనోమయే తదధీనానాం సర్వేసామపి విజ్ఞానమ
 యాదీనాం కోశానాం నాశస్సంభవః. మనవీన మనుస్యతాం కారణం
 బంధమోక్షయోః, గుణేషు సక్తం బంధాయ రక్తం నా పుంసి ముక్తగో
 ఇతి వచనాన్మనోమయకోశే ఆత్మని లీనే సతి ఆతిరిక్తాః కోశా నిర్వృష
 యాస్య్యుః. మనసైవ హి తత్ తత్కోశతాదాత్మ్యాధ్యాసాచ్యతే జీవః సంచ
 కోశవిబక్షితాత్మస్వరూపజ్ఞానాత్తత్ తత్కోశతాదాత్మ్యానాశో భవతీతి భగి
 తార్థః. (చత్వారి ||౧౭||)

శ్లో॥ హరివ్రభసచక్షుఃస్కో హర్యగ్నివ్రభవాననః॥

హరిహేతుప్రాణనాయుర్హృద్వనాభీ భవాంబరః॥ ౧౩౦

సన్వేనమాత్మా నారే ద్రష్టవ్యశ్రోతవ్యో మంతవ్యో నిదిగ్వాసితస్య
 ఇతి శ్రుతేత్వాత్మైవ ధ్యేయః, న తు పరమాత్మా ఆత్మాఽవినేకకృతసంసారస్య
 అత్మవినేకే నైజ నివృత్తేరితి శంకాయాం స చాత్మా స పరమాత్మనః కృధ

సూక్ష్మతః కిం తు స సమస్యస్యాపి జగతో భగవచ్ఛరీరత్వేన సర్వేషా
 మస్మాత్ప్రేమాం సహస్మాత్ప్రేమాద్యుత్తరం మనసి కృత్యాహ - విరా
 ధ్రూపం హరితీ శ్లోకం. యద్వా సను ఆత్మా ధ్యాతవ్య ఇత్యుపపాదితం.
 స చాత్మా సూర్య ఏవ “సూర్య ఆత్మా జగత్సమస్తాశ్చేతి శ్రుతేరతి
 తా - హరితీ భగవత్సమస్తా ఇతి. హరితీ సూర్యః తస్య ప్రభవః కారణం
 సమస్తస్య స తథోక్తః. చంద్రమా మనసో జాతశ్చక్షోన్సూర్యో తిజా
 యతేతి శ్రుతేరతి భావః. సూర్యో నాత్మా జగమాత్మాచక్షుః ప్రభూత
 త్వాదితి కృత్వా సూర్యో న ధ్యాతవ్యః, శ్రుతౌ తు సూర్యశబ్దః పరమాత్మ
 పరః. నను విరాట్పురుషస్య సత్పురుషకాకాత్మసూర్యస్వాదయః, న తు
 హయగ్రీవస్యేత్వాదికాయాం స ఏవాయమితి హృదికృత్య తదేవ విరా
 ధ్రూపం ప్రస్తాతి - సూర్యగ్నిత్యాదినా. హరిరింద్రః ఆగ్నిః తయోః
 ప్రభవః ఆననం యస్య స సూర్యగ్నిప్రభవాననః ముఖాదింద్రశ్శాగ్ని శ్చేతి శ్రుతేః.
 హరిహేతుప్రాణవాయుః. హరిర్వాయోస్తే తుః కారణభూతః ప్రాణవాయుః.
 యస్య స తథోక్తః. ప్రాణాద్వాయుజాయతేతి శ్రుతేః. హృద్యనాభీ
 భవాంబరః హృద్యాయాః నాభ్యాస్సకాశాద్భరతీతి హృద్యనాభీభవమం
 బరమంతరిక్షం యస్య స తథోక్తః. నాభ్యా ఆసీదన రితిమితి శ్రుతేః.
 యద్వా నను సూర్య ఆత్మా మాభూన్నామ. ఇంద్రో మాయాభిః పురు
 రూపతయతి ఇతి శ్రుతేరింద్రస్య మాయిత్యేనేశ్వరత్వా త్యేవ్యత్వమత
 తహ — సూర్యగ్నిప్రభవానన ఇతి. విరాట్పురుషముఖజస్యస్య కథమిశ్వ
 రత్వ మింద్రస్యేతి భావః. న చ శ్రుతివిరోధః, శ్రుతావింద్రః పరమేశ్వర
 ఇత్యర్థాత్, ఇది పరమేశ్వర్య ఇతి ధాతోరాణాదికేష్టప్రవృత్తయే కృతే
 నిష్పన్నే హింద్రశబ్దః. నను ప్రాణో బ్రహ్మాత్యుపాసీతేతి శ్రుతేః
 ప్రాణబ్రహ్మపాస్యమతతహ హరిహేతుప్రాణవాయురీతి. హరిర్యమార్కా
 శ్వాగ్నింధు విష్ణివింద్రాంశుశుకేషు నా వాయుభేకాహిసిష్టేషు కపా చ
 కపిదేవ్యేతి గత్వమాహ. శ్రుతేస్తు బ్రహ్మకాగ్నిత్యాద్వాద్వాద్వాదీనాం బ్రహ్మ
 త్మకత్వబోధనే తాత్పర్యమ్. నను ఖం బ్రహ్మేతి శ్రుతేరాకాశ ఉపా
 స్యేతి తహ - సూర్యనాభీభవాంబర ఇతి. ఆకాశస్యాపి విష్ణుకార్య
 త్యాన్న బ్రహ్మత్వమితి భావః [చత్వారి పదాని] ||౧౩౦||

శ్లో॥ హృద్యపాదభవత్తోణ్విర్విజ్జగత్కరశ్రుతిః॥

హరిదేశాదిజగతీమాలైకచరణోత్తమః॥

౧౩౧

నను భూనూక్తే భూమ్యుపాసనం విహితమతితహ - హృద్యపాదభవ
త్తోణ్విరితి. హృద్యభ్యాం పాదాభ్యాం భవతీతి హృద్యపాదభవా త్తోణ్వి
రూఢిమిర్భవ్య స తథోక్తః శ్రుతేస్తు భూమ్యధిష్ఠాన దేశతాయాం భగవ
చ్చక్తిరూపాయాం దేవ్యాం తాత్పర్యమితి భావః. న చ నా దేవ్యేవో
పాస్యేతి వాచ్యమ్. ఈశ్వరం వినా తిస్యా అసత్వాదితి. నను ఓన్నమా
ప్రాచ్యై దిశే ఇత్యాదివా దిశాం సమస్కారస్య విహితత్వాన్విత ఉపాస్యా
అత ఆహ - హరిజన్మకరశ్రుతిః. హరితాం దిశాం జన్మకరే కాగణే శ్రుతి
యస్య స తథోక్తః. పద్భ్యాం భూమిర్నిశ్చోత్రాదితి శ్రుతేరితి భావః.
సన్వహరహస్సర్వాణి భూతాని ప్రణవేదితి శాస్త్రాన్విర్భూతోపాసనం
విధేయమత ఆహ - హరిదేశాదిజగతీమాలైకచరణోత్తమః, హరిదేశాది
రూపయా జగతీమాలయా లోకగణేన యుక్తం ఏకం చరణోత్తమ ముత్తమం
పాదం యస్య స తథోక్తః. పాదోస్య విశ్వా భూతానీతి శ్రుతేర్భగవ
చ్చరణసేవయైవ సర్వభూతపూజా కృతప్రాయేతి భావః [త్రీణి పదాని] ౧౩౧

శ్లో॥ హృతాఖిలమతాశాన్యసమస్కారో హృదితమః॥

హవిర్ధానీబ్రాహ్మణౌఘహితకృద్ధవ్యభుగ్గతిః॥

౧౩౨

నను యాశ్చ దేవతా ఏతిస్యాం ప్రతివసన్తి ఏతాభ్యశ్చ నమో
నను ఇతి సర్వదేవనమస్కారో విధేయఇత్యుత ఆహ - హృతాఖిలమతా
శాన్యసమస్కార ఇతి. మతాశోగ్నితాన్యం ముఖం యేహం తే మతా
శాస్యా దేవాః. హృతాః అఖిలానాం మతాశాస్యానాం సమస్కారాః
యేన స తథోక్తః. అస్మాభిస్తత దేవతోద్దేశేన కృతానపి నమస్కారా
సయమేవ భజతే. ఆకాశాత్పతితం తోయం యథా గచ్ఛతి సాగరమ్
సర్వదేవనమస్కారః కేశవం ప్రతి గచ్ఛతీతి స్మరణాదితి భావః. అనేన

శ్రీవిష్ణవే కృత ఏకోపి ప్రణామస్సర్వదేవసమస్కారాధిక ఇతి సిద్ధిః.
 న స్వేషం మామయం నమస్కరోతీత్యభిమన్యమానం జనం కథనాయ ముపే
 తుతే ఇత్యత ఆహ హృదిక్షుమ ఇతి. హృదిక్షుమా త్కాంతిరస్యేతి తథోక్తః.
 తత్పురుషే కృతిబహులమిత్యలుక్. సర్వేషి నమస్కారా మామేవ యాస్య
 ఆమీషాస్తు తత్ర పృథాభిమానఇతి తాన్ త్కమత ఇత్యర్థః. నను దినేదినే
 గావో బ్రాహ్మణాశ్చ నస్తవ్యా అతఆహ హవిగానీ బ్రాహ్మణౌఘహిత
 కృదితి. గవాం బ్రాహ్మణానాం చ సమూహానాం హితం కరోతీత్యర్థః.
 గోబ్రాహ్మణహితాయ చేతి స్మరణాత్ య ఏవ గోబ్రాహ్మణహితస్స ఏవ
 నస్తవ్యః. పరమగురుత్వాదితి భావః. ఆత్ర దేవద్విజధేన్వాదీనాం నమ
 స్కారనిషేధే న తాత్పర్యం కిం బ్రహ్మతృకత్యబుద్ధ్యా తేషి నస్తవ్యా
 ఏవ న తు స్వత ఇతి కథనే తాత్పర్యం బోధ్యమ్. న కేవలం భగవానయం
 మనుష్యాణామేవ గమ్యః కిం దేవానామపీత్యాహ మాప్యభ్యుగతిరితి. దేవా
 నాం గతిర్గమ్యః దేవా అప్యముమేవ నిషేవ్య వాంఛితం ప్రతిపద్యంత ఇత్యర్థః.
 [చత్వారి] ||౧౩౨||

శ్లో॥ హతసంఖ్యశిరా హృద్యాసంఖ్యేయనయనాంబుజః |

హతసంఖ్యపదో హృద్యాసంఖ్యేయభుజమండలః || ౧౩౩

ఏవం ప్రసక్తానుప్రసక్త ముక్త్యా ఆధ పునస్త దేవ మనుష్యప్రథమగతిః విరా
 ద్రూపం ప్రస్తోతి హతేతి. హతసంఖ్యశిరాః హతా నష్ట సంఖ్యా యేషాం
 తాని హతసంఖ్యాని సంఖ్యామతిక్రాంతానీత్యర్థః. శిరాంసి యస్య స
 తథోక్తః. హృద్యాసంఖ్యేయనయనాంబుజః. హృద్యాని అసంఖ్యేయాని
 చ నయనాంబుజాని యస్య స తథోక్తః. హృద్యాసంఖ్యేయభుజమణ్డలః
 హృద్యమసంఖ్యేయం సంఖ్యాతుమశక్యం భుజమండలం బాహుసంఘః యస్య
 స తథోక్తః. సహస్రశిరా పురుషస్సహస్రాక్షస్సహస్రాదితి శ్రుతేరితి
 భావః. యద్యా - నమ సర్వేషాం దేవానామయమేవ గతిరితి కథం నిశ్చ
 యతేబ్రహ్మణా? ఆహ విరాట్పురుషస్య ఉపాసితత్వాదితి శంకాయాం
 స చ పురుషోఽయమేవేత్యాగా హృతేతి. విరాడండం నిర్భిద్య య ఉద్ధ
 తస్య పురుషో విరాట్పురుష ఇత్యుచ్యతే. తస్యైవ సహస్రశీర్షత్వాదికం

శ్రుతం. అస్యత్తుల్యం. జగన్మయస్య హి పురుషస్య సర్వేహమస్మదానీనాం
 శరణాణ్యాదిభిశ్శివాపాణ్యాదిమత్త్వాత్సహస్రశీర్ష త్వాదికం సంభవ తీతి
 తత్త్వమ్. [చత్వారి] ౧౩౩

శ్లో॥ హతసంఖ్యాభిధో హృద్యబహురూపో హృషీకభృత్ ।
 హతసంఖ్యోరుయుగభృ-ద్ధతకాలపరాక్రమః॥ ౧౩౪

హతసంఖ్యా అభిధా నామ ని యస్య స తథోక్తః హృద్యానిబహూనిని పాపా
 ముగ యో యస్య స తథోక్తః. హృషీకభృత్ హృషీకానీంద్రియాణి బహూ
 నీతిభావః ప్రకిరణాత్ త్రిభిర్జీతి హృషీకభృత్, సహస్రవాక్త్రోత్రాది
 భారీకర్ణః. హతసంఖ్యోరుయుగభృత్ అసంఖ్యేయవహాయగభానీ హత
 కాలపరాక్రమః హతిః నాశితః కాలస్య పరాక్రమః పరిణామః స కర్మరూపః
 యేన స తథోక్తః. యస్మైక స ఇతి వా శాశ్వత ఇతి యావత్. అపి
 సహస్రస్వనంతాయ సహస్రమూరయే సహస్రపాదాశ్చ శిరోబాహుశ్చ.
 సహస్రనామేషు పురుషాయ కాశ్యతే సహస్రకోటియుగధారిణే నమ ఇహ స్ఫుర
 రనుసంధేయా. [చంప] ॥౧౩౪॥

శ్లో॥ హృతరక్షఃపతిస్థానో హృతలోకత్రివిక్రమః ।
 హిరణ్యగర్భకామానుగృహీతాత్యద్భుతాకృతిః॥ ౧౩౫

ఇదం చ విశ్వరూపం త్రివిక్రమావతారేభ్య నైవ స్వీకృతమిదం -
 హృతేతి. హృతం రక్షఃపతేర్భలేస్థానం స్వర్గ ఇతి యావత్ యేన స
 తథోక్తః. హృతలోకత్రివిక్రమః హృతాః లోకాః దైస్తే హృతలోకాః
 అక్రాంతభువనాః త్రయో విక్రమాః పాదన్యాసా యస్య స తథోక్తః.
 త్రిభిరేవ పాదన్యాసైస్సర్వం లోకమాక్రమ్య బలింబంధీకృత్య స్వర్గం పున
 స్త్వీకృతకారేతి పదద్వయాద్ధః. యద్వా లోకే విరాట్పురుషాయం క్వ పరః?
 ఇహాకంకాయామహ - హృతేతి. యస్య పాదవిన్యాసత్రయస్త్రివ సర్వ

లోకాన పర్యాప్తః తస్య నివాసాయ కథమయం బ్రహ్మాండం చర్యాప్త
స్సాన్నిధ్యే కథమపీత్యర్థః. నను కిమర్థం గృహీతంస్య త్రివిక్రమావతారో
భగవతా? స తావదండకాశ్యాద్ధం ప్రకారాంతరేణాపి ఇంద్రకార్యం సాధ
యతుం భగవతః త్రిమత్వాదత ఆహ - హిరణ్యగర్భకామనుగృహీతాత్వ
ద్భుతాకృతిరితి. బ్రహ్మహి సత్యలోకే వసత్ స్వకమండలుజలేన భగవ
త్వాదాదండమభిషేక్తుమియేష తదిచ్ఛాహూణార్థం చ భగవతా త్రివిక్
రమావతారం ధృత్వా స్వపాదసృత్యలోకే ప్రసారిత ఇత్యర్థః యద్యా—
ఆస్తాం నామ త్రివిక్రమావతారః ప్రకృతిహయగ్రీవావతారః కన్యేచ్ఛా
హూణణాయభగవతాస్తీకృతే? ఇత్యత ఆహ - హిరణ్యగర్భేతి. పదా
ర్థస్తు హిరణ్యగర్భస్య బ్రహ్మణః కామమిచ్ఛానునుసృత్య గృహీతా తత్వ
ద్భుతా ఆకృతిరాకారో యేన స తథోక్తః. ||తీర్థ|| ౧౩౫

శ్లో॥ హస్తాబ్జానీతచరణాంగుళిపాయముఖాంబుజః|

హృదయాంతర్బహిర్భూయోదర్శితాః కల్పకల్పకః॥ ౧౩౬

నను త్రివిక్రమే చరణద్వయేన సర్వం లోకమాక్రమతి సతి తదానీం
జనాః కృత్రాసన్నిత్యాదిశంకాః పరిహర్తుం ధ్యానోపయోగితయా భగ
వతో బాల్యం చ దర్శయితుం మార్కండేయేచ్ఛానుగృహీతార్చకాకారః
ప్రస్తోతి నామద్వయేన హస్తాబ్జానీతచరణాంగుళిపాయముఖాంబుజః హస్తా
బ్జాభ్యామానీతం చరణాంగుళింపీబతీతి తత్పాయ ముఖాంబుజం కమలతుల్యం
ముఖం యస్య స తథోక్తః. కరారవిందేనపదారవిందం ముఖారవిందే విని
వేశయంతం, పటస్య ప్రితస్య పుటే శయానం బాల్యం ముఖందం నుససా
స్మరామితి మార్కండేయకవనాదితి భావః హృదయాంతర్బహిర్భూయో
దర్శితాకల్పకల్పకః హృదయస్య ఉదరస్య అంతః బహిశ్చ క్రమేణ
భూయః బహువారాక్ దర్శితౌ ఆకల్పః ప్రపంచః కల్పకః ప్రళయశ్చే
త్యేతౌ యేన స తథోక్తః. తాదృశశ్శిశుస్వగర్భే ప్రపంచం స్వగర్భా
ద్బహిః ప్రళయం చ మార్కండేయాయ నమో వారాక్ దర్శయామానేతి భాగ
వతాత్. యథామాయావై భవాచ్ఛిశూదతే ప్రపంచోపలంఛః తద్దైవ త్రివి

క్రమశః లోకవ్యాప్తిరపీతి సంత్వోఽశ్చ సుప్తకలి భావః. నినిర్వృత్యుః
త్వాస్మాయామాః [స్వేపదే] చిత్తే

శ్లో॥ హేమామలహావ్రీభూతనేదో హేరంబపు జిహ్వ

హేయప్రతిభతో హేత్వేన తిపంచకసారయః॥ ౧౩౩

నను య ఈశ్వరస్తే నాన్యదృశ్యా ఆకృతయో గాన్యగోపే శ్శ్వాంత్యం శే
చ నశ్చయమీశ్వరః శాస్త్రయోనిత్వాభా నానుస్థేత్యాశంకాయాం హేమవి
త్యాహ - హేమోపాసాత్ భూతివేద ఇతి హేమోపాసాత్ భూతిః హేమో
అశ్వధ్వనిః తదనుకరణం హలహాశబ్దేతి హేమోపాసాత్ భూతిః హేమవి
భూతిః హేమోపాసాత్ భూతిః సేవః యస్య స తథోక్తిః. హేమోపాసాత్
హేమోపాసాత్ భూతివేద ఇతి శ్వాంత్యం శే. తస్మాత్తే మహేన శాస్త్ర
యోనిత్వా ఇతి భావః. నను శాస్త్రయోనిత్వనామో ఏవ, శాస్త్రా
రంభే శ్వాంత్యం శ్వాంత్యం హేమోపాసాత్ భూతిః హేమోపాసాత్ భూతిః
సచ వివాదః శాస్త్రయోనిత్వాభా నానుస్థేత్యాశంకాయాం హేమవి
త్యాహ - హేమోపాసాత్ భూతివేద ఇతి హేమోపాసాత్ భూతిః హేమో
వానయమహేన్య దోపనివాణామనశ్చాభానానశ్చితి భావః. నను
విద్యాధికారసిద్ధిధికే ఉపసయనే అగ్నో హోమః క్రియతే ననుభూత
గ్ని రేవ ప్రథమం పూజ్య ఇత్యేత ఆహ-హేతితి. అగ్నిహోమాయాశ్చం
ద్రజ్యోత్వాన్నయామన్యోవభాయాశ్చ భగవద్రూపత్వం గీతాన్యభిధాత
మితి కృత్యా అగ్నిజ్వాలాపి భగవద్రూపవేతి భావః. విద్యావిరోధిత్వ
పితాచాదిహననం చ సుకరమమప్య ఆయుధధారత్వాదిత్యాహ - హేతి
పంచకధారయ ఇతి. హేతిపంచకస్య శంఖచక్రదాఖిలశాస్త్రనామ
కాయుధపంచకస్య ధారయః ధర్మా. [పంచ] ౧౩౭

శ్లో॥ హేతు రే తుయుత్యో హేతు హేతురే తువివర్జితః।

హేతురే తుకరో హేతుసాక్షి హేతుసమాపనః॥ ౧౩౮

నను కచ్చిచ్ఛేయః కారణం తు ధ్యేయః ఇతి శ్రుతేః కారణం చస్తు
 ధ్యేయమితి శంకాయాం కారణకార్యాదిః స్వమపి భగవానేత్యేత్యాహ-
 హేతురితి. హేతుః కారణం పిత్రాదిః హేతుయతో హేతుకా
 కార్యం పుత్రాదిః కార్యకారణాత్మకస్య స్వస్య సంతో భగవదనుభవా
 దితి భావః. తరి కిం పిత్రాదిధ్యేయః? సేత్యాహ. హేతుహేతురితి.
 పిత్రాదీనామపి కారణం పరమగణమిత్థ్యం. పిత్రాదిషు కారణ్యం న
 నియతం తత్పిత్రాద్యపేక్షయా కార్యస్వస్యాపి సత్త్వాత్. అగ్రే యః కార
 ణతావచ్చిన్నః స ఏవేశ్వరస్వేభ్య ఇతి భావః కతోస్య పరమకారణత్వ
 మత ఆహ - హేతువిమృత ఇతి. స్వకారణాంతరం నాస్తీతిధ్యేయః.
 స్వతస్స్వేచ్ఛాదితి గావః నను జన్యజనకత్వరూపకార్యకారణభావో స్వో
 రత్వాత్మకత్వేపి శిల్పశిల్పిరూపకార్యకారణభావస్య నాస్తీత్వేత్తమత
 ఆహ - హేతురితి హేతుః కార్యం గృహది హేతుః కారణస్మహోతితి
 రత్నమూలా. హేతుకరః గృహదికార్యనిర్మాతా తత్కారణః తదుభయవిపి
 జగదంతఃపాతిత్వేన ఈశ్వరాత్మకవేదేతి భావః. నను కథం భగవతో
 విరుద్ధధర్మసామానాధికరణ్యమత ఆహ - హేతుసాక్షీతి - కూటన ఇత్యం.
 కూటస్తే భ్రాంత్యా స్వావేతదభ్యస్తమితి కృత్వా త్యాసే న కివపి కచ్చేతి
 మితి భావః సర్వేషం వివాదసాక్షిణి వివాదానాగోపవత్ప్రపంచసాక్షి
 ణీశ్వరేపి ప్రపంచానాగోప ఉచిత ఇత్యత ఆహ - హేతుసమాసన ఇతి.
 హేతునాం కార్యాణాం సమాపనం సమాప్తిర్యస్మాత్స త్తపోక్షః. దైవం
 చైవాస్తి పంచమమితి గీతాపచనాత్మాత్మనుగ్రహం వినా కార్యనిర్వాహ
 భావాత్ స్మిన్నుప్యస్యాగోప ఉచిత ఇతి భావః. [అష్ట] ౧౩౮

శ్లో॥ హేతుకూల్యకృపాతాంగో హేతుహీనజనప్రియః।

హేతుహీనజగత్కృత్యో హేత్వధిష్ఠానచేతనః॥ ౧౩౯

నను దైవేనానుగృహీతాహి పిత్రాదయః కులాలాదయో వా స్వకార్యం
 నిర్వహంతి. తత్ర పిత్రాదిభ్యః కులాలాదిభ్యో వా భగవానయం కం
 ప్రత్యుపకారం జిఘృక్షురీమముపకారం విభ్రతే ఇతి శంకాయానూహ -

హేతుకూల్యకృపాపాంగ ఇతి. హేతుకూల్యా నిష్కాంతా తాదృశ్యత్వే
 దినదుషకార్యోపకారకభావకూల్యా ఇతి యావత్ కృపాపాంగం తాదృశ్య
 స తథోక్తః. భగవత్ పరిపూర్ణత్వాన్ని వోల్యుక్తమితిహేతుకూల్య
 స్తీతి భావః. అతఏవ హేతుహీనజప్రియా హేతుహీనాః భూభిష్క
 రహితాః జనాః ప్రియాః యస్య స తథోక్తః. యథా స్వకం నిగర్హ
 సర్వం కర్మ కరోతీన, తథా యే భవీః భూభిష్కం కనా స్వవిశం
 కర్మ మర్వంతి తే భగవతోతీవప్రియా ఇతి భావః. నను స్వయనాపి
 నిరకమిదం జగత్కృత్యం కతః కరోతీత్యాశంకయా మాహ - హేతు
 హీనజగత్కృత్య ఇతి హేతుహీనాని ప్రయోగభూత్యాని జగత్కృత్యాని
 స్పృషిసితిలయాః యస్య స తథోక్తః. నిగర్హకమేవ లీలయా స్వం కరో
 తీత్యుక్తః. లోకవత్ లీలాకృత్యమితి సూక్తికత్వాదితి భావః. నను నిర్వి
 ణస్య భగవతో లీలయాపి కథం జగత్కృత్యేషు ప్రవృత్తత ఆహ -
 హేత్యధిష్ఠానచేతన ఇతి. హేతోర్జగత్కారణభూతాయా మాయాగమ
 అధిష్ఠానం ఆధారభూతా చేతనా చేతనం యస్య స తథోక్తః. భగవ
 ద్చైతన్యాగ్నితయా మాయసైవ సర్వమిదం క్రియతే. అతఏవ భగవత్
 ఇదం లీలామాత్రమిత్యుక్తమితి భావః. [చత్వారి] ౧౩౯

శ్లో॥ హేతుయుగ్మేతుభుగ్మేతుగ్మే తుకృదేతువేదనః॥

హేతుహృదేతుభృదేతుగ్మే తుముగ్మేతువోదనః॥ ౧౪౦

నన్వేక స్వేత్వరస్య కథం బహువిధజగత్కారణత్వమత ఆహ - హేతు
 యుగితి. హేతుభిః కారణైర్మదాదిభిః కారైర్విదాదిభిశ్చ యుజ్యతే ఇతి.
 హేతుభుక్ ఈశ్వరస్య విభుత్వేన సర్వద్రవ్యసంయోగిత్యాదితి భావః.
 అతఏవ హేతుభుక్. కార్యకారణానుభవకాలీ సర్వమిదితి యావత్.
 హేతుః నిమిత్తకారణం. అయం భావః. యథా నిమిత్తకారణస్య కాల
 వ్యైకస్యాపి సర్వద్రవ్యసంయోగిత్యాత్మస్వవిధకార్యకారణత్వమభ్యుపేతం,
 తద్వదేవేశ్వరస్యాపి నిమిత్తకారణస్యేతి. నన్వేకం జగన్నిమిత్తకారణ
 వస్య ఉపాదానకారణభూత. ఈశ్వరో వక్తవ్య ఇత్యత ఆహ - హేతుకృత్

హేతుః కారణభూతా మహదాదీ కరోతీతి తథోక్తః. యద్వా హేతుః కారణభూతా దేహంశ్చ కరోతీతి హేతు కృత్. ఈశ్వరస్సప్తత్వాత్తేషామితి భావః. హేతువేదనః హేతునాం కారణానాం బ్రహ్మదత్తకశ్యపాదీనాం కార్యాణామస్మదాదీనాం చ నేదనా జానం యస్మాద్భవతి స తథోక్తః. చైతన్యస్వరూపత్వాదీశ్వర స్యేతి భావః. హేతుహృత్ కార్యకారణోపసంహారకః ప్రళయహేతు త్వాదితి భావః. హేతుభృత్కార్యకరణరత్నకః సితిహేతుత్వాదితి భావః. మతఏవమత ఆహ - హేతుః కార్యకరణోపాదానం అయం భావః. ఘటః కార్యం మృదో జాతః మృది సితిః మృది లీనశ్చ తద్వజగదిదం యస్మా జాతం యస్మిన్ సేతం యస్మిన్ లీనం సోస్య ఉపాదానకారణం భవతు మ్హతి. మాయావచ్ఛిన్న ఈశ్వరస్సు తాదృశఏవ ఈశ్వరావచ్ఛేదక మాయాయాస్స కాశాదుణత్రయభేదేన జగజ్జన్మస్థితిలయసంభవాత్. న చైవం కేవలాయా మాయాయా ఏవోపాదానత్వమితి వాచ్యం ఈక్షతేరభావేన కేవలాయాస్స స్వాస్థత్వామధ్యాభావాత్. శ్రూయతేహి తదైక్షత బహు న్యాం ప్రజాయేయేతి. ఇమేవ ద్యోతయితుమాహ - హేతువేదన ఇతి. మాయాయాః తత్కార్యాణాం బ్రహ్మాదీనాం చ ఈశ్వరసంబంధాదేవ జాన వత్త్వమితి తదాశయః. అతఏవ ధౌతికానాం సృష్టిర్న మయాధీనా నాపి మాయాకార్యమహదాదితత్వాగ్నీనా తేషామిక్షితృత్వాభావాదితిదం ద్యోత యితుమాహ - హేతుకృదితి, తస్మాత్ జగదుపాదానం న మహదాదయః, నాపి మాయా, నాపి బ్రహ్మాదయో జీవాః, కింతీశ్వర ఏవేతి భావః. నన్వేకస్త్వేవేశ్వరస్య కథం నిమిత్తత్వముపాదానత్వం చేత్యత ఆహ-హేతు ముగితి హేతుపదమత్రలక్షణయా ధర్మపరం. హేతునిమిత్త త్వోపాదా నత్వరూపం ధర్మత్వయం ముంచతీతి హేతుమక్ ఉభయవిధకారణత్వ రహితః, అయం భావః ఈశ్వరస్య మాయయైవ జగదుపాదానత్వం న తు తత్త్వతః. అతః పరమాత్మతో జగదేవ నాస్తీతి, నాపి నిమిత్త కారణత్వం చేతి న కేవలమిశ్వరస్త్వేన మాయయా జగత్కృత్యప్రవృత్తిః. కింతు బ్రహ్మాదీనామపి తద్దేవేత్వాహ. హేతువోదన ఇతి. హేతునాం కార ణానాం బ్రహ్మరుద్రాదీనాం చోదనః ప్రేరకః ఈశ్వరమాయయైవ తేషి ప్రేరేతాస్సస్వస్వవ్యాపారం కర్వంతీత్యర్థః. ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం

182 హాకారాదిహయగ్రీవసహస్రనామావళివ్యాఖ్యా

హృద్దేశీరుస తిష్ఠతి శ్రామయన్ సర్వభూతాని యంత్రాయాధాని మాయ
యేతి గీతావచనాదితి భావః. - [దశ] ||౧౮౦||

శ్లో॥ హేలాకృతజగచ్చిత్రో హేళిశీతాంశుకుండలః।

హేయాహేయోభయాతీత్రో హేళివంశకృతోదయః ౧౮౧

ససు కారణం త్రివిధం న్యాయమతే సమవాన్యసమనాయనిమిత్తి
భేదాత్, తత్ర ఘటంప్రతి సమవాయికారణం మృత్, అసమవాయి
కారణం కులూబాదిః నిమిత్తకారణం కాలాదిః తిదేవం ప్రకృతేషి జగ
త్ప్రతినిమిత్తకారణత్వం సమవాయికారణత్వం చోక్తమిశ్వరస్యఅసమ
వాయికారణం క ఇత్యాశంకాయానూహ — హేలాకృతజగచ్చిత్రఇతి.
హేలయా లేలయా కృతమాత్మజ్యేవేతి భావః జగద్రూపం చిత్రం యేన
స తథోక్తః. తదపి కారణమిశ్వరవీవేత్యర్థః. కుతఏవమితి శంకాయాం
విచిత్రశక్తిత్వా దిత్యుత్తరం హృదికృత్య తామేవ విచిత్రశక్తిం కాంచినగ్మ
యతి. హేళిశీతాంశుకుండలఇతి. సూర్యం చంద్రం చ యః కుండలత్వేన
బహురతస్య శక్తిః కింపునర్వక్తవ్యేతి భావః. స చేదమప్రమాణం శ్రీ
రామాష్టోతరశతే ఉక్తత్వాదేతదర్థస్య. ససు జీవానాం కురో నైవం
విచిత్రశక్తిరితి శంకాయాం అవిద్యాదూషితత్వాదిత్యుత్తరం హృదికృత్య
భగవత్సవిద్యాగంధాభావం బోధయతి - హేయాహేయోభయాతీత ఇతి.
హేయాహేయయోగోష గుణయోరుభయమతీతః అత్రాంతవాక్. అవి
ద్యాకృతారాగాది దోషాః శమదిగుణా వా నాముష్య, మాయేశత్వాదితి
భావః. పరబ్రహ్మత్వాదితి వా. హేయాహేయవిహీనం పరమేశమిత్వ
ధ్యాత్మరామాయణాత్. ఉభయాభావే లింగమాహ - హేళివంశకృతో
దయ ఇతి. హేళివంశే సూర్యవంశే కృత ఉదయ అవిచ్ఛిన్నో యేన స
తథోక్తః. అజోపిసన్నవ్యయాత్మా భూతానామిశ్వరగోపిసన్నయం
యతోఽస్మాదికం స్వీచకార తదేవాన్య గుణదోషాతికాంతత్వే జ్ఞానకం.
స హి పరమపదం ప్రాప్తో జీవః కోపి భువి జన్మ కర్మం ప్రియావిరహాది
దూఘముపధిరుం వా ఆభ్యుపేతి భగవత్సు పరమపదభూలోకయోః పరమ

సుఖప్రియావరహదుఖయోః సంసారమోక్షయోశ్చ తుల్యైవ ప్రతిపత్తిః.
కథమన్యథా పరమాత్మనా రామేణ భువ్యనతీరం విరహాదుఃఖం చ స్వీకృత
మితి భావః. [చత్వారి] ||౧౮౧||

శ్లో॥ హేమంతమాసో హేమంతవియో హేమంతవిభ్రమః |

హేమకూటకృతస్థానో హేమపుష్పకనాసికః || ౧౮౨ ||

నను యస్మిన్ మాసే యస్మిన్ దినే వా స భగవాన్ కృతోదయ
స్సమాప్తద్వా దినం సేవిష్యమత ఆహ - హేమంతమాస ఇతి హేమం
తావయవో మాసః మారశీర ఇతి యావత్. తస్యైవ ప్రథమత్వాత్.
మాసానాం మారశీరోహమితి గీతావచనాన్మార్గశ్చ సేవ్య ఇతి భావః.
కులివనమత ఆహ - హేమంతప్రియ ఇతి. హేమంతమును ప్రియో యస్య స
తథోక్తః. త్రి ప్రీతిజాపకమాహ - హేమంతవిభ్రమ ఇతి. హేమం
తే విభ్రమో విహారః గోపికాభిస్సహేతి భావః యస్య స తథోక్తః. కృష్ణా
వతారే ఇతి భావః. ఇదమత్ర తత్త్వమ్. న హేమంత ఉపాస్యః నాపి
మారశీరః నాపి వైకుంఠ కాదశీ కింతు తస్మాన్ తద్దినే వా భగవతా
యదాచరితం తత్తదా ధ్యాతవ్యమ్. ధ్యేయో భగవానేవ ధ్యానకాలవిశేష
ఏవ మారశీరాదికమితి. సన్వేపం కాలవిశేషవత్ స్థలవిశేషాపి స్వీకర్తవ్య
ఏవేత్యత ఆహ - హేమకూటకృతస్థాన ఇతి. హేమకూటే పర్వతే ఉప
లక్షణమిదం గంధమాదనాదీనాం కృతం సావం నీతిర్వేన స తథోక్తః.
భగవాన్ స్వయం పుణ్యపర్వతసదీతీరాదిషు స్వయం వ్యక్తస్సైవ తత్త్వేన
భగవద్ధ్యానవ్య కర్తవ్యతాం బోధయతీత్యర్థః. అనేన ఆనంతసన్నిధౌ దివ్య
క్షేత్రే భగవజ్జపకరణమనంతఫలదమితి సూచ్యతే. నను శ్రీహయగ్రీవస్యా
ర్చనతారం క్యాపి వ దృశ్యత ఇత్యత ఆహ - హేమపుష్పకనాసికః హేమ
పుష్పకం చాంశేయం తదిన నాపికా యస్య స తథోక్తః. రామకృష్ణా
ద్యర్చనతారేష్వీతి భావః, రామకృష్ణాద్యర్చనతారసన్నిధౌ కర్తవ్యం
తజ్జపాదికమితి తాత్పర్యం. [పంచ] ||౧౮౩||

శ్లో॥ హేమాహతమహాదైత్యో హేతివిధ్వస్తతామసః।

హేతిపింగజటాపాశో హేమగర్భతపఃఫలం॥

౧౮౩

నను భూభారహరణార్థం రామకృష్ణద్వయతారా భగవతా ఉపాతా
 ఇతి ప్రథమం తదర్చావిగ్రహణాం సర్వత్రదృశ్యమానత్వాత్. హయగ్రీవావ
 తారసు నైవోపాతః అర్చావిగ్రహదర్శనాత్ భూభారహరణరూపభూ
 భావాచ్చేతి శంకాయాం అర్చాభావేషి సాలగ్రామశిలాయా దృశ్యమానత్వా
 ద్ధయగ్రీవరూపేణ న తద్దోషఇతి హృదికృత్య ఫలాభావం ప్రత్యక్ష్యాతి
 హేమాహతమహాదైత్య ఇతి. హేమయైవ హతా మహాంతో యన్మాంస
 ఖండియేయం భూః కృతా తావిత్యర్థః. దైత్యో మధుకైటభో యేన న
 తథోక్తః. భూభారహరణార్థం రామకృష్ణద్వయతారధారణం భూనిర్మ
 ణార్థమేవ హయగ్రీవావతారధారణం కిం చ భుషి చరతాం రాక్షసానాం
 హంతారస్తే ఆయం తు భూరూపమాంసయోరేవ దైత్యయోర్వంతా అతే
 మహానయం సర్వావతారేష్వీతి భావః. అపి చ రామకృష్ణద్వయః ప్రపంచ
 గ్రీవరావతారాః ఆయం తు ప్రళయగోచర ఇత్యాహ - హేతివిధ్వస్తతా
 మస ఇతి. హేతిభిశ్చరీరకాంతిభిర్విశేషేణ ధ్వస్తం తామసం ప్రళయాం
 కారః యస్య స తథోక్తః. న చ సత్రే మమానేతి భాగవతవిరోధా
 శ్వేతపీతయోగ యగ్రీవావతారయోర్ద్వయోస్సత్వాత్. ఆయం తు శ్వే
 తాక్షయం నా యద్వా రామకృష్ణద్వయో నీలాస్తే శరీరకాంతిభిసామసం
 పునర్వర్థయంత్యేవ. ఆయం తు స తథా శ్వేతత్వాదిత్యాహ - హే
 తివిధ్వస్తతామసః ఇతి. కృష్ణద్వయచ్చేత్వత ఉత్తమ ఇతి భావః. అపి చ
 రామకృష్ణద్వయో యోనిసంభూతా ఆయం తు స తథేత్యాహ - హే
 తిపింగజటాపాశ ఇతి. హేతిభిరగ్నిజ్వాలాభిః పింః జటాపాశో యస్య
 స తథోక్తః. అగ్నిమండాదావిర్భావసమయే ఇతి భావః. హయగ్రీవస్య
 యజ్ఞపురుషత్వేన అగ్నిహోత్రాదావిర్భావ ఇతి జ్ఞేయం. నను హి
 గ్నియలతావధిరిత్యనేనాస్య పునరుక్తి రితి చేస్తేప్రసం. హిరణ్యయపురుషస్య
 స్యుతేన హిరణ్యయజటావత్సమితి తత్రారాత్. అనేన చ హేతిపింగత్వ
 కథనేన అగ్నిహోత్రాదపి నాస్య కేశానామపి కించిదపి దాహ ఇతి వ్యాఖ్యా

34) హకారాదిహయగ్రీవసమాసనామావళివ్యాఖ్యా 135

ననుభావస్సూచ్యతే. ఏవమస్య అగ్నిమండాదావిర్భావే హేతుమాహ—
హేమగర్భతపఃఫలమితి. బ్రహ్మణశ్చిరసంభృతస్య తపసః ఫలభూతిః.
స్వావిత్భావేన బ్రహ్మతపస్సఫలీకర్తుమితి భావః. [చత్వారి] ||౧౮౩||

శ్లో॥ హేమాసమస్తారిజహ్వో హేలోన్మూలితవాలికః।

హేతిఞ్నద్యుసోపానో హేతినిర్భిన్నసాలకః॥ ౧౮౪

నను కిమర్థం బ్రహ్మ భగవదావిర్భావాయ తపః కృతవాసత ఆహ—
హేమేతి హేషయైవ సమ్యగస్యాః క్షిప్తాః నాకతా ఇతి యావత్. అరీణాం
రాక్షసానాం జిహ్వో యేన స తథోక్తః. రాక్షసబాహుగమార్థమితి భగ
వంతమావిర్భావయామాస బ్రహ్మేతి భావః. అసేన హయగ్రీవస్వభక్తశత్రు
వాదినాం జిహ్వో హేషయైవ సంభయతీతి వ్యజ్యతే. ఇదం యి స్వభక్తి
ద్వేషిహాసనం భగవతస్సాంభావికమేవేత్యాహ హేలోన్మూలితవాలిక ఇతి.
హేలయా అనాయాసేనైవ ఉన్మూలితో వాలీ యేన స తథోక్తః. నశ్యేవం
భగవానయం కథం స్వర్గసోపానాకమర్దం చక్షే ఇత్యత ఆహ - హేతి
భిన్నద్యుసోపాన ఇతి. హేతిశ్శరః శరణాగతపరశురామత్రాణార్థం
తిథాకృతం తచ్చరస్యామోఘత్వాదితి భావః. నను నిరపరాధిసాల
సప్తకం కిమితి నిర్భిభేదేత్యత ఆహ - హేతినిర్భిన్న సాలక ఇతి. స్వభక్త
సుగ్రీవవిశ్వాసజననార్థమితి భావః. [చత్వారి] ||౧౮౪||

శ్లో॥ హేతివీతారిస్వైన్యాబ్ధిరే లాకృతదిశాజయః।

హేమకూటాదిధరణీధరబద్ధపయోనిధిః॥ ౧౮౫

స్వభక్త దేవగణత్రాణార్థం స్వభక్త భూతాయా భువో భారహర
ణార్థం స్వభక్త జనస్య సేతుదర్శనేన పరమపదప్రాప్తి సిద్ధ్యర్థం చ భగవతా
రామసంద్రావతారభాజా హయగ్రీవపరబ్రహ్మణా శత్రుసైన్యరూపస్సాగర
శ్శరజ్వాలాభిర్నిపీతః. హేలయా దిగ్విజయశ్చ కృతః అశ్వమేధయాగ

136 హాకారాదిహాయగ్రీవసహస్రనామావళివ్యాఖ్యా

కరణమయ ఇతి భావః. హేమకూటప్రముఖః పర్వతైశ్చ సముద్రో
బద్ధః స తు స్ఫార్థమిదం సగ్వం స్వస్య పూర్ణకామత్వాదితి భావః. [త్రీణి
పదాని] ॥౧౮౫॥

శ్లో॥ హేమాంగదప్రభాచిత్రబాహుస్త్వేమాద్రినాయకః।

హేమాద్రిముఖ్యాచలాస్థినంఘో హేమోత్పలప్రజః॥౧౮౬॥

సను భగవానయం స్వశరణో భాగమేవాంగదాదికం ధృతవానిత్యత
అహ - హేమాంగదేతి. హేమమయానామంగదానాం ప్రభాభిః చిత్రా
శ్చిత్రవర్ణా బాహువో యస్య స తథోక్తః. వస్తుతో ధవళాబాహువో హేమాం
గదప్రభయా చిత్రాశ్చైర్భిః. సాలంకారభగవ్యగ్రహధారణాభిలాషభక్త
జరాభిలాషపూర్ణార్థమేవ భగవతో లలంకారధారణమితి భావః. సను
నీష్కించనస్య భగవతః కతో హేమాంగధారణమత ఆహ - హేమాద్రి
నాయక ఇతి. మేగోస్సాగ్నిమి యస్యాజాయాం మేదుర్వర్తతే కథం స
నీష్కించనస్సాద్వ్యవహారకాయామితి భావః. మేయర్భగవదాజయేన
లోకాకా బిభర్షీతి సత్త్వమ్. ఇతోపి నాయం నీష్కించన ఇత్యేవా
హేమాద్రిముఖ్యాచలాస్థినంఘ ఇతి. హేమాద్రిముఖ్యా అచలా ఏవ
అస్థినంఘో యస్య స తథోక్తః కుక్షీయద్రా గిరయోస్థినంఘ ఇతి
భాగవతాదితి భావః. అపరిమస్య మహారాజచిహ్నమహ - హేమో
త్పలప్రజఇతి. హేయమయా ఉత్పలప్రజా యస్య సః హేమోత్పలానాం
ప్రజా యన్యేతి వా. సహృదునా రాజాధిరాజానామపి హేమోత్పల
ప్రజస్సంతితి భావః. అనేన మందాకినీయాధాని హేమోత్పలాని మాలా
కారణ గ్రధిత్యా దేవేంద్రజానీయ భగవతే సమర్పితానీతి వ్యజ్యతే. ఇదం
చ హేమోత్పలప్రధారణం భక్తప్రార్థనయైవేతి భావః. [చాత్యారి] ౧౮౬

శ్లో॥ హేలాకృతసువైకుంఠో హేమయజ్ఞోపవీతధృత్।

హేలాకృతాల్మిమధనో హేలావంచితదానవః॥

సను భగవాన్ స్నాన్మేవ వైకుంఠం చిత్తతవానత ఆహ హేళాకృతి
 సునైకుంత ఇతి. రమాయః ప్రియకామ్యయేవానేన వైకుంఠో లోకః
 కృతః న తు స్నాన్మితి భావః. భక్తవాంఛాపూరణార్థమేన భగవతా
 విద్యార్థిశమధర్మాతీతేనాపి యజ్ఞోపవీతం ధృతిమిత్యాహ హేమయజ్ఞో
 పవీతిధృతిది. ధ్యానమయే భగవదుని హేమైత్వలనక్ హేమయజ్ఞో
 పవీతం చ ధ్యేయమితి వ్యన్యతే. దుర్వాసశ్శాపవరిభ్రష్టలక్ష్మీకం దేవ
 గణమాత్మభక్త భూతం పునస్సత్రీకం కర్తుమేవ భగవతా సముద్రోప
 మధితిః న తు లక్ష్మీకేవ్యనుభవార్థం తస్యా ఆనపాయిత్యాదనాదిసిద్ధిత్యా
 చ్యేత్యత ఆహ హేలాకృతాన్ధిమథన. ఇతి. హేలయా లీలయా గోప
 క్రిపయేతి యావత్. గోపా యథా దధిఘటం మన్నంతి తద్విదహమపి
 త్తీరాభిం మంధయేయమితి సంకల్ప్య తత్త్రిడారసనిర్వర్తనాయ తథా
 మథితవానిత్యర్థః. దానశంసచనార్థం మోహినీవేషధాణమపి భక్తావర
 జనానుగ్రహాయేవేత్యాహ హేలానంచితదానవ ఇతి. హేలయా స్త్రుజనో
 చితశృంగారచేష్టయా వంచితా దానవా యేన స తథోక్తః [వత్సారి] ౧౮౭

శ్లో హేతినిఘరవృష్ణమందరో హేతికారకః

హేతిపంజరభూతాంఘ్రిస్తే తిశక్తిస్వరూపకః ౧౮౮

భగవతా కమతావతారధారిణా మందరోద్ధరణ మపి భక్తామరజనాను
 గ్రహాయేన పృథక్కందూత్పువశమన్త్యాగంతుకఃఫల మిత్యత ఆహ హేతినిఘర
 వృష్ణమందరః హేతి ర్వజ్రాయుధః స ఇవ నిఘరం కఠినం పృష్ఠం తస్మిన్
 తిష్ఠతితి వృష్ణస్థో మందరః పర్వతవిశేషో యస్య స తథోక్తః హేతినిఘ
 రేత్యనేన మందరభ్రమణా న్న కూర్మచృష్ణవృష్ణ కాపి క్షుతిః కింతు మందర
 వ్యవ వజ్రజేన లేసాం భేదసంభవాదితి వ్యన్యతే. వజ్రాయుధ మపి
 స్వభక్త దేవేంద్రవిజయావహార్థ మనేనైవ కారిత మిత్యాహ హేతికారకః
 వజ్రాయుధకారకః భగవదుదేశేనేన దధ్యజున్యస్థినా దేవై ర్వజ్రవృ
 నిర్మితత్వాదితిభావః. కింబహునా భక్తానాం భగవత్పాదాబ్జం వజ్రపంజరవ
 దమతోభయ మిత్యాహ హేతిపంజరభూతాంఘ్రితి నను వజ్రాయుధమేన

138 హాకారాదిహయగ్రీవసహస్రనామావళివ్యాఖ్యా

కరణీకగణీయ మిందాదివిజయప్రదత్వా తతః ఆహా హేతి శక్తిస్యసంహా
ఇతి హేతౌ వజ్రాయుధే యా శక్తిః తస్యైవాయుధః తస్మయః సా
శక్తి రభగవద్రూపైవ సర్వైశ్చ గృహత శక్తిస్యహర్షపాపహింసకత్వా
దితి భావః. [సత్వార్] ౧౪౪॥

శ్లో॥ హేలాభిన్నాఘదనుజో హేలాపీతవవాలః॥

హేలాధ్వస్తత్పణావర్తో హేలాధ్వస్తారుణద్రుమః॥ ౧౪౫॥

సను సర్వమపి భగవత్పత్త్యవ తక్తి మతో భగవాంసు స్వతఃసంహా
శక్తిః తత్త్ర క్రింతంగమత్వాభి
కాయా మనిమధనాదిక ముక్తి మేవ తావత్సంకుప్తయా పునః శిరః
ప్రరాజ్యాహా హేతి శ్లోకత్రయేణ హేలాభిన్నాఘదనుజః హేలాపీ
తవవాలవర్ణక్రీడయా సామాన్యవాచివదానాం ప్రకరణ వశా ద్విశేష హర్షణ
సానం. భిన్నః అభదనుజః అభూనుః అభగరూపభారీతిభావః. యే
స తథోక్తః. సను బహుళానాం గోపానాం సర్వవిద్యసంహా స్వత్సం
కుప్తయా సర్వగర్భోద్ధీగ ఇతి సంకాయాం వింగాంతగ మహా హేలా
పీతదవాలః ఇతి. హేలయా భిక్షుక్రీడయా పీతో భక్తితోదవానలః
దావాగ్ని ర్యేవ స తథోక్తః. సన్వయం దివానలో మాయయా గల్పిత
వీశేత్యత ఆహ హేలాధ్వస్తత్పణావర్త ఇతి. హేలయా ప్రళవగోనా
గళపీడనక్రీడయా ధ్వస్తః తృణావర్తః కంపప్రేతోసురవీశేషః యేవ స
తథోక్తః. సను కదపి హసన మనుమిత మేవ స చక్షురోదరం గోపానా
మత ఆహ హేలాధ్వస్తా అర్జునద్రుమా యేవ స తథోక్తః. [సత్వార్] ౧౪౬॥

శ్లో॥ హేలాపీతాసురీప్రాణో హేలాహింసితకంఠకః॥

హేలాగోవర్ధనోద్ధారో హేలాపాలితత్తరకః॥ ౧౪౭॥

సను సోమయోగ్యృక్షయోః పాతనం స చిత్రమతః ఆహ హేలా
హింసితకః హేలయా ప్రవృపానక్రీడయా పీతః అనుభూయః పూన

నాయాః ప్రాణా యేన స తథోక్తః. న ను స్త్రీహసనం నాద్భుతమత
ఆహ - హేలాహింసితకంసకః హేలయా మల్లక్రీడయా హింసితః కంస
ఏవ కంసకః. యేనాఘాసురాదయః ప్రహితాస్సమరరాజఇత్యర్థః. యేన
స తథోక్తః. నను బలవానపి కంసస్సూర్ధరేవ. అతఇదమపి నాద్భుత
మత ఆహ - హేలాగోవర్ధనోద్ధారఇతి. హేలయా ఛత్రధారణక్రీడయా
గోవర్ధనస్య ప్వతవిశేషస్య ఉద్ధారఉద్ధరణం యస్య స తథోక్తః. పర్వతో
హి దురుద్ధర ఇతి నామః. నను హనుమదాదిభిరపి ద్రోణాచలాదయ ఉద్భృతా
ఇత్యత శ్చినుత్కారావహం లింగాంతరమాహ - హేలాపాలితతరకః.
హేలయా పశుపాలనక్రీడయా పాలితాః తరకాః పత్నా యేన స
తథోక్తః. న హి తే పశుపాలనక్రియావిదగః అయనాశయః పశు
పాలనం హి బాలగోపాలకృత్యం ప్రాధగోపాలాత్పి న తత్రేశతే. తథా
సతి రాజానస్తత్ర సుతరామవిదగ్ధావేవ. భగవాంస్తు సర్వేశ్వరోపి తత్ర
నిష్ణాతోఽభూదితీదం మహదద్భుతమితి. [చక్రార్చ] ॥౧౫౦॥

శ్లో॥ హేలావిజితగోపస్త్రీగణో హేలామయాశయః।

హేలాగోపో హేమగర్భవంచకో హేయనాశనః॥ ౧౫౧

నను పరమేశ్వరోఽప్యసా చతుర్భుజత్వాదిస్వాసాధారణచిహ్నోపి
తేన వపుషా పత్నాన్నాపాలయత్, కింతు గోపాలబాలవపుష్టేవేతి
కృత్వా ఇతిరగోపాలబాలసాధారణమేవేదం పత్యపరిపాలనమత ఆహ -
హేలావిజితగోపస్త్రీ గణ ఇతి. హేలయా సుగత క్రీడయా విజితః గోప
స్త్రీణాంగణోయేన స తథోక్తః. యస్మేద్రయం ప్రమధితుం ప్రమదా
న శేషుతి భాగవతాదితి భావః. నను కుత ఏగః భగవతాపి సురతాజౌ
ప్రవృత్తమత ఆహ హేలామయాశయ ఇతి. హేలామయం ప్రచురలీల
మాశయం మనోయస్య స తథోక్తః లీలావకాదేవ ప్రవృత్తమితి భావః.
యద్వా నను కుతస్సురతే భగవాన్సృష్టత్తోఽత ఆహ - హేలామయాశయ
ఇతి. హేలాః స్త్రీణాం శృంగారచేష్టాః తత్ప్రేమరం హేలామయం
ఆశయంయస్యసః భగవన్మనసి గోపస్త్రీణాం శృంగారచేష్టాబహుళో లగ్నాః.

అతివసంసురతే ప్రవృత్త ఇతి భావః. నను జితేంద్రియస్యాసి భగవతో మనసి కథం హేలాలగ్నా అతిభావః. హేలాలగ్నోప శబ్దః. రామచంద్రేణ సాకంక్రిడితుం సాభిలాషానామృషీణాం కానాం పూరియశుషేవ భగవతా కృష్ణరూపేణావతీర్ణం, ఋషిభిః పేయాపేణావతీర్ణాత్. అతో భక్త వాంఛాపూరణాయ భగవానసి లీలయాగోపభూయ ఇంద్రియపాపశయమం గీచకారేతి భావః నను లీలయాపేంద్రియపాపశయమంగీకృతనానయమిశ్యగో జీవతుల్య ఏవ స్యాత్వావశ్యస్య తుల్యత్వాదితి శంకాయామహ. హేనుగర్భగుచ్ఛక ఇతి. స్వవంచనాయ మత్సరిత్వా బాలాన్ హృదివంశం వద్యగర్భం సస్థితమప్యయమనంచయదితి కథనస్య జీవత్యైవమితి భావః, జీవాః పరమేశ్వరమయా మోహితా ఇంద్రియపాపవర్జిత ప్రపన్నాః ఈశ్వరస్తు న తథా కింతు లీలయేవ. అతివస చనుగ్రాభోభ్య నేవ వంఛిణః చను ర్ముఖస్య భగవన్నాయామోహితత్వాత్కృష్ణస్య చ స్వాధీనమాయత్వాదితి తత్త్వమ్. నను కథం పునరీవానామింద్రియపాపశయాభావ ఇత్యుక్తః టిఁ హేయనాశన ఇతి. పరమేశ్వర ప్రపత్త్యా జీవానామవిద్యాకామకర్మాది రూపం హేయం నశ్యతి తత ఈశ్వరతొల్యం భజతేతి భావః. (వంచ పదాని) || ౧౫౧ ||

శ్లో॥ హేమాంగ భుజ విభ్రాజదూర్జ్ణమాంగ కేతనః

హేమాంగసూరివినుతో హేమాంగోహరితామృతః || ౧౫౨ ||

నను పాణినాం హేయనాశనం ఛందోధీనం ఏతద్వోధీయేత స బ్రహ్మహత్యాత్మతో భవతీత్యాదిశ్రుతేః తత్త్వమస్యాదిమహావాక్యనాం జీవబ్రహ్మైక్యప్రతిపాదకానాం చ తత్ర సత్త్వాత్. బ్రహ్మవిద్యైహ్రాత్రవ భవతీతి శ్రుత్యా శ్రుత్యుక్తవిధయా బ్రహ్మయో వేత్తి స ఏవ బ్రహ్మైక్యచ్య మానత్వాచ్చ. భగవాన్ గరుడస్తు ఛందోహయ ఇతి శ్రుత్యానిప్రసిద్ధమ్. గణకచ్చపభక్షణాసురనైవ్యగిశనాదిరూపా లోకాతిక్రాంతోస్య మహిమా చ సర్వత్ర ప్రసిద్ధః అనేనైవ మాత్రగమమృతిమపి సాధితం. తస్మాద్గుడవీవ సేవ్య ఇతి శంకాయాం మైవం గరుడాధిరూఢో గరుడధ్వజో గరుడాది

నిత్యసూరివినుతశ్చ భగవానేవ సేవ్య ఇత్యాహ - హేమాంగేతి హేమాంగ
స్థూర్మవేదసోరితి కోకాదరుడో హేమాంగపదవాచ్యః. తస్య భుజయో
ర్విభాజితావూరూ యస్య స తథోక్తః ఊరూ సువరభుజయోరధిశోభ
మానావీతి భాగవతాదితి భావః. స కేవలమయం వాహన స్థానీయః
కింతు ధ్వజస్థానీయోపీత్యాహ - హేమాంగకేతన ఇతి. రాజాం హి వాహన
ధ్వజౌ పృథగ్దృశ్యేతే. భగవతస్తు స తథోతి భావః. స కేవలం ధ్వజ
వాహత్వం కింతు వందిత్యుపీత్యాహ - హేమాంగసూరివినుత ఇతి.
హేమాంగాదయస్సూరయో హేమాంగనూయః తేర్వినుతః అథ తరి
కిమయమసేవ్య ఇత్యత్ర ఆహ - నేతి. హేమాంగః వైసలేయశ్చ షక్షిణౌ
మితి గీతావచనాదుడో భగవద్విభూతిరేవేతి కృత్వా తస్మాత్ పరమ
భాగవతత్వాచ్చ సేవ్యవేతి భావః. భగవద్విభూతిత్వాదస్య సేవ్యత్వం స
తు భగవత్త్వాదితి తాత్పర్యం. నను భగవంతమపి యో భుజయోర్ధ్వే స
గరుడస్తతోపి బలిష ఇత్యత్ర ఆహ హరితామృత ఇతి. హరితమహరిత
మహృతం యేనసతథోక్తః సర్వాంతర్యామీ సర్వశక్తిర్భగవానయమేవ గరుడే
నాన్యుతం హరితవాక్ న తు కేవలం గరుడోఽమృతాహరణే శక్తః. ఏవమేవ
భగవానేవ స్వవిగ్రహం గరుడేన ధారయతి స తు గరుడస్వృత ఇతి
భావః. (పంచ) ॥ ౧౫౨ ॥

శ్లో॥ హేమాంగకపటచ్చందో బృందనిత్యస్తుతప్రభః

హేమాంగ పత్రావతంసచామర ప్రతివీజితః ॥౧౫౩॥

నను గరుడేన భగవాన్ స్థూయత ఇత్యత్ర కిం మానమత్ర ఆహ -
హేమాంగకపటచ్చందోబృందనిత్యస్తుతప్రభఇతి. హేమాంగస్య కప
టేన యచ్చందోబృందం తేన నిత్యం స్తుతా స్థూయమానా ప్రథా ప్రఖ్యాతి
ర్యస్య స తథోక్తః. గరుడస్య ఛందోమయత్వేన ఛందోబృందస్త్యేవ గరుడ
ఇతి నామమాత్రం. స తు తద్భిన్నః కోపి గరుడోస్తి తద్ధి ఛందోబృందం
భగవంతం నిత్యం స్తాత్యేవ. వేదైశ్చ సర్వైరహమేవవేద్య ఇతి గీతావచనా
దితి భావః. వస్త్యేవం గరుడ ఇతి కశ్చిన్నాస్త్యేవేత్యాపతితమితి చేస్త్యేవ

మత్త్యాహ హేమాంగవత్రావతంసచామరప్రతివీజిత ఇతి. హేమాంగస్య వత్రావతంసాభ్యామత్తమపక్షాభ్యామేవ చామరాభ్యాం ప్రతివీజితః అతిశయేన వీజితః అయం భావః యథా మృదూపా నేపీరూపా చ భూమిర్వృత్తతే. తథా ఛందోరూపః పక్షిరూపశ్చ గరుడోస్తి గరుడస్య ఛందోభిమానిదేవతాత్వాదితి. పక్షివీజిత ఇత్యేవ గరుడమగరుడస్య ప్రయాణసమయే ఇతి వ్యజ్యతే. తతశ్చ ప్రయాణకాలికభగవద్ధ్యానోపయోగినిమిశ్రజేయమ్. (ద్వేపదే) || ౧౫౩ ||

శ్లో|| హేమాంగహరిరుద్రాఖ్య త్రిమూర్తిర్హరితాకృతిః

హిరణ్యగర్భప్రథమస్తం బావధి జనాకృతిః || ౧౫౪ ||

నను హిరణ్యగర్భస్సమవర్తతాగ్రే భూతస్య జాతః పుత్రీతక లిసీదిత్యాదిభిర్బ్రహ్మ నమకచమకాభ్యుద్రః పురుషసూక్ష్మస్సూక్ష్మాభిర్విష్ణుః స్థూలత ఇతి కృత్వా వేదేశ్చ సర్వైరిహమేన వేద్యఇతి గీతోక్తం. ఛందోబృందనిత్యస్తతప్రథ ఇతి తదనుసారి, త్వదుక్తం చ కథం సంగచ్ఛేతేత్యుక్త ఆహ హేమాంగహరిరుద్రాఖ్యత్రిమూర్తిరితి. హేమాంగో బ్రహ్మ హిరణ్యః రుద్ర ఇతి ఆఖ్యా నామాని యాసాం తాః తిస్రో మూర్తయో విగ్రహాః యస్య స తథోక్తః. ఏక ఏవేశ్వరః స్వావచ్ఛేదకమాయానిషగుణత్రయసశేవ బ్రహ్మవిష్ణురుద్రనామకమూర్తిత్రయం ధర్మస్యసహాయతే. అతస్త్రిమూర్తయోపి భగవద్రూపా ఏవేతి భావః యథా స్వయం త్రిమూర్తిర్ధృతవాంస్తథేన జీవెరపి ఆకారానాథయామానేత్యాహ ధారిణాకృతిరితి. ధారితాః జీవైః స్వీకారితా ఆకృతయో మనుష్యానిదేహయేన స తథోక్తః. ఆయతనం నః క్రతిజానీహీతి జీవైః పృష్ట ఈశ్వరో గవాశ్వ మనుష్యాదిపూర్వీధాయైర్భూతాయామానేతి శూన్యతే. నస్వీతేన జీనేనఏక ఏన దేహ ఏకదా స్వీక్రియతే కథం పునరీశ్వరేణైకైకైవ త్రిమూర్తయస్వీకృతా ఇతి శంకాయాం న కించిదేదిత్యాహ హిరణ్యగర్భప్రథమస్తం బావధిజనాకృతిరితి. హిరణ్యగర్భో బ్రహ్మ పథమ ఆదిశ్యేషం తే హిరణ్యగర్భప్రథమాః స్తంబోవధిరంతోయేషం తే స్తంబావధయః ఉభయో

ర్విశేషణసహస్రః. తే చ తే జనా జీవా లేషామకృతయో యస్య స
తథోక్తః. బ్రహ్మాదిస్తంభాస్తసర్వచరాచరశరీరాణ్యపి ఈశ్వరమూర్తయ
ఏవ ఈశ్వరస్య సర్వాత్మత్వాదితి భావః. విశ్వమూర్తరీశ్వరస్య త్రిమూర్తి
ధారణం నాద్యుత్పత్తి తత్త్వమ్. మాయాయాం సర్వసంభవాదితి రహస్యమ్.
(త్రీణి) ||౧౫౪||

శ్లో॥ హేయేతరద్వైతకరో హేయద్వైతవివర్జితః

హేయద్వైతావతస్నిగ్ధో హేయద్వైతహతాంతకః||౧౫౫||

నను హరితాకృతిరితి జీవదేహకర్తుత్వమిశ్వరస్యాసిద్ధం సిత్తుదేహో
త్పుత్రదేహో జాయత ఇతి దేహస్యైవ దేహంతరకర్తుత్వం అథవా
దేహినః ఇతి ప్రత్యక్షాదత ఆహ-హేయేతరద్వైతకర ఇతి. హేతుం త్యక్తుం
శక్యం హేయంతద్భిన్నం హేయేతరమహేయం. హేతుమశక్యమితి యావత్.
తస్య ద్వైతస్య ప్రపంచస్య కరః కర్తా అయంభావః బీజాదంకురవన్నహి
సిత్తుదేహోత్పుత్రదేహో జాయతే. బీజస్యైవ సిత్తుదేహస్య స్వరూపోపమ
ర్దాభావాత్. న చ కులాలో ఘటవదేహో దేహంతరం నిర్మాతీతి వక్తుం
శక్యం దేహస్యజడత్వాత్. న చ దేహో నిర్మాతీతి వక్తుమచితం. ఘటో
పాదానమృద్భిన్నవత్. దేహోపాదానపంచభూతసంస్పృష్టద్రవ్యస్య అభా
వాత్. న చ దేహోదేహగతం వీర్యం దేహంతరముత్పాదయతి బీజమంకుర
మితేతి వాచ్యం పంథ్యావీర్యాణామృభిచారాత్. నను భృతబీజవద్వంధ్యా
వీర్యే దేహోత్పాదనశక్తి క్షయాన్న దోష ఇతి చేతరి న బీజంనాపి వీర్య
మంకురోత్పాదనే దేహోత్పాదనే వా శక్తం, కేం తు తన్నిష్ఠా శక్తి రేవ.
సైశ్వరశక్తిః తదవచ్ఛిన్న ఈశ్వర ఏవ దేహంకురాద్యుత్పాదక ఇత్యభ్యు
పేయం. గోమయజస్యవృశ్చికాణా వాయుజస్య కీటాణా చా యమేవ
న్యాయస్యం చారయిత్వః. ఇదంచేశ్వరస్పృష్టం భూతభౌతికాత్మకం జగన్ను
తేహాపి త్యక్తుం శక్యమ్, అనివార్యత్వాదితి. నను ఈశ్వరస్పృష్టే అహేయే
వ్యస్మిన్ జగతి జీవదేశ్వరోపి ప్రవిష్టవీవేతి కృత్వా సోపి బద్ధఏవ స్యాదత
ఆహ-హేయద్వైతవివర్జిత ఇతి. హేయం హేతుం శక్యం ద్వైతం జీవస్పృష్టం

మదీయమిత్యాద్యభిమానరూపం తేన వివరితః శూన్యః ఆయం భావః ఈశ్వర
సృష్టం ద్వైతం జీవమేవ న బధ్నాతి కింఛైవరీశ్వరం, జీవసృష్టం తు జీవమేవ
బధ్నాతి సత్యీశ్వరమ్. తస్మానంగత్వాదితి, ఆయం సేయాహేయవిభాగః
పంచదశ్యాం ప్రసిద్ధో ద్రవ్యవృత్త తదర్థభిః. త దేవం ద్వివిధం ద్వైతం
ప్రద్యత్య హేయద్వైతేనేశ్వరస్య న తోపి బంధ ఇత్సుక్వా, అథ యే జీవా
ఏవం హేయద్వైతకూన్యాస్త ఏవ భగవతః ప్రియా ఇత్యాహ సేయద్వైతా
హతస్మిన్ ఇతి. హేయద్వైతేన అహతాః అక్షతాః జానిన ఇతి యావత్.
తేషామేవ నిరభిమానిత్వాదితి భావః. తే స్మిన్ధాః ప్రియం యస్య తేషు
స్మిన్ధాః స్నేహయక్త ఇతి వా తథోక్తః. నను హేయద్వైతహతేషు కిమ
యముదాసీన ఇతి శంకాయాం నేత్యాహ - హేయద్వైతహతానామంతకః
మృత్యువద్భయంకరః. జన్మమరణాదిసంసారప్రవాహప్రవర్తకత్వాదితి భావః
అతో జీవైశ్చేహగేహదావీశ్వరవస్తని. అహమ్మతారూపాభిమానో న కార్య
ఇతి పరమార్థః (చత్వారి) ॥౩౫౫॥

శ్లో॥ హేషావిజితదుర్వాదివ్యూహో హేషాకృతశ్రుతిః

హేషాహలహలీభూతసర్వవిద్యో హరోదయః ॥ ౩౫౬ ॥

నను బాధసాంఖ్యాదయో ము మహేయ. ద్వైతకరమీశ్వరం
నాంగీకర్వంతీత్యత అహ హేషావిజితదుర్వాదివ్యూహ ఇతి. హేషయేవ
విజితాః దుర్వాదినాం బాధాదీనాం దుష్టవాదినాం వ్యూహస్సమూహో యేన
స తథోక్తః. హేషానిరితదురయప్రతిభటవ్యూహస్ఫురత్కృశలమితీబ్రహ్మాండ
పురాణాదితి భావః. సర్వాసపి దుర్వాదినో హేషయేవ జిత్యా మతమిదం
భగవానేవ వ్యవస్థాపయామానేత్యర్థః. నను హేషయా కథం విజితా
ఇత్యుత అహ - హేషాకృతశ్రుతిరితి. హేషయా కృతా ఉత్పాదితా
శ్రుతయో యేన స తథోక్తః. హేషయాస్సకాశాత్కృతా ఉద్భూతా
శ్రుతయో యస్యేతివా హేషయా శృతిముత్పాద్య తద్ధా దుర్మతాని జిగా
యేత్యర్థః. తేషాం మతాంతరాణాం శృతివిరుద్ధత్వాదితి భావః. యద్వా
విజిత ఇతి జీవోత్త్రవివక్షితః పరాభావిత ఇత్యుక్తిః. భక్తైరితి భావః.

భగవానయం స్వహేషువైభవేన స్వభక్తేన దుర్వాదివ్యూహం పరిభావయ
తీత్యర్థః. హేషయేతి కథమత ఆహ - హేషకృతశ్రుతిః, హేషయేన
కృతా భక్తేభ్య ఉపదిష్టా శ్రుతయో యేన స తథోక్తః. నను శృత్యా కథం
దుర్మతనిరాసః శృత్యర్థస్య అతిగంభీరత్వేన దుర్జయత్వాదత ఆహ - హేష
హలహలీభూతసర్వవిద్యుః సర్వా అపి శిక్షావ్యాకరణాద్యాః వేదార్థప్రకా
శికాః విద్యాః హయగ్రీవస్య హేష హలహలవివేత్యర్థః, భగవద్దేవయైవ భక్తా
నాం శృతిస్మృత్యాలాభః భగవద్దేవేన శ్రుతిరూపా స్మృత్యాదిరూపా చ
ఇతి ఫలితార్థః, ఉక్తార్థే లింగమాహ హరోదయ ఇతి. హరస్య శివస్య
ఉదయః విద్యాభివృద్ధిస్సాత్మన తథోక్తః. శ్రీరాయగ్రీవహేషువైభవ
సమగతసర్వవిద్యుస్సర్వజ్ఞో భాగవతమతవ్యవస్థాపనప్రథమాచార్యశివ ఏవేహ
లింగమితి భావః. (చత్వారి) || ౧౫౬ ||

శ్లో॥ హేమశయ్యసుతత్రతా హేమగర్భాండదుర్మితః

హేమశయ్యసుతస్తోత్రశాంతో హేమాంగభీకరః || ౧౫౭ ||

నను తామసస్యాతిక్రూరస్య చ రుద్రస్య కథం భాగవతత్వమితి శంకా
యామఘటిశఘటనాపటియస్తమయాశ్రీశ్రీనివాసమాయయా క్రూరాశ్శాతా
భవంతి భాగవతాశ్చ ఇత్యుత్తరం హృదికృత్య ఉక్తార్థే ప్రహ్లాదచరిత్రం
సంవాదయతి, హేమేతి. హేమశయ్యసుతత్రతా హేమశయ్యో హిరణ్య
కశిపుః లక్ష్మితలక్షణయాయం ప్రయోగః తస్య సుతః ప్రహ్లాదః తస్య త్రాతా
రక్షకః తామసస్యాతిక్రూరహిరణ్యకశిపుసంభవస్యాపి ప్రహ్లాదస్య మనః స్వపా
దారవిందే ప్రపద్యంత్యా సంసారసాగరాత్తం య ఉత్తారయామాస తస్య
భగవత్స్మీరుద్రస్వభావవిమయకరణం నాద్భుతమితి భావః. తస్య స్వస్వ
రూపసాక్షాత్కారమపి కృపయాదిశదిత్యాహ హేమగర్భాండదుర్మిత ఇతి.
బ్రహ్మాండే అమితః విగ్రహస్య బ్రహ్మాండాదపి విస్తృతత్వాదితి భావః.
సగ్ధజత్వమస్యతస్య స్వక రివైభవేనాదిశదిత్యాహ - హేమశయ్యసుతస్తోత్ర
శాంతో ఇతి. ప్రహ్లాదస్య స్తోత్రా శాంతిం ప్రాప్తః కథమన్యథా భగవంతిం
స్తోతుం జాలః ప్రహ్లాదశ్శక్తుయాద్భుతవదితి భావః. తం చ ప్రహ్లాదం

స్వభక్తజనాగ్రీవసం చకారేత్యాహ - హేమాంగభీకర ఇతి, హేమాంగ
యోసౌర్యవేధసారసి భీకరః భయంకరః శ్రీనృసింహం ద్రష్టుమేవ తదా
బ్రహ్మాదీనాం భీతత్వాత్, ప్రహ్లాదస్య నిర్భీతత్వాచ్చ ప్రహ్లాద ఏవ మహానా
నీదితి భావః. (చత్వారి) || ౧౫౭ ||

శ్లో! హేమగర్భప్రియాగీతో హేమగర్భాన్వయోద్భవః

హేమగర్భాండరేణోవ్యఘచర్యారోమాంధుజాలకః || ౧౫౮ ||

శ్రీహయగ్రీవ ఏవ సరస్వత్యా అపి గానకాశలం ప్రాదాదిత్యాహ -
హేమగర్భప్రియాగీత ఇతి. సరస్వత్యా గీతః తస్యై సంగీతశాస్త్రముపదిశ్య
తయోపగీతఇత్యర్థః. తదనుగ్రహార్థమేవ తద్వంశేష్యయం జాత ఏవేత్యాహ
హేమగర్భాన్వయోద్భవ ఇతి, బ్రహ్మవంశప్రసూతః నామనాదిరూపేణేతి
భావః. నను బ్రహ్మాండశరీరో హి బ్రహ్మ భగవాంశ్చ తద్వంశే బహు
వారానావిర్భభూవేతి స ఏవ మహానిత్యత ఆహ - హేమగర్భాండరేణోవ్యఘ
చర్యారోమాంధుజాలకః. హేమగర్భాండ్రానాం బ్రహ్మాండ్రానామేవ
రేణూనామోఘస్య సంఘస్య చర్యా సంచారః గమనాగమనరూపః తచ్చార్చ
రోమాంధుజాలకం రోమకూపరూపగతాబృంధం యస్య స త ధోక్తః
అనంతకోటిబ్రహ్మాండశరీరఇత్యర్థః. (తీజీ) || ౧౫౮ ||

శ్లో! హేమగర్భాంసవిన్యస్తహస్తో హరస్యనాంచితః

హిరణ్మయపదత్రాణన్యస్తపాదో హృత్పార్శ్వణః || ౧౫౯ ||

అనంతకోటిబ్రహ్మాండశరీరస్యాపి బ్రహ్మన్యయే ౭ పతారవ్వీకాలో
బ్రహ్మనుగ్రహయేత్సుక్తం, అథాపరమపి బ్రహ్మనుగ్రహం పదకా భగవతో
గరుడావరోహణకాలికం విగ్రహం ప్రస్తాతి ధ్యానోపయోగాయ హేమ
గర్భేతి శ్లోకేన. హేమగర్భాంసవిన్యస్తహస్తః బ్రహ్మాణోనే నిహితకరః
ఉన్నతాదర్శపదోహణాయ పురుషాయథా దీప్తస్య పురుషాంతరస్యాంస

యుగం కరయుగేనావలంబతే తద్వదితి భావః. అహో బ్రహ్మణో భాగ
 ధేయం యదభగవతో హస్తయోరంసాలంబనం దదావీతి తత్త్వమ్. హార
 స్వనాంచితః హారాణాం ధ్వనిభిర్యుక్తః శరీరచలనేన హారచలనాదితి
 భావః. హిరణ్మయపదత్రాణస్య పాదః హిరణ్మయయోః పదత్రాణయో
 రుపాసహోః శేషానీతయోరితి భావః. న్వస్తా పాదౌ యేన స తథోక్తః.
 అహో శేషస్య తత్త్వాదుకయోర్వా భాగధేయమితి కవేర్విస్మయో ధ్వన్యతే.
 హృతారణః హృతం స్వీకృతం అగ్రణమగ్ర్యపాద్యాదిపూజా శ్రీభూ
 నీలాదికృతేతి భావః యేన స తథోక్తః [చత్వారి] ॥౧౮౯॥

శ్లో॥ హేమాంగాంసన్యస్తహస్తో హేమపద్మప్రకంఠనః।

హేమగర్భాదివేదజ్ఞకృతస్వస్త్రియనో హభృత్ ౧౯౦

అధై కేన గరుడారోహణకాలికం భగవంతం ప్రస్తౌతి హేమాంగేతి.
 హేమాంగాంసన్యస్తహస్తః హేమాంగస్య గరుడస్య అంసే న్యస్తా హస్తా
 యేన స తథోక్తః. తమారోధుమితి భావః. అహో గరుడస్య భాగధే
 యమితి విస్మయో ధ్వన్యతే, హేమపద్మప్రకంఠనః హేమపద్మస్య ప్రకం
 ఠనం లీలయా చాలనం యస్య స తథోక్తః. గరుడమారుహ్య లీలయా
 పద్మం భ్రమయతీత్యర్థః. యద్వా హేమపద్మానాం హరిస్తానాం ప్రకం
 ఠనం యస్య స తథోక్తః. ఆరోహణనమయే శరీరచలనాదితి భావః.
 హేమగర్భాదివేదజ్ఞకృతస్వస్త్రియనః హేమగర్భాదిభిర్వేదజ్ఞై ర్విజ్ఞైః
 కృతం స్వస్త్రియనం స్వస్తివచనపాతః యస్య స తథోక్తః. ఏవం కరణే
 భగవతః, కేం జాతమత ఆహ నాభృదితి. సుఖం బిభర్తీత్యర్థః యద్వా భక్తా
 నాం సుఖం పుష్కతీత్యర్థః. బ్రహ్మణి హరాదివికారాభావాదితి భావః.
 భక్తజనవాంఛాపూరణార్థమేవ భగవత ఇదం గరుడాధిరోహణం నత్వాత్మ
 రమితి తదాశయః. [చత్వారి] ॥౧౯౦॥

శ్లో॥ హస్తప్రదీపహంసాస్తో హరివాహ ప్రభుోమణః

హిమాంశు విధృతచక్రో హేమాంగ విధృతాంఘ్రికః॥౧౯౧

అథ గరుడోత్సవం ప్రస్తావ్యే కేసశ్లోకేన హస్తేతి. హస్తప్రదీపహంస్తాః హస్తేషు కశేషు ప్రదీపాః యస్య తేన హంసేన సూర్యేణ అష్ట స్సేవితః సూర్య ఏవ తత్ర దీపధారీత్యర్థః. అనేన తత్ప్రదీపానాం సూర్యాదపి దీప్త్యతి శయో వ్యజ్యతే హరివాహప్రభుఃపణః హరే రింద్రస్య వాహః మేఘః తురాషా శ్శేషువాహన ఇత్యమరః తస్య ప్రకృష్టాని ఘోషణాని వాదనాని యస్య స తథోక్తః. తదా మేఘై ర్దుందుభిమద్ధృతాదయో వాద్యంత ఇత్యర్థః హిమాంశు విధృతఛతః హిమాంశునాం విధ్వతం ఛత్రం యస్య స తథోక్తః అనేన చంద్రాదపి ఛత్రస్య శ్వేతత్వం కాంతిమత్త్వం హృద్యత్వంచాస్తీతి ప్రతీయతే. హేమాంగవిధృతాంఘ్రికః హేమాంగేన గరుడేన విధృతో భుజాభ్యాం ధృతో అంఘ్రీ యస్య స తథోక్తః గరుడభుజయుగళవిన్యస్త చరణయుగళఇత్యర్థః (చత్వారి) ॥ ౧౬౧ ॥

శ్లో॥ హేలాకృతాదిమయుగో హేమాహత మహాకలిః

హయత్తురాగ్రసంలగ్న ధూళీభూత ఖలవ్రజః ॥౧౬౨॥

నస్యేవం గరుడాధిరూఢస్య భగవతో హ్యధునా కలాతుః ప్రత్యక్షా భావ ఇతిప్రశ్నం భగవతే స్త్రియుగత్వా న్నకలా వవతరణ మిత్యుత్తరం చహృదికృప్యే కథ మేతస్య కలారపనయనం కథంవా పునః కృతయుగస్యా గమన మితి శంకాయాం శ్రీకల్కవతారవైభవా దితి వదత్. తమేవావ తారం ప్రస్తాతి పంచభి ర్నామభిః. హేలాకృతాదిమయుగః హేలయా అనాయాసేనైవ కృతః అదిమః ప్రథమాయుగః కృతాఖ్యః యేన స తథోక్తః కథం కృతయుగస్య ప్రవేశోత ఆహ హేమాహత మహాకలిరితి. హేషయా మాతః నాశితః మహాన్ ప్రవృద్ధః కలి ర్యేన స తథోక్తః మహా నిత్యనేన నాధునా కలే ర్నాశః కింతు బహుకాలాంతర మితి సూచ్యతే. నను తదానీ మపి కథం కలే ర్నాశః ఖలనాం భూయిష్ఠత్వా దత ఆహ హయత్తురాగ్రసంలగ్న ధూళీభూతఖలవ్రజః హయత్సుగచ్ఛ త్సుఖురాగ్రేషు సమ్మృగ్నా. ఆతపీన ధూళీభూతాః ఖలనాం వ్రజాన్సమూహో యస్య స తథోక్తః. హయగ్రీవో గ్రీవాయామేవ హయః కల్కిన్తు సద్వాత్మనా పి

హయ ఇతి వివేకః. సకల్ని స్వభూరాగైః ఖలాన్ ఊదీకరిష్యతీత్యర్థః
(త్రిణి) ||౧౬౧||

శ్లో|| హయత్నే సర సంజాత వాతక్షిప్త మహాంబుదః
హేషాకలితకీనాశకాసర శ్రవణజ్వరః ||౧౬౨||

హయద్భ్యః చలద్భ్యః కేసరేభ్యః స్వకాకా త్సంజాతేన వాతేన క్షిప్తః :
ఉద్ధూతః మహాన్ అంబుదః యస్య పతథోక్తః అంబుదానామేవోక్షిప్త త్వే
కింపునః క్షుద్రజంతూనా మితి భావః. నను యమస్య కాగతిరితి శంకాయాం
నిర్గతి రేవేత్యాహ హేషయా కలితః కృతః కీనాశకాసరస్య యమపాహ
నస్య సైరిభస్య శ్రవణజ్వరః యస్య స తథోక్తః. వాహ సైరిభయో స్వహ
జశతృత్వాదితి భావః. అయ మాశయః సర్వే ఖలప్రజా భగవతురక్షితి
వశా స్మృతాః తాక్ష దుష్టా నానేతుం సైరిభ మారూఢో యమ ఆగచ్ఛన్
సకా కల్మి హేషావై భవ పలాయితవాహనః క్వాప్యగాత్. సహి భగ
వతా హతానాం పున ర్యమలోకప్రాప్తిరితి. అనేన కలియుగే ఖలానాం
భూయిష్ఠత్వా ద్యమస్య రాష్ట్ర మతీన ప్రవృద్ధవతి వ్యజ్యతే [దే] ౧౬౩

శ్లో|| హేషావిభవవిభ్రవ రాక్షసీ గర్భ సంచయః
హేలేరిత గదాజాత వాతోద్ధూతాఖలప్రవః ||౧౬౪||

అహో కల్మిశార్క మితి విస్మయాకులహృదయం ప్రతి శ్రీహయ
గ్రీవశార్కం దర్శయితుం తద్వృద్ధం ప్రస్తాతి హేషేత్వాదిభిః హేషావిభవేన
విభ్రవః రాక్షసీనాం గర్భసంచయః యస్య స తథోక్తః. శ్రీహయగ్రీవ
హేషాధ్యని శృత్వా మధుకైటభాద రాక్షససంతానాం గర్భపిండాట
దరేభ్యో విభ్రష్టా అధవ నిన్విత్యర్థః. కించ హేలయైవ నతు కొపేనేతి భావః.
ఈరితాయాః భ్రామితాయాః గదాయాః కౌమోదక్యా స్వకాకా జాతేన
వాతేన ఉద్ధూతా అఖిలా అనపా రాక్షసాః మధుకైటభ తత్పక్షపాతినః
యస్య స తథోక్తః [దే] ||౧౬౪||

శ్లో॥ హస్తాబ్జచక్రకర్ణజ్వాలాపతంగీభూతదానవః।

హతాకృష్టాసురప్రాణబాణపన్నగ కార్యుకః॥ ౧౬౫

హస్తాబ్జే యచ్చక్రకం సుదర్శనం తస్య జ్వాలాసు పతంగీభూతా శ్వలభీభూతా దానవా యస్య స తథోక్తః. గదావాతోద్ధూతాః శాపతా ఆవృతాః పునరాపతితాః కేచిద్దానవా శ్చక్రాగ్నోద్ధృతా ఇత్యర్థః సక్రం న తేషు ప్రయుక్తం కింతు త ఏవ భగవంతం గ్రసేతు మాగతా శ్వలభీతాం ప్రాపుః చక్రాగ్నో ఇతి భావః. దూరస్థానాం రాక్షసానాం గతిమహా హతా ద్బలా త్కారేణ అకస్మాదితివా ఆకృష్టాః అసురాణాం ప్రాణాః యై సే తథోక్తాః బాణా ఏవపన్నగాస్సర్పాః కార్యుకే యస్య స తథోక్తః. శ్రీరామబాణవధయగ్రీవ బాణా అపి అసురాన్ హత్యా పునరాగత్య కార్యుకం ప్రాప్తా ఇతిభావః. యద్వా కార్యుకే శాస్త్రే అను సంధితా ఏవ బాణపన్నగా దూరాదేవ అసురాణాం ప్రాణాన్ జహ్రుః సత్వసురేషు ప్రయుక్తా ఇత భావః.

శ్లో॥ హృష్యజ్జయశ్రీకల్యాణ పాంచజనమహాస్వనః।

హేమాంగస్తోత్రకంజాత మరందాస్వాదనార్దితః॥ ౧౬౬

హృష్యంత్యాః భగవత్ప్రాప్త్యా సంతప్యంత్యాః జయశ్రియో జయ లక్ష్మ్యః కల్యాణహేతుః పాంచజన్యస్య శంఖస్య సంబంధీ మహాన్ స్వనో ధ్వనిర్యస్య స తథోక్తః. శత్రూన్ విజిత్య భగవాన్ శంఖం పూరితవాన్ సచ శంఖస్వనో జయలక్ష్మీకల్యాణకరో భాతీత్యర్థః. అధయుద్ధోపర మహేతు మాహ హేమాంగస్య బ్రహ్మణః స్తోత్రేష్యేవ కంజాతేషు యన్మ రందం రసః తస్య ఆస్వాదనేన హేతునా అర్దితః సంజాతద్రవః బ్రహ్మణి స్తుతి సతి కృపయా శీతలోభూత్వా యుద్ధా దుపరరామేతి భావః. హేమాంగస్తోత్రకంజాత మరందాస్వాదనార్దిత ఇత్యుత్పేక్షా ప్రేక్షా ॥ ౧౬౬॥

శ్లో॥ హవ్యభుజ్మేలిమంధార మాలాసవకృతాంఘ్రికః
హృద్యామృతాభిషిక్తాత్మా హృష్టమల్లీస్రజాధరః ౧౨౮

అథవశభి ర్భగవత షోడశోపచారపూజాః భక్తానుగ్రహేణసాకం
ప్రస్తాతిహవ్యభుగితి యద్వా ఏవం ధ్యాతస్య హృది ధారితీయ చ భగవత
షోడ శోపచారపూజాః భక్తానుగ్రహం చ ప్రస్తాతి దశభిః హవ్యభుగిత్యా
దిభిః పత్యుచాణవిధయా భగవంతం మనస్సన్యయేదిత్యుపదిశతీతి వా అర
తారికాజ్ఞేయా హవ్యభుజాం దేవానాం మాళిషి యాః మందారమాలాః
తానునితేనాసజేన మకరం దేన కృత మంఘ్రికం పాదజలం పాద్య మితి
యావత్ యస్మై స తథోక్తః యస్య స ఇతి వా బ్రహ్మ స్తోత్ర ప్యసన్న్య
భగవతోఽయగ్రీవస్య దేవేంద్రాదయో దేవాశ్చరణయోః ప్రణేమంతిభావః
హృద్యామృతాభిషిక్తాత్మా హృష్యేనా మృతేనా బ్ధిభవేన అభీషిక్తః ఆత్మా
దేహోయస్య స తథోక్తః అమృతేన దేవా ఏన మభిషేకవంతి ఇత్యర్థః
ఏవం మనసికల్పయేదితిభావః యద్వా హృదిసాధుహృద్యం తేన హృదయోక్
గోచరేణ మనసికల్పితేనేతి యావత్ అమృతేన భక్త రిభిషిక్తాత్మా హృష్ట
మల్లీ స్రజాధరః హృష్టానాం వికసితానాం మల్లీనాం స్రజాః మాలాః తాసాం
ధరోధర్తా భక్తార్చితహృద్యమల్లీమాల్యధర ఇత్యర్థః. ఇమాశ్చ మల్లీ స్రజా
నందనవనసంబంధిన్య ఇతి హృద్వనసంబంధిన్య ఇతి వా బోధ్యమ్. (తీణి)

శ్లో॥ హిమాంశుమండలరుహశ్వేతపంకేరుహతనః
హరిస్థానోపలోద్భవచంద్రచందనచర్చివః॥ ౧౨౯

హిమాంశోర్మండలే జలమయే ఇతి భావః. రుహంశ్వేతపంకేరుహం
కమలమేవాసనం యస్య స తథోక్తః. తత్ర నివర్ణ ఇత్యర్థః. హరిస్థానం
గగనమేవోపలః పాషాణః తస్మిన్ ఉద్భవస్య కాలచక్రేణేతి భావః.
చంద్రస్య సంబంధినా చందనేన జ్యోత్సాన్నిరూపేణేతి భావః. చర్చితః
లిప్తః సర్వాంగే ఇతి భావః. భక్త రిత్యేవ తథా తథా మనసి కల్పయితవ్య
మితి తత్త్వమ్. (ద్వేపదే) ॥౧౩౦॥

శ్లో॥ హృదానందరుహక్షౌజధేనుగంధాజ్యధూపితః

హృదయానందరసజశ్వేతపద్మాభిపూజితః॥

౧౬౯

హృది య ఆనందః తస్మిన్ సముద్రతుల్య ఇతి భావః రుహయోః.
ఉదితయోః క్షౌజధేన్వోః కల్పవృక్షకావధేన్వోః గంధాజ్యాభ్యాం
ధూపితః కృతధూపః తథాహృదయే య ఆనందః స ఏవ రసో జలం తజ్జైః
తస్మిన్నుద్భితైః శ్వేతైః పద్మైరభిపూజితః భక్తరిత్యేవ. (ద్వే) ॥౧౬౯॥

శ్లో॥ హాసోబింబమయాదర్శో హాసోంశుగ్రధితాంబరః

హాసోరసాబ్ధిమధనప్రభూతామృతసారణః॥

౧౭౦

హాసాశ్చంద్రః తస్య బింబమయః మండలరూప ఆక్షరశ్చ ముకుగో
యస్య స హాసోబింబ మయాదర్శః హాసోంశుగ్రధితాంబరః హాససశ్చంద్ర
స్యాంశుభిః కిరణై రేవ తింతుభిర్గ్రధితం విధినేతిభావః అంబరం ఖమేవ వసనం
యస్య స తథోక్తః హాసాశ్చంద్ర ఏవ రసాబ్ధిరమృతాబ్ధిః క్షీరాబ్ధిః
యావత్ తస్య మధనాత్ప్రభూతస్య జాతస్య అమృతస్య సుధాయాః పారణం
భోజనం యస్య స తథోక్తః సముద్రమధనాజాతం చంద్రరూపమమృతం సక
ళంకమితి తద్విహాయ మనోమందరేణ చంద్రాబ్ధిం మధిత్వా తదుదితమమృత
మస్తై భక్తా నివేదయాంచక్రరితి భావః. (త్రీణి) ॥ ౧౭౦ ॥

శ్లో॥ హరిణీదత్తతాంబూలచర్వణారుణితాధరః

హృతాకారశ్రుతినతీవహాలిమాణిక్యదీపితః॥

౧౭౧

హరిణ్యా లక్ష్మ్య దత్తస్య తాంబూలస్య చర్వణేన హేతునా అరుణి
తస్సంజాతారుణః అధర ఓష్ఠో యస్య స తథోక్తః. హృద్యత్వాతిశయా
హరిణీ దత్తేత్యుక్తిః ప్రియయా దత్తం హి వస్తు హృద్యం భవతి తథా హృతః

స్వీకృత ఆకారో యాభిస్తాసాం శ్రుతిసతీనాం మాభిషు వర్తమానైకాణీశ్వై
రీపతుల్యైరితి భావః దీపితః నీరాజితః వేదాంతైకవేద్యత్వాద్భగవత ఇతి
భావః (దేవ) || ౧౭౦ ||

శ్లో॥ హిమాంశులలనా హేమమంత్రపుష్పేషసేవితః

హరికాననసంచారిచమరీచామరార్చితః॥

౧౭౧

హిమాంశోర్లలనాస్తారా ఏన హేమమంత్రపుష్పేణి సువర్ణదన్యమంత్ర
పుష్పేణి తైరుపసేవితః ప్రాప్తః విధిర్భక్తా వా నక్షత్రాణ్యేవాస్త్రై మంత్ర
పుష్పతయా అర్చితవంత ఇత్యర్థః. తథాహార్యేష్టః కాననము పవనం
వైకుంఠపురగతం తత్ర సంచారిణీనాం చమరీణాం చామరైర్వాల్మీకిమక్ష్మతై
రర్చితస్సేవితః భూనీలాదయో రమణ్యః వైకుంఠపురవనవిహారకాలిచమరీవాల
భారమానీయ చామరీకృత్యైర్భగవంతం వీజయంతీత్యర్థః. హరికాననేత్య
నేన దివ్యత్వం చామరాణాం వ్యజ్యతే. (దేవ) || ౧౭౨ ||

శ్లో॥ హరిమాహితసూర్యేందుతాళవాదనతోషితః

హరిప్రియాదృగ్విలాసనర్తనామోదితాంతరః॥

౧౭౩

హరిమా కాలః తేన హే తేన కృతేన సూర్యేంద్రోరేవ తాళయోస్స్వ
గ కాంస్యమయయోరితి భావః. వాదనేన తోషితః సంతోషితః కాలసశా
దేవ సూర్యేందుసంగమస్య ప్రత్యమావాస్యం జాయమానత్వాదితి భావః,
తథా హరిప్రియాయా లక్ష్మ్యైర్దృశాం నర్తకీతుల్యానామితి భావః. విలాస
యుక్తేన నర్తనేన ఆమోదితమానందితమంతరం మనో యస్య స తథోక్తః.
లక్ష్మీస్తం సాభిలాషం పశ్యతీతి యవత్. (దేవ) || ౧౭౩ ||

శ్లో॥ హిందోళసుందరీగీతో హీరాలీలాశుకస్తుతః

హిమాంశుకిరణాపాంగహృష్టభూమిశోరధృక్॥

౧౭౪

హింవోశసుందరీగీతః భ్రమరీభిర్గంధర్వాంగనాతుల్యాభిగ్రీతః హింవోశ
 లాశుకస్తుతః హీరాయా లక్ష్మ్యస్సంబంధినా లీలాశుశేన స్తుతః హింవోశ
 తాపచ్ఛుకవాణీ తయా పోషితశుకస్య వాణీ తు కింపునరితి భాగవతానుగ్రహం
 శుకాదీనామపి మనుష్యవాక్త్వాత్ శుకస్తుతి ఇత్యుక్తం అథ భక్తానుగ్రహం
 వస్తుం తాపత్ప్రియానుగ్రహమాహ ద్వాభ్యాం పదాభ్యాం హింవోశ శోభ
 కిరణతుల్యైః కిరణరూపైర్వా అపాంగ రూప్యై తోషితా భూమినితి చంద్ర
 దృక్ చకోరాక్షీ చకోగస్య దృష్టిరితి చ యస్య స తథోక్తః శ్రియా
 సహాపవిత్రమితి బ్రహ్మాండపురాణాత్ హయగ్రీవస్య పక్షిణపాశ్చ్యే శ్రీ
 వామే తు భూదేవీ వరతే తథా చ వామాపాంగ దృశ్యమనందయతీతి శ్రియా
 భూదేవ్యా ఆతిత్వరితత్వాత్ దనుగ్రహమాదావేవోక్త వానితి శ్చేయం (తీర్థ)

శ్లో॥ హీరాహృదయకంజాతహర్షప్రదదృగంచలః

హవిర్ధానీవయః ఘనప్రసాదగాః హి డై వతః॥ ॥౧౧౫॥

హీరాయాః హృదయకంజాతశ్చ హృత్పద్మస్య హర్షప్రదాః ఆనంద
 ప్రదా వికాసప్రదాశ్చ దృగంచలః దక్షిణదృగంతాః సూర్యకోణభూతా
 ఇతి భావః యస్య స తథోక్తః భగవతస్సూర్యచంద్రసయనత్వోదయముక్తః
 అథ దేవానుగ్రహమాహ హవిర్ధాన్యాః కామధేన్వాః పయసుల్యం ఘనమేవ
 ప్రసాదమనుగ్రహవిషయం వస్త్యపి లక్షణయా ప్రసాదశబ్దేన స్యనహియతే
 గృహ్యతీతి ప్రసాదగ్రాహి దేవతానాం సమాహూ దేవతం యస్య స తథోక్తః
 దేవేభ్యః ప్రసాదత్వేన ఘనం దత్త నాన్నచాసో ఘనో వ్యర్థః కామ
 ధేనుపయః ఘనపదభిలషితసర్వార్థప్రదానక్షమత్వాదితి భావః (దేవ)

శ్లో॥ హేమావృత్తిశృతాత్మాంఘ్రిశరణాగతరక్షణః

హృద్యోదరవరధాన్వసభక్తానుజ్ఞాప్రదాయకః॥ ॥ ౧౧౬ ॥

అథ భక్తానుగ్రహమాహ శ్లోకేనైశేన హేమయా ప్రతిశ్రుతం ప్రతి
 జ్ఞాత మాత్మాంఘ్రిశరణాగతరక్షణం స్వచరణం శరణం ప్రాప్తానాం పద

పాలనం యేన స తథోక్తః యే మదంఘ్రిం శరణం ప్రపద్యంతే తానహం
పాలయామితి హేషాధ్వనినా ప్రతిజాతవానిత్యర్థః. హృద్యముదరం యస్య
తస్య హృద్యోదరస్య తౌకికానాం శంఖానాం తు న తథేతి భావః. చరస్య
శంఖస్య భ్వానేన భక్తానామనుజాప్రదాయకః గమనానుజాం దదానః
శంఖం పూరయిత్వా ముఖైష్ట భేదం వ ఇతి భక్తాన్మనానానుజాతవాని
త్యర్థః (ద్వేపదే) || ౧౭౬ ||

శ్లో॥ హైమవత్సవసంగీతనామా హైమవతీగతిః

హైమవత్సవసవ్యగ్రో హైమవత్సాత్మగోచరః || ౧౭౭ ||

ననుసిచిత్తానాం భాగవతానామేవ హృది భగవదారాధనం భవతు
నామ కా గతిః పునరస్మేషామితి శంకాయా భగవన్నామపతనమేవ గతి
రితి హృదికృత్య తత్ర వృద్ధాచారం ప్రమాణయతి. హైమవత్సవసంగీత
నామా హైమవత్సా పార్వత్యా ఉపసంగీతం నామ రామేతిపదం యస్య స
తథోక్తః హరజిహ్వగ్రసంచారేతి శివస్తప్రాగేవ దర్శితః అత శ్చి వా భ్యం
గృహీతోయమాచారో రామనామపతనాత్మకో లోకానుగ్రహార్థమితి భావః
నను స్త్రీణాం పతిరేవ పరమోగురురేవ్యగశ్చేతి శాస్తాత్ స్త్రీణాం పతి
రేవగతిరితి పతినామైవ జప్తస్యమతఆహ హైమవతీగతిరితి. హైమవత్సా
గతిః ప్రాప్యః కింగభంగానంతరమితి భావః. అవ్యాకృతం భాగవతోధ
వైవచః పదం యథాహం విబుధాః కలాత్మయే ఇతి భాగవతే. రుద్రైవ
లింగభంగే సతి వయం పగమపదం ప్రాప్స్వామి ఇత్యుక్తత్వాదితి భావః.
యద్వా గతిఃపదైవమితి యావత్. అహం భావః. ఈశ్వరబుద్ధ్యా పతిం
సేవేతేతి నారీణాం పతిసేవా విహితా న తు పతినామైవ జప్తస్యం పతి
రూపమేవ ధ్యాతవ్యమితి క్వాపి విహితం భార్యావద్భర్తరపి జీవత్సేవ పర
తింత్రత్వాదితి భావః. అన్యథా దేవహూతే, కపిలేన భక్తి మహోనోపది
శ్చేత ఇతి నేద్యం, భగవన్నామపతనే విహికం ఫలమాహ హైమవత్సవస
వ్యగ్ర ఇతి, విషపానభస్మాసురాద్యుపద్రవేభ్యో భర్తాగం రక్షిత్వా పార్వత్యా
స్సాభాగ్యం రక్షితవానితి కృత్యా పార్వతీరక్షణత్పరఇత్యుక్తం. ఏవం

నామపారాయణే క్రియమాణేతి క్రమేణ మనో పితృక్ భగవతి సక్తం
స్యాదిత్యాహ హేమవత్సాత్మగోచర ఇతి. పాగ్నోతీహృదయగోచరః
తస్యా మనసి ప్రతిత ఇత్యర్థః. యద్వా వైకుంఠగతో హరిః కలసగతాం
పార్వతీం కథం రక్షతీత్యుత ఆహ - హైమవత్సాత్మగోచర ఇతి. తస్యా
మనస్యేవ పితః సర్వాత్మత్వాదితి భావః. (చత్వారి) || ౧౭౭ ||

శ్లో॥ హైమవత్సాదయాంఘ్ర్యభౌ హేమవత్సాత్మభౌగతిః
హైమవత్సౌపమాపాంగధారో హేమవతీగతిః. || ౧౭౮ ||

నను అంబ త్వద్దేహాశ్మక్తిర్మ జానే సన్ననజం ఫలం స్వర్గారోహణ
సోపానాం మహాపుణ్యతగంగిణీమితి స్మరణాత్ సర్వే సామపి గంగా
సేవ్యా విశేషతః ప్రీతామూఢానాం చేత్యాశంకాయామహ హైమవత్స
దయాంఘ్ర్యబ్ధ ఇతి. హేమవత్సా ఉదయో యస్మాత్తద్దేమవత్సౌదయమం
ఘ్ర్యబ్ధం యస్య స తథోక్తః. భగవత్పాదాబ్జప్రభవత్సాదేవ గంగాయాస్తా
దృశం వైభవమితి భావః నన్వస్తు నామ తథాపి ముక్తిప్రదా సైవ సేవ్యే
త్యుత ఆహ - హైమవత్సాత్మభౌగతిరితి హేమవత్సా గంగాయా ఆత్మ
భాస్వనయః త్వ గతిర్ముక్తిర్వస్మాత్స తథోక్తః. భీష్మముక్తిప్రదాయక
ఇత్యర్థః. యది గంగాముక్తిదా స్యాత్తర్థి గంగాపుత్రస్య భీష్మస్య ముక్తిర్భం
ప్రీకృష్టానుసరణం న స్యాత్. అతః గంగాయాః ముక్తిప్రదత్వవచనం
ప్రతిపదనమేవ న తు తాత్త్వికమితి భావః. నను ముక్తిర్మా భూన్నామ.
స్వర్గాదికం స్యాదత ఆహ - హేమవత్సౌపమాపాంగధార ఇతి, గంగాతుల్య
కటాక్షుపరంపరః భగవత్కటాక్షుధారాపి గంగావదేహికాముష్మికసర్వాధి
కరణధరీతైవేతి భావః. నను గంగాముత్స్పృజ్య కిమితి తత్తుల్యకటాక్షుధా
యాస్సేవసమత్వత ఆహ - హేమవతీగతిరితి, గంగాయా అపి రక్షకః
గంగా హి స్వసంక్రాంతఖలజనదురితం భగవత్సేవయా భాగవతసేవయా చ
వాశయతీతి భగవతో గంగారక్షకత్వమితి భావః, అనేన య ఏవ గంగాయాః
గాంగేయస్య చ గతిస్స ఏవావాస్మకమపి గతిః కిమవాంతరగంగాద్వాశ్రయ
జేనేతి వ్యక్తమ్. (చత్వారి) || ౧౭౮ ||

శ్లో॥ హైమవత్యవనీజాతఫలభుక్సాత్కృతాకృతిః

హైమవత్యవనీజాతమూర్త్యై హైమవతీప్రియః ॥ ౧౭౯ ॥

నమ ధాత్రీఫలకృతస్మానో ధాత్రీఫలవిలేపనః ధాత్రీఫలకృతాహారో
నశో నారాయణో భవేదితి వచనాద్ధాత్రీతరుస్సేవ్య ఇత్యుత ఆహ హైమవ
తీతి అవనీజాతస్తరుః హైమవతీత్యవనీజాతః ధాత్రీతరుః ఆధ హైమవతీ
గంగా పద్మా శుక్లవచాభ్యుమా ఇతి రత్నమలా. తస్య ఫలాని భుంజత
ఇతి ఫలభుజః తేషా సాత్కృతా ఆధీనీకృతా ఆకృతిరాకారో యస్య స
తథోక్తః. హైమవతీతరుఫలభుజం నారాయణాకారం దాతుం న హైమ
వతీ తుమతే స్వస్త్విర తదాకారాభావాత్. కిం తు భగవానేవేత్స్యధిక్.
సన్వేపం నింబాదిఫలభుజం కిమితి నారాయణాకారం న దదాతీత్యుత ఆహ
హైమవత్యవనీజాతమూర్తిరితి. ధాత్రీస్వరూపః స ధాత్రీనిరుర్భగవన్మూర్తి
రేవ విష్ణోదిమూర్తివదితి భావః. కతవీర తత్రాహ హైమవతీప్రియ ఇతి.
హైమవతీతరా ప్రీతియుక్తః తత్తరుప్రీత్యా తద్రూపస్సన్ తత్ఫలభుజామా
తాకారం విశతీతి సముదాయార్థః. అత్రేదం తత్త్వం యే కార్తికే మాసి
ధాత్రీతరుం భగవద్బుద్ధ్యా సేవంతే తే విష్ణుపారూప్యం భజంతి యే తు తరు
బుద్ధ్యా తే తు స్థావరతాం ప్రపద్యంతే తతో భగవానేవ సేవ్యః. న ధాత్రీ
తరురితి (త్రీణి) ॥ ౧౭౯ ॥

శ్లో॥ హైమవత్యంబునిర్మగ్నజనదత్తనిజాలయః

హైమవత్యసకూలస్థసాధుబృదావనోద్యమః. ॥ ౧౮౦ ॥

అసేనైవ న్యాయేన గంగాపి సేవ్యేత్యాహ హైమవతీతి యే జనా
గంగాజలే భగవద్బుద్ధ్యా నిర్మగ్నాః తేభ్యో భగవానయం స్వపదం విశతీన
చామీషామాముష్మిక ఫలలాభవీన కింతు విహికలాభోపీత్యాహ హైమవతీతి
భగవద్బుద్ధ్యా సదాపి గంగాం సేవీతుం యే గంగాయాః కూలే వారాణ
స్యావో వసంతి తాన్ సాధుగణాన్ భగవానేవాద్భుతైర్వాపారైరతీతి

158 హాకారాదిహయగ్రీవసహస్రనామావళివ్యాఖ్యా

రక్షణస్య విషువదదానస్య చ విష్ణుకృత్యత్వాదిభానః యద్వాభగవద్భక్త్యా భగవత్పుత్రికౌత్విబుద్ధ్యా వా గంగాపీ నేవ్యా తస్యామపి నేనాయాంభగవతీవ స ఫలప్రదత్వాదిత్యాహ ప్లేమవతీతి. (ద్వే) || ౧౦౦ ||

శ్లో॥ హోమో హోతా హోమఫలం హోమహో హోమహవసః
హోరా హోరాకరో హోరాధీశో హోరాఫలాత్మకః॥

నను ఏతావతా గంగాస్నానాదిభ్యో భగవన్నామజపవినోరమ ఇతి నిర్ధిష్టమ్. గంగాస్నానమపి భగవద్భక్త్యా కర్తవ్యమిత్యుక్తత్వాత్. అతః తజహంగతయా హోమోపి కర్తవ్య ఇతి ప్రాప్తే బ్రూమః. హోమఇతి జహంగభూతస్సహోమః న చ హోతా ఉభయమపి భగవద్రూపమేన. అతః బ్రహ్మగణం బ్రహ్మహోగ్నిహోగ్నో బ్రహ్మణా మాతమితి న్యాదేవ బ్రహ్మైవ బ్రహ్మణం బ్రహ్మణి జహోతీతి బుద్ధ్యా హోత్రా హోమః కర్తవ్య ఇతి భావః. హోమకరా హోతా యశమానః యజేతు హోతా యజమానాద్భిన్నః న త్యక్త యేవ జప్తం తేనైవ హోతవ్యత్వాది బోధ్యం కిం చ యదుద్భవ్య హోమః క్రియతే తదపిశ్వర ఏవేత్యాహ హోమఫలమితి బ్రహ్మైవ తేన గంతవ్యమితి గీతానచనాద్భ్రహ్మబుద్ధ్యా కృతస్య హోమస్య బ్రహ్మైవ ఫలమితి భావః. న కేవలం హోమస్య ఫలం కిం తు గర్భాదోపి సవేత్త్యాహ హోమప ఇతి. న చ హవరావళిపాలక ఇత్యనేన పునరుక్తః యజగక్షణం తత్ర జపకాలిః హోమరక్షణమలేతి భేదాత్. తస్యైవ హోమస్య నారాయణస్మరణపకాదేవ పవిత్రతేత్యాహ హోమహవస ఇతి. న హి కర్మణః కర్మాంతరేణ పవిత్రతా అసంస్థానోపాత్ ఇతి భావః. నను జపహోమాదికం సర్వమభ్యుత్తరాయాశుకపక్షాదిశుభకారే కర్తవ్యమ్. అతః కాలజ్ఞానాయ జ్యోతిశ్శాస్త్రసూత్ర్యకమితి కృత్వా తదేవాదావధ్య సనీయమత ఆహ. హోరేత్యాది. హోరేత్యహోరాత్రవికల్పమేకే వాంఛంతి పూర్వార్థపక్షలోపాదితి జ్యోతిశ్శాస్త్రస్య హోరా కాస్త్రమితి నామ యచ్చ హోరాశాస్త్రం యచ్చ తత్కర్తా బృహస్పతిః యచ్చ తదధీశమన్వయః యచ్చ తత్ఫలం శుభాశుభజ్ఞానం తత్సర్వం భగవానేన పురోధసాం చ

ముఖ్యం నాం విద్ధి పార్థ బృహస్పతిమితి బృహస్పతేర్భగవద్విభూతిత్వం
స్మర్యతే. సర్వస్యాపి భగవన్మయత్వం వేదాంతశాస్త్రసిద్ధమేవేతి భావః.
(నమ) || ౧౮౧ ||

శ్లో|| హోరాదురాపో హోరాభూగ్గోరాశాస్త్రఫలప్రదః
హోరాముఖాంగతనుభృగ్గోరాచక్రవర్తకః || ౧౮౨||

ఏవం హోరాయా భగవదాత్మకత్వేపి భగవత్ప్రసక్త్యం నాస్తి
భగవత్త్వప్రతిపాదనాభావాత్. అతోనతదభ్యసనీయమిత్యాహ
హోరాదురాపౌతి హోరయా దుష్ప్రసాదః నను భగవత్ప్రసాదయో ఇదమ
భ్యసనీయమితి నాస్మాక్కిః ప్రతిపాద్యతే కింతు తదుపయోగిశుభకాలజ్ఞానా
యేత్యత ఆహ - హోరాభ్యుతి. హోరాలగ్నార్ధం తాం భుక్త్యై ఇతి
హోరాభ్యుక్తాయమేవేశ్వరస్సూర్యచంద్రరూపేణ హోరాం భుంక్తే సూర్య
చంద్రాద్ధీనైవ హి కాలస్య శుభాశుభపదధిరితి భావః. నను కేవలం
సూర్యచంద్రాదేన ఫలప్రదౌ కింతు రవ్యాదయస్సప్తగ్రహా అపి తేహి
లగ్నస్య నవాంశాధిపతయః తంతమంశమాశ్రిత్య ఫలం దిశంతి, నృణామత
ఆహ - హోరాశాస్త్రఫలప్రద ఇతి రవ్యాదిసప్తగ్రహాంతరాత్మా అయమేవ
తత్తద్రూపేణ తత్తత్ఫలం దిశతి. తే తు నిమిత్తమాత్రమేవ. యో యో
యాం యాం తనుం భక్త్యైతి గీతావచనాదితి భావః, నస్యేవం తత్తద్ద్రోహరూ
పేణ తత్తదంతర్యామిరూపేణ వా భగవానేన ఫలం దిశతు నామ తథాపి
శాస్త్రమిదం శుభకాలప్రదర్శనాయావశ్యకమేవేశ్వర ఆహ-హోరాముఖాంగ
తనుభృదితి హోరాముఖమందిర్యేషాం తాని అంశాని వడంగాని యస్య స
హోరాముఖాంగో వేదః తమేన తనుం విభిర్తితి తథోక్తః ఛందోమయో
ముఖమయోఽభిలషేతాత్మేతి భాగవతాద్భగవత్తత్సందోమయత్వం ప్రసిద్ధమ్.
తతశ్చ వేదమయస్య భగవతోంగాస్యేవ... (శిక్షాదీని) భగవదుపాసనయేవ
ఉపాసితాని భవంతి. న హి తేషాం పృథగభ్యాస అవశ్యకః. దేహే
చలతి సతి కరచరణాదిచలనపదితి భావః. అనేన శ్రీహయగ్రీవసేవయైకయైవ
వేదవేదాంగసిద్ధిరితి సిద్ధమ్. ఉక్తం హి హయగ్రీవపదంకే తస్య పాతంజలం

స్వాజలమిత్యాదినా అపి చేతోపి న హోగాకాస్త్రాగ్ర్యయనమావశ్యకమ్.
హోరాచక్రప్రవరకః జ్యోతిశ్చక్రమయమేన ప్రవర్తయతి భ్రమయతీత్యర్థః.
యదాజయా జ్యోతిశ్చక్రం సర్వం భ్రమతి తి తేనోదయ సర్వః కాల
శ్శుభోభవతి. తారాబలం చంద్రబలం తి నేన లక్ష్మీసితే తేంఘ్రియుగం
స్మతామితి స్మరణాదితి భావః. అనేన శ్రీహయగ్రీవనేనా యదా చిక్కిరి
తా తదైవ కర్తవ్యా న తు కాలనిరీక్షా దుష్టం మాను ౧౦ జన్మ తదప్య
ధ్రువమర్థమితి భాగవతాద్దేహస్యాకాశ్చిత్త్యాదితి సిద్ధిమ్. (పంచ) || ౧౦౨

శ్లో॥ హోతాహోతృస్తుహో హూత్రం హూత్రగోహూత్రనాయకః
హూత్రోద్ధాత్రాద్యవిషయో హూత్రాశ్రయఫలనదః॥

నస్వేనం జపహోమగ్ధం హోరాకాస్త్రాగ్ర్యనావశ్యక శ్వేపి వేదస్తాన
దావశ్యకః వేదమూలత్వాత్స్వగ్ధామిత్యాశంకాయాం వేదవేద్యాదికం
సర్వమపి భగవానేవేత్త్యాం హోతేతి. హోతా ఋగ్వేది వేదేషు ప్రధమ
త్వాదృగ్వేదస్య హోమేఋచాయుషయంత్రత్వాచ్చ ఋగ్వేదిన ఇహ గ్రహణం
కృతం తతశ్చ ఉపలక్షణతయా యజుర్వేదాదీనానుషి గ్రహణం సంభవతి.
సర్వేపి వేదినో భగవద్రూపా ఏవేత్యర్థః. అయమేవ హోతృభిన్నాయతే
ఇత్యాహ హోతృస్తుత ఇతి. సర్వే వేదా యత్పదమామసంతీతి శ్రుతే. వేదినో
వేదైర్భగవంతమేన స్తుతంతీతి భావః. స చ వేదో భగవానేవేత్త్యానా
హూత్రమితి, హూతురిదం హూత్రం ఋగ్వేదః ఉపలక్షణమిదం యజురాదీ
నామ్. కుతోస్య హోతృస్తుతత్వమత ఆహ హూత్రగ ఇతి. హూత్రం
వేదం గచ్ఛతి ప్రాప్నోతీతి హూత్రగః ప్రతిపాద్యప్రతిపాదక భావసంబంధేన
ఈశ్వరో వేదే వర్తత ఇత్యర్థః. వేదైశ్చ సర్వైగహమేవవేద్య ఇతి శ్రుతే
రితి భావః. అయమేవ వేదా నాం వందిభూతానాం ప్రభుశ్చేత్త్యాహ
హూత్రనాయక ఇతి. వస్తుతస్తత్త్వమాహ హూత్రోద్ధాత్రాద్యవిషయ ఇతి.
హూత్రం ఋగ్వేదః ఔద్ధాత్రం ఉదాతురిదం సామవేద ఇత్యర్థః. ఆది
శబ్దేన యజురధర్మవేష్యార్థగ్రహణం, తేషామవిషయః అగోచరః యతో
చాచో నివర్తంతే ఇతి శ్మతే. శ్రుతయో హి భగవంతం నేతి నేతీతి నిషే

ధముభేనైవ ప్రతిపాదయంతి నిరుణమ్ సగుణం తు విధిముఖేనైవేతి శ్రుతి
గీతాను ప్రతిపాదితత్వాదితి భావః. వస్తుతః అవివయోపీశ్వరః వ్యవహార
తోవిషయ ఏవేతి కృత్వా వేదాధ్యయనశ్రవణాదితత్పరాణాం వేదవిహితం
తత్తత్ఫలమయమేవ దిశతీత్యాహ హౌత్రాశ్రయఃఫలప్రద ఇతి. హౌత్రమాశ్ర
యః ఆధానో యస్య తత్ హౌత్రాశ్రయం వేదగతమిత్యర్థః తత్ఫలం వేదా
ధ్యయనాదికర్తృణాం భవతీతి వేదేనైవ ప్రతిపాదితం తత్తత్ఫలం సర్వమపి
భగవానేన దిశతి. న తు వేదః తస్య జడత్వాత్, న చ వేదాభిమానిదేవ
తాశ్చ తేషాం భగవద్వందిత్యేన ముక్త్యాదిఫలదానాసమర్థత్వాత్ ఇతి భావః.
అనేన శ్రీహయగ్రీవచరణధ్యానాసమర్థానాం తన్నామజపావిశ్వాసానాం
మూఢానామేవ వేదాధ్యయనాదికమ్. యత్ర క్వాపి నిషీద్య యాదవక్షలో
త్తరంస్య కంసద్విషసాస్మరంస్మరమఘంహరామితడలంమన్యేకిమన్యేన వే ఇతి
కుకవచనాత్. సకృదుచ్ఛారితం యేన హరిత్కృత్తురద్వయం బహుః పరిక
రస్తేన మోక్షాయ గమనం ప్రతీతి పాండవగీతావచనాత్. నారాయణో
నామ సరో న రాణాం ప్రసఃఖ్యచోరః కథితః పృథివ్యామై, అనేక
జన్మార్జితపాపసంచయం దహత్యకేవం స్మృతమాశ్రమేవేతి వచనాచ్చ. యే
తు ప్రాజ్ఞానేపి వేదమధ్యత ఏవ, కిం తు ఏభిర్వేదవాక్యైర్భగవంతమేవా
హం స్తోమీతి మన్యంతే, తదర్థంచ విచార్య భగవత్సేవరమంతే న తు
వేదే. అతః ప్రాజ్ఞానాం వేదాధ్యయనం నావశ్యకం కిం తు యయా
కయాపి విధయా భగవద్ధ్యానాదికమేవ అతః భగవన్నామజపతత్పరాః
హోమమపి భగవన్నామభిరేవ స్వాహంతైర్విదధతీతి న తేషాం వేదాధ్యయ
నమత్యంతావశ్యకం యే త్వదీతవేదాస్తే వేదవాక్యైరేవ హోమం కుర్వంతు
ఇతి ఫలితార్థః. (సప్తపదాని) ॥౧౦౩॥

శ్లో॥ హ్రస్వో హృన్వవరో హృన్వదీర్ఘ భావవివర్జితః

హృన్వేతరభుజో హృన్వచరణో హృన్వభిన్నదృక్. ౧౦౪

ససుస్థిరచిత్తైర్భాగవత్తైర్నైవ భగవానాగాధ్య ఇత్యుక్తం. తత్ర
ద్యేయస్య ప్రమాణమావశ్యకమతస్తద్వక్తవ్యమత ఆహ - హ్రస్వ ఇతి. అంగు

సమాత్రః పురుషో మధ్య ఆత్మని తిషఠీతి అంగుష్ఠప్రమాణత్వాద్ధిస్యః స
 భూమిం విశ్వతో వృత్వాఽత్యతిష్ఠద్గళాంగులమితి శృణ్వేగ్నిశ్చేత్వానా
 హ్రస్వపర ఇతి. హ్రస్వభిన్నో దీర్ఘః అహోరణీయాన్ మహానో మహీయా
 నితి శృతేర్నిరతిశ యహ్రస్వత్వం నిరతిశయదీర్ఘత్వం చ భగవతోస్తీతి వా.
 నను ఏకవైవ హ్రస్వత్వతీర్థత్వయాసవిరుద్ధధర్మద్వయసానాధికరణ్యుత్పత్తి
 మత ఆహ-హ్రస్వదీర్ఘభావవిసరిత ఇతి. పరిమాణహ్రస్వే భగవతి హ్రస్వత్వ
 దీర్ఘత్వే ఆరోపితే న తు తాత్త్వికే అతో న దోష ఇతి భావః. ఈశ్వరో
 నాప్యణుర్నాపి మహాన్ కింతు విభురేవేతి వా ఇదమత్ర తత్త్వం. ఈశ్వ
 రసు వసుతో విభురేవ గగనవత్ తస్య మనోగతత్వాదహోరణీయస్య తస్మి
 న్నేవ చ నర్యస్య జగతోవర్తనాన్మహతో మహీయాన్యం చేక్యుభయం సంగ
 చ్చతే తత్రతాయమహోరణీయానంతరాత్మా వా మహానో మహీయాన్
 బ్రహ్మ వా ధ్యానగోచరతాం నోపయాతి మనసోప్యవిషయత్వాత్తస్య. అగ్గా
 వ్యైవోపాసనార్థమంగుష్ఠపరిమితరూపం విశ్వరూపం చేక్యుభయం హ్రస్వైవ
 కల్పితం తత్ర ప్రథమతో విశ్వరూపమేవోపాసితస్యం ఉపాసకానామగో
 తత్రాశేషేనైవ బుద్ధిప్రవేశసంభవాత్. అతః పశ్చాత్తు హ్యుత్పంషదీ
 అంగుష్ఠపరిమితేభగవద్రూపం తావత్పరిమితం పురుషాకాగపరిమితం వాధ్యానా
 న్యేచ్ఛయా పరికల్పయేత్. శ్రుతిస్తు హృత్పంషదీకపరిమాణమాశ్రిత్య అంగుష్ఠ
 మాత్రః పురుష ఇతి బ్రవీతి ఇతి. ఏనం హృది స్వకన్పితస్య పురుషస్య అంగాని
 కానిచిద్వక్త్ర హ్రస్వేతరభుజ్య దీర్ఘబాహుః ఆజానుబాహురీతి యావత్.
 హ్రస్వచరణః దీర్ఘచరణత్వస్య దౌర్భాగ్యచిహ్నత్వానితి భావః. హ్రస్వ
 భిన్నదృక్ ఆయతాక్షః ఆకరాంతనయన ఇతి యావత్. ఏనమేన విశాల
 నక్షున్నత్వాదికం ప్రకల్ప్యం దర్శితం చ తదపి ప్రాగేవ తత్ర త్రేతి
 బోధ్యమ్. (పట్) ॥ ౧౦౪ ॥

శ్లో॥ హ్రదాధిరాజనిలయో హ్రదాధీశసుతాపతిః

హ్రదాధిరాజశ్వశురో హ్రదేశస్థితకృద్ధవశః॥

౧౦౫

నను అస్తాం పరిమాణచింతా ఈశ్వర ఏన తావదస్థి, తథాహి

జన్మాద్యస్య యత ఇతీదం హీశ్వరలింగం న త్విదముదపద్యతే. జాయతే
 లీయతే యత్రజగత్ జలముచ్యుతః ఇతి వచనాత్. సముద్రమధ్యే జగత్స్థితి
 దగ్ధనాత్. నిర్వేలసముద్రజలేనైవ జగతః ప్రళయసంభవాచ్చ జలాధీపతి
 స్సముద్ర ఏవేశ్వరః ఇతి శంకాయామాహ హ్రదేతి. హ్రదాధిరాజ
 స్సాగరః తస్మిన్ నిలయః నివాసో యస్య స తథోక్తః. సముద్ర
 కాయాత్మకః. సముద్రో యమేశ్వరం హృది బిభర్తి స ఇత్యర్థః. కించ
 హ్రదాధీశుతాపతిః స చ సముద్రో యస్మై స్వకన్యాం సమర్పితవాక్ స
 ఇత్యర్థః. అపి చ హ్రదాధిరాజశ్వశురః యస్య పుత్రీం గంగాం సముద్ర
 ఉపయేమే స ఇత్యర్థః. హ్రదాధిరాజో నైవేశ్వరః. కింతు శుద్ధస్థిలయః
 తస్య జామాతా శ్వశురశ్చ భగవానేవేశ్వరః. నను యథా జగత్సముద్రే
 తథా విష్ణురచ్యస్తే. న తావతా సముద్రస్యేశ్వరత్వభంగః అథ స ముద్ర
 పుత్రీంవిష్ణుః తత్పుత్రీరసాగరశ్చ గృహీతవంతావితితదుభయత్రాపి తుల్యమేవే
 త్యాశంకాయాం హేత్వంతరమాహ-హ్రదేశస్థితికృద్ధవఇతి. హ్రదేశస్యస్థితికృత్
 వేలాకాశీహన ఆజా యస్య స తథోక్తః. యదాజాయా బద్ధస్సముద్రో
 వేలాత్రికమేన త్మమతే స ఏవేశ్వర ఇత్యర్థః. మేఘూదయస్సాగరసన్నిపృత్తి
 ర్విష్ణోర్విచిత్రాః ప్రభవంతి మాయా ఇతి వచనాదితి భావః. (చత్వారి)

శ్లో॥ హ్రదేశమధ్యనగరో హ్రదేశమణిభాగ్గుళః

హ్రదేశశక్త్యానికరకృతనర్తనతోషితః॥

॥ ౧౮౬॥

కించ స ముద్రస్యాపి జలమయం స్తద్భయిత్వా తస్మధ్యే ద్వారకా
 నగరం నిర్మతవానిత్యాహ హ్రదేశమధ్యనగరః ఇతి. హ్రదేశస్య మధ్యే
 నగరం యస్య స తథోక్తః. నను సముద్రః కృపయై వాధునా వేలాం
 వాతిక్రామతి. కృష్ణాయ నగరస్థలం చ దిశతీత్యత ఆహ-హ్రదేశమణిభా
 గ్గుళ ఇతి. హ్రదేశమణిః కాన్తుభరత్నం తం భజతీతి హ్రదేశమణిభాక్
 గళో యస్య స తథోక్తః. సముద్రం నిర్మధ్య తదంతరతం కాన్తుభర
 గృహీతవానిత్యర్థః. అపి చ సముద్రకన్యా అపరసోఽస్యోగ్రే నృత్యంతి
 పతోషాయేత్వాహ హ్రదేశేతి. అనేన హృది భగవద్దశే కాన్తుభం భగవ

జగ్రో అప్పగోజననర్తనం చ సంకల్ప్య ధ్యాతవ్యమిహుపదేశో న్యజ్యతే.
(త్రీణి) ॥ ౧౮౬ ॥

శ్లో॥ హ్రదేశరుహవృక్షాగ్రవల్లనశ్రీలసత్కరః
హ్రదేశజనుధాదానతోసి శేంద్రాదిదేవతః ॥ ౧౮౭ ॥

నను సముద్రభవః కల్పవృక్ష ఆశ్రితాభిలషితసంచయం దిశతీశ్యతి
అహ - హ్రదేశేతి. హ్రదేశే రోహతీతి హ్రదేశరుహః స గాసా వృక్షః
కల్పతరుః తస్య అగ్రం నూతనం యత్పల్లవం కిసలయం తస్యేన తదినేతి వా
క్రియా శోభయా లనకా కరో యస్య స తథోక్తః కల్పతరునూతనకిసలయ
వస్త్రురుశస్సర్వార్థప్రదశ్చ భగవత్కర ఇతి. న తడంతే సముద్రాన్మూలనతా
కిం తు ఆధిక్యమేవ సముద్రః కల్పకిసలయద్వారా ఆశ్రితాభిలషితం దిశతి.
భగవాంస్తు స్వయమేవేతి సిద్ధత్వాత్. నను సముద్రస్సాక్షాద్దేవాధ్యమమృతం
దదావిత్యతి అహ - హ్రదేశేతి. హ్రదేశబాయస్సుధాయా దా నేన
తోసితాః శేంద్రాదయో దేవతా యేన స తథోక్తః. సముద్రోఽమృతం స
దదౌ కిం తు సముద్రం బలాన్మృధిత్యా తతోమృతముత్సాద్య రాక్షసా ప
హృతం తచ్చ రాక్షససంచనద్వారా ఆసీయ దేవతాజనాయ భగవానయమేవ
దదౌ న తు బుద్ధో జడశ్చ సముద్ర ఇతి భావః. (ద్వే) ॥ ౧౮౭ ॥

శ్లో॥ హ్రదేశసంస్థాపితాద్విర్హృదేశకలుషాపహః
హ్రదాధిరాజతనయో హ్రదరాజసముద్భవః ॥ ౧౮౮ ॥

నాపి సముద్రో జగతీం విభరీతి యుక్తం వస్తుం, జలస్య స్వోచరి
నతితవస్త్విధరీకరణస్వాభావ్యాత్ కిం తు భగవానేవ స్వకక్త్యా తాం
సముద్రే సాపయామాన. ఉక్తారే సముద్రే మంధరస్థాపనం లింగమిత్యాహ
హ్రదేశసంస్థాపితాద్విరితి. మంధరముత్సాద్య దేవాసురగణా జలధిం ప్రత్యా
గేతుమశక్త్యాస్తంభః మధ్యేమార్గం మందకోపరిపతనేన కేచిదప్రియంత,

తతో దేవగణప్రార్థితో భగవాన్ గరుడో మందరం స్వాపయిత్వా స్వయం
మమృతవిశ్వ జలధిం ప్రత్యాగీయ జలధౌ సంస్థాప్య యయావతి భాగ వ త
మత్రానుసంధేయం. నన్వయం సముద్రో గ్రహణాదౌ పర్వణి స్వ స్మృక్
కృతస్నానానాం జనానాం కలుషరాశిమపహంతీత్యత ఆహ ప్రాదేశకలుషా
మగా ఇతి. సముద్రం నిర్మధ్య తతస్తత్కలుషభూతం హాలాహలం బలా
న్నిర్గమ్య తం నిర్మలం కృతవానిత్యర్థః. అతః య ఏవ సముద్రస్యాపి
కల్మషనాశకస్సవనాస్మాకమపితి భావః. అపి చాయం సముద్రో భగవతా
పున్నామనరకాదపి త్రాత ఇత్యాహ ప్రాదాధితాజతనయ ఇతి. ధన్వంతరి
నామ్నా సముద్రాజ్ఞాతో భగవానిత్యర్థః. నన్వేషం భగవతోపి కాణం
సముద్రవేష్యర ఇత్యత ఆహ మైవమితి. ప్రాదరాజ సముద్భవః ప్రాద
రాజస్య సముద్భవ ఉదయో య స్మా త్స తథోక్తః. ఆ ప ఏ వ ససరాదౌ
తాను పీర్వమపాపృజదితి భాగవతాత్సముద్ర ఈశ్వరేణైవ సృష్టః భగవత
సముద్రాదాదిరాభవస్తు లీలయా రామకృష్ణాదివదితి భావః. (చత్వారి)

శ్లో॥ ప్రాదాధిరాజప్రళయో ప్రాదాధీశ్వరవర్ధనః

ప్రాదేశకృతసంత్రాసో ప్రాదేశకృతసత్పుత్రః ॥౧౮౯॥

సముద్రస్యసప్తపిరేవ శేషరాధీనా కింతు లయస్థితీ అపీత్యాహ ప్రాదేతి
ప్రాదాధిరాజస్య ప్రళయో యస్మాత్స ప్రాదాధిరాజప్రళయః ప్రళయే చతు
ర్ముఖనిశ్వాసపీతత్వాద్బుధేరితి భావః. ప్రాదాధీశ్వరస్యవర్ధనః వృద్ధికరః
చంద్రోదయాదిస్వతి భావః. సహి కేవలం చంద్రస్సముద్రం వర్ధయితుం
శక్నుయాత్ స్వస్థైవ క్షయగ్రస్తత్వాత్, కింతు తద్వ్యాజేన భగవానే
వేతి తత్త్వమ్ ఏవమిశ్వరత్వాదేవ సముద్రోస్మాద్భిభేతి వాయునూర్యా
దివదిత్యాహ ప్రాదేశకృతసంత్రాస ఇతి. ప్రాదేశాయ కృత ఉత్పాదితః
సంత్రాసః యేన స తథోక్తః. కథమన్యథా సముద్రస్య వేలానుల్లంఘనమితి
భావః. యద్వా శ్రీరామవతారే ఇతి భావః. శ్రీరామే చాపమానో
పితవతి సతి సముద్రః క్షుబ్ధఇతి రామాయణమ్. త్రాసఫలమాహ ప్రాదేశ
కృతసత్పుత్ర ఇతి. ప్రాదేశే కృతస్సక్ భృథః పంథాః మర్గః సేతురూప

ఇతి భావః యేన స తథోక్తః. న చ హేమకూటాదిధరణీధరబద్ధపయోనిధి
రిత్యనేన పునరుక్తిః. పయోనిధిగ్బద్ధ ఇతి పయోనిధౌ నేతుః కృత
ఇతి చార్థభేదాత్. ఫలభేదాభావేపి న దోషః అన్యత్ర స్రాదేశ కృతసత్పద్యః
సక్షత్రమాగ్నో యేన స తథోక్తః. చంద్రసక్షత్రాదయో హి సముద్రా
దుదయంతి సముద్రం ప్రవిశంతి చ అతస్తేమమస్తి సముద్రే సంచార ఇతి
భావః అతశ్చంద్రాదీనాం సంచారక్షమమనకాశం సముద్రోభగవత్
భీత్యాదిశతీతి జ్ఞేయమ్. (చత్వారి షదాని) ॥౧౦౯॥

శ్రీ॥ హ్రదేశగర్భగూఢాత్మా హ్రదేశపరిపూజితః

హ్రదేశవిహృతో హ్రస్వగుల్ఫో హృన్వేతరాననః ౧౯౦

న కేశలం చంద్రాదీనామేవ సముద్రో వివరం నిశితం కింతు భగవ
తోపీత్యాహ హ్రదేశగర్భగూఢాత్మా హ్రదేశస్య గర్భే గూఢః అప్రకటిః
త ఆత్మా కమతవిగ్రహా యస్య స తథోక్తః. యద్వా సముద్రస్యావ్యయ
మేవాంతగాత్రేత్యాహ హ్రదేతి, హ్రదేశస్య గర్భే గూఢః ఆత్మా స్వరూపం
చైతన్యమితి యావత్. యస్య స తథోక్తః. గూఢశ్చాసావాత్మేతి వా.
ఏకోదేవస్యగృభాతేషుగూఢ ఇతి శ్రుతేరితి భావః. అతఏవ సముద్రే
తావ్యయం పూజిత ఇత్యాహ హ్రదేశపరిపూజిత ఇతి. శ్రీరామస్య విహారః
కృష్ణస్య చ సముద్రేణ పూజితత్వం పురాణేషు ప్రసిద్ధమేవ. అపిచ
ప్రళయే మత్స్యరూపేణ భగవాన్సముద్రే విహృతవానిత్యాహ హ్రదేశవి
హృత ఇతి. హ్రదేశే విహృతం విహారో యస్య స తథోక్తః. అనేన
సముద్రస్య గృహతౌల్యం భగవతో గృహితౌల్యం చ వ్యజ్యతే. తతస్సము
ద్రేశ్వరయోశ్చేషశేషభావో వ్యజ్యతే సను సముద్రే దివ్యః కమతోస్తి
హయగ్రీవవిగ్రహే తు న ఇతి శంకాయాం సమత్కారావహం ప్రక్వాను
గుణముత్తరమాహ హ్రస్వగుల్ఫ ఇతి. హ్రస్వో గూఢో గుల్ఫో కమరాకారే
యస్య స తథోక్తః భగవచ్ఛరణయోః కమతద్వయం దివ్యమస్త్యతోపి

సముద్రాదీశ్వరో మహానితి భావః. కించ సముద్రస్య నైతాదృశ రూప-
సంపత్తి రిత్యాహ హ్రస్వేతరాననః దీర్ఘముఖః హయముఖత్వాదితి భావః.
సముద్రస్తు నైవంవిధ ఇతి బోధ్యమ్. (పంచ) || ౧౯౦ ||

శ్లో॥ హ్రదనిష్కానితాహీంద్రో హ్రదాధీశగభీరహృత్

హ్రదాధిరాజఙతరో హ్రదినీమత్కచోత్కరః || ౧౯౧ ||

అపిచ సముద్రస్సర్వాదిభిర్దూషితః ఆయం తు సర్వాదిభయఃపహర్తే
త్యాహ హ్రదనిష్కానితాహీంద్ర ఇతి హ్రదాత్ నిష్కానితః అహీంద్రః
కాళీయో యేన స తథోక్తః. శ్రీకృష్ణవతార ఇతి భావః. నను సముద్రో
గంభీర ఇత్యుత ఆహ హ్రదాధీశగభీరహృత్ సముద్ర ఇవ గంభీరహృదయః
అపిచక్వ భగవద్భుజయస్య గాంభీర్యం క్వ వా సాగరస్యేత్యాహ హ్రదాధిరాజ
ఙతర ఇతి. హ్రదాధిరాజాస్సముద్రాస్సప్త జతరః కుక్షీర్యస్య స తథోక్తః.
కుక్షీస్సముద్రా గిరయో లెసినంఘా ఇతి భాగవతాదితి భావః. నను సముద్రో
మేఘాః విభర్తి త్యుత ఆహ హ్రదినమత్కచోత్కరః హ్రదినీమన్తో మేఘా-
వీవ కచోత్కరః కేశపాశో యస్య స తథోక్తః. ఈశస్య కేశాః విదు-
రంబువాహానితి భాగవతాదితి భావః. (చత్వారి) || ౧౯౦ ||

శ్లో॥ హ్రదినీమత్కచవ్రాతకృతకేశవనామకః

హ్రదినీమత్తాపహరో హ్రదినీమయభూషణః || ౧౯౨ ||

నను అన్నాద్భూతాని జాయంతే జాతాస్యన్నేన జీవంతీతి శ్రుతేః
అన్నం బ్రహ్మ స వా వీష పురుషోన్నరసమయ ఇతి పురుషస్య చాన్నరసమ-
యత్వం శ్రూయతే ఇదం చాన్నం వృన్వ్యధీనం సా చ వృన్వీః పరస్యసంభవా-
పరస్యాద్యస్త్రీసంభవః వృషేరిన్నం తతః ప్రజా ఇతి వచనాత్. అతః
పరస్యవీశ్వరః తత్కృతయైవ కాలస్య సుభిక్షత్వం తత్కృతపాత్రభాషేనైవ
దుర్భిక్షత్వం చ, అతః పరస్యస్సేవ్య ఇతి ప్రాప్తే బ్రూమః. హ్రదినీమత్క-

చవ్రాతకృతకేశననామకః హ్రది నీ మాన్ తటిత్వాన్ స ఇ వ కచవ్రాతః
 కేశోత్కరః తేన కృతం కేశన ఇతి నామ యస్య స తథోక్తః. కేశా
 ద్యోస్యశరస్యామితి సూత్రేణ ప్రశంసాయాం మత్స్యరే కేశాద్వ్య ప్రత్యయే
 కృతే కేశవ ఇతి నామ భవతి. శబ్ద నామ శ్రీనివాసం బ్రూతే, తస్య
 ప్రశస్త కేశవత్వాత్. కేశానాం ప్రశస్తిశ్చ మేఘతుల్యనైల్యకృతా. అతః
 కేశవస్యాస్య కేశా ఏన మేఘతుల్యా ఇతి కృత్వా కిం మేఘాంతరసేవయేతి
 భావః. నను మేఘోదయే తాపశాంతిగృహతీత్యత ఆః హ్రది నీమత్రాపహగ
 ఇతి. హ్రది నీమాన్ మేఘఇవ తాపహరః సంతాపహర. అయం భావః,
 మేఘో గ్రీష్మజన్యమేన తాపం హరతి. నతు సాంసారికం భగవాంస్తు
 ఆధ్యాత్మికాదితాపత్రయమపీత్యయమేవ సేవ్య ఇతి. నను మేఘే విద్యు
 ద్రూపం భూషణమస్తీత్యత ఆహ-హ్రది నీమయభూషణ ఇతి. హ్రది నీమ
 యాని విద్యుద్రూపాణి విద్యుద్భిః కృతానీతి వా వికారార్థే మయద్విధా
 నాత్. భూషణాని యస్య స తథోక్తః. మేఘే విద్యుచ్చనైవ భగవతః
 తు నీరేణి. తత్రావ్యయమేవోత్కృష్టః కిం చ ప్రతి మేఘం యా యా
 విద్యుతః ప్రభవంతి తాస్తాస్సర్వా అపి క్రోడీకృత్య భగవతో భూషణాని
 కృతా ఇత్యహో మహిమోత్కర్ష ఇతి ప్రతీయతే. (త్రీణి) ||౧౯౨||

శ్లో॥ హ్రది నీహృద్గతో హ్రదిన్యదయో హ్రది నీలయః
 హ్రది నీభీతికృద్ధాదిన్యయుతద్యుతిసంస్తవః || ౧౯౩ ||

అపి చ మేఘస్య హృది హ్రది నీ వర్తతే. హ్రదిన్యా హృది తు న
 మేఘః, భగవానయం తు హ్రదిన్యా అపి హృది వర్తతే ఛాయాయా పేణ
 అంతర్యామిరూపేణ వేత్త్యాహ హ్రది నీ హృద్గత ఇతి. విద్యున్మధ్యస్థితః.
 నను మేఘాద్విద్యుజ్జాయతే మేఘే లీయతే చ న తు భగవత ఇత్యత ఆహ
 హ్రదిన్యదయః హ్రది నీలయః హ్రదిన్యా ఉదయో యస్మాత్సః హ్రదిన్యా లయో
 యస్మిన్ ఇతి చ. వాయువశా స్మేఘానాం పరస్పరసంఘటే సంభవతి సతి
 పాపాణ్యోరివ తదా తటిద్భవతీతి ప్రసిద్ధం. ఇదం చ భవనం న మేఘచ్ఛా
 కృతం మేఘస్య జడత్వాత్. కింతీశ్వరేచ్ఛాకృతమేవ. ఈశ్వరేణైవ

మేఘేషు తాదృశశక్తిః కృతా. మేఘవాయుసంబాధం ప్రత్యపి ఈశ్వర
 ఏవ హేతుః అతః ఈశ్వరా దేవ విద్యుదుదయః మేఘసు నిమిత్త మాప్ర
 మిత్యభ్యుపేయం. ఏవం లయోపి విద్యుతాం మేఘనిక్షేపశక్త్యాపేవ.
 శక్తిజన్యాయాస్తస్యా శక్తికావేవ లయ్య న్యావృత్త్యాదితి భావః. అ
 ఏవ మేఘాన్న విభేతి విద్యుత్ కిం త్వీశ్వరాదేవేత్వాహ హ్రోదినిభీతికృదితి.
 భీతిత్వే లింగం చాంచల్యమేవేతి బోధ్యం. స్వస్థుష్టిలయయోరీశ్వరాధీన
 త్వాదేవ విద్యుతామిశ్వరాద్భీతిరితి స కింతు బహుళప్రభత్వాదీశ్వరస్యైతన్య
 పిత్యాహ హ్రోదిన్యయుతద్యుతిసంస్తవః హ్రోదినినామయతస్య ఆనంతఃద్యు
 తామిత్యర్థః యా ద్యుతిః తస్యాస్సంస్తవః పరిచయో యస్య స త థో కః
 విద్యుత్కృటికాంతిత్యర్థః. ప్రభూతతేజసః పురుషాత్సకాశాదబ్జితేహ
 యథా విభేతి తద్వదితి భావః. అతఏవ సేమా విద్యుత ఇతి శ్రుత్యా ఈశ్వరాగ్రే
 విద్యుతామభానం చోధితమితి బోధ్యమ్. (పంచ) || ౧౯౩ ||

శ్లో|| హ్రోదినిమాన్ హ్రోదినిశో హ్రోదినిహ్రదనాభికః

హ్రోదినిమత్కృష్ణతనుర్హృదినిమద్భవాప్యయః || ౧౯౪ ||

సన్వేతావతాపి పూర్వపక్షస్య సమాధానం నైవాయతమత
 అహ హ్రోదినిమాన్ మేఘః స చ మేఘో భగవద్రూప ఏవ. హ్రోదినిశః
 తితితాంఈశ్వర ఏవప్రభుర్నతు మేఘః ద్యుదుదయాదీనాం మేఘానధీనత్వాదితి
 భావః. హ్రోదిని సాపి తితిద్భగవద్రూపైర. హ్రద ఇవ నాభి ర్యస్య స
 హ్రదనాభికః హ్రదవద్గంభీరనాభిరిత్యర్థః అంతరిక్షరూపే భగవన్నాభావేవ
 మేఘాస్త టితస్య వర్తంతే హ్రదే మత్స్యదయ ఇవేతి భావః. హ్రోదినిమా
 నిన కృష్ణతనుర్నిలాంగః హ్రోదినిమతోపి కృష్ణతనురితి వా మేఘాదధికం నీల
 మస్యాంగమశ్చ్యర్థః. అసేన వరేపి నే శ్వర తౌల్యం మేఘస్యేతి సిద్ధమ్.
 హ్రోదినిమద్భవాప్యయః హ్రోదినిమతో మేఘస్య భవాప్యయా ఉత్పత్తిలయా
 యస్మాత్స తథోక్తః. అయం భావః. అన్న హేతుభూతాయ వృక్షే
 కాగణభూతౌ త టి స్నేహ భగవద్రూపావేవ. అతఏవ తయోసాదృశం
 నై భవమ్. తే చ తితిత్వంతో భగవదధీనసత్తాకాః భగవన్నాభావేనాంత

రిక్షే వర్తంతే. భగవతస్సకాశాదేవ తే జాయంతే భగవత్స్యేవ లీయంశే. అశః పర్జన్యహేతుభూత ఈశ్వరవచాస్మాకనువీత్సరః ఇతి అత్ర ఈశ్వరః సర్వసంబంధాదేవ పర్జన్యస్యాపి కృష్ణవర్ణత్వమితి చ మత్కారాయోక్తం. కార్యాదధికం పి కాశణం భవతి ఇతి. (పట్) || ౧౬౮ ||

శ్లో|| హ్రదినీహరిశీతాంశుజ్వలనద్యుతివరితః

హ్రదినీరుచికృద్ధాదిన్యంబరో హ్రదినీరమః

|| ౧౬౯ ||

నను భగవతో విద్యున్మేఘజన్మహేతుత్వం కథమితి శంకాయాంతతః ప్రాక్తిద్ధత్వాఽత్యాహ హ్రదినీతి. హ్రదినీహరిన్యూగ్రః శీతాంశుః జ్వలనః ఏతేషాం ద్యుతిభిర్న్వరితశ్శూన్యః సృష్టేః ప్రాగితి భావః. కింఛ మేఘే జలం హ్రదిన్యాం రుచిం చాయమేవ కృతవానిత్యాహ హ్రదినీరుచికృదితి. ఉపలక్షణమిదం మేఘజలకృత్త్వస్య ఈశ్వరతేజస్సైవ సర్వం తేజోవత్. న తు స్యతః తస్య భాసా సగ్యమిదం విభాతీ త్త్యత్ర తేరితి భావః. ఏవం భగవతి విద్యున్మేఘేశ్వరత్వం ప్రదర్శ్య అథాద్భుతమేఘత్వసూహ ద్వాభ్యాం పదాభ్యామ్. హ్రదిన్యంబరః హ్రదినీవాంబరం యస్య స తథోక్తః భగవాన్హ్రదినీతుల్యమంబరం వస్తే. మేఘస్సు హ్రదినీం న వస్తే కింఛ హ్రదినీరమః హ్రదినీవరమా యస్య స తథోక్తః. మేఘే ఘ్రహ్రదినీ ప్రయావర్తత ఏవ న తు సా స్థిరా అతోఽయమద్భుతమేఘః ఇతి భావః (చత్వారి) || ౧౭౦ ||

శ్లో|| హ్రదినీబంధకృద్బాహుసహస్రసృపగర్భహృత్

హ్రదినీశచతుష్కాంతయోతలక్షత్రిజాతిహృత్

|| ౧౭౧ ||

మేఘానాం పోషకోపి భగవానేవేత్యాహ ద్వాభ్యాం హ్రదిన్యా సర్వదాయాః బంధకృత్ బాహునాం సహస్రం యస్య తస్య సృపస్య కార్తవీర్యార్జునస్య దర్పం గర్వం హరతీతి తథోక్తః. తథా హ్రదినీకానాం

సముద్రాణాం చతుష్కం చతుష్టయమంతోఽచధ్యవ్య తస్మిన్ త్వాతలే
 వర్తనానాం త్విత్తజ్జాతిం హరతితి తథోక్తః. ఆయంభావః ఆగ్నో
 ప్రాస్తాపతిస్సవ్యగదిత్యముపతిష్ఠతే ఆదిత్యాజ్ఞాయతే వృష్టిర్వృష్టేనైవ
 తతః ప్రజా ఇతి వచనాద్విజ్ఞయగాదయో మేఘా నానుత్పాదకాః బ్రహ్మ
 హత్యాధేన్వపహరణాయస్య తన్నాశకాః. ఏవం సి తే కార్తవీర్యజ్ఞనో
 హవిర్ధానీమపహృత్య ఇతరే రాజానో జమదగ్నిం హత్వా చ వృష్టిప్రతిబంధ
 ముక్న్వంత. భగవాన్ పరశురామస్య తాన్ తజాతిం చ ఏకవింశతివారిం
 హత్వా భువి యజాదికం ప్రవర్తయ్య పునర్మేఘాన్ పుషోషేతి, యద్వా
 నను దత్తాత్రేయప్రసాదాబ్ధయోగధర్మగవాన్ కార్తవీర్యజ్ఞనో ధ్యాయ్యః
 తదీయశ్చ మంత్రో జప్తవ్యఇత్యతి ఆహ హాదినీశీ. కార్తవీర్యజ్ఞనో న
 భగవాన్ కింతు భగవతా పరశురామేణ నిరత్రేవ. య ఆత్మానమేవ
 రక్షితుం నాశకతో సోఽర్జునః కథమన్యన్ రక్షయేదతస్త త్సేవాదికం వ్యర్థ
 మితి భావః నన్వయం విప్రః పరశురామః కథమర్జునం జఘాన? ఇతి
 ఆహ హ్రాదినీశేతి. స్వా ప కారణ ఏవ న జఘాన కింత్వికృతాపకారానపి
 గర్భస్థానపీతి మహాకూరో హి పరశురామ ఇతి భావః. త్విత్తజ్జాతిం
 జాతిపదేన గర్భస్థానామపి ఘాతనం సూచ్యత ఇతి జేయమ్. అనేన బ్రాహ్మ
 ణేషి పరశురామే భగవత్తేజః సితం సత్ తథా తథా చక్రే శ్రీ రామేణ
 తత్తేజసి గృహీతే తు పశ్చాత్స బ్రాహ్మణమాత్ర ఏవాభూదితి వ్యజ్యతే.
 కించ భగవానీశ్వరః పరశురామాదిరూపేణాపతీర్య మధ్యేమధ్యే భూభార
 భూతదుష్టసంఘం హంతీతి దుష్టక్షణం శిష్టరక్షణం చాన్యైవ కృత్యమితి
 వ్యజ్యతే. (ద్వే) || ౧౯౬ ||

శ్లో॥ హ్రాదినీనాథహృచ్చల్యదనుజావళిసూదనః

హ్రాదేశసప్త కాంతస్థద్వీపసప్తకనాయకః

|| ౧౯౭ ||

న కేవలమయంభువ్యేవకంటకానపాహరతోకింతుసముద్రేషీత్యాహ్రాది
 నీతిహ్రాదినీనాధస్య సదీపతేర్హృది శల్యభూతానాం దనుజావళీనాం సూదనో
 నాశకః శ్రీరామేణ సాగరముద్దిశ్య గృహీతో హి బాణస్సాగరస్య శరణా

శ్రవ్య వాచా సముద్రగర్భస్థదనుజేషు ప్రయత్నః తేన చ తే విదల్లితా ఇతి
 హయగ్రీవః ఏవం భువి సముద్రే చ దుష్టశిక్షణస్య శిష్టశిక్షణస్య చ భగవ
 త్ప్రత్యక్షత్వాద్భగవానేవ సర్వభూమండలాధిపతిరిత్యాహ ప్రాచీనేతి స స
 ముద్రాణాం తస్మగ్భస్థసప్త ద్విపానాం చ ప్రభుః. (ద్వే) || ౧౯౭ ||

శ్లో॥ హ్రదినీతనయోదారప్రతిజ్ఞాపరిపాలకః

హ్రదినీమధ్యగాక్రూరదగ్నితస్వపదోత్తమః || ౧౯౮ ||

ఏవం దుష్టశిక్షణమక్వా అథ శిష్టానుకంపసహా ద్వాభ్యాం పదా
 బ్యం హ్రదినీతనయో భీష్మః తస్య ఉదారా మహాతీ ప్రతిజ్ఞాయా
 ద్విష్టమాయాం గ్రాహయిష్యామిత్యాకారకస్యప్రతిజ్ఞామభ్యుత్సృజ్య
 యాజ్ఞేనాహమామాయుధం గ్రహీష్యామిత్యాకారకస్యప్రతిజ్ఞామభ్యుత్సృజ్య
 యానుకంపయా భగవాన్ భీష్మప్రతిజ్ఞా మేవ చ గ్నిపాలయదిత్యర్థః.
 హ్రది హ్రదినీమధ్యగాయ యమునాజలమన్నయ అక్రూరాయ విద్యితం స్వప
 దోత్తమం నైకుంఠః స్వస్వరూపం వాయోన స తథోక్తః. టోతే ఉదారా
 ద్విష్టో యాచితం స్వశక్త్యనుసారేణ దిశంతి న త్వయాచితం భగవాంస్తు
 అక్రూరాయాచితమలభ్యమప్యాత్మచదదర్శమనిశదిత్యహో ఆశ్రితేషుభగ
 వో కృతేతి భావః. (ద్వే) || ౧౯౮ ||

శ్లో॥ హ్రదినీనాథసంహారగోమరంద్రో హృదింధనః

హ్రదినీనాథజఠరక్షోభకృచ్ఛాస్పదస్థతిః || ౧౯౯ ||

న చ పంచాశతోక్తిపిసీ రమిదం భూమండలమేక ఏవేంద్రగఃపాతుం
 శక్తిం శిక్షు యాదితి వాచ్యం. మతః? హ్రదినీనాథసంహారగోమరంద్రః
 హ్రదినీనాథేన దుష్పూరాణి పూరయితుమశక్త్యాని గోమరంద్రాణి యస్య స
 మ్రాంతః పరాహసతాతే ఇతి భావః. యద్రోమరంద్రపరిపూర్తి విధావదత్త
 హ్రదినీనాథస్య ని బభూవురమీ సముద్రా ఇతి లీలాకుకోక్తే. యద్రోమగ

శ్రేష్ఠ విలిల్వ్యబద్ధయశతి భాగవతాచ్చ. సర్వపతి భూమండలం దంష్ట్రాగ్రే నిధాయ సాగరం చ నోమరంద్రేష్ఠ విలాప్య కృతవిహరస్య భగవతః కియాదిదం భూమండఃపరిపాలనమితి భావః. నను భువం దంష్ట్రాయాం నిధాయ సముద్రాక్ నోమకూషేష్ఠ విలాప్య భగవానయం క్వ వాస్థిత ఇత్యాశంకాయా మాహ హృదింధనఇతి హృది మనసి ఇంద్రే దీప్యతీతి తథోక్తః. యథా మనసి విభుపద్ధానే ఏతాదృశస్యభగవత్స్థితిస్సులభా తద్దేవ ఓహరాకాశేపి విభుపద్ధానే ఇతి భావః. ఈశ్వరస్యానుభావాంతరమాహ ప్రాధినీనాథజగత్సయ త్తోభం కుర్వంతీతి త్తోభకృతః శ్వాసానాం ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసానాం పుష్పతయో యస్య స తథోక్తః. కూర్మవతారే ఇతి భావః. యచ్ఛాస్త్రైశ్చేన సముద్రస్సర్వోపి క్షుభితోదగః తస్య కియాదిదం భూమండలపాలనమితి భావః. (తీర్తి) || ౧౯ ||

శ్లో॥ హ్రోదనిర్భిన్నపద్మాండో హ్రోదభీతదిశాగజః

హ్రోదాంతరో హ్రోదశూన్యో హ్రోదభూర్వాదసంక్షయః

అనుభావాంతరమాహ హ్రోదేతి. హ్రోదేన సింహనాదేన నిర్భిన్నపద్మాండో బ్రహ్మాంశో యస్య స తథోక్తః తథా హ్రోదేన భీతాదిశాం గజా దిగజా యస్య స తథోక్తః. సరసింహవతారే ఇతి భావః. యస్య భృనినైవ బ్రహ్మాండో నిర్భిన్నః దిగజాశ్చ కలాయితాః తస్య దుష్టకక్షుగా పూర్వకభూమండలరక్షణమకించిత్కర మేవేతిభావః. సర్వేశ్వరస్య నాదేన దిగజా భీతా ఇత్యుక్తం తతశ్చ ఈశ్వరస్యాప్యాంతరో నాద ఇత్యాపతితమితి చేన్మైవమిత్యాహ హ్రోదాంతర్మితి. హ్రోదస్యాంతరః అంతర్గతః గ్వ నేరంతరతం జ్యోతిరితి వచనాదితి భావః. ఇదమత్ర తత్త్వమ్. ఈశ్వరోపి మాయయా సృసింహదిగ్రహం భృత్వా ననాదేతి స నాదో విగ్రహస్యైవాంతరః స త్వీశ్వరగన్యేతి. అతఏవ హ్రోదశూన్యః బ్రహ్మణి నాదాహ్వానాత్. తత్కృతః హ్రోదభూః హ్రోదోస్మాద్భవతీతి హ్రోదభూః యస్మాద్భవనిరజాయత తస్మిక్ కుతో గ్వనిరితి భావః. నారాయణాధిష్ఠితప్రాణవాయుసకాశాచ్చబుప్రాదుర్భవ ఇతి భాగవతే ప్రసిద్ధమ్. హ్రోదోదయాత్రాప్తి

గృధ్రా వర్తతే హ్రోదనాకాత్పశ్చాదపి స తథేత్యాహ హ్రోదసంక్షయ ఇతి. హ్రోదస్య సంక్షయో లయో యస్మిన్ తథోక్తః. కార్యస్య సర్వ స్యాపి కారణే బ్రహ్మణి క్రమేణ లయాదితి భావః. (షట్) ॥ ౨౦౦ ॥

శ్లో॥ హ్రోదబ్రహ్మతనుర్హృదబ్రహ్మనందానుసంధికృత్.

హ్రోదప్రియో హ్రోదరూపో హ్రోదవిద్రాదదూరగః ॥ ౨౦౧ ॥

ను కేచిద్యోగినో నాదబ్రహ్మపాసతే ఆనందజనకత్వాత్తదపి భాగవతైః కార్యమిత్యుతి అహ - హ్రోదేతి. హ్రోదబ్రహ్మతనుః నాదాత్మకం తస్మిన్మా భగవతోస్య శరీరమేవ భగవతస్తదంతి రిత్యాదితి భావః. యత్ప్రేషం విద్యాత్ బ్రహ్మశరీరతయా నాదం బ్రహ్మత్వముసంధతే సోపి భగవానేవేత్యాహ హ్రోదబ్రహ్మనందానుసంధికృత్ జ్ఞానినామపి భగవద్విభూతిత్వాదితి భావః. యద్వా హ్రోదమేవ బ్రహ్మత్వవివేకాద్యోనుసంధతే స ఈశ్వరమేవ అనుసంహితస్య నాదస్య బ్రహ్మభిన్నత్వేపి అనుసంధిధాన్య జీవస్య వస్తుతో బ్రహ్మత్వాదితి భావః ఆనందపదం బ్రహ్మపదం చైకాగ్రవాచినీ తతః బ్రహ్మనందోనామ బ్రహ్మత్వేవాగ్ధ్యం. అగ్రవా యోగిభిర్హృదబ్రహ్మణి అనుసంధీయమానే సతి యస్తత్రానందో జాయతే తస్మానందస్యానుసంధికర్తా భగవానేవ. భగవత్కృపయైవ తత్రానందోదయాదితి భావః. యద్వా హ్రోదబ్రహ్మజ్యేష ఆనందమునుసంధతే విధత్ ఇత్యర్థః. అయంభావః తుష్యతు దురసఇతి న్యాయేన యోగిమతానుసరణే యది నాదో బ్రహ్మ స్యాత్తస్మాత్తత్రానుభూయమాన ఆనందః కిం స్యాత్ ? స హి నాదాదాంతరః తస్మాత్నాదో న బ్రహ్మ నాపి తత్ర ప్రతీత ఆనంద ఏవ బ్రహ్మ. తస్య భగవతా నాదేఽపీతత్వాత్. చైతన్యేనాభూయమానత్వాత్. చైతన్యాత్ప్రథమం వలంబచ్చేతి. వస్తుతేషు హ్రోదబ్రహ్మణి య ఆనందఃస్ఫురతి తం చ యోను సంధతే స ఆత్మైర, బ్రహ్మేతి తదగః. హ్రోదబ్రహ్మణి య ఆనందః తదను సంధికృత్ తమనుసంధధాన ఇతి పదారాత్. అతఏవ హ్రోదప్రియః నాదాత్మీయతమః నాదాదానందః ప్రియః తతోపి తదనుభవచైతన్యం ప్రియమితి భావః. ఏనమానందస్ఫురణహేతుస్సోపి నాదో భగవద్రూప ఏవేత్యాహ

అవినియున్న నిర్వాణభూమియందును. తేనెపై నున్న ఖిలసింహాని భగవతా
దీయంతే ఇత్యాహ హస్సామితి. సర్వా విద్యః చేపవేదాంతాదయః శాస్త్రా
లైవాః భర్తృకావః సర్వాణి భావకాని వివాహపుష్కాదయాదిశునాని.
(త్రీణి) || ౨౦౬ ||

శ్లో॥ హస్సాంబీజకేయో హస్సాంబీజఫలం హస్సాంబీజసంభవః
హస్సాంబీజవై భవాభిజ్ఞో హస్సాంబీజగురుదేశికః || ౨౦౭ ||

అపి చ మంత్రోదః హం బ్రహ్మ ఒమిన్యక్షేణే గాయంతి, శ్రీ
హయగ్రీవసంబ్రహ్మ చ హస్సాంబీజే గాయంతి. ఏతద్బీజవై హయగ్రీ
వాతుం యోగ్యత్వాత్ ఇత్యాహ హస్సాంబీజశ్చ ఇతి. కించ హస్సాంబీజ
రూపమిదిం బీజం శ్రీహయగ్రీవరూపం వాఘం శ్వేతం చ ఫలం జన
యాంబరూపేత్యాహ హస్సాంబీజఫలమితి. అపివాన్య పయగ్రీవీహ్య
వదే ఇతి భావః నను తద్బీజంకుత్రాభూదత ఆహ హస్సాంబీజసంభవ
ఇతి. హస్సాంబీజస్య సంభవ ఉచ్చిర్తిర్వస్థాత్స ఉభోక్తః. యథా బీజా
తరుస్సంభవ్య బీజంభవః త్వదితి భావః. ఇమన్ శిర్షమ్. అన్యా
కృతిం వా బ్రహ్మ ఆదోమాయయా బీజరూపేణ సితంత స్మాన్దయగ్రీవ సనీతో
స చ తద్బీజముచ్చాగయామాన ఆయం హయగ్రీవో వస్తుతః పుంబ్రహ్మైక
తేన బీజహయగ్రీవయోః కార్యకారణభావోఽన్యస్థ ఇతి అహో అస్య
బీజస్య వైభవం యద్యయగ్రీవఫలం జనయామానేతి స్మయమాన మానసం
ప్రత్యాహ హస్సాంబీజవైభవాభిజ్ఞ ఇతి. ఏతద్బీజస్య మహిమానం వేతుం
కే హయం క్షుద్రాః కింతు హయగ్రీవఏకఏవ వేదేత్స్యః. ఏతద్బీజమంత్ర
సంప్రదాయప్రకరకాచార్యః క ఇత్యాశంకాయాం భగవానేతేత్యాహ
హస్సాంబీజమనుదేశికఇతి. భగవానాదౌ బ్రహ్మణ ఇదమాపదిదేశ, స తు
శివాయేత్యేవం హంపరాత్రబోధ్యా-భగవతైవాదౌ బీజమిదిం మన సా
స్మృతం వాచోచ్ఛారితం చేతి కృత్వా హయగ్రీవ ఏవ ప్రథమగురురితి
భావః. (పంచ) || ౨౦౭ ||

శ్లో॥ హస్సాంబీజజపసంప్రాప్త సృష్టిశక్తి చతుర్ముఖః
హస్సాంబీజజపసంప్రాప్త లయశక్తి మహేశ్వరః ॥ ౨౦౮

అదేన లీ జస్య వైభవం కి చిత్సద్గుణానాం సగ్రహదాయం నామా
హస్సాంబీజజప హాస్య ప్రాప్తా శక్తిశక్తి శక్త్యనా చతుర్ముఖో యస్య స
తతోక్తః శ్రీహయగ్రీవాదేతి జోషదేశం లబ్ధ్యా ఇదం జపిత్యా వేధాః
జగత్సంజ్ఞసామ్యం లేభే ఇత్యుక్తం. తదా చతుర్ముఖాత్సంకాశాదీశ్వర ఏత
లబ్ధ్యా జపిత్యా చ జగత్సంహారసామ్యం లేభే ఇత్యాహ హస్సామితి.
మహేశ్వర ఇతి పదం శివే రూఢం శంభుశః ఐశ్వర్యశ్చకమాల్ మహా
శ్వర ఇతి తోకాత్. (దేవ) ॥ ౨౦౮ ॥

శ్లో॥ హస్సాంబీజజపసంప్రాప్త త్రిజగద్రాజ్యవాసవః
హస్సాంబీజజపసామర్థ్యలబ్ధతేజోవిరోచనః ॥ ౨౦౯ ॥

అథ చతుర్ముఖాదింద్ర ఇదం లబ్ధ్యా జపిత్యా చ త్రిలోకాధిపత్యం
ప్రాపేత్వాహ హస్సామితి కించ సప్తేంద్వర్యా అసీదం చతుర్ముఖా
లబ్ధ్యా జపిత్యా చ తామసనిగసనచణం లేజో లేభిరే ఇత్యాహ హస్సామితి.
సప్తేంద్వర్యా విరోచనా ఇత్యుక్తం. (దేవ) ౨౦౯

శ్లో॥ హస్సాంబీజజపసామర్థ్యలబ్ధబ్రహ్మ మునివజః
హస్సాంబీజజపసామర్థ్యభూరిసత్త్వభృగూద్భవః ॥ ౨౧౦ ॥

అపిచ మోచ్యాదయో మునయః చతుర్ముఖాత్పితురిదం లబ్ధ్యా జపిత్యా
చ వేదాక్ పరమాత్మనం చ ప్రాపుః పరశురామశ్చ శంకరాదిదం లబ్ధ్యా
జపిత్యా ప్రభూతం బలం ప్రాప్త ఇత్యాహ హస్సామితి శ్లోకేన. బ్రహ్మ
వేదస్తవస్తత్త్వమితి తోకః. (దేవ) ॥ ౨౧౦ ॥

శ్లో॥ హస్సంబీజజపసామర్థ్యలబ్ధమృతిబుధోత్కరః

హస్సంబీజజపసామర్థ్యలబ్ధమృతిబుధోత్కరః ॥ ౨౦౧ ॥

శుశుపతేస్స కాశాదిదం లబ్ధ్యా జపిత్యా చ కుమాస్వామీ తానకా
సురవిజయానమా శౌగంధేజే ఇత్యా హస్సమితి కించ శుకాదయో
యే బాధాః వ్యాసాదిధ్వంసం లబ్ధ్యా జపిత్యా చ ముక్తిం ప్రాపురిత్యాహ
హస్సమితి. అథవా చతుర్ముఖాత్సకాదేవ, గణానాం లబ్ధ్యా జపిత్యా
చ సుధాం భేజరే ఇత్యాహ హస్సమితి. (దేవ) ॥ ౨౦౧ ॥

శ్లో॥ హస్సంబీజజపసామర్థ్యలబ్ధకామయమాద్భవః

హస్సంబీజజపసామర్థ్యలబ్ధధర్మచరేతవః ॥ ౨౦౨ ॥

ఏవమేతద్బీజజపానోక్తపురుషార్థసిద్ధిం క్రదగ్య అధాస్మిక్ శ్లోకే
కానుధాత్రియోస్సిద్ధిం దగ్ధయతి. యదుచంసముద్భవశ్రీకృష్ణః సాంగీష
నాదిదం లబ్ధ్యా జపిత్యా చ పాదశంసనగోపికాజనసంభోగరూపం కామ
పురుషార్థం భేజే. యమః సూర్యాదిదం లబ్ధ్యా జపిత్యా చ సన్వజీవకృతీధర్మా
ధర్మనిర్ణయపాండిత్యరూపం ధర్మపురుషార్థం భేజే ఇతి విదవ్యయార్థః (దేవ)

శ్లో॥ హస్సంబీజజపసామర్థ్యలబ్ధాభోరధిక్షయః

హస్సంబీజజపసామర్థ్యలబ్ధాభోరధిక్షయః ॥ ౨౦౩ ॥

శుశుపతేస్స కాశాదిదం కుశేరో లబ్ధ్యా జపిత్యా చ నవనిధిరూపమిర
పురుషార్థం భేజే ఇత్యాహ హస్సమితి. ఏవం పురుషార్థ చ తువయసిద్ధిం
నిరూప్య అథశత్రుజయాదిసిద్ధిం దగ్ధయతి హస్సమితి. అరుణశ్రీకృష్ణాదిదం
లబ్ధ్యా జపిత్యా చ కర్ణాదీక్ శత్రూక్ విజితవానిత్యర్థః. (దేవ) ॥ ౨౦౩ ॥

శ్లో॥ హాస్సంబీజపచసామర్థ్యహృతరావణరాఘవః
హాస్సంబీజపచసామర్థ్యసిద్ధతిత్సౌతలోరగః ॥౨౦౫॥

విశ్వమిత్రాత్మకాకాదిదంలభ్యా జపిత్యా చ ధాశరథీరావణం జఘా-
తేశ్వానా హాశానిత్యం సహకథం శ్రీరామస్య సంతోషవ విష్ణుశ్వాత్కా-
వేషజచ ఇతి వాచ్యమ్ విశామిత్రవసీష్ఠాధ్యస్యకాశాదామస్య ధనుర్వే-
ద్యాన్యాయస్త్రియాస్యాభ్యుపపత్తేరితి చతురు పిష్ఠుపి పగూపదేజం వినా
ఇదం బీజం పృష్ఠత్వేన రక్షణశక్తిం భేజే ఇతి జేయం భగవత్పవ వశద్వీ-
జస్య నిత్యస్మత్సేవ శాస్త్వత్ అథ ఆదిశేషోపాన్యానారాయణాదిం లభ్యా
జపిత్యా చ హాస్సంబీజమంశుభరణసామర్థ్యం భేజే శ్వానా హాసాంమితి;

శ్లో॥ హాస్సంబీజపచసామర్థ్యనిస్సృతాబ్ధిముసీశ్వరః
హాస్సంబీజపచసంలభవాచస్పత్యబృహస్పతిః ॥౨౦౬॥

అథ హస్తాని పి చతుర్మఖాదిం హాశాన్ జపిత్యా చ అంబుధిపాన-
సామర్థ్యం భేజే బృహస్పతిశ్చ అంగిరోమునేస్సకాకాదిదం లభ్యా జపిత్యా
చ హస్తాన్త్రాపాండితీం భేజే ఇత్యాహ హాసాంమితి శ్లోకేన. (దేవ) ౨౦౬

శ్లో॥ హాస్సంబీజవానితరసాజాతసత్త-నితద్విజః
హాస్సంబీజరసనాకీర్తిపతాళో హాస్సమనూదయః ॥౨౦౭॥

అథ వాత్మీకోపి నారదాగదం లభ్యా జపిత్యా చ క్షేత్రం భేజే
ఇత్యాహ హాసాంమితి. హాసాంబీజేన వాసితాయాం పరిమళితాయాం
అధిష్ఠితాయామితి వారసాయాం రసనాయాం జాతా సతీ నిరవద్యా
పథురా వా కవితా యస్య సద్విజో బ్రాహ్మణో వాత్మీకిరితి యావత్.
యస్య స తథోక్తః యస్య సంబంధినా హాసాంబీజేన వాసితాయాం ద్విజస్య

అనినియున్న విద్యావిభు నినియుంజనే. వేద్యుఁడు విద్యుఁడని తానీ భగవతా
దీయంతే ఇత్యాహ హామితి. సర్వా విద్యాః వేదవేదాంతాదహః సర్వా
అర్థాః భర్తృకామాః సర్వాణి భావుకాని వివాహభ్రుగోదయాదిసుసా.
(త్రీణి) ॥ ౨౦౬ ॥

శ్లో॥ హ్వాంబీజగేయో హ్వాంబీజఫలం హ్వాంబీజసంభవః
హ్వాంబీజవై భవాభిజ్ఞో హ్వాంబీజమచదేభికః ॥ ౨౦౭ ॥

అపి చ మంత్రః డః హం బ్రహ్మ ఒమ్యక్ష రేణ గామంతి, శ్రీ
హయగ్రీవహంబ్రహ్మ తు హ్వాంబీజే గామంతి. ఏతద్బీజే గామ్య
గాతుం యోగ్యత్వాత్ ఇత్యాహ హ్వాంబీజశ్చ ఇతి. కించ హ్వాంబీజ
రూపమిదం బీజం శ్రీహయగ్రీవరూపం వాధుం క్షేత్రం చ ఫలం జన
యాంబఘావేత్యాహ హ్వాంబీజఫలమితి. అవీవాస్య హయ గ్రీవబీజస్య
వదేజ ఇతి భావః నను తద్బీజం మత్రాధురతత ఆహ హ్వాంబీజసంభవ
ఇతి. హ్వాంబీజస్య సంభవ ఉచ్ఛిన్నస్థాత్మని సభోక్తః. యథా బీజా
తరుస్సంభవ్య బీజంభవని త్సాదితి భావః. ఇమశ్చ తత్త్వమ్ అన్య
క్వతం హంబ్రహ్మ ఆనామయయా బీజరూపేణ స్థితంతస్మాద్దయగ్రీవ ఆసీత్
స చ తద్బీజముచ్చాయానాన అయం హయగ్రీవో వస్తుతః హంబ్రహ్మార
జేన బీజహయగ్రీయో కార్యకారణభావోఽవ్యుత్థ ఇతి అహో అస్య
బీజస్య వైభవం యద్యయగ్రీవఫలం జనయామానేతి కస్మయ మాన మాన సం
ప్రత్యాహ హ్వాంబీజవైభవాభిజ్ఞ ఇతి. ఏతద్బీజస్య మహిమానం వేత్తుం
కే నయం తిద్రాః కింతు హయగ్రీవఏకఏవ వేదేత్సోక్తః. ఏతద్బీజమంత్ర
సంగ్రహాయప్రవర్తకాచార్యః క ఇత్యాశం కాయం భగవానేవేత్యాహ
హ్వాంబీజమనుదేశికఇతి. భగవానాదౌ బ్రహ్మణ ఇదముపదిదేశః, స తు
శివాయేత్యేవం పరింపరాత్రజోధ్యాభగవత్తవాదౌ బీజమిదం మన సా
స్మృతం వాచోచ్ఛారితం చేతి కృత్వా హయగ్రీవ ఏవ ప్రధమగురరితి
భావః. (పంచ) ॥ ౨౦౭ ॥

శ్లో॥ హస్సాంబీజజపసంప్రాప్త సృష్టిశక్తి చతుర్ముఖః

హస్సాంబీజజపసంప్రాప్త లయశక్తి మహేశ్వరః

॥ ౨౦౮ ॥

అనేక బీజస్య వైదికం కి చిత్సద్బ్రహ్మయోగసంప్రదాయం చానా
హస్సాంబీజజప సామంత్రాప్తా సృష్టిశక్తి శక్తిశ్చ స చతుర్ముఖో యస్య స
తపోక్తిః శ్రీహయగీనాదేశ్యబోధజేషం లబ్ధ్యా ఇదం జపిత్యా వేధాః
జగత్సృజనసామ్యం లేభే ఇత్యుక్తం. తదా చతుర్ముఖాత్సంకాశాదీశ్వర ఏత
ల్లబ్ధ్యా జపిత్యా చ జగత్సంహారసామ్యం లేభే ఇత్యాహ హస్సామితి.
మహేశ్వర ఇతి పదం శివే రూఢం శంభుశివో వసుపతిశ్చినశ్శూల మహే
శ్వర ఇతి కోశాత్. (దేవ) ॥ ౨౦౮ ॥

శ్లో॥ హస్సాంబీజజపసంప్రాప్త త్రిజగద్రాజ్యవాసవః

హస్సాంబీజజపసామర్థ్యలబ్ధ లేజోవిరోచనః

॥ ౨౦౯ ॥

అథ చతుర్ముఖాదింద్ర ఇదం లబ్ధ్యా జపిత్యా చ త్రిలోకాధిపత్యం
ప్రాపేత్సాహ హస్సామితి కించ చప్రీంధ్వర్గా అపీదం చతుర్ముఖా
ల్లబ్ధ్యా జపిత్యా చ తామసనిగసనచణం లేజో లేభిరే ఇత్యాహ హస్సామితి.
చప్రీంధ్వర్గా విరోచనా ఇత్యుక్తం. (దేవ) ౨౦౯

శ్లో॥ హస్సాంబీజజపసామర్థ్యలబ్ధ బ్రహ్మమునివజః

హస్సాంబీజజపసంప్రాప్త భూరిసత్త్వభృగూద్భవః

॥ ౨౧౦ ॥

అపీచ ముచ్యాదయో మునయః చతుర్ముఖాశ్చితురిదం లబ్ధ్యా జపిత్యా
చ వేదాక్ పరమాత్మానం చ ప్రాపుః పరశురామశ్చ శంకరాదిదం లబ్ధ్యా
జపిత్యా ప్రభూతం బలం ప్రాప్త ఇత్యాహ హస్సామితి శ్లోకేన. బ్రహ్మ
నేదస్త చస్తత్త్వమితి కోశః. (దేవ) ॥ ౨౧౦ ॥

శ్లో॥ హస్నాంబీజజపసామర్థ్యలబ్ధభూరిశౌర్యపదాననః

హస్నాంబీజజపసామర్థ్యలబ్ధామృతిబుధోత్కంఠః ॥ ౨౦౧ ॥

చతుష్టేస్సకాశాదిదం లబ్ధ్యా జపిత్యా చ కుమాస్వామీ తాదకా
సురవిజయాచహా శౌర్యం భేజీ ఇత్యాహ హస్నామితి కించ కుకాదయో
యే బుధాః వ్యాసాదిభ్యదం లబ్ధ్యా జపిత్యా చ ముక్తిం ప్రాపురిత్యాహ
హస్నామితి. అథవా చతుర్విఖ్యాత్యం దేవ. అణాం దం లబ్ధ్యా జపిత్యా
చ సుధాం భేజిరే ఇత్యాహ హస్నామితి. (దేవ) ॥ ౨౦౧ ॥

శ్లో॥ హస్నాంబీజజపసామర్థ్యలబ్ధకామయమాద్భవః

హస్నాంబీజజపసామర్థ్యలబ్ధధర్మపరేతవః ॥ ౨౦౨ ॥

ఏకమేతద్బీజజపాన్మోక్షపురుషార్థసిద్ధిం క్రదర్థ్య ఆధాస్మిక్ శ్లోకే
కానుభూయోస్సిద్ధిం దర్శయతి. యదుంకసముద్భవశ్రీకృష్ణః సాందీప
నాదిదం లబ్ధ్యా జపిత్యా చ పోషకం సగోపికాజనసంభోగరూపం కామ
పురుషార్థం భేజీ. యమః నూన్యాదిదం లబ్ధ్యా జపిత్యా చ సర్వజీవకృతధర్మా
ధర్మనిర్ణయపాండిత్యరూపం ధర్మపురుషార్థం భేజీ ఇతి పదవ్యయార్థః (దేవ)

శ్లో॥ హస్నాంబీజజపసామర్థ్యలబ్ధాగోష్ఠరదిక్పతిః

హస్నాంబీజజపసామర్థ్యవిజితారిధనంజయః ॥ ౨౦౩ ॥

చతుష్టేస్సకాశాదిదం కుశేరో లబ్ధ్యా జపిత్యా చ నవనిధిరూపసుర
పురుషార్థం భేజీ ఇత్యాహ హస్నామితి. ఏవం పురుషార్థం తుప్తయసిద్ధిం
నిరూప్య అథశత్రుజయాదిసిద్ధిం దర్శయతి హస్నామితి. అరుణశ్రీకృష్ణాదిదం
లబ్ధ్యా జపిత్యా చ కర్ణాదీక్ శత్రూక్ విజితవానిత్యర్థః. (దేవ) ॥ ౨౦౩ ॥

శ్లో॥ హస్సంబీజజపసామర్థ్యహృతగావణరాఘవః

హస్సంబీజజపసామర్థ్యవిధృతిత్వైతలోరగః ॥౨౦౪॥

విశ్వామిత్రత్వకాకాదింలభ్యా జపిత్యా చ ధాశరథీరావణం జహూ
శేషాం హానితి. స చ కథం శ్రీరామస్య స్మృతవన విష్ణుత్వాత్కథ
మేజజప ఇతి వాన్యమ్. శిశామిత్రవసిష్ఠానిధ్యస్యకాకాదామస్య ధనుర్వే
దాఃస్యయవస్త్రీయాస్యప్రపజలేతి చ సుతసు శిష్టూపి మహాపదేశం వినా
ఇదం బీజం స్మృత్యైవ గతుణశక్తిం భజే ఇతి జేనం. భగవదేవ ఏతద్వి
జస్య నీతచ్ఛక్తిస్తత్త్వాత్. అథ ఆదిశేషోవ్యాసనాగాయణాదిం లభ్యా
జపిత్యా చ స్వమహీమండలభరణసామర్థ్యం భజేత్త్వా హాసాంమితి;

శ్లో॥ హస్సంబీజజపసామర్థ్యనిష్ఠీ తాభిమునీశ్వరః

హస్సంబీజజపసంలభనాచస్పృహృతాస్పృహృతిః ॥౨౦౫॥

అథ అగస్త్యోపి చతుర్ముఖాదిం లభ్యా జపిత్యా చ అంబుధిపాన
పామర్థ్యం భజే బృహస్పతిశ్చ ఆంగిరముశ్చేస్యకాకాదిం లభ్యా జపిత్యా
చ స్వకాస్త్రపాండితీం భజే ఇత్యాహ హాసాంమితి శ్లోకేన. (ద్వీ) ౨౦౫

శ్లో॥ హస్సంబీజవాసితరసాజాతసత్క-నిలద్విజః

హస్సంబీజరసనాకీర్తివతాకో హస్సమునూదయః ॥౨౦౬॥

అథ వాల్మీకిఃపి వారదాసిదం లభ్యా జపిత్యా చ కలితాం భజే
ఇత్యాహ హాసాంమితి. హాసాంబీజేన వాసితాయాం పరిమళితాయాం
అధిష్ఠితాయామితి వారసాయాం గవనాయాం జాతా సతీ నిరవద్యా
మధురా వాకవితా యస్య సద్విజో బ్రాహ్మణో వాల్మీకిరితి యావత్.
యస్య స తథోక్తః యస్య సంబంధినా హాసాంబీజేనవాసితాయాం ద్విజస్య

రసనాయాం కవితా జాతా స ఇత్యన్వయో విగ్రహవాక్యస్య తోద్యః
 ఏవం పూర్వవాక్యేష్యపి ఉక్తార్థేషు ప్రమాణశ్లోకాన్విభామి. యస్య ప్రసా
 దాద్రుహ్మపి బ్రహ్మత్వమగమత్పురా కంభుత్పంభుత్వమాపన్నశ్శక్తశ్శక్రత్వ
 మాగతః జప్త్యా యక్షేతతాం ప్రాప్తః కుతేరః పంజరీత్రమం జప్త్యా బృహ
 స్పతిస్సమ్యగ్గ్రియగ్రీవస్య వంజకంహయగ్రీవప్రసాదేన వాచస్పత్యమవాప్త
 వాక్. లభ్యోపదేశం గిరిరాశీనాపత్యం గతో సహః సర్వక్షత్రవధం
 చక్రే రామత్వాన్య జపాన్యనే రాజా బభూవ. సత్యేషాం శకాంతోస్య
 ప్రభావతః సూర్యద్రోణ్యదాం ప్రాప్తే లభ్యేషాం బ్రహ్మణోంతికాత్.
 భగ్నగంజ - తి ష్వానిం యదూసి గతివాక్ భగ్నీవం. దగ్ధార్థకామమోక్షా
 జాంతవేన పరామితి నారదపురాణే నాదేనోక్తత్యాత్. స
 చేవం ప్రణవమాహాత్మ్యం కంఠం పంజరమాహాత్మ్యమితి వాన్యం. దదర్శాగ్ని
 పరిణం పంజరీద్యుతాతి. తత్తైవోక్త శ్వేన ఏతత్పూర్వకత్యాత్పంజర
 స్వేతి ఏవాద్యకదైర్భవత్యాదేవ హోసాంబీజజపవిష్ణుశానాం పురుషజాం
 జప్త్యా సూర్యగ్రీవస్య క్రిత్యతాక ఇవ భాంతిత్యాహ హోసాంబీజరపనాకీర్తి
 పతాః ఇతి హోసాంబీజమూద్రా రసనా ఇతి మధ్యమపదలోపః తా ఏవకీర్తి
 పతాకా యస్య స తిథోక్తః శాద్యతైర్భక్తైర్భగవత్కీర్తేర్వ్యవస్థాప్యమాణ
 త్యాదితి భావః. కించ యే ఏతద్వీజజపానికాస్తేషాం భగవత్సాక్షాత్కా
 గోపి నులభ ఇత్యాహ హోసామనూదయ ఇతి. హోసాంబీజమనుసృత్య
 ఉదయ ఉవిగ్భాహో యస్య స తథోక్తః. (తీర్థి) ||౨౦౬||

శ్లో॥ హ్నాంబీజసాధో హ్నాంబీజనాథో హ్నాంబీజసన్నతః
 హ్నాంబీజాంకూరదాకారో హ్నాంబీజాంతర్గతాఖిలః

ఇదమేవ వీజ. భగవతః ప్రియం భగవతోత్తైవ విహాగాదిత్యాహ
 హోసాంబీజ ఇతి. హోసాంబీజమేవ సాధం యస్య స తథోక్తః. హోసాంబీజ
 రూప ఇత్యనేన హ్నాంబీజమస్య శరీమితుక్తమిహ తు సాధమిత్యర్థభే
 దా న్న పునఃకీ. ఏతద్వీజస్యాయమేవాధిపతిత్యాహ హ్నాంబీజనాథ
 ఇతి. అశవినాముదం వీజ. స్తోత్రత్యాహ హ్నాంబీజసన్నత ఇతి

ఏతద్బీజస్య సప్రాణత్వాత్ స్తుతియపపద్యత ఇతి జ్ఞేయం కించ భగవానయం
ప్రళయే సర్వమపీదం జగదస్మిక్ బీజే ఉపసంహృత్య తచ్చ బీజం తదంకుర
భూతి ఆత్మ శ్చ ససంహృత్య స్వయమేవావీచ్యతే ఇత్యాహ హాసామితి.
హాసాంబీజస్య అంకురః అంకురః స ఇవాచరక్ అంకురః ఆకాశో
యస్య స తథోక్తః హవ్సంబీజస్యాంతర్గతమఖిలం యస్య స తథోక్తః శ్చ
బీజాంకుర జాతే సతి తద్బీజంతస్మిన్నంకురేంతస్య న లీతి ప్రత్యక్షం.
తద్వత్ హాసాంబీజరూపాద్బీజాద్భయ గీవశరీరరూపాంకురగో జాతః తస్మి
న్నేవ శరీరేపరితే చేత్సుక్తమితి బోధ్యమ్. స చ హాసాంబీజేఫలవిశ్చ్య
నేనాస్య పురుషిర్జితి వాచ్యం తత్ర ఫలభ్యేన అత్రాంకురభ్యేన చ వచనేన
భేదాత్. వస్తుతస్తు హాసాంబీజజసక్యతాం గతిః రక్షక ఇత్యర్థముక్త్యా
హాసాంబీజగమ్య ఇత్యర్థవచనేన యోప దోష ఇతి బోధ్యమ్. (పంచ)

శ్లో॥ హాసాంబీజగర్భోహాసాంబీజోచ్చారోహాసాంబీజవాచ్యమిత్
హాసాంబీజవాచ్యోహాసాంబీజావిషయోహాసాంబీజసూదయః

హాసాంబీజాంకురవాచారా ఇత్య నేన ధ్వనితమగ్గం సుభూతాహా
హాసాంబీజగర్భ ఇతి. హవ్సంబీజం గర్భో యస్య స తథోక్తః. యద్వా
హాసాంబీజమేవ గర్భో యస్య సః హాసాంబీజే సర్వం స్థితమితి ప్రాగుక్తం
భగవాన్ హి విశ్వంభిః ఆతః భగవత్కుక్షౌ సర్వం జగత్ స్థితమ్యమ్
నేన హాసాంబీజమేవ భగవతః కక్షిరిత్యుక్తమ్. హాసాంబీజస్య భగవద్గర్భ
గత్యమేవాహా హాసాంబీజోచ్చార ఇతి. హాసాంబీజోచ్చారో ఉచ్చారణం
యస్మాత్స తథోక్తః. భగవద్గర్భే బీజస్యావిద్యమాన్యై కథం తస్మాత్తద్బీ
జస్యోదయస్సాస్యత్. సత్కార్యవానిమతేన హ్యుద్యస్తు జాయతే. మృది
నూత్నరూపేణ వర్తమానమేవ ఘటః కలాలాదిపాక్షాయతే బీజే నూత్న
రూపేణ వర్తమాన ఏవాంకురగో జాయతే. తద్వ్యతిభావః. వస్తుతస్తు సర్వోప
శబ్దః ఉచ్చారణాత్పాక్ మనసి వర్తతమేవ. సహి మనసా శబ్దమనన
సంధాయ శబ్దరపి వాచాపదతి ఇతి బోధ్యమ్ అథవా నారాయణాశ్రిత
ప్రాణగాయోహాసాకాదేవ శబ్దస్యోత్పత్తిరితి కృత్వా ప్రకృతీవసమపి నారా

యజ్ఞేనైవోచ్చాగ్యత ఇతి త్థేయమ్. నను భగవానపి వయమివ హృసాంబీజం
 కేవలం వదతి ఉత అర్థం విదిత్వా వదతీత్యుత ఆహ హృసాంబీజవాచ్యవిదితి.
 స ఏక ఏవ తదిదం జానాతి సతస్యే ఇతి భావః. తత్ర హేతు మాహ
 హృసాంబీజవాచ్య ఇతి. భగవానేన తస్మాద్భేదః. అతస్యయమేవాత్మానం
 వేద, న హ్యేవే వయం భగవంతం వేదితుమిశ్య హే తస్య మనోవాగగోచర
 త్వాత్. యది మన్యసే సువేదేతి ద్భ్రమేవాపి మానమితి శ్రుతేశ్చేతి
 భావః. నను హృమిహి నీజస్యాపి వాగాత్మక స్వేన వాచామగోచర
 బ్రహ్మణి కథం తస్మాదే ప్రవృత్తిరతి శంకాయామాహ హృసాంబీజవిష
 యఇతి. అయం భావః సమాధ్యతో బ్రహ్మ స బోధయంత్యేవ, యే కేపి
 శబ్దైః సమాధ్యదశాయా శబ్దానామేవాభావాత్ వ్యవహారతో బ్రహ్మతత్
 సల చిత్ ఆనందః ఏవ హృసామ్ ఆత్మా నారాయణ ఇత్యాదయః మిథ్యా
 వస్తుబోధ కాశ్చ్యోః సమాత్మానంబోధయంత్యేవ. దేవదత్తాశబ్దానాం
 దేవదత్తాదివ్యక్తిభోధకత్వం యథా వ్యవహారికత్వితం తద్వద్రుప్తవృద్ధిశబ్దానా
 మపి బ్రహ్మబోధకత్వం వ్యవహారికత్వితమేవ. ఇయం చ కల్పనా స జీవ
 కృతా కింతు శ్రుతిశ్చైవేతి బ్రహ్మణి బోధ్యత్వంతత్సదాదికజ్ఞేషు భోధకత్వం
 చేత్యుక్తయం వ్యవహారికత్వితమేవేతి నిర్ణయః. తస్మాత్ హృసాంబీజమపి
 న్యవహారతః సహమాత్మానం బోధయతి సమాధ్యస్తు తత్ర నాస్యేవాస్య
 ప్రచార ఇతి భావః. ఆధాయం మనుష్యనేనైవాభివృద్ధిం నీత ఇత్యాహ
 హృసాంబీజవాచ్య ఇతిహావసమితిమనుష్యావసమ్యనుతస్యోదయోభివృద్ధిరన్య
 స్మాత్సత్త్వోక్తః చతుర్ముఖ నారదాదిగురుకీవ్యవరంపరావ్రవర్తకత్వాదితి
 భావః. (పట్) || ౨౦౦ ||

శ్లో॥ హృసాంబీజపాఠం సికజిహ్వసింహగ్రనసితః
 హృసాంబీజయుక్తప్రణవోద్గీఘో హృసాంబీజవై భవః

అతఏవాస్య ఏతద్వీజజపకర్తృషు పక్షపాత ఇత్యాహ హృసామితి
 హృసాంబీజపాఠం సికాయా జిహ్వ భక్తానాం రసనా నైవ సింహాసనం
 తస్మిన్ స్థితిః. అధ్యాసేనకుంగవక్త్రవిలసజ్జిహ్వగ్రసింహాసనాదాచారా

అతి సంకల్పకూఠ్యవయః యథా ఓమిత్యస్తోత్రధతా తథాస్తోత్రావహా
హస్తాంబీజయుక్త ప్రణవోద్గీధ ఇతి, హస్తాంబీజయుక్తః ప్రణవః హస్తాంబీజ
ప్రణవః ఓం హస్తామిత్యయమిత్యర్థః ఉద్గీఢో మంత్రవిశేషో యస్య స
తథోక్తః అస్య బీజస్వేదం చ ప్రాగుక్తం వైభవం మహిమా యస్మాత్స
తథోక్తః. (ప్రతి) || ౨౦౯ ||

శ్లో॥ హస్తాంబీజవైభవమయో హస్తాంబీజమృతలగ్నకః
హస్తాంబీజవర్మితాకారగోస్తా హస్తాంబీజవర్జితః || ౨౧౦ ||

సహ వైభవం భగవాన్ శేషేష్వాహ హస్తాంబీజవైభవమయ ఇతి
స్తోత్ర మయన్ ఈశ్వరకర్తృవ స్వస్య సత్త్వికత్వాత్ప్రవృజసిస్థాకర్తృరీ
శ్వరాత్మితేవేతి భావః. ఏతిద్వీతేన భక్తైర్భాగ్యమృతమయమేవ దాపయతీ
త్వాహ హస్తాంబీజమృతలగ్నక ఇతి. హస్తాంబీజస్య అమృతస్య చ లగ్నకః
ప్రతిభూః యథా ప్రతిభూయత్యుద్ధాతవర్జితం గమయతి తద్వత్ప్రాణా
బీజం కార్యమమృతం చ భగవాన్ యమేవ సంగమయతి అంతర్జామీ అయ
మీశ్వరః పురుషో హస్తాంబీజజపి ప్రాయత్నా శేన పురుషాయామృతం
దాపయతీత్యర్థః. స చ కారణాదేవ కార్యం భవతీతి సంయోజక స్వా
నర్థక్యం దాత్యం నులాశన వివాసి మృత్తి కాతో ఘటజ నెనప్రపంగాత్. వస్తు
తస్మై న విద్యతే మృతం మృతిర్వస్య స అచ్యుతో జీవః. అగో నిత్య శ్చ
శ్వతో ౨యం పుగాణ ఇతి శ్రవణాత్. బుధస్థానియో మోక్షః ఉత్త
మగ్ధస్థానియం బీజం అధమగ్ధస్థానియో జీవః, యథా ప్రతిభూయత్యుద్ధాతవర్జిత
సంగమయ్య అగమయ్యోత్తమగ్ధః బుధః దాపయతి తన్నిర్వృజితేవా
సంగమయ్య భగవానయం బీజేన జీవాయ మోక్షం దాపయతీతి భావః ఆత్ర
అమృతం జలం బీజజలయోస్సంయోజకః కృషీవశానాతిధ్వ్యుత్తే. హస్తాంబీజ
జపకృతా మివ కక్కుతకవచానాదుని రక్షక ఏవాయమిత్యాహ హస్తాంబీజ
వర్మితాకార గోస్తేతి. హస్తామితి బీజేన అంగన్యాసం కన్యాసం చ ఘో
రగ్యంతి రేషు రక్షకః. హస్తాంబీజైతద్వ్యుత్తరైః. కవచిత జకాతోయేషం

తేమం గోప్రేత్యక్షురార్థః స్వయమపి తాదృశ ఏవేత్యాహ హస్సాంబీజకర్మిత
ఇతి. శంఖచక్రాదిధారణవద్భగవతోపి కవచధారణమావశ్యకమేవ తచ్చ
హస్సాంబీజైః క్రియత ఇతి భావః. యద్వా యస్తథా హస్సాంబీజకర్మితస్స
పురుషస్సాక్షాద్భగవానేవేతి భావః, మంత్ర మూర్త్యైర్భగవన్మయత్వాదితి
తత్త్వమ్. (చత్వారి) ॥౨౨౦॥

శ్లో॥ హస్సాంబీజోక్తాత్మజీవై శ్చో హస్సాంబీజార్థోపదేశకః
హస్సాంబీజతత్త్వహృదయో హస్సాంబీజార్థమయాకృతిః

అథతద్బిజార్థమాహ హస్సాంబీజేనోక్త మాత్మజీవైక్యం బ్రహ్మజీవా
భేదః యస్య స తథోక్తః. యదీయమిదం బీజం తత్త్వమస్యాదివాక్యచక్రా
మహంసాదిమంత్రవచ్చ జీవబ్రహ్మైక్యం బ్రూతే తిథా హి హాకారో
ః పువాచీ సకారో జాయవాచకో లక్షణయా ప్రాణవాయుభృజ్జీవవాచీ
ఔపమ్యవాచీ ఔకారః ఉభయోరైక్యం లక్షణయా బోధయతి హస్సాంబీ
నిష్పన్న శ్శబ్దః అస్య చ సువిభక్తౌ సోరమి అమిపూర్వయాపేచ కృతే హస్సామ్
ఇతి భవతి. నన్వయమర్థః కథం జ్ఞాత ఇత్యత ఆహ హస్సాంబీజార్థోపదేశక
ఇతి. అంతర్యామి భగవానయం హృదాయమర్థముపదిష్టవానిత్యర్థః యద్వా
పిష్టుర్బ్రహ్మజీవముమర్థమపదతో స శివాయేత్యేవం పరంపరయా ప్రాప్తోయ
మర్థః ప్రథమోపదేష్టా తు భగవానేవేతి భావః. నను భగవతాపి కథం
జ్ఞాతోయమర్థ ఇత్యత ఆహ హస్సాంబీజతత్త్వహృదయ ఇతి. హస్సాంబీజస్య
తత్త్వం యాధార్థ్యం బ్రహ్మైతి యావత్. హృదయం యస్య స తథోక్తః
బ్రహ్మణా భగవతా బ్రహ్మ కథం దుర్జ్ఞేయం స్యాన్న కథమపీత్యర్థః అతస్మిన్
జ్ఞేయ ఏవాయమర్థో భగవతేతి భావః. కించ హస్సాంబీజార్థమయాకృతిః
హస్సాంబీజస్యార్థో బ్రహ్మ తన్మయ ఆకృతిర్యస్య స తథోక్తః. హయగ్రీ
వస్య హృదయమేవ స బ్రహ్మ కిం త్యాకృతిరపి బ్రహ్మానందమయత్వాత్తస్య
ఇతి భావః. (చత్వారి) ॥౨౨౧॥

శ్లో॥ హస్సంబీజలతికాభూతహీరాలింగనమంగళః

హీరామకృతసాహస్రనామపద్మస్రజాధరః

౨౨౨॥

న కేవలం భగవత ఆకార ఏవ హస్సం బీజం కుర భూతః కింతు లక్ష్మ్య ఆపి లక్ష్మీనారాయణయోర్ద్వయోరపి బ్రహ్మదిత్యాహ హస్సమితి హస్సమితి బీజమేవ బీజం శిష్టరూపకం తస్య లతికాభూతాయాః లతా భూతాయాః హీరాయా లక్ష్మ్య ఆలింగనరూపం మంగళం శుభం యస్య స తథోక్తః. తాదృశలక్ష్మ్యలింగనేనాస్మాకం మంగళకర ఇతి చ ప్రతీ యతే. విద్యాశక్త్యైవ భగవానస్మాకం క్షేమం కర్తుం క్షమతే న తు కేవలం ఉదాసీనత్వాద్భ్రంశాన్తస్యేతి భావః. గ్రంథసమాప్తా మంగళపదనిర్దేశ శ్శుభావహ ఇతి జ్ఞేయమ్.

ఇతి సమాప్తం సహస్రమ్.

ఏవం స్వకృతం నామ పద్మ సహస్రం కృపయా భగవతా గృహీత మిత్యాహ హీరామేతి. హీః లజ్జా బ్రహ్మాండపురాణాదిగత విష్ణుసహస్ర నామాదినర్వోత్తమకస్తుదర్శనాత్. స్వకృత సహస్రనామకస్యాతద్విధత్వా చేతి భావః. తద్వ్యక్త స రామేణ కవినా కృతాయాః సహస్ర మేవ సాహస్రం నామాస్యేవ పద్మాని నామాని పద్మానీవేతి వా తేషాం స్రజాయా మాలాయాః ధరః ధరా. హీణజనత్రాణస్య స్వకార్యత్వాదితి భావః.

శ్లో॥ హృద్యైతన్నామసాహస్రపాఠకప్రత్తసత్పదః

హృత్పద్మశాశ్వతావాసతుష్టరామనమిడితః ॥౨౨౩॥

అథ ఫలస్తుతిమాహ హృద్యేతి. హృద్యస్య ఏతస్య నామసాహస్రస్య నామ్నాం సహస్రస్య పాఠకేభ్యః పాఠకర్తుభ్యః పాఠకారయితృభ్యశ్చ

ప్రత్యం దత్తం సత్ శాశ్వతం పదం పరమపదం యేన స తథోక్తః. అథ
కవిస్సాన్నిధిలక్షితం క్యంగ్యమర్యాదయా బ్రువాణస్తేతి. హృత్పద్మే శాశ్వతేన
స్థిరేణావాసేన భగవన్నివాసేన తుష్టేన రామేణ సహ్యగీడితః సుఖః రామస్య
హృదయే సదాపి భగవానేనం నివసత్వీతి ప్రార్థనా వ్యజ్ఞానీ. ||౨౨౩||

ఇతి బెల్లంకొండోపనామక రామరాయకృత
శ్రీహయగ్రీవభగవద్ధకారాది సహస్రనామావళివ్యాఖ్యానము
శ్రీహయగ్రీవార్పణమస్తు
క్రొధిసంవత్సర కార్తిక శృష్టపక్షే లిఖితేయం
దత్తా చ శ్రీ హయగ్రీవ పరబ్రహ్మణే
శ్రీ శ్రీ శ్రీ

నవ్యభారతీప్రింటింగ్ పెన్

ఫోటోప్రింటర్స్ అండ్ బుక్ బైండింగ్స్

నరసరావు పేట.

శ్రీమతే హయగ్రీవాయ నమః

హయగ్రీవ నవరత్నస్తోత్రం, సవ్యాఖ్యా:

శ్లో. ఓం జాగ్రత్తమహోమయ సన్నఖాంశుం
నక్షత్రపూజిత సహస్ర దళాంఘ్రియుగ్మమ్,
మోదావహాదికమతాయిత గుచ్ఛదేశం
లక్ష్మీహయానన మహం శరణం ప్రపద్యే.

వ్యా. అథ రామో నామకవిః స్వాశీష్ట శ్రీ హయగ్రీవ
దేవతాం నవభిః శ్లోకైః కంఠద్యమూః తస్మయగతైః
ఓంకారాభిః వద్వింశత్యక్షరైః చరమేణాంకారేణ చ తస్మాత్త
దేవతాయాః సఖాదికీరీటాంతా వ్యంగాని కల్పయత్వా తాంచ
కల్పవాం వ్యంగ్యమర్యాదయా భాసయన్ శ్రీ హయగ్రీవ
వ్రత్యంగఃర్ణవం సంక్షేపేణ విధత్తే ఓమిత్యాదిభిః:- ఓంకార
లక్ష్మీతి మహోమయ సన్నఖాంశుం ఓంకారేణ ఓమిత్యక్షరేణ
'వర్ణాక్షర ఇతికారః, లక్ష్మీతం = లక్ష్మణయా ప్రతిపాదితం,
అసిద్ధేశ్వర్య హ్రాణః సాక్షాన్నిర్దేశాసంభవా దితిభావః
మహాః = తేజః చైతన్య మిత్యంతః బ్రహ్మేతి యావత్, తస్య
వికారాః తస్మయాః. వికారార్థే మయత్' నిష్కారస్య
బ్రహ్మణః వికారాసంభవాత్ ఉత్పేక్షేయం ఓంకారలక్ష్మీత
మహోమయా ఇవ స్థితా ఇత్యంతః సంతః = ప్రశస్తాః అప్రా
కృతత్వాన్నిత్యా ఇతివా, సఖాః అంశః = సూక్ష్మకణా ఇవ
అంశుశబ్దస్యతత్రైవ రూఢత్వాత్. యస్యతంతథోక్తమ్. అంశవ

ఇవేత్యుచమా. అనేన కుంకారస్థానీయా నఖా ఇతి గమ్యతే. తథానక్షత్రపూజిత సహస్రదళాంఘ్రియశ్శ్రీం. నక్షత్రైః నిగీర్ణాతిశయోక్త్యా జేవతామసుతైః పూజితం = అస్థితం. యుక్త మితియావత్. సహస్రదళయోః చ్ఛయోరివ అంఘ్ర్యూః చరణయోః, యుగం = ద్వయం యుగ్యతం తథోక్తమ్. అనేన నకారస్థానీయ మంఘ్రియు మితిసూచ్యతే. ఏవముత్తరత్రాపి మోకారాఽస్థానీయం గుల్ఫాదిక మవగమ్యత ఇతి ఊహ్యమ్. మోదావహాది కమతాయిత గుల్ఫదేశం, మోదావహః = అతి సుందరత్వాత్ సంతోషకారీ ఆదికమతాయితః = ఆదికూర్మ ఇవాచరితః గుల్ఫదేశః యస్యతం తథోక్తం ఉపమా. లక్ష్మీ హయాననం = లక్ష్మీయుక్తం హయగ్రీవం అహం శరణం ప్రపద్యే = ప్రాప్నోమి. ప్రజాయాం పితురపి మాత్రైవ వగ్గురత రేతి న్యాయాత్ ఆదా లక్ష్మీ రేవ ప్రవత్తకేతి లక్ష్మీవిశిష్టత్వ నిర్దేశః. విశేష్యస్య విశేషణజ్ఞానాధీనతయా విశేష్యజ్ఞానా దాదావేవ యథా విశేషణజ్ఞాన మావశ్యకం తద్వద్ధయగ్రీవ ప్రవత్తే రాదా వేవ లక్ష్మీప్రవత్తిరావశ్యకేతి భావః॥ ౧

శ్లో. భద్ర స్మరేషుధి విలాసమనోజ్ఞ జంఘం

గన్ధద్విపామలశిరోరుచిహారి జానుమ్,

వశ్యామరాసితకటాక్షరమార్చితోరుం

లక్ష్మీహయానన మహం శరణం ప్రపద్యే. ౨

వ్యా. భద్ర స్మరేషుధివిలాసమనోజ్ఞ జంఘం. భద్రే = మంగళకరే స్మరణ్య = మన్మథస్య ఇషుధిః = తూణిరః తస్యేవ

విలాసః=విభ్రమః తేన మనోజ్ఞేచనోహరే జంఘే యస్యతం
తథోక్తం. గవ్య ద్విపామల శిరోరుచి హరిహనుం గాః = సర్గః
గార్ణాస్వరేబలీవర్దే ఇత్సభిభావే తత్రభవః గవ్యః దిగా
దిత్వాద్యత్ సచాసాద్వికః విరాజితః తస్యయత్ అమలం=
శ్వేతం శిరః=కుంభస్థలం తస్యదుచి హత ఇతి రుచిహరిణీ
జానునీయస్యతం తథోక్తం, వశ్యామరాసితకటాక్ష రమార్చి
తోరు, వశ్యా అమరా యేషాంతే వశ్యామరాః అసితాః
కటాక్షాః యస్యాః తయా రమణూ అర్చితః=పూజితః అలంకృత
ఇతియావత్ ఊహః నామ ఇతిభావః యస్యతం తథోక్తం
కటాక్షలీలయైవ సర్వా వింద్రాపీ స్వతీకృతాః లక్ష్మీః యస్య
వామోరు మధితిష్ఠతి త మిత్యర్థః అనేన సర్వదేవోత్తమత్వం
హయగ్రీవస్య వ్యజ్యతే.

శ్లో. తేజోఽంబుదాంబర విడంబీ నితంబబింబం

హర్యాశయద్యుతిభరస్పృగువారసాభిమ్,

యష్టిచ్ఛరన్మణి మయాభిధునీ వలీకం

లక్ష్మీహయానన మహం శరణం వ్రతద్యౌః

3

వ్యా. తేజః=వ్యతిః శారదచంద్ర సంబుధీతిభావః,
హయగ్రీవస్య శ్వేతదుకూలధారిత్యా దితిభావః తద్యుక్తః
అంబుదః శారదచంద్రద్యుతి వ్రతిఫలిత స్వచ్ఛతరమేఘ
ఇత్సర్థః స ఇవ అంబరం=దుకూలం తద్విడంబ తే=అనుకరోతి
ధత్తే ఇతియావత్. తేజోఽంబుదాంబర విడంబీ నితంబ బింబః=
కటిమండలం యస్యతం తేజోఽంబుదాంబరవిడంబీనితంబబింబం

తథాహరీణాం భేదానాం ఆశయః చిలయః జలాశయఇత్యర్థః,
 తస్యద్యుతిభరం స్పృశతీతి హర్యాశయ ద్యుతిభరస్పృక్
 చంద్రకాంత మణిమయ జలాశయతుల్య ఇత్యర్థః. యద్వా
 హరేః=సర్వస్య ఆశయే=హృదయే యః ద్యుతిభరః గర్వాతి
 శయః తంస్పృశతి హరతీతియూవత్ తథోక్తా సర్వతు శ్యేత్యర్థః.
 రోమరాజిరితిభావః తయా ఉదారం. అథవా హః సర్పః
 అతిశయోక్త్యా రోమరాజిః తస్యాశయే గచ్ఛే మధ్యే ఇతి
 యూవత్ యః ద్యుతిభరః=సుషమాతిశయః తంస్పృశతీతి
 తథోక్తః ఉదారః నాభిః యస్యతా. తథోక్తం, యద్వా
 హరా=విష్ణో ఆశయః=చిత్తం యస్యతస్యహర్యాశయస్య విధేః
 ద్యుతిభరం స్పృశతీతి తత్ స్పృక్ జహ్మ తేజస్సంత్రాస్తఇత్యర్థః
 భగవన్నాభినడనికేతనత్వా ద్వధే రితిభావః, స్వతశ్చేవోస్య
 నాభేః విధికాన్తిసంక్రమణేన అతిశ్వేత్యలాభా దనుగణా
 లంకారః అన్యత్ప్రయమ్. తథా యష్టిస్ఫురన్మణిమయూఖధురీ
 వలీకం. యష్టమః=హారా, యష్టిరండే హరిభేదే ఇతిరత్న
 మాలా. తత్ర స్ఫురతాంమణీనాం మయూఖానాం=అంశూనాం
 ధూయః=లహర్యః వలీమ=భంగీత్రయే యస్యతం తథోక్తం
 శేషాద్విభాషేతి జహుప్రీహే కః, వలీనాం స్ఫుటతరత్వేన
 తదన్తః కాంతినదీనాం ప్రసారః సులభ ఇతిభావః. 3

శ్లో. గ్రీవాలయంశురసభాస దురోజభాగం
 వాచామమార దునివత్ప్ర విశాలవత్సమ్,
 యక్షేశుత్న సజగుక్స నురత్నకంఠం
 లక్ష్మీహయాసన మహం శరణం ప్రపద్యే. ౪

వ్యా. గ్రీవామూం=కంఠే అలం=భూషణాని మాస్త్ర
మవ్యయం తేషాం అంశునేస = కిరణపూరేణ భాసకా
ఉరోజభాగః = స్తనదేశః యస్యతం గ్రీవాలమంశుసభాస
దురోజభాగం, కింతాధరణమచిః స్తనయోః ప్రసూతీత్యర్థః.
వాచావిదూరా = వాచామగోచరా వాచేతిఅబన్ధనః రుచిః
యస్యాస్స వాచావిదూరరుచిః శ్రీరతియావత్ తస్యావత్స
ఇవ వాచా విదూర రుచివత్సః శ్రీవత్సలాంచన మితియావత్
తద్యుక్తం విశాలవత్సం ఎత్తః యస్యతం వాచావిదూర
రుచివత్సం విశాలవత్సం యద్వాన్తమైకదేశే నామగ్రహణాత్
వత్స ఇత్యనేనైవ శ్రీవత్సార్థలాభః తస్య వాచావిదూర
రుచిరితి విశేషణం యక్షేశితత్వ సజగుప్స సురత్నకంఠం
యక్షేశస్య=కుబేరస్య నిధివతేతి భావః రక్షేషు సుజగుప్సం
సఘ్నణం న్వాసేక్షయా తేషాం న్యూత్వా నితిభావః చేతన
ధ్మస్య ఘ్నణాయాః అచేతనే రక్షే చరోవః.. యథాహ
శ్రీహర్షః:— అథారివక్షేషు యదంఘ్రితా ఘ్నణ ఇతి.
రత్నం=కౌస్తుభ నామః కంఠేయస్య తంతథోక్తిమ్ ౪

శ్లో. విశ్వప్రపంచ రుగుదంచన చంచుబాహుం

ష్ట పత్యుపేత కృపదార్థరు గర్థచక్రమ్,

వేదాంతసద్రసజహస్తహంసశంఖం

లక్ష్మీహయననమహం శరణం ప్రపద్యే.

౫

వ్యా. విశ్వప్రపంచ రుగుదంచన చంచుబాహుం
విశ్వస్య=సర్వస్య ప్రపంచస్య రుచాం ఉదంచనేన=ఉల్లాసనేన

విత్తాః ఉదంచన చుంచవః బాహవః చత్వోః యస్యతం
 తథోక్తమ్. యద్బాహు రక్షిత స్సర్వోఽపి ప్రపంచః శోభా
 వాస్భవతి త మిత్యర్థః 'తేన విత్త ఇతి చుంచ ప్రవృత్తయః' యద్వా.
 యద్బాహవః కేయూరవలయాదిభిః సర్వమపి ప్రపంచం భాస
 యంతి త మిత్యర్థః అథవా రుక్ ప్రీతిః తథా చ యద్బాహవః
 సర్వస్యాపి ప్రపంచస్య స్వేషుప్రీతిం జనయన్తి సుందరత్వా
 దితి భావః తథా. ప్లవత్యుపేత కృశదార్థ రుగర్థ చక్రం. ప్లేన =
 ప్లవదేన ప్రత్యుపేతం పశ్చాద్భృతం కృ ఇతి పదం కృష్ణశబ్ద ఇతి
 యావత్ తస్య అర్థః అభిధేయభూతం అగ్ని రిత్యర్థ స ఇవ రుగర్థం
 రుక్ = తేజ ఏవ అర్థః ధనం యస్య తత్ చక్రం సువర్చనం
 యస్యతం తథోక్తం వహ్నియ జ్వల సువర్చనధారిణ మిత్యర్థః,
 వేదాంత సద్రసజహంత గహంశంఖం వేదాంతేషు ఉపనిషత్సు
 సకావర్తమానః రసః శాంతరసః జలంచ తత్ర జాయత ఇతి తజ్జః
 కమలమితి చ తాదృశం హస్తంగచ్ఛతి ప్రాచీనీతిహస్తః
 హంసః = క్షిచిశేషః స ఇవ శంఖః యస్యతం తథోక్తం ఉపనిష
 త్సాసారగత శాంతరస జలజాతహస్త కమలగత హంసాయమాన
 శంఖ మిత్యర్థః అనేన వేదాంత వేద్యత్వం భగవతో గమ్యతే. ౫

శ్లో. మధ్వాది దైత్యరుధిరాప్తః సద్గదేతం

హ్యస్తక్మభావన సకంకణఃంజహస్తమ్,

మేధానుధాంబుధిజ ఘన విశోభనోష్ఠం

లక్ష్మీహయానన మహా శరణం ప్రపద్యే.

౬

వ్యా. మధుః ఆడిః యేషాం తేషాం మధ్వాదీనాం
 దైత్యానాం కైటభాదీనాం రాక్షసానాం సంబంధిః రుధిరస్య

అప్ర్యా=ప్రాప్త్యాహేతునా లసంత్యా=అతిశయేన స్ఫురంత్యా
 గదయా=కౌమోదక్యా ఇతంప్రాప్తం సేవిత మితియాఽత్.
 అరాతిగణశోణిత కర్ణమితగదాధారిణమిత్యర్థః, మధ్యాఽదైత్య
 రుధిరాప్తలసద్గజేతం. తథా హిః ప్రసిద్ధా అన్తర్ముఖావన
 సకంకణ కంఠమాస్తం అన్తర్ముఖాః=ప్రత్య జ్ఞప్తాః హృదయే
 భగవంతం ధ్యాయంతోవాతేషాం అవనే = రక్షణే విషయే
 సకంకణం ధృతఃకంకణం కంఠమిషమాస్తః యస్యతం తథోక్తం.
 అన్తర్ముఖానహ మవామితి ధృతదీక్షోబంధ ఇవసమణివలయః
 తస్యహస్తః భాతీతిభావః శంఖచక్రగదా ధారిహస్తత్రయం
 ఏకస్తులభయదానోద్యత ఇతితత్త్వం. మేధాసుధాంబుధిజఘేన
 విశోధనోష్ఠం మేధావసుధా తస్యా అంబుధౌ భగవద్రూపే
 ఇతిభావః జేన=జాతేన ఘేనేన=డిండిరేణ విశోధనః=విశేషేణ
 శుభః ఓవః=అధరః యస్యతం తథోక్తమ్.

శ్లో. ధాన్తగ్వనస్ఫురిత కుండవిభేదస్తం

ద్రస్యీశవాగమృత కీర్తి వటిరసాలమ్,

జ్ఞాన్తర్వసిసురభిత శ్రుతిలోలనాసం

లక్ష్మీహయానన మహం శరణం ప్రపద్యే.

2

వ్యా. ధాన్తగ్వనస్ఫురితకుండ విభేదస్తం. ధా=బుద్ధిః
 గ్రహణధారణ తుమా ప్రజ్ఞేతి యాఽత్ సైవస్త్రీ తస్యా
 అన్తర్వసే = ఉద్యానవసే స్ఫురితాః వికసితాః కుందా ఇవ
 మాఘృకుసుమానీవ స్థితాః పభేవాః అభేనాః ఏకాకారేణ
 ద్రవీయమానా ఇత్యర్థః. రంధ్రరాహిత్యాదితిభావః దన్తాః

యస్యతం తథోక్తం. క్రస్పీశవాగమృత కీర్తి వటీరసాలం,
 క్రస్పీశస్య = కమ్పద్ధస్య వాగమృతస్య సంబంధినీ కీర్తికటీవ
 యశః కతాకేఽరసాలా = జహ్వయస్యశం తథోక్తం రసాలా
 మాడ్జికా దూర్వా జహ్వ ఇతి ర్నమాలా భగవద్విన
 వదనస్య అతర సాధారణస్య వాగమృతస్య సావ్యాఖ్యామా
 యితిస్య కీర్తికతాకేఽతజ్జన్మ భాతశ్శ్లోః. జ్ఞ తన్వః సుభిత
 శ్రుతిలోలనాసం జాన నీతిజ్ఞాః విద్వాంసః తేహం అన్వః = మన
 వవ వసీ = అన్వనం సురభితా యాభిస్తాభిః శ్రుతిభిః శ్వాస
 రూపాదిభిః లాలా = చంచలా నానా యస్యశం = తథోక్తం.
 అనేన శ్రుతీనాం పుష్పత్వం గమ్యతే. 2

శ్లో. క్రజ్ఞాన సింధుకచరాప్త దరశ్రుతీంద్రం
 యజ్ఞశనావచణారుణ నేత్రయుగ్మమ్,
 ఛన్ద్రాతిగామృతమయాఖిశాః ఫాలం
 లక్ష్మీహయానన మహం శరణం ప్రపద్యే. 3

వ్యా. క్రజ్ఞాన సింధుకచరాప్తదరశ్రుతీంద్రం క్రజ్ఞాన
 సింధుః = చైతన్య సాగరః జ్ఞాన ఘన ఇతి యావత్, కచరాప్త
 దరశ్రుతిః కచరేణ = జలచరేణ ముకరేణేతి యావత్
 కుండలాయితేనేతిభానః ఆప్తే = ప్రాప్తే దరాశ ఖావివ శ్రుతీ
 శ్లోత్రేయస్యతం తథోక్తం. ఇంద్రః = రుద్రమేశ్వరః ప్రయాణం
 విశేషణనమాసః తం తథోక్తం. అత్రసింధౌ క్రశయసాగరే
 కచరే = మత్స్యసత్తారేణ ఆప్తా = అనీతాః దరశ్రుతయః =
 పోమకాసురాత్ భీతియక్తాః వేదాః తానాం ఇంద్రం ఈశ్వరం

శ్రుతి పరిబృథం శ్రుతి రక్షణంచేతి భావః ఇతి ప్రతీయతే.
 యజ్ఞశనావసచణారుణ వద్మనేత్రం యజ్ఞశనానాం=దేవానాం
 ఇంద్రాదీనాం అవసేన=రక్షణేన విస్తే=అవసచణే తేన విత్త
 ఇతి చణవ్, అరుణే = మహాపురుషత్వా ద్రక్షరేఖాశాలినీ
 వద్మే ఇవనేత్రే యస్యతం తథోక్తమ్. అరుణేత్యనేన
 హయగ్రీవస్య నేత్రే మనాగ్రక్తే సతి దేవద్రోహిణః రాక్షసా
 భీతాః పలాయంత ఇతి ధ్వస్యతే అత ఏవ దేవరక్షాచణతా
 ప్రోక్తా సంగచ్ఛతే. ఛద్మాతిగా మృతమయూఖ విశాలసాలం
 ఛద్మాతిగః నిష్కపటః నిష్కశంక ఇతి యావత్, అమృత
 మయూఖః = చంద్రః, స ఇవ విశాలం సాలం = లలాటస్థలం
 యస్యతం తథోక్తం కళంకేతు చంద్ర స్ఫుటచిత ఇవవర్తతే
 అతో న తస్య హయగ్రీవవదనాపమ్యం ఘటత ఇతి కృత్వా
 ఛద్మాతిగేత్యుక్తమ్.

శ్లో. స్వాధీనపద్మ మధుమత్త విశేషమాళిం

హర్దస్ఫురద్భగణ కైతవ రత్నకూటమ్,

ఓంకారవంజర వికార హరిప్రకాశం

లక్ష్మీహయానస మహా శరణం ప్రపద్యే.

౯

వ్యా. స్వాధీనే = చంద్రమేఘాది ప్రయుక్తసంకోచాద్య
 భావాదాత్మాధీనవికాసే ఇత్యర్థః. చక్రహంసాది స్వామ్యం
 తరా భావా దాత్మాధీన ఇతివా పూర్వాధేన్వవదం పద్మవాచి
 ఇదానీన్తు భృంగవాచీతివివేకః. పద్మేనర్తమానేన మధునా =
 మకరందేన తత్పానేనేతి భావః. హేతునా మత్తః విశేషకం =
 చిత్రకంఠదివలిః = భ్రమరం యస్యతం స్వాధీనపద్మమిదం

తస్మద్గుణైర్ ద్విరే వశ్చాయ మిత్యర్థః అత్రముఖ సౌందర్య
యో రుపమేయయో రగ్రహణే పద్మమధునోరుపమానయో
ర్గ్రహణా దతిశయోక్తిః; అలిరివవిశేషక మిత్యనుక్తావై పరీత్య
నిర్దేశాత్ప్రతీపం. హర్దేన స్నేహేన హయగ్రీవస్యచంద్రమండల
గతత్వాత్ నక్షత్రాణాం చ చంద్రప్రియార్యా దితిభావః స్ఫు
రతో భగణస్య నక్షత్రపూగస్యకైతవేన మిషేణ రత్నకూటః
మణికిరీటం యస్యతం తథోక్తం భగవతి స్నేహేన సన్నిహితః
తారాగణ ఇవకూటో భాతీత్యర్థః. అత్ర రత్నకూటకైతవేన
భగణో భాతీత్యనుక్తావై పరీత్యనిర్దేశాత్ ప్రతీపభేదః యద్వా
హర్దస్ఫురస్ఫగణః కైతవరత్నకూటః మిథ్యాకిరీటం యస్యతం
అస్యకిరీటప్రధా మిధ్యేన కింతు తాత్కాలిక చంద్రబింబమేవే
దం అథవాసుమేరుశిఖరమేవేదం కథ మన్యథా అస్మిన్ సానురా
గం భగణః స్ఫురేదితిభావః. మేరుశిఖరచారిత్యాద్భానాంతత్ర
హర్దమితిజ్ఞేయం. మణిగణస్థానేభగణనిర్దేశాత్ అతిశయోక్తిశ్చ
వ్యజ్యతే, తథా ఓంకారే ఏవమంజరే విహారో యస్యతం అత
ఏవహరి ర్విష్ణుః కీరశ్చ ఇతిప్రకాశః ప్రధాన్యస్యతం ఓంకార
మంజరవిహారహరి ప్రకాశః ఏవం విధలక్ష్మీహయానన మహం
శరణం ప్రపద్యే.

ఇతి బెల్లంకొండ రామకవి కృతిషు

శ్రీహయగ్రీవ నవరత్న స్తుతిః

శాలివాహన శకే. ౧౮౨౫ తమే శ్రోధి

నిజజ్యేష్ఠ శుద్ధ ౧౮ దినే కృతా

శ్రీహయగ్రీవార్చనమస్తు.

శ్రీ హయగ్రీవాయ నమః.

శ్రీ హయగ్రీవాష్టోత్తర శతనామస్తోత్రమ్ సవ్యాఖ్యానమ్.

శ్లో. హయగ్రీవో హరిర్హంసో హవ్యవాహముఖప్రభుః,
హవిస్తాతా హవిరోభీక్తా హవిర్దాతా హవిర్మయః. ౧

వ్యా. హరిహంసశబ్దౌ విష్ణువరదాయౌ హరిశబ్దవాచ్యౌ
హంసశబ్దవాచ్యశ్చేత్యర్థః. హవ్యవాహముఖాదేవాః హవి
స్తాతేతి క్రతుసంరక్షకత్వాచ్ఛ్రి మహావిష్ణోః హవిరోభీక్తేతి
హవిరుద్దిశ్యేంద్రాది దేవతానాం విష్ణుమయద్వాదితిభావః, హవి
ర్దాతేతి యజమాన రూపఇత్యర్థః హవిర్మయః, 'ఘంఘోమయో
ముఖమయోఽఖిలదేవతాత్మేతి' భాగవతా న్ముఖమయ ఇత్యర్థః.

శ్లో. హవిర్ముఖసమాజాత్మా హవ్యవాహో హవిఃప్రియః
హవనాత్మా హవిర్హేతు ర్హవిఃపూతి ర్హవిఃఫలమ్. ౨

వ్యా. హవిర్ముఖసమాజాత్మా ఇంద్రాదినిఖిలదేవతా
రూపః హవ్యవాహో యజ్ఞపురుషః. హవిఃప్రియః హవిరివ
ప్రియంయస్యసః బ్రహ్మహవిరితిన్యాయేన స్వప్రియ యజ్ఞకర్త
వ్యతాయా స్నేహనైవ వ్రతిసాదితత్వాత్. హవనాత్మా హోమ
క్రియారూపః. హవిర్హేతుః యజ్ఞసాధన ద్రవ్యాదిరూపః, హవిః
పూతిః హవిసాంపూతిః వవిత్రతా యస్మాత్సః హవిఃఫలం
ప్రాప్యత్వాదితిభావః.

శ్లో. హంసవాహముఖోద్భూతో హంసప్రాణో హతాగురః,
హతభక్తాశయధ్వాన్తో హతహేయో హతాశివః. 3

వ్యా. హంసవాహోబ్రహ్మ హంసానాం జ్ఞానినాం
ప్రాణః ప్రాణవత్ప్రియః హతాసురా మధుకైః భాదయోయే
నన హతాసురః హతహేయః నిరవద్యః హతాశివః నిరస్తభక్తా
మంగళః. 3

శ్లో. హరిమణ్డలమధ్యస్తో హరిమధ్యో హరిప్రియః

హరివక్త్రో హరియశా హరిశాయీ హరీశ్వరః. ౪

వ్యా. హరిమణ్డలం చంద్రబింబం హరిమధ్య స్సింహ
మధ్యతుల్యమధ్య దేశః హరిప్రియః ఇంద్రప్రియః. దానవాంత
కత్వాదితిభావః హరివక్త్రః చంద్రముఖః. హరియశాః=చంద్ర
తుల్యకీర్తిః యద్వాహత్యాశ్రిత సంసారమితి హరియస్యసః.
హరిశాయీ శేషశయనః హరీశ్వరః హరిణామింద్రయమానిల
చంద్రాద్ధానా మిశ్వరః ప్రభుః సర్వేంద్ర సంకర్షణ పూహ
రూపత్వాదితిభావః. అథవా హరిణా మశ్వానాం ఈశ్వర
ఇత్యర్థః యద్వా హరిశ్చసావీశ్వరశ్చ హరీశ్వరః విష్ణుశివ
విగ్రహైత్యర్థః. ౪

శ్లో. హరిత్పతి ర్హరిన్మూర్తి ర్హరిణాంబర ధారయః,

హరిత్కూలంకషరుచి ర్హరిణీహృదయంగమః. ౫

వ్యా. హరితాంధశాంపతి సుస్సర్యరూపఇత్యర్థః హరి
న్మూర్తిః దిగ్రూపః హరిణాంబరధారయః శ్వేతవసనధారి హరి
త్కూలంకషరుచిః దిగంతవ్యాపిదీప్తిః హరిణీశ్రీః హరిణీతుహరేః
వత్సితీగోళాత్. ౫

శ్లో. హరికృతమహావేదో హరిణాంకాయుతద్యుతిః

హరిప్రభో హరిమయో హర్యక్షో హరిపుంగవః. ౬

వ్యా. హరికృతః=వాహీకృతః మహాన్వేదః యేనసః
 ఘండోమయగరుడ వాహనఇత్యర్థః, హరిణాంకా శృండ్రాః
 హరిప్రభః హవ్యోస్సూర్యచంద్రయోః ప్రభాయస్సాత్మనః హరి
 మయః చంద్రరూపః, హర్యక్షః=సూర్యచంద్రనయనః హరి
 పుంగవః=సింహశ్రేష్ఠః సృసింహరూపఇత్యర్థః యద్వా హరతీతి
 హరిః పుమాన్ గౌరివపుంగవః ఆశ్రితదుఃఖహరః పురుషోత్తమ
 ఇత్యర్థః. ౬

శ్లో. హరినాసాసముద్భూత సామవేదో హతోవమః,
 హరినక్షత్రసంజాతో హరిణాక్షీదృశార్చితః. ౭

వ్యా. హరే రశ్వస్యనానేవనాసా తస్యాస్సకాశాత్సము
 ద్భూతః సామవేదోయస్యసః, హతోవమః అనువమః హరి
 నక్షత్రం శ్రవణం 'శ్రవణే శ్రావణే మాసిజాతో హయశిరా
 హరిః' ఇతిస్మరణాత్, హరిణాక్షీణాం దివ్యాంగనానాం
 దృశాభిదృగ్భి రర్చితః. ౮

శ్లో. హరిమహాళిమణిశ్రేణీ నీరాజితవదాంబుజః,
 హరిహీరగురాహార తుషారస్మేరభాగురః. ౯

వ్యా. హరేరింద్రస్య ఉపలక్షణమిదం దిక్పాలకానాం
 హరిశృండ్రః వజ్రం నురాహార=స్పృధా తుషారం హిమం. ౧౦

శ్లో. హరివాహక రాభోరు ర్హరిచూడసమీడితః,
 హరిశస్త్రహరాంభోజ చక్రాంకితపదద్వయః. ౧౧

వ్యా. హరివాహః ఐరావతః హరిచూడ శృండ్రశేఖరః
 హరిశస్త్రం వజ్రాయుధమ్. ౧౨

14 హయగ్రీవాష్టోత్తర శతనామ స్తుతిః, సవ్యాఖ్యా.

శ్లో. హరిణాంక ప్రభాసారవటీర పరిచర్చితః,
హరిణోపలభూమీ భృత్ప్రత్యర్థిశుభవిగ్రహః. ౧౦

వ్యా. హరిణాంక ప్రభా జ్యోతస్ని తస్యా ఇవ సారో
యస్య తేన వటీరేణ చందనేన ప్రభాయా స్సారభూతేనేతివా
హరిణోపలభూమీభృత్ వజ్రమణివర్వతః. ౧౦

శ్లో. హవిర్ధానీవయః పూరసారడిండిరపాండురః,
హవిర్భుజమహీజాత సుమమాలాదృగంచలః. ౧౧

వ్యా. హవిర్ధానీకామధేనుఃతస్యావయః పూరస్యసారః
స్థిరాంశః నవనీతం తత్తుల్యేన డిండిరేణ పాండురః అతీవశుభ్రః
హవిర్భుజమహీజాతః కల్పద్రుమః తస్య సుమమాలేవ దృగంచ
లాని కటాక్షౌ యస్య సతథోక్తః. ౧౧

శ్లో. హరిచందనలిప్తాంగో హంసకాలంకృతాంఘ్రికః
హసితాపహృతార్తాఘ్నశోక సాగరసంప్లవః. ౧౨

వ్యా. హరిచందనం కర్పూరరజః హంసకైర్నూపురైః.

శ్లో. హర్యక్షవిక్రమో హస్తిగమనో హస్తిరక్షణః,
హస్తికుంభోల్లసజ్జానుర్హవ విష్ణురితేక్షణః. ౧౩

వ్యా. హర్యక్షస్య నృసింహస్యేవ విక్రమోయస్యనః
హస్తిరక్షణః గజేంద్రరక్షకః. ౧౩

శ్లో. హస్తవంకజకింబల్క శంఖవిద్యోతితాంబరః,
హరిశత్రుప్రాణపాతజ్వలితారి ధనంజయః. ౧౪

వ్యా. హస్తేపంకజతుల్యేనకింజల్కుతుల్యేన శంఖేన
హరిశత్రూణాం ఇంద్రాదీణాం ప్రాణవాతై ర్జ్వలితః హరిధనం
జయః చక్రకాగ్నిర్యస్యః. ౧౪

శ్లో. హరితశ్వేతకంజాతవదనో హరిణాలకః,

హరిభూబీజసంపూత హవిర్భుక్సాత్కృతశుశచిః. ౧౫

వ్యా. హరితం వికసితం హరిణాలకః శ్వేతచికురః
హరిభూబేజైః మదనబీజైః క్లింకారైః సంపూతం అభిమంత్రితం
హవిర్భుతం భుజంతీతి హవిర్భుజః తత్ సాత్కృతాః శేభ్యో
దత్తా ఇత్యర్థః శ్రుతయః యేనసః. ౧౬

శ్లో. హరిప్రియాకు చోద్ధృష్టవామవక్షో హసన్ముఖః,

హరిణోవలనోరాభి రామవక్షసలోజ్జ్వలః. ౧౭

వ్యా. హరిప్రియా శ్రీః వామవక్షః వక్షోవామభాగః
హసన్ముఖః వ్రసన్నవదనః. ౧౮

శ్లో. హరిసోదరసద్రత్న రమ్య కంఠో హతాధికః,

హరమాళీందురేఖారుక్పార. మృప్తసఖేందుకః. ౧౯

వ్యా. హరిసోదరసద్రత్నం చంద్రదానుజరశ్మివత్సనిల
యః కౌస్తుభః, హతాధికః నిరస్తాధికః. ౨౦

శ్లో. హరిదశ్వలసత్కూటో హస్తదత్తో భయాభయః,

హరితోత్పలమల్లజ్జ మాలాజాలో హరప్రియః. ౨౧

వ్యా. హరిదశ్వ న్యూర్య ఇవ హస్తేన దత్త ఉభయే
భ్యో భక్తేభ్యో జ్ఞానిభ్యశ్చ అభయం యస్యసః అభయవ్రద

16 హయగ్రీవాష్టోత్తర శతనామ స్తుతిః, సవ్యాఖ్యా.

హస్తఇత్యర్థః హరప్రియః హరస్య ఉత్తమభక్తత్వా దితి
భావః. ౧౮

శ్లో. హల్లకాలంకృతశ్రోత్రో హస్తపుస్తో హరాంతరః,
హయమేధశతోద్భూత సుకృతాతిగతాహ్వయః. ౧౯

వ్యా. హస్తే పుస్తకం యస్య సహస్తపుస్తకః హరాంతరః హరా చ్ఛివాదప్యాంతరః, ముఖ్యః శివస్యాపితద్భక్తత్వా దితిభావః, యద్వా హరస్యాపిలంతరః హృదయగతః అధవా హరస్యాంతంనాశం రాతిదదాతీతి హరాంతరః హరఇత్యుప లక్షణమ్, బ్రహ్మరుద్రావప్యాత్మన్యృ వసంహృత్య స్వయమేవ మహావ్రళయే వర్తత ఇత్యర్థః హయమేధశతోద్భూతమపి సుకృత మతి గత మతిక్రాంతం యేనస తథోక్త అహ్వయో నామ యస్య స తథోక్తః. ౧౯

శ్లో. హరిణీకరకంజాతసఖాభారంజితాంఘ్రికః,
హరిలోకాబలాముక్త సుమవర్షాప్లుతాకృతిః. ౨౦

వ్యా. హరిణీశీః హరిలోకస్వర్గః అప్లుతాసిక్తా. ౨౦

శ్లో. హరిణాంభోజాననస్థః హరిణ్యంసలసద్భుజః,
హరిభోగమహాబాహు ర్హరిధామసమో హరిః. ౨౧

వ్యా. హరిణాంభోజాననస్థః శ్వేతవద్యాననస్థః హరి భోగా స్సర్పకాయా ఇవ మహస్తో దీర్ఘా బాహవో యస్య స్థః, హరిధామసమః గగనసదృశః తద్వన్నిర్లేప ఇత్యర్థః హరిః శతమాత్రా. ౨౧

శ్లో. హరిశ్వాసో హరిభుజో హర్యాసో హరినూనః,
హరిదంష్ట్రో హరివచా హరిభామూర్తిగోళః. ౨౨

వ్యా. హరి శ్వాసోఽపి శ్వాసో యస్య హరయః ఇం
ద్రాద్యా దిక్పాలవీర భుజా యశ్యహరి రస్మి రేవ ఆస్యం
ముఖం యస్య. హరిశ్చంద్ర ఏవ హరిశ్చంద్రం యస్య. హరి
ర్యమవీర దంష్ట్రాఽనుస్య. హరయః శుకాః పత్యుపలక్షణ
మిదం పక్షిణాం వచః వ్యాహరః యస్య. హరిరామ నిష్ణ
పదమేన అక్షిగోళకం నేత్రగోళకం యస్య. తథోక్తః విశ్వ
రూపధ్యాన మిదమ్. అత్ర ఇంద్రాదయో భాహవ ఇతి
దంష్ట్రాయమిత్యాది చానుసంధేయమ్. ౨౨

శ్లో. హవనూత్రసమాధ్యసర్వలోకసుమోత్కరః,
హతసర్వకరిచ్ఛేదో హతకాలో హతాపధిః. ౨౩

వ్యా. హవ అజ్ఞా 'అజ్ఞాహ్వనాధ్వరాహవ' ఇత్యమరః
సవనూత్రం తేనసమంబద్ధః సర్వలోకవీర సుమోత్కరః
పుష్పబృందః యస్య సతథోక్తః హతసర్వకరిచ్ఛేదః త్రివిధపరి
చ్ఛేదశూన్యః హతకాలః కాలాబాధ్యస్వయానః హతాపధిః
స్వవైవసర్వాపధిత్వేన స్వస్య న కోశ్యపథిత్యర్థః. ౨౩

శ్లో. హరిద్దేశాదిసకలనిషేధవరమాపధిః,
హంసహృద్యోమనిలయోహంసధీర్హంసచోదనః. ౨౪

వ్యా. హరిద్దేశాదేః సకలస్యాపి నిషేధస్య వరమా
పధిః సర్వస్య తత్త్రేవ కల్పితత్వాత్తత్త్రే సలీయనూనత్వాచ్ఛేతి
(3)

18 హయగ్రీవాష్టోత్తర శతనామ స్తుతిః, నవ్యాఖ్యా.

భావః, హంసానాం దేహీనా మితి యావత్, హృద్వ్యోమ
దహరాకాశం నిలయం స్థానం యస్యసః హృత్పుండరీకే విమలే
బ్రవిష్టఇతిశ్రుతిః హంసచోదనః జీవప్రేరకః శాస్తా జనానాం,
ఇతిశ్రుతేః హంసధీః హంసానాం జ్ఞానినాం ధీః యత్రస తథోక్తః
భక్తవరాయణః, హంసేవరమాత్మని స్వస్థిధీః యస్యేతివా
ఆత్మారామ ఇత్యర్థః. ౨౪

శ్లో. హంసాయుతాకృతి ర్హాసవ్రభవో హంసదై వతమ్,
హంసాంతరో హంసరూపీహంసపోహంసమూర్తిభృత్.

వ్యా. హంసాయుతాకృతిః మదనరోటిసుందరః, హంస
వ్రభవః మదనజనకః హంసస్య మంత్రవిశేషస్యదైవతం హం
సాంతరః సూర్యమండలమధ్యవర్తీతేజోమయత్వాదితి భావః,
హంసరూపీ మన్మథరూపః వ్రద్యుమ్నపూహాకృతి రిత్యర్థః
హంసానీవా న్నాతి రక్షతీతి హంసః హంసమూర్తిభృత్,
మస్త్రమయ విగ్రహః. ౨౫

ఇతి శ్రీ హయగ్రీవాష్టోత్తర శతనామ స్తుతిః

బెల్లంకొండోపనామక రామరచితం

శ్రీ హయగ్రీవాచార్యతం.

శ్రీమతే హయగ్రీవాయ నమః.

హకారాది హయగ్రీవ అష్టోత్తర శతనామావళిః.

ఓం హయగ్రీవాయనమః

హరయే నమః

హంసాయ నమః

హవ్యవాహముఖవ్రభవే

నమః

హవిస్తాత్రే నమః

హవిర్దాత్రే నమః

హవిర్మయాయ నమః

హవిర్ముఖసమాజాత్మనే

నమః

హవ్యవాహాయ నమః

హవిగ్నిప్రియాయనమః. 10

హవనాత్మనే నమః

హవిర్హేతవే నమః

హవిగ్నిపూతయే నమః

హవిగ్నిఫలాయనమః

హంసవాహముఖోద్భా

తాయ నమః

హంసప్రాణాయ నమః

హతానురాయ నమః

ఓం హతభక్తాశయ

ధ్యాంతాయ నమః

హతహేయాయ నమః

హతాశివామనమః

హరిమండలమధ్యస్థాయ

నమః

హరిమధ్యాయనమః

హరిప్రియాయ నమః

హరివక్త్రాయ నమః 25

హరియశసే నమః

హరిశాయి నే నమః

హరిశ్వరాయ నమః

హరిత్పతయే నమః

హరిస్మార్తయే నమః

హరిణాంబరధారయాయ

నమః

హరిత్కాలంకషకుచయే

నమః

హరిణీ హృదయం

గమాయ నమః

ఓం హరీశ్చత్రచూపేదాయ
 నమః
 హరిణాంకాలయతద్యుతి
 యేనమః
 హరిత్రభాయ నమః
 హరిమయోమయ నమః
 హర్యక్షాయ నమః
 హరిపుంగవాయ నమః
 హరినానానంద్యుత
 సామపేదాయనమః,
 హతోపమాయ నమః
 హరినక్షత్ర సంజాతాయ
 నమః
 హరిణాక్షీ దృశ్యాత్మితాయ
 నమః
 హరిమూళినద్యైవేపిరాజిత
 వదాంబుజాయ నమః
 హరిహీన సురాహరతమ
 రస్మైభానురాయ నమః
 హరిహవాక రాభోరవే
 నమః
 హరిచూడ సమీడితాయ
 నమః

ఓం హరిశస్త్రహలాంభోజ
 చక్రాంకితవదద్వయాయ
 నమః
 హరిణాంకవృభాసారవటీర
 పరిచిత్పితాయ నమః
 హరితోపలభూమిభృత్ప్ర
 త్యర్థిశుభ విగ్రహాయ
 నమః 50
 హవిర్ధానిషయగపూరసార
 డిండిరపాండరాయ
 నమః
 హవిర్భుజమహీజాతసుమ
 మాలాదృగంచితాయ
 నమః
 హరిచందనలిప్తాంగాయ
 నమః
 హంసకాలంకృతాంఘ్రి
 కాయ నమః
 హసితావహృతార్తాఘ
 శోకసాగరసంప్లవాయ
 నమః
 హర్యక్ష విక్రమాయనమః
 హస్తీగమనాయనమః

ఓం హస్తిరక్షణాయనమః
హస్తికుంభోల్లసజ్జానవే
నమః
హర్షవిష్పారితేక్షణాయ
నమః
హస్తివంకజకింజల్కశంఖ
విద్యోతితాగబరాయ
నమః
హరిశత్రుప్రాణనాతప్సవి
తారిధనంజయాయ
నమః
హవితశ్వేత్వరకంజాత
వదనాయ నమః
హరిణాలకాయనమః
హరిభూభీజసంపూతహవి
ర్భుక్సాంత్రాశ్రుతియే
నమః
హరిప్రియాకుచోద్భవుప్త
వామవక్షసేనమః
హరిసన్నభాయనమః
హరిణోపలహారాభిరామ
వక్షసలోజ్వలాయ
నమః

ఓం హరిసోదరసద్రతస్థరమ్య
కంఠాయనమః
హతాధికాయనమః
హరమాళిందురేఖా
రుక్మారమృష్టనఖేందు
కాయనమః
హరిదశ్వలసత్కూటాయనమః
హస్తదిత్యోభయా
భయాయ నమః
హరిణోత్పలమృజ్జమా
లాజాలాయనమః
హర్షప్రియాయనమః 75
హల్లకాలంకృతశ్రోత్రాయ
నమః
హస్తపుస్తాయనమః
హయమేధశత్రోద్భూత
సుకృతాతిగతాహ్వ
యాయనమః
హరిణీకరకంజాతనఖా
భారంజితాంఘ్రికాయనమః
హరిలోకాబలాముక్తనుమ
వర్షాప్లుతా కృతయే
నమః

22 . హాకారాది హాయగ్రీవ అష్టోత్తర శతనామావళి.

ఓం హరిణాంభోజాననస్థాయ
 నమః
 హరిణ్యాంననలనద్భుజాయ
 నమః
 హరిభోగమహాబాహ వే
 నమః
 హరిధామనమాయ నమః
 హరయే నమః
 హరిశ్వాసాయనమః
 హరిభుజాయనమః
 హర్యాస్థాయ నమః
 హరిమానసాయనమః
 హరిదంష్ట్రాయ నమః
 హరివచసేనమః
 హరిధామాక్షీ
 గోళకాయ నమః
 హవనూత్ర సమాబద్ధసర్వ
 లోకసుమోత్కరానమః

ఓం హతసర్వవరిచ్ఛేదాయ
 నమః
 హతకాలాయనమః
 హతావధయేనమః
 హరిదేశాదిసకలనిషేధ
 పరమావధయేనమః
 హంసహృద్వ్యోమ నిల
 యాయ నమః
 హంసధియే నమః 100
 హంసచోదనాయ నమః
 హంసాయతాకృతయే
 నమః
 హంసవ్రభవాయ నమః
 హంసదైవతాయ నమః
 హంసాంతరాయ నమః
 హంసరూపిణే నమః
 హంససాయ నమః
 హంసమూర్తిభృతే నమః

ఇతి శ్రీహాయగ్రీవ దేవతాకహవర్ణాద్యష్టోత్తరశతం
 బెల్లంకొండోపనామక రామరచితం
 శ్రీ హాయగ్రీవాయార్పితం
 సద్విజయ తేతరామ్.

త్రోధి క్రావణశుద్ధ పూర్ణిమాయాం కృతాచేయం స్తుతిః నామావళిశ్చ.

శ్రీమతే హయగ్రీవాయ నమః.

హ కా రా ది హ య గ్రీ వ స హ స్ర నా మా వ శిః

హరిః ఓమ్.

ఓం 1. హయగ్రీవాయ నమః
హయాధ్యక్షాయ నమః
హయవాహసమర్చితాయ
నమః

హయమేధ సమాభి
ఖ్యాయ నమః
హయేంద్రియ ముఖాయ
నమః

హయినే నమః

2. హయమేధాయుతా
నాప్యాయ నమః
హయగాయ నమః
హయమానవాయ నమః
హయారివాహవిజ
యాయ నమః
హయవాహన సోదరాయ
నమః

3. హయమేధాయ నమః

ఓం హయత్రాతే నమః
హయాయ నమః
హయనదాయకాయ
నమః
హయశీర్షగణోద్ధతాయ
నమః
హయవేద ముఖాయనమః
హయాయ నమః

4. హయస్థాయ నమః
హయమేధాదియాగ
యజ్ఞనిధయే నమః
హయినే నమః
హయాద్యుదయ హృద్య
జ్ఞాయ నమః
హయకాంతాన లోల్బ
ణాయ నమః

5. హరిణాంక వ్రసన్నా
స్థాయ నమః

ఓం హరిణాంకాంతర స్థితాయ

నమః 25

హరిణోహృద్య వామోరవే

నమః

హరిణాధిప మధ్యమాయ

నమః

6. హరిణాంకాయ నమః

హరిన్నాథాయ నమః

హరిదాన్వపినే నమః

హరిస్మయాయ నమః

హరిద్ధజకరాభోరవే నమః

హరిద్ధజమహో బలాయ

నమః

7. హరిదంతాతివిశ్రాంత

కీర్తయే నమః

హరిశత వ్రజాయ నమః

హరిస్మేర పరతొమాయ

నమః

హరిభాస్కరలోచనాయ

నమః

8. హరిదశ్వాంతరాళ

స్థాయ నమః

హరిదశ్వప్రభామయాయనమః

ఓం హరిదశ్వజ్వలచ్చక్రాయ

నమః

హరిదశ్వ సమీడితాయ

నమః

9. హరిదశ్వ సుతశ్రీదాయ

నమః

హరిదశ్వసుతార్ద నాయ

నమః

హరిదశ్వసుతా నాథాయ

నమః

హరి దశ్వకృత వ్రభాయ

నమః

10. హరయే నమః

హరిముఖ శ్రీదాయ నమః

హరిమానవ విగ్రహాయ

నమః

హరిసత్త్వాయ నమః

హరిప్రాణాయ నమః 50

హరణాత్మనే నమః

హరిప్రియాయ నమః

11. హరిశ్వరాయ నమః

హరిధరాయ నమః

హరిశాయి నే నమః

ఓం హరిక్రుధాయ నమః
హరిబాహవే నమః
హరిద్వేషిణే నమః
హరిగ్రాహిణే నమః

12. హరయే నమః
హరిగుణాయ నమః
హరే సమః
హరిస్థానాయ నమః
హరివ్యయాయ నమః
హరిపుత్రవరప్రీతయే నమః
హరిపుత్రజయ వ్రదాయ
నమః

13. హరిమండల సంత్రాతే
నమః
హరిస్థానసమాకృతయే
నమః
హరిసంతర్పిత భూణాయ
నమః
హరిజీవనకృద్రసాయ
నమః

14. హరయే నమః
హరిణదండాత్మనే నమః
హరిదండాయ నమః

ఓం హరిక్రభవే నమః
హరిపుత్రమహాబంధవే
నమః
హరిలోకాహృతార్థ
కాయ నమః

15. హరయే నమః
హరివదభ్రష్టగంగా కీలిత
శంకరాయ నమః
హరాయ నమః
హరిశిశువృద్ధిచంద్రికా
క్షౌణ్డితాంఘ్రికాయనమః

16. హరత్రాతే నమః
హరసఖాయ నమః
హరపుత్రోత్తమాభిభవే
నమః
హరకార్ముకవిధ్వంసినే
నమః
హరిమూర్తి పితామహాయ
నమః
హరిజిహ్వగ్రసంచారిణే
నమః
హరిగోత్రసమున్నతాయ
నమః

ఓం హరధైర్యాద్విదంభోళయే

సమః

ఓం హరహృద్వన సామజాయ

సమః

18 హరతూణీరనిల యాయ

సమః

హరి బాణాయనమః

హరప్రియాయనమః

హరనేత్రస్యస్తతేజసేనమః

హరస్యగ్రోధవత్ర గాయ

సమః

19 హరసాత్కృత శూలేం

ద్రాయనమః

హరపాప సమాపనాయ

సమః

హరనేత్ర హతాసంగాయ

సమః

హరజాయా సహోద

రాయ సమః

20 హర పాషండ దూర

స్థాయ సమః

హర పాషండ ఖండనాయ

సమః

ఓం హర ద్వేషవిహీనాత్మభక్త

ప్రాప్తాయ సమః

హరప్రభవే సమః

హరాత్మనే సమః

హరహృతే సమః

హర్తృగణపాయ సమః

హరదైవతాయ సమః

హరాత్మాభేద దృగ్దత్త

దీప్తాయస్యాయ సమః

హరాభిభవే సమః

22 హరిత్పాలభుజవ్రతాయ

సమః

హరశాంకహృదం

బుజాయ సమః

హరిస్థానాక్షి కమలాయ

సమః

హరిభుగైవద్య నాసికాయ

సమః

23 హరితక్తర్ణాయ సమః

హరిద్దేశకాలవస్త్ర పరి

చ్ఛిదాయ సమః

హరిద్దేశాదిరహితాయ

సమః

ఓం హరినామాదిమశ్శతయే

నమః

24 హరిణాంకప్రియ సఖాయ

నమః

హరిణాంక తనూభవాయ

నమః

హరిణాంకార్ద్రసుప

మాయ నమః

హరిణాంక కలాసఖాయ

నమః

25 హరిద్రామయ రామాంగ

చిత్రితాయ నమః

హరిణాంతకాయ నమః

హయ్యంగవీన మృదు

ళాయ నమః

హరిణోపల విప్రరాయ

నమః

26 హరిణాశ్శస్తంభ సభా

మంటపస్థాయనమః

హనై పుణాయనమః

హరిణీనయనాం భోజవతి

తశ్వేతబంభరాయ

నమః

ఓం హరిసంహసనాయ నమః

హస్తప్రమాణోరసేనమః

హరాగ్రజాయ నమః

హరిస్ఫురద్రత్నకూటాయ

నమః

28 హరితారాసముద్భవాయ

నమః

హరులాయ నమః

హరిదేశేశాయ నమః

హవ్యకవ్యవివర్ధనాయ

నమః

హరులాశయ దూరస్థాయ

నమః

హరిష్ఠేనమః

హరిమాకరాయ నమః

29 హర్మ్యావాసాయ నమః

హర్షపూర్ణాయనమః

హర్షాయ నమః

హర్షవ్రదస్మృతయే నమః

హతాకృష్టార్య దృగ్వి

త్రాయ నమః

30 హరిణీ భూతకొస్తుభాయ

నమః

- ఓం హరేణుగంధాంబుసిక్త
సాలగ్రామశిలా
మయూయ నమః
హాకారవాచ్యాయనమః
హాకరాయ నమః
హరిచందన చర్చితాయ
నమః
31 హరిచందన పుష్పాస్తాయ
నమః
హరితాంబుజ లోచనాయ
నమః
హరితశ్వేతపద్మస్థాయ
నమః
హరితాబ్జ నిభాననాయ
నమః
32 హలపద్ధతికాస్తేశాయనమః
హలకోక్షిప్తపత్తనాయ
నమః
హలజీవన సంత్రాతేనమః
హలినే నమః
హలధరప్రియాయనమః
33 హలధ్వజ నుభద్రాప్త
పార్శ్వాయ నమః

- ఓం హలిధనావనాయ నమః
హల్లకాలంకృత శ్రోత్రా
యనమః
హలా హల్యాం కురోద
యాయ నమః
34 హవిషే నమః
హవిష్యాయనమః
హననాయ నమః
హవిర్భుజే నమః
హవిరాశ్రయాయ నమః
హవిష్యాశినే నమః
హవిర్ధేనవేనమః
35 హవనావళి పాలకాయ
నమః
హవనేంద్ర వశవేనమః
హవ్యపాత్రాయ నమః
హవన పూరుషాయ నమః
హసన్ముఖాయ నమః
హవిర్థానకుయోధా
రాయ తేక్షణాయ
నమః
36 హరాయనమః
హతకరగ్రహ్యాయనమః

ఓం హతయోగోపదేశకాయ
 నమః
 హతయోగఫలీ భూతాయ
 నమః
 హతయోగికరప్రియాయ
 నమః
 37 హతయోగా శ్రయీ
 భూతాయ నమః
 హతయోగసమాప
 నాయ నమః
 హతయోగైక నిరత
 దురాపాయ నమః
 హతదూషకాయ నమః
 హస్తినాథాయ నమః
 హస్తిపాలాయ నమః
 హస్తికుంభాభజాను
 కాయ నమః
 హస్తివక్త్రసితాయ నమః
 హస్తిగమనాయ నమః
 హస్తిమాకరాయ నమః
 39 హస్తివక్త్రైకదంతముక్తా
 భరణభూషితాయనమః
 హస్తిజితే నమః

ఓం హస్తిఘటికావిశ్రాంతిద
 రదద్వియాయ నమః
 హస్తపుస్తకదాశంఖ
 చక్రకాయ నమః
 హస్తపయోరుహాయనమః
 హస్తదత్తాభయో
 దారాయ నమః
 హస్తపద్మాండజధ్వజాయ
 నమః
 41 హస్తపద్మాతపత్ర
 శ్రీసేవితాయ నమః
 హస్తకంకణాయ నమః
 హస్తసంస్పర్శవిభవపండితీ
 కృతబాలిశాయ నమః
 42 హస్తకీలితచిన్మూద్రాయ
 నమః
 హస్తపద్మాస
 నామృతాయ నమః
 హస్తస్తనసమానంగ
 యుభితశ్రీచలేక్షణాయ
 నమః
 43 హతశత్రవే నమః
 హతస్వాఘాయ నమః

ఓం హతకాలాయ నమః
 హతవ్యయాయ నమః
 హతమృతయే నమః
 హతభవాయ నమః
 హతావద్యశుభోదయాయ
 నమః

44 హతదుష్టారిషడ్వర్గాయ
 నమః

హతమధ్వాదిదానవాయ
 నమః

హతాస్యతేజోవిభవాయ
 నమః

హతాఞ్జనాయ నమః

హతేతరాయ నమః

45 హతహంతృ గుణాతీతాయ
 నమః

హతమాయామహా

బలాయ నమః

హరయిత్నవే నమః

హత్నుహరే నమః

హత్నుకృతే నమః

హత్నువద్దనాయ నమః

46 హత్నువే నమః

ఓం హత్నుహతత్రాతే నమః
 హత్నుభువే నమః
 హత్నువర్జితాయ నమః
 హనుద్వయమహాదీర్ఘాయ
 నమః

హనుమతే నమః

హనుమద్రథాయ నమః

47 హననాయ నమః

హననాతీతాయ నమః

హస్తే నమః

హననసాధనాయ నమః

హన్యమానజనత్రాతే
 నమః

హన్త్వసాక్షిభవద్రుచయే
 నమః

హాయ నమః

హాయుజే నమః

హాయుతచ్ఛేత్రే నమః

హాహీనజనమానదాయ
 నమః

హాహీనాయ నమః

హాకరాయ నమః

హచ్చిదే నమః

ఓం హయగ్రీవ రాయ నమః

హహోషకాయ నమః

49 హాయ నమః

హయజే నమః

హయత భంశాయ నమః

హయగ్రీవ రాయ నమః

హహోషకాయ నమః

హహృతే నమః

హదూరాయ నమః

హరతాయ నమః

హకృద్రూపాయ నమః

హవర్జితాయ నమః

50 హరిత్సద్మోహకృద్వేణు

గానాయ నమః

హయ్యంగవీనభుజే నమః

హవిర్ముఖమయాయ నమః

హస్తుహీనాయ నమః

హస్తునివారణాయ నమః

హస్తుజన్మాది హరణసు

ధాకలశదాయకాయ

నమః

హవ్యభుష్టురతరళాయ

నమః

ఓం హసితాబ్జశ్రుతిద్వయాయ .

నమః

52 హంసోదయాయ నమః

హంసలయాయ నమః

హంసభృతే నమః

హంసవాసరాయ నమః

హంసకన్యావిహరణాయ

నమః

హంసారోగ్య ప్రదాయ

కాయ నమః

53 హంసాయ నమః

హంసగతాయ నమః

హంసాయ నమః

హంసపాయ నమః

హంసగోచరాయ నమః

హంసాస్తరాయ నమః

హంసకేతవే నమః

హంసకాలం కృతాంఘ్రి

కాయ నమః

54 హంసాయ నమః

హంసప్రియాయ నమః

హంసాధీశాయ నమః

హంసమనోగతాయ నమః

ఓం హంసశ్రియే నమః

హంసధవళాయ నమః

హంసవిద్యోవదేశ

కృతేనమః

55 హంసవిద్యాయ నమః

హంసముక్తయే నమః

హంసవిద్యోవదేశ

కృతే నమః

హంసబంధవే నమః

హంససఖాయ నమః

హంసమూర్తి చతుష్ట

యాయ నమః

56 హంసాయ నమః

హంసగురవే నమః

హంసానందాయ నమః

హంసప్రియంకరాయనమః

హంసాత్మనే నమః

హంసనిర్యాణాయ నమః

హంసిణే నమః

హంసజనస్థలాయ నమః

57 హంసాయ నమః

హంసప్రవవే నమః

హంసానందాయ నమః

ఓం హంసప్రియంకరాయనమః

హంసాత్మనే నమః

హంసనిలయాయ నమః

హంసహృతే నమః

హంసజన్మభువే నమః

58 హంససాక్షిణే నమః

హంసగతయే నమః

హంసాంశాయ నమః

హంసభోధనాయ నమః

హంసహీనాయ నమః

హంసవృతాయ నమః

హంసగర్భవయోరు

హాయ నమః

59 హంసకృతే నమః

హంసభృతే నమః

హంసాయ నమః

హంసాతీత స్వయం

ప్రభాయ నమః

హంసకల్యాణకృతే నమః

హంసముక్తిదాయ నమః

హంససోదరాయ నమః

60 హంసబంధవే నమః

హంససఖాయ నమః

ఓం హింస్రఘాతుకాయ నమః

హింస్రపూర్ణారణ్యవాసి

మునిత్రాణాయ నమః

హిమాశయాయ నమః

104 హిమాంశుముఖ విద్యో

తత్కీర్తికాంతోవ

గూహనాయ నమః

హిమాంశుసుమభృత్కీర్తి

వల్లభఘ్న భుజ

వ్రజాయ నమః

105 హరితాంభోజవదన పుష్టి

కాంతోవ లాలి తాయ

నమః

హరిప్రియాహృష్టి పుష్టి

కీర్తికాంతా జనా

వృతాయ నమః

106 హరిచంద్రవతతికాసీలాసీ

రాజితాత్ర కాయ

నమః

హర్షలావణ్యపాధోధిపోతీ

భూతాహినాయకాయ

నమః 540

107 హీనాఖలాయ నమః

ఓం హీరమణిత్వాభృత్ప్రతి

భటాయనమః

హితాయనమః 543

హితకృతేనమః

హితహృతేనమః

హీరశకలాయితసద్ర

దాయ నమః

108 హీనభ్రమజనప్రాణాయ

నమః

హీనలాంఛనచంద్రమసే

నమః

హీనాధిభిదాభావరహి

తాయనమః

హీనపావనాయనమః

108 హీరాస్తనస్వర్ణకుంభ

కుంకుమాంతోత్తరీయ

కాయనమః 550

హీరాధరామృతాస్వాద

పూర్ణ కామాయ

నమః

హీరగృత్తేనమః

110 హీరాపాంగోత్పలా

వృష్టాయనమః

ఓం హిమవద్వత్సగోద్గోగ్రా
 నమః
 హిమానీభిదురప్రభాయ
 నమః
 హిమవత్పక్ష సంఘేతే
 నమః 510
 హిమాంశుగ్రహణ
 ప్రదాయ నమః
 98 హిమాంశురుచిడిండి
 రాయ నమః
 హిమలిప్తాఖిలాంగకాయ
 నమః
 హిమాచలా నిల
 శ్వాసాయ నమః
 హిమాపాంగ పరమ్న
 రాయ నమః
 99 హిమనాటుకికాశ్వేతాయ
 నమః
 హిమదీధితి సోదరాయ
 నమః
 హిరణ్యరేతః ప్రభవ
 ద్రావదీ మాసరక్ష
 ణాయ నమః

ఓం హిందోలకేశాయ నమః
 హిందోళనీలాయ నమః
 హిందోళసేవితాయ నమః
 హిందోళనారీరుచిర
 ధన్వినే నమః
 హిందోళగానహృదే నమః
 101 హిందోళనాభీతిళకాయ
 నమః
 హిందోళనివహళకాయ
 నమః
 హిందోళఝంకృతిస్పర్శ
 రమ్యవేణు స్వనా
 మృతాయ నమః
 102 హింస్రజన్తు కశు
 శ్రోణయే నమః
 హింస్రసౌమ్య స్వభావ
 కృతే నమః
 హానీభూత మహా
 మాయాయ నమః
 హింసితగ్రహ వల్లభాయ
 నమః
 103 హింసా కథాహీన జన
 ప్రియకృతే నమః 581

ఓం హిరణ్యగర్భోపదిష్ట సర్వ
వేదాయ నమః

హిరణ్యహృతే నమః
హిరణ్య గర్భతనయ గీయ
మానా పదానకాయ
నమః

92 హిరణ్య గర్భ వినుతాయ
నమః

హిరణ్య జఠ రాధ రాయ
నమః

హిరణ్య గర్భ క్రుభవాయ
నమః

హిరణ్యక్షిబలవ్యయాయ
నమః 488

93 హిరణ్యపీతవసనాయ
నమః

హిరణ్యధరణీధరాయ
నమః

హిరణ్యవర్ష జనకాయ
నమః

హిరణ్యయలతావళయే
నమః

94 హిరణ్యగర్భాయ నమః

ఓం హిరణ్యదండచ్చత్రాయ
నమః

హిరణ్యదృశే నమః
హిరణ్య గర్భాద్యవగాయ
నమః

హిరణ్య స్ఫటికా వళయే
నమః

95 హిరణ్య రేఖోహుతసత్తాం
డవాయ నమః

హిమశీతలాయ నమః

హిమాంశుభావుకాయ
నమః 500

హిమ్యాయ నమః

హిమాలయ మహా
లయాయ నమః

96 హిమాలయాయ నమః
హిమస్తోమ విగ్రహాయ
నమః

హిమధామధృతే నమః
హిమవత్సుతసంత్రాతే
నమః

హిమధామసముద్భవాయ
నమః

ఓం హతోపధయే నమః
 హాసాంశు కేసరాయ నమః
 హాసకప్రభవాయ నమః
 హార్దపూరితాయ నమః
 85 హిరణ్యవర్ణాయ నమః
 హిరణ్యగర్భ సత్రసము
 ద్భవాయ నమః
 హిరణ్యకశిపుచ్ఛేత్రే నమః
 హిరణ్యక్ష నిషూదనాయ
 నమః
 86 హిరణ్యగర్భా రమణాయ
 నమః 460
 హిరణ్యత్మనే నమః
 హిరణ్యదాయ నమః
 హిరణ్యగర్భాయ నమః
 హిరణ్యగర్భగర్భవయోరు
 హాయ నమః
 87 హిరణ్యకాంచీ కటికాయ
 నమః
 హిరణ్యయమహాండగాయ
 నమః
 హిరణ్యవర్ణశ్రీనిత్యసవా
 సారసే నమః

ఓం హిరణ్యభుజే నమః
 88 హిరణ్యరత్నాభరణాయ
 నమః
 హిరణ్య కమలార్చితాయ
 నమః
 హిరణ్య చలకూటాగ్ర
 కృతావాసాయ నమః
 హిరణ్యసువే నమః 464
 హిరణ్య కమలాసీనాయ
 నమః
 హిరణ్య వ్రతిమా
 ప్రియాయ నమః
 హిరణ్యరత్న ప్రాసాదగర్భ
 శోభినే నమః
 హిరణ్యపాయ నమః
 90 హిరణ్యయశ్మ శ్రుజలాయ
 నమః
 హిరణ్యకమల స్రజాయ
 నమః
 హిరణ్యలోష్ఠ సమధీసేవిత
 వ్యాయ నమః
 హిరణ్యగాయ నమః

ఓం హానాత్మనే నమః
 హాన సన్యాస తత్త్వవిదే
 నమః
 హాత్మప్రియాయ నమః
 హాత్మసఖాయ నమః
 హాత్మజ్ఞాన వివర్ధనాయ
 నమః
 హాత్మబంధవే నమః
 హాత్మపతయే నమః
 హాత్మద్రవ్య వివర్ధనాయ
 నమః
 హాత్మకీర్తిమయాయ నమః
 హాత్మదూరాయ నమః
 హాత్మవరాయనాయ నమః
 80 హాతవ్యహేతవే నమః
 హాతవ్యాయ నమః
 హాతవ్య ప్రతిపాదకాయ
 నమః
 హాతవ్యహీనాయ నమః
 హాతవ్యభిన్న పాదపయోరు
 హాయ నమః
 81 హాతవ్యవస్తు రహితాయ
 నమః

ఓం హాతవ్యజనపావనాయ
 నమః
 హాతవ్యరూపాయ నమః
 హాతవ్యభిన్నాయ నమః
 హాతవ్యదుర్గహాయ నమః
 82 హాలాహల సమాహరేత్రి
 నమః 440
 హానిలేశవివరితాయ నమః
 హాసయే నమః
 హానితరీహరేత్రి నమః
 హాన్యతీతాయ నమః
 హావేదవిదే నమః
 83 హాహాహూహూముఖో
 ద్గీతాయ నమః
 హాస్యాభిజ్ఞాయ నమః
 హాపూజితాయ నమః
 హానివృద్ధ్యతియాతాత్మనే
 నమః
 హాటకేశ్వర సంస్తుతాయ
 నమః
 84 హాసోయశసే నమః
 హాసనితకుండ దంతాయ
 నమః

ఓం హిమవద్వత్సగోదోద్ధృత
 నమః
 హిమానీభిదురప్రభాయ
 నమః
 హిమవత్పక్ష సంఘేతే
 నమః 510
 హిమాంశుగ్రహణ
 క్రదాయ నమః
 98 హిమాంశురుచిడిండి
 రాయ నమః
 హిమలిప్తాఖిలాంగకాయ
 నమః
 హిమాచలా నిల
 శ్వాసాయ నమః
 హిమాపాంగ పరమ్మ
 రాయ నమః
 99 హిమవాలుకికాశ్వేతాయ
 నమః
 హిమదీధితి సోదరాయ
 నమః
 హిరణ్యరేతః ప్రభవ
 ద్రౌపదీ మానరత్న
 కాయ నమః

ఓం హిందోలకేశాయ నమః
 హిందోళనీలాయ నమః
 హిందోళనేవితాయ నమః
 హిందోళనారీరుచిర
 ధన్వినే నమః
 హిందోళగానహృదే నమః
 101 హిందోళనాభీతిలకాయ
 నమః
 హిందోళనివహాలకాయ
 నమః
 హిందోళఝంకృతిస్పర్శ
 రమ్యవేణు స్వనా
 మృతాయ నమః
 102 హింస్రజస్తు పశు
 శ్రోణయే నమః
 హింస్రసామ్య స్వభావ
 కృతే నమః
 హానీభూత మహా
 మాయాయ నమః
 హింసితగ్రహ వల్లభాయ
 నమః
 103 హింసా కథాహీన జన
 ప్రియకృతే నమః 531

ఓం హిరణ్యగర్భో వడిష్ట సర్వ
వేదాయ నమః

హిరణ్యహృతే నమః

హిరణ్య గర్భతసయ గీయ
మానా వదానకాయ
నమః

92 హిరణ్య గర్భ వినుతాయ
నమః

హిరణ్య జఠ రాధ రాయ
నమః

హిరణ్య గర్భ క్రథ వాయ
నమః

హిరణ్యక్షిబలవ్యయాయ
నమః 488

93 హిరణ్యపీతవసనాయ
నమః

హిరణ్యధరణీధరాయ
నమః

హిరణ్యవర్ష జనకాయ
నమః

హిరణ్యయలతావళయే
నమః

94 హిరణ్యగర్భాయ నమః

ఓం హిరణ్యదండచ్చత్రాయ
నమః

హిరణ్యదృశే నమః

హిరణ్య గర్భాద్యవగాయ
నమః

హిరణ్య స్ఫటికా వళయే
నమః

95 హిరణ్య రేఖోహుతసత్తాం
డవాయ నమః

హిమశీతలాయ నమః

హిమాంశుభావుకాయ
నమః 500

హిమ్యాయ నమః

హిమాలయ మహా
లయాయ నమః

96 హిమాలయాయ నమః
హిమస్తోమ విగ్రహాయ
నమః

హిమధామధృతే నమః
హిమవత్సుతసంత్రాతే
నమః

హిమధామసముద్భవాయ
నమః

ఓం హానాత్మనే నమః
 హాన సన్యాస తత్త్వవిదే
 నమః
 హాత్మప్రియాయ నమః
 హాత్మసఖాయ నమః
 హాత్మజ్ఞాన వివర్ధనాయ
 నమః
 హాత్మబంధవే నమః
 హాత్మపతయే నమః
 హాత్మద్రవ్య వివర్ధనాయ
 నమః
 హాత్మకీర్తిమయాయ నమః
 హాత్మదూరాయ నమః
 హాత్మవరాయణాయనమః
 80 హాతవ్యహేతవే నమః
 హాతవ్యాయ నమః
 హాతవ్య ప్రతిపాదకాయ
 నమః
 హాతవ్యహీనాయ నమః
 హాతవ్యభిన్నపాదవయోరు
 హాయ నమః
 81 హాతవ్యమస్తు రహితాయ
 నమః

ఓం హాతవ్యజనపావనాయ
 నమః
 హాతవ్యరూపాయ నమః
 హాతవ్యభిన్నాయ నమః
 హాతవ్యదుర్గ్రహాయ నమః
 82 హాలాహల సమాహరే
 నమః 440
 హానిలేశవివర్జితాయ నమః
 హాసయే నమః
 హానివరీహరే నమః
 హాస్యతీతాయ నమః
 హావేదవిదే నమః
 83 హాహాహూహూముఖో
 ద్గీతాయ నమః
 హాస్యాభిజ్ఞాయ నమః
 హాపూజితాయ నమః
 హానివృద్ధ్యతియాతాత్మనే
 నమః
 హాటకేశ్వర సంస్తుతాయ
 నమః
 84 హాసోయశనే నమః
 హాసనితకుంద దంతాయ
 నమః

ఓం హతోపధయే నమః
 హసాంశుకేసరాయ నమః
 హాసఃప్రభవాయ నమః
 హార్దపూరితాయ నమః
 85 హిరణ్యవర్ణాయ నమః
 హిరణ్యగర్భ సత్రసము
 ద్భవాయ నమః
 హిరణ్యకశిపుచ్ఛేత్రే నమః
 హిరణ్యాక్ష సింహాదనాయ
 నమః
 86 హిరణ్యగర్భా రమణాయ
 నమః 460
 హిరణ్యత్మసే నమః
 హిరణ్యదాయ నమః
 హిరణ్యగర్భాయ నమః
 హిరణ్యగర్భగర్భవయోయ
 నాయ నమః
 87 హిరణ్యకాంచీ కటికాయ
 నమః
 హిరణ్యయమహాండగాయ
 నమః
 హిరణ్యవర్ణశ్రీనిత్యుపవా
 సారసే నమః

ఓం హిరణ్యభుజే నమః
 88 హిరణ్యరత్నాభరణాయ
 నమః
 హిరణ్య కమలార్చితాయ
 నమః
 హిరణ్య చలకూటాగ్ర
 కృతావాసాయ నమః
 హిరణ్యసువే నమః 464
 హిరణ్య కమలాసీనాయ
 నమః
 హిరణ్య వ్రతీమా
 ప్రియాయ నమః
 హిరణ్యరత్న ప్రాసాదగర్భ
 శోభినే నమః
 హిరణ్యపాయ నమః
 90 హిరణ్యయశ్మ శ్రుజలాయ
 నమః
 హిరణ్యకమల స్రవాయ
 నమః
 హిరణ్యలోష్ఠ సమధీసేవిత
 వ్యాయ నమః
 హిరణ్యగాయ నమః

ఓం హంసగాయ నమః

హంసభువే నమః

హంసాయ నమః

హంసప్రణవవంజరాయ

నమః

67 హంసాయ నమః

హంసోదయాయ నమః

హంసదూరాయ నమః

హంసాయతాకృతయే

నమః

హంసావనాయ నమః

హంసజయినే నమః

హంసగాయ నమః

హంసబోధనాయ నమః

68 హంసప్రియాయ నమః

హంసశాస్త్ర ప్రవీణాయ

నమః

హంసశాస్త్రీకృతే నమః

హంసశాస్త్రాంత్యవిష

యాయ నమః

హంసశాస్త్రఫలప్రదాయ

నమః

హంసశాస్త్రాయ నమః

ఓం హంసశాస్త్రప్రవేయాయ

నమః

హంసశాస్త్ర విదేనమః

హంసశాస్త్ర ప్రమా

ణాత్మనే నమః

హంసశాస్త్ర విదూష

కాయ నమః

70 హంస చూడామణయే

నమః

హంస శిష్యాయ నమః

హంసో వరిస్థితాయ నమః

హంసజితే నమః

హంసదశకవదాయ నమః

హంససముద్భవాయ నమః

71 హంసదండ హరిచ్ఛ

త్రాయ నమః

హంసచామర గామరాయ

నమః

హంసధ్వజావతర భాజే

నమః

హంస బాణాయతా

ధరాయ నమః

72 హంసాయ నమః

ఓం హంసధ్వజాయ నమః

హంసవతంసగణజిత్వ

రాయ నమః

హంసభూత సురాధీశక

కుత్స్థితస్యపాగ్రజ్యే

నమః

73 హంసోదయాయ నమః

హంసపాలాయ నమః

హంసీహంసగణ వృతాయ

నమః

హంసగాయ నమః

హంస మోదకాయ నమః

74 హాయనాయ నమః

హాయనారీశాయ నమః

హాటకాచలనన్నిభాయ

నమః

హాత్మనే నమః

హాకృతే నమః

హాఫలాత్మనే నమః

హాయుగస్థఫలవ్రదాయ

నమః

401

75 హానాదానాద్య విష

యాయ నమః

ఓం హానైక నిరతప్రియాయ

నమః

హానగోచర వస్తాత్మనే

నమః

హాత్మయన్త్రే నమః

హాత్రకియాయ నమః

76 హాతసర్వాయ నమః

హాతసర్వఫలత్యాగ కర

ప్రియాయ నమః

హాతాయ నమః

హాతేతరాయ నమః

హాతమాయా భోగాయ

నమః

హాతశ్రమాయ నమః

77 హాత్మ స్వరూపాయ నమః

హానస్థాయ నమః

హానపావన నామకాయ

నమః

హాతడవ్య వరిత్రాత్రే

నమః

హానదూషక నాశకాయ

నమః

78 హానోపదేశే నమః

ఓం హంసగోచరవైభవాయ
నమః
హంసబింబాయ నమః
హంసశనవే నమః
హంసభుక్తాన్నభోజనాయ
నమః

61 హంస బంధకరాయ నమః
హంసభీతికృతే నమః
హంసశాసనాయ నమః
హంసోత్తమాయ నమః
హంసదిత్తయే నమః
హంసానందరసోదధయే
నమః

62 హంసఖేలాయ నమః
హంసలోలాయ నమః
హంసాద్యష్టానువర్తనాయ
నమః
హంససత్తామయాయ
నమః
హంసధ్యేయాయ నమః
హంసతమోహరాయ
నమః

63 హంసోహంసమనవే నమః

ఓం హంసోహంసమంత్ర జపా
శ్రయాయ నమః
హంసారామాయ నమః
హంసరతయే నమః
హంసదృశే నమః
హంసవిభ్రమాయ నమః

64 హంసద్వయమితసహస్ర
షట్పత ప్రతిపూజ
తాయ నమః

హంసాలయాయ నమః
హంసలయాయ నమః
హంసభువే నమః
హంసదుర్గహాయ నమః

65 హంసశాఖభ్రష్టభృత్య
కృతసంగరి కేళికాయ
నమః

హంసోపడిష్టాత్మ తత్వ
భృత్యాసురహృతి
ప్రియాయ నమః
హంసోపసృక్ష్మ పాదా
బ్జాయ నమః
హంస జిహ్వోగ్రవిష్టరాయ
నమః

ఓం హీరాలింగితకంధరాయ

నమః

హీరావేణీసక్తకరాయ

నమః

హీరాచుంబితలోచనాయ

నమః

556

111 హీరావక్షోదుహంభోజ

కోశశాయిమధువ్రతాయ

నమః

హీరావిలోలతాటంకరత్న

నీరాజితాననాయ

నమః

112 హీరాసంవాహిత వదా

యనమః

560

హీరోపలమయోవధయే

నమః

హర్షయుక్తంజవర్యంక

శాయినేనమః

హంసనిలినహృదేనమః

113 హర్షమాలితనేత్రాబ్జాయ

నమః

హీరశ్వాసానిలాద్భితాయ

నమః

(6)

ఓం హరిదిగ్భాసికూటార్ద్రాయ

నమః

హర్షమల్లీసుమాంబరాయ

నమః

114 హుతాశనజ్వలతేజసే

నమః

హుతాయనమః

హుతభుగన్తరాయనమః

హుతాగ్నహుతభుజ్జ్వా

యేనమః

హుతభుజేనమః

హుతభుజ్నిభాయనమః

115 హూతాయనమః

హూతయేనమః

హూతికర్త్రేనమః

హూత్యర్థాయనమః

హూతికారణాయనమః

హూత్యతీతాయనమః

హూతిగతాయనమః

హూతిశ్రోత్రేనమః

హూతాత్మకాయనమః

116 హృదయాళవేనమః

హృదయగాయనమః

ఓం హంసగోచరవైభవాయ
 నమః
 హంసబింబాయ నమః
 హంసతనవే నమః
 హంసభుక్తాన్నభోజనాయ
 నమః

61 హంస బంధకరాయ నమః
 హంసభీతికృతే నమః
 హంసశాసనాయ నమః
 హంసోత్తమాయ నమః
 హంసచిత్తయే నమః
 హంసానందరసోదధయే
 నమః

62 హంసఖేలాయ నమః
 హంసలోలాయ నమః
 హంసాద్యష్టానువర్తనాయ
 నమః
 హంససత్తామయాయ
 నమః
 హంసధ్యేయాయ నమః
 హంసతమోహరాయ
 నమః

63 హంసోహంసమనవే నమః

ఓం హంసోహంసమంత్ర జపా
 శ్రయాయ నమః
 హంసారామాయ నమః
 హంసరతయే నమః
 హంసదృశే నమః
 హంసవిభ్రమాయ నమః

64 హంసద్వ్యయుతసహస్ర
 వట్కుత వ్రతిపూజ
 తాయ నమః
 హంసాలయాయ నమః
 హంసలయాయ నమః
 హంసభవే నమః
 హంసదుర్గహాయ నమః

65 హంసశాఖభ్రష్టభ్యత్వ
 కృతసంగం కేళికాయ
 నమః

హంసోపదిష్టాత్మ తత్వ
 భృత్యానురహృతి
 ప్రియాయ నమః
 హంసోపసృక్య పాదా
 బ్జాయ నమః
 హంస జిహ్వోగ్రవిష్టరాయ
 నమః

ఓం హీరాలింగితకంధరాయ

నమః

హీరావేణీసక్తకరాయ

నమః

హీరాచుంబితలోచనాయ

నమః

556

111 హీరాపక్షోదుహంభోజ

కోశశాయిమధువ్రతాయ

నమః

హీరావిలోలతాటంకరత్న

నీరాజితాననాయ

నమః

112 హీరాసంవాహిత వదా

యనమః

560

హీరోపల మయోవధయే

నమః

హర్షయుక్తంజవర్యంక

శాయినేనమః

హంసనిలీనహృదేనమః

113 హర్షమూలితనేత్రాబ్జాయ

నమః

హీరశ్వాసానిలార్చితాయ

నమః

ఓం హసిద్భిగ్భాసికూటార్ధాయ

నమః

హర్షమల్లీసుమాంబరాయ

నమః

114 హుతాశనజ్వలత్రేజసే

నమః

హుతాయనమః

హుతభుగన్తరాయనమః

హుతాన్నహుతభుజ్మార్త

యేనమః

హుతభుజేనమః

హుతభుజ్నిభాయనమః

115 హూతాయనమః

హూతయేనమః

హూతికర్త్రేనమః

హూత్యర్థాయనమః

హూతికారణాయనమః

హూత్యతీతాయనమః

హూతిగతాయనమః

హూతిక్రోత్రేనమః

హూతాత్మకాయనమః

116 హృదయాళవేనమః

హృదయగాయనమః

ఓం హృద్యాయ నమః
 హృదయద్భుతహాయనమః
 హృదయాయనమః
 హృదయాకాశాయనమః
 హృద్యాసాయనమః
 హృదయేశ్వరాయనమః
 హృతస్వజన సంసారాయ
 నమః

591

హృతభక్తమనోధనాయ
 నమః

హృతభక్తాప్తసావిదునై
 వేద్యాయనమః

హృతజ్ఞనాయనమః

118 హృతసామ్యాయనమః

హృతాంభోధయేనమః

హృతాంభోసిధిదేశికాయ
 నమః

హృతభీష్మసుతారత్నాయ
 నమః

హృతవేదగణాహృతయే
 నమః

119 హృతసర్వజగన్మాలాయ
 నమః

600

ఓం హృద్యహక్యాయనమః
 హృతాస్వయాయనమః
 హృతగోపాంగనావస్థాయ
 నమః

హృతపత్నసుతాకృతయే
 నమః

120 హృషీకేశాయనమః

హృతఃకాయనమః

హృతస్వర్గాలయద్రుమా
 యనమః

హృతభూపాబలా రాశయే
 నమః

హృతభూతనయానుకాయ
 నమః

121 హృతభూభార భూపాఘా
 యనమః

610

హృతబాణసురాత్మజాయ
 నమః

హృతబాణభుజాదర్పాయ
 నమః

హృతగర్వసురేశ్వరాయ
 నమః

122 హృద్యప్రియాయనమః

ఓం హృద్యరూపాయనమః
హృష్టభక్తైక సోచరాయ
నమః

హృదయోద్దేవతాయ నమః
నమః

హృన్నాదీమఃఖి సంస్థి
తాయ నమః

123 హృష్టిప్రియాయ నమః

హృష్టిసఖాయ నమః 620

హృష్టిబంధవే నమః 621

హృతక్లమాయ నమః

హృష్టిమిత్రే నమః

హృష్టిపాయ నమః

హృష్టాయ నమః

హృష్టిశాయ నమః

హృష్టి మానదాయ నమః

124 హృష్టప్రియాయ నమః

హృష్ట సఖాయ నమః

హృష్ట బంధవే నమః

హృతాసుఖాయ నమః

హృష్ట సేవ్యాయ నమః

హృష్ట శాలాయ నమః

ఓం హృష్టసౌఖ్య ప్రదాయ
కాయ నమః

125 హృష్టభక్తాయ నమః

హృష్టకాంతాయ నమః

హృష్టరాష్ట్రాయ నమః

హృష్టిజితే నమః

హృతమస్తాయ నమః

హృతా ధర్మాయ నమః

హతద్విజసుతాననాయ

నమః 641

హృతశంకు సుతా

పత్నాయ నమః

హృతఃస్మృతశోధనాయ

నమః

హృతదుర్మోధన శ్రీకాయ

నమః

హృత శంబర దాననాయ

నమః

127 హృదస్తర్కిత జగన్మా

లాయ నమః

హృద్యోత్తరీయభాజేనమః

హృత సమ్రాజకచక్రశ్రువా

లాయ నమః

ఓం హృద్యో రుఖేలనాయ
నమః

128 హృత్కల్ప ప్రశమ
నాయ నమః

హృదయజ్ఞాన దీపనాయ
నమః

హృన్మందురాన్తర్వహృ
తయే నమః

హృదయాధీన విగ్రహాయ
నమః 653

హృద్గంధి భేదనాయ
నమః 654

హృద్గ వితర్క వినిపాతకా
నమః

హృద్వాసినాఃరీహర్త్రే
నమః

హృత్కోశదహన
ప్రభాయ నమః

130 హరిప్రభవ చక్షు
ష్కాయ నమః

హర్యగ్ని ప్రభవాననాయ
నమః

హరిహేతుప్రాణవాయవేనమః

ఓం హృద్యనాభీభవాంబ
రాయ నమః

131 హృద్యపాదభవక్షోణయే
నమః

హరిజన్మ కరశ్రుతయే
నమః

హరిదేశాదిజగతి మాలైక
చరణోత్తమాయ నమః

132 హృతాఖిల హృతాశాస్య
నమస్తారాయనమః 665

హృదిక్షమాయ నమః

హృద్ధానీ బ్రాహ్మణౌఘ
హితకృతే నమః

హవ్యభుగ్గతయే నమః

133 హతసంఖ్యశిరసే నమః

హృద్వాసంఖ్యేయ నయ
నాంబుజాయ నమః

హతసంఖ్యవదాయ నమః

హృద్వాసంఖ్యేయ భుజ
మండలాయ నమః

హతసంఖ్యాభిధాయ నమః

హృద్యబహురూపాయ
నమః

ఓం హృషీకభృతే నమః
 హత సంఖ్యోరుయుగ
 భృతే నమః
 హతకాలపరాక్ర మాయ
 నమః
 135 హృతరక్షః వత్తిస్తానాయ
 నమః
 హృతలోక త్రివిక్రమాయ
 నమః
 హిరణ్యగర్భ కామాయ
 గృహీను తాత్పర్యుతా
 కృతయే నమః 680
 హస్తాబ్జావత చరణాంగుళి
 పాయముఖాం బుజాయ
 నమః
 హృదయాస్త ర్భహిర్భూ
 యోదర్శితాకల్పకల్ప
 కాయ నమః
 137 హేషాహాల హలీభూత
 వేదాయ నమః
 హేరంబపూజితాయనమః
 హేయవ్రతిభటాయ నమః
 హేతయే నమః

ఓం హేతిపద్భక్తధారయాయ
 నమః
 136 హేతవే నమః
 హేతుయుతాయ నమః
 హేతుహేతవేనమః 690
 హేతు వివర్జితాయ నమః
 హేతవే నమః
 హేతుక రాయ నమః
 హేతుసాక్షిణే నమః
 హేతు సమా పనాయ
 నమః
 138 హేతుశూన్యకృపాపాం
 గాయ నమః 697
 హేతుహీనజనప్రియాయ
 నమః 698
 హేతుహీన జగత్కృ
 త్యాయ నమః
 హేత్వధిష్ఠాన చేతనాయ
 నమః
 140 హేతుయుజే నమః
 హేతుభుజే నమః 701
 హేతవే నమః
 హేతుకృతే నమః

ఓం హేతువేదనాయ నమః

హేతుహృత్ నమః

హేతుభృతే నమః

హేతవే నమః

హేతుయుచే నమః

హేతు చోదనాయ నమః

141 హేలాకృత జగచ్చి

త్రాయ నమః 710

హేళితాంశు శుంఠ

లాయ నమః

హేయూహేయోభయా

త్రాయ నమః

హేళివంశకృతో

దయాయ నమః 713

142 హేమస్తమానాయ

నమః 714

హేమస్తత్రియాయ నమః

హేమస్తవిభ్రమాయ

నమః

హేమ కూట కృతస్థా

నాయ నమః

హేమపుష్ప నాసికాయ

నమః

ఓం హేషా హత మహా

దైత్యాయ నమః

హేతివిధ్వస్తతామ

నాయ నమః

హేతిపింగ జటాపాశాయ

నమః

హేమనర్భతపః ఫలాయ

నమః

144 సోషాసమస్తారి

జిహ్వాయ నమః

హేలోన్మూలిత చాలి

కాయ నమః

హేతి భిన్న ద్యుసోపా

నాయ నమః

హేతి నిర్భిన్న సాలకాయ

నమః 726

145 హేతి పీతాగ్ని సైన్యాబ్ధ

యేనమః 727

హేలాకృతదిశాజయాయ

నమః

హేమకూటాది ధరణీ ధర

బద్ధ పయో నిధయే

నమః

ఓం హేమాంగదప్రభాచిత్ర
బాహవే నమః
హేమాద్రి నాయ కాయ
నమః
హేమాద్రి ముఖ్యా చలా
స్థి సంఘాతా నమః
హేమాత్పల ప్రజాయ
నమః

142 హేరా కృతను వైకుం
తాయ నమః
హేమ యజ్ఞోపవీత
ధృతే నమః
హేలాకృతాబ్ధి మధ
నాయ నమః
హేలావజ్ఞిత దానవాయ
నమః

148 హేతిగ్రస్తుర పృష్ఠస్థ
మండరాయనమః 748
హేతి కారకాయ నమః
హేతి పల్లవ భూతాంఘ్ర
యేనమః
హేతిశక్తి స్వరూప కాయ
నమః

ఓం హేలాభిన్నాఘ దను
జాయ నమః
హేలా పీత దవానలాయ
నమః
హేలా ధ్వస్తకృణా
వర్తాయ నమః
హేలాధ్వస్తార్జున
ద్రుమాయ నమః
హేలాపీతాసుర
ప్రాణాయ నమః
హేలాహింసితకంఠకాయ
నమః
హేలాగోవర్ధనోద్ధారాయ
నమః
హేలా పాలిత తేర్ణకాయ
నమః

151 హేలావిజితగోప క్రీగ
కాయ నమః 760
హేలామయాశ యాయ
నమః 761
హేలాగోపాయ నమః
హేమ గగ్ధ పంచకాయ
నమః

ఓం హేయనాశనాయ నమః

152 హేమాంగభుజ విభ్రాజ

దూరవే నమః

హేమాంగ కేతనాయ

నమః

హేమాంగమూరి విను

తాయ నమః

హేమాంగాయ నమః

హేరితామృతాయ నమః

153 హేమాంగ కపటచ్ఛం

దో బృందనిత్య

వ్రథాయ నమః 770

హేమాంగ వ్రతావతంస

చామరవ్రతివీజితాయ

నమః

154 హేమాంగ హరిరుద్రా

ఖ్యత్రీమూర్తయే నమః

హేరితాకృతయే నమః 773

హిరణ్యగర్భ వ్రథమస్తం

బావధిజనాకృతయే

నమః

774

155 హేయేతర ద్వైతకరాయ

నమః

ఓం హేయద్వైతనిర్జితాయ

నమః

హేయద్వైతా హతస్ని

గ్ధాయ నమః

హేయద్వైత హతాస్త

కాయ నమః

156 హేషావిజితదుర్వాది

వ్యూహాయ నమః

హేషాకృత శ్రుతయే

నమః

హేషాహలహలీభూత

సర్వవిద్యాయ నమః

హరోదరాయ నమః

157 హేమశయ్య సుతతాత్రే

నమః

హేమగర్భాండ దుర్జితా

నమః

హేమశయ్య సుతస్తోత్ర

శాంతాయ నమః

హేమాంగ భీకరాయ

నమః

158 హేమగర్భ ప్రియా

గీతాయ నమః 777

- ఓం హేమగర్భాన్వయోద్భి
వాయ నమః
హేమగర్భాడ రేణ్వోఘ
చర్యారోమాంధు
జాలకాయ నమః
159 హేమగర్భాంస విన్యస్త
హస్తాయ నమః 780
హారస్వనాంచితాయనమః
హీరణ్మయ వదత్రాణన్య
స్తపాదాయ నమః
హృత్పాదాయ నమః
160 హేమాంగాంస స్యస్త
హస్తాయ నమః
హేమగర్భ ప్రకంపనాయ
నమః
హేమగర్భాది వేదజ్ఞ
కృతస్వస్త్వయ నాయ
నమః
హధృతే నమః
161 హస్తవ్రదీపహంసాస్తాయ
నమః
హరివాహ క్రథహోప
నాయ నమః

- ఓం హిమాంశు విన్యస్త
చృత్రాయ నమః 790
హేమాం విన్యతాంఘ్రి
కాయ నమః
162 హేలాక్ష్మితా నయ
గాయ నమః
హేమాహత మహాకలయే
నమః
హయత్తురాగ్ర సం లగ్న
ధూళీమూలఖిల
నమః
163 హయతే సరి సాజాత
పాదక్షిప్త మహాంబు
దాయ నమః
హేమాశ్రిత కీనాశకాసర
శ్రవణద్వరాయ
నమః
164 హేమావిభవవిభవ
రాక్షసీగర్భ సంఘ
యాయ నమః
హేలేరితగదాజాతవాహో
ధూతాఖిలా స్రపాయ
నమః

ఓం హస్తాబ్జ చక్రక జ్వాలా
వతంగీభూతదానచాయ

నమః

హతాత్కృష్టాగురప్రాణ
బాణవన్నగ కార్ము
కాయ నమః 800

166 హృష్యజ్జయ శ్రీకల్యాణ
పాంచజన్య మహా
స్వనాయ నమః

హేమాంగస్తోత్ర కంజాత
మరందా స్వాదనార్ద్రీ
తాయ నమః

167 హవ్యభుక్తోళి మందార
మాలా సవక్ర తాంఘ్రి
కాయ నమః

హృద్యామృతాభి
షీక్తాత్మనే నమః

హృష్టమల్లీ స్రజాధరాయ
నమః

168 హీమాంశు మండలరు
హశ్వేత వంకేరుహాస
నాయ నమః

ఓం హరిస్థా నోవలో ద్భ్రష్ట
చంద్రచందన చర్చి

తాయ నమః

169 హృదానందరు హత్తో
జధేశుగంధాజ్య ధూపి
తాయ నమః 808

హృదయానందరసజ శ్వేత
వద్మాభి పూజితాయ
నమః 809

170 హాసోబింబ మయాదర్శా
యనమః

హాసాంశుగధితాంబ

రాయనమః

హాసోరసాబ్ధిమదన ప్రభా
తామృత పారణాయ
నమః

హరిణీ దత్త తాంబూల
చర్వణాదుణితాధ
రాయనమః

హృతాకార శ్రుతి సతీ
మాళి మాణిక్యదీపి
తాయనమః

ఓం హిమాంశు లలనాహేమ
మంత్రపుష్పేన నేవి
తాయనమః

హరికాననసంచారి చమరీ
చామరాద్భితాయనమః

173 హరిమాహిత సూర్యేందు
తాళవాదన తోషి
తాయనమః 817

హరిప్రియా దృగ్విలాసన
ర్తనామోదితాంతరా
యనమః 818

174 హిందోళసుందరీగీతాయ
నమః
హీరాలీలాశుకస్తుతాయ
నమః

హిమాంశుకిరణా పాంగ
హృష్ట భూమిచకోర
దృశేనమః

175 హీరాహృదయకంజాత
హర్షప్రదదృగం చలా
యనమః

హవిర్ధానీపయః ఘనప్రసాద
గ్రాహిదైవతాయనమః

ఓం హేమావ్రతతిశ్రుతాత్మాం
ఘ్రి శరణాగతరక్షణా
యనమః

హృద్యోదరదరభావభ
క్తానుజ్ఞావదాయకా
యనమః

177 హైమవత్సవపంగీతనా
మేనమః

హైమవతీగతయేనమః
హైమవత్సవన వ్యగ్రాయ
నమః 828

హైమవత్యాత్మ గోచరా
యనమః

178 హైమవత్సవ యాం
ఘృష్టాయనమః
హైమవత్యాత్మ భూగతా
యనమః

హైమవత్సవ మాపాంగ
ధారాయనమః

హైమవతీ గతయేనమః

179 హైమవత్సవనీజాత ఫల
భుక్త్యాత్మ తా కృత
యేనమః

ఓం హైనుపశ్యన్తీజాతమూర్త
యే నమః

హైమ శ్రీయాయ నమః

180 హైమశ్యాంబుర్మగ్న
జ ప్తస్త్రిజాలయాయ నమః

హైమశ్చక్రపాణసహధు
బ్రహ్మచరీనోద్య
మాయ నమః

హోమా నమః
హోమే నమః 840

హోమఫలాయ నమః

హోమపాత్రాయ నమః

హోమపావనాయ నమః

హోరాయై నమః

హోరపీఠాయ నమః

హోరాధీశాయ నమః

హోరా ఫలప్రదాయ
నమః

182 హోరాదుగాపాయ నమః

హోరాభుజే నమః

హోరాశాస్త్ర ఫలాత్మ
కాయ నమః

ఓం హోరాముఖాంగ తను
భృతేనమః

హోరాచక్రప్రవర్తకా
యనమః

183 హోత్రే నమః

హోతృస్తుతాయ నమః

హోత్రాయ నమః

హోత్రీగాయ నమః

హోత్రనాయకాయ నమః

హోత్రాద్గ్రాత్రాద్యవిష
యాయ నమః 858

హోత్రాశయఫలప్రదా
యనమః

184 హ్రస్వానమః

హ్రస్వజగాయ నమః

హ్రస్వదీర్ఘభావ వివర్జితా
యనమః

హ్రస్వతరభుజాయ నమః

హ్రస్వచరణాయ నమః

హ్రస్వాభిన్నదృశే నమః

185 హ్రదాధిరాజ నిలయా
యనమః

హ్రదాధీశుతాపతయేనమః

ఓం హ్రదాధిరాజశ్వశుగాయ
నమః

హ్రదేశస్థితీకృద్ధవాయ
నమః

186 హ్రదేశమధ్యగరాయ
నమః

హ్రదేశ మణి భాగళాయ
నమః

హ్రదేశ కన్యా నికరకృత
నర్తనతోషితాయ
నమః

187 హ్రదేశమహాపుత్రాగ్ర
వల్లవశ్రీలసత్కరాయ
నమః 873

హ్రదేశజ సుధాదానతో
షితేంద్రాదిదేవతాయ
నమః

188 హ్రదేశ సంస్థాపితాద్ర
యేనమః

హ్రదేశ కలుషావహాయ
నమః

హ్రదాధిరాజ తనయాయ
నమః

ఓం హ్రదరాజసముద్భవాయ
నమః

189 హ్రదాధిరాజ వ్రళయా
యనమః

హ్రదాధీశ్వర వర్ధనాయ
నమః

హ్రదేశకృతసంత్రాసాయ
నమః

హ్రదేశకృత సత్పథాయ
నమః

190 హ్రదేశగర్భ గూఢాత్మనే
నమః

హ్రదేశ వరిపూజితాయ
నమః 884

హ్రదేశవిహృతాయ నమః

హ్రస్వగుల్ఫాయనమః

హ్రస్వేతరాసనాయనమః

191 హ్రదేశమౌనీతా హిం
ద్రాయనమః

హ్రదాధీశ గభీర హృదే
నమః

హ్రదాధిరాజ జతరాయ
నమః

ఓం హ్రదిసీమ త్క-చోత్కరా

యనమః

192 హ్రదిసీమత్క-చ వ్రాత

కృత కేశవ నామకా

యనమః

హ్రదిసీమత్తావ హారాయ

నమః

హ్రదిసీమయభూషణాయ

నమః

193 హ్రదిసీహృద్గతాయనమః

హ్రది న్యుదయాయ నమః

హ్రదిసీలయాయనమః

హ్రదిసీభీతకృతేనమః

హ్రదిస్యయుత ద్యుతిసంస్త

వాయనమః

194 హ్రదిసీమతే నమః 900

హ్రదిసీశాయనమః

హ్రదిన్ద్రైసమః

హ్రదనాభికాయనమః

హ్రదిసీ మత్కృష్ణ తనవే

నమః

హ్రదిసీమద్భవాప్యయా

యనమః

ఓం హ్రదిసీహృదీతాంశు

జ్వలనద్యుతీవర్జితాయ

నమః

హ్రదిసీరుచికృతేనమః

హ్రదిన్యంబరాయ నమః

హ్రదిసీరమాయనమః

196 హ్రదిసీబంధకృద్భాహు

సహస్రపుష్పదర్ప హృ

తేనమః

హ్రదిసీశ చతుష్కాన్తయై

తలక్షత్ర జాతి హృతే

నమః

197 హ్రదిసీనాథహృచ్ఛల్య

దనుజావళిసూదనాయ

నమః

హ్రదేశసప్తకాన్తస్థద్వీప

ప్రకనాయకాయనమః

198 హ్రదిసీతనయోదారవ్రతి

జ్ఞాపరిపాలకాయ

నమః

హ్రదిసీమధ్యగాక్రూరదర్శి

తస్యవదోత్తమాయ

నమః

ఓం హ్రోదిసీనాథదుష్పూర
 రోమరంధ్రాయ నమః
 హృదింధనాయనమః
 హ్రోదిసీనాథ జతరక్షోభ
 కృచ్ఛావ్వస వద్ధత యేనమః
 200 హ్రోదనిర్భన్న పాదాత్మాండా
 యనమః
 హ్రోదభీతదీక్షాగజాయ
 నమః
 హ్రోదాస్త్ర రాయనమః
 హ్రోదశూన్యాయనమః
 హ్రోదభువేనమః
 హ్రోదసంక్షయాయనమః
 201 హ్రోదబ్రహ్మతనవేనమః
 హ్రోదబ్రహ్మనన్దాను సంధి
 కృతేనమః
 హ్రోదప్రియాయనమః
 హ్రోదరూపాయనమః
 హ్రోదవిదే నమః
 హ్రోదదూరగాయనమః
 202 హ్రోసవత్స్వమీ చంద్ర
 ఫాలాయనమః
 హ్రోసనివారకాయనమః

ఓం హ్రోసాన్యవత్ప్రభవాయ
 నమః
 హిమాంశు హ్రోసవృద్ధిక్ర
 తేనమః
 203 హ్రోసవృద్ధాదివిక్రతిషట్క
 హీనాయనమః
 హృతాంజనాయనమః
 హ్రోదసోపాన లలితవళిత్ర
 యదలోదరాయనమః
 204 హ్రీమతేనమః
 హ్రీణజన త్రాణాయనమః
 హ్రీమూరాయనమః
 హ్రీకరోదరాయ నమః
 హ్రీప్రియాయ నమః
 హ్రీసఖాయనమః
 హ్రీశాయనమః
 హ్రీబంధవేనమః
 హ్రీనిరోధకృతేనమః
 205 హ్రీశ్రీకీర్తిధరాపుష్టితుష్టి
 దృష్టిధృతస్వకాయ
 కాయనమః 947
 హ్వాంబీజరూపాయనమః
 హ్వాం బీజాయనమః

ఓం హ్సాంబీజజవక్ష్త్రాయా

యనమః

206 హ్సాం బీజజవన్జితా

యనమః

హ్సాంబీజజవక్ష్త్రతయే

నమః

హ్సాంబీజ జవక్ష్త్రత్తస

ర్వవిద్యార్థభావుకాయ

నమః

207 హ్సాం బీజ కేయాయ

నమః

హ్సాంబీజ ఫలాయనమః

హ్సాంబీజసంభవాయనమః

హ్సాం బీజ వైభవాభిజ్ఞా

యనమః

హ్సాంబీజమనుడేశికాయ

నమః

208 హ్సాంబీజజవసంప్రాప్త

సృష్టిశక్తిచతుర్ముఖా

యనమః

హ్సాం బీజ జవ సంప్రాప్త

లయశక్తిమహేశ్వరాయ

నమః

960

ఓం హ్సాంబీజజవసంప్రాప్త

త్రిజగద్రాజ్యవాననా

యనమః

హ్సాం బీజజవసామర్థ్య

లబ్ధతేజో విరోచ

నాయనమః

210 హ్సాం బీజజవసామర్థ్య

లబ్ధబ్రహ్మముని వ్రజా

యనమః

హ్సాం బీజజవసంలబ్ధభూ

రిసత్త్వభృగుదృవా

యనమః

211 హ్సాం బీజ జవసంప్రాప్త

భూరిశౌర్యషడాన నా

యనమః

హ్సాం బీజజవ సామర్థ్యల

బ్ధామృత బుధోత్క

రాయనమః

212 హ్సాం బీజజవ సామర్థ్య

లబ్ధకామయదూదృవా

యనమః 967

హ్సాం బీజజవ సామర్థ్య

లబ్ధధర్మవరేతయనమః

ఓం హ్సాం బీజజప సామర్థ్య
లభ్యాగోతర ది కృత
యేనమః

హ్సాం బీజజప సామర్థ్య
విజితారిధనంజయాయ
నమః

214 హ్సాం బీజ జపసామర్థ్య
హృతరావణరాఘవా
యనమః

హ్సాం బీజజపసామర్థ్య
విధృతక్షౌత్రలోర
గాయనమః

215 హ్సాం బీజ జప సామర్థ్య
నిష్ప్రేతాభి మునిశ్వరా
యనమః

హ్సాం బీజజప సంలబ్ధవా
చస్పత్యబృహస్పతయే
నమః

216 హ్సాం బీజవాసిత రసా
జాతసతవిత్కద్వీజాయ
నమః 975

హ్సాం బీజ రసనాకీర్తి
వతాకాయనమః

ఓం హ్సాం మనూషయాయ
నమః

217 హ్సాం బీజ సాధాయ
నమః

హ్సాంబీజనాథాయనమః
హ్సాంబీజసన్నతాయ
నమః

హ్సాంబీజంకూరదాకా
రాయనమః

హ్సాం బీజాన్తర్గతాఖిలా
యనమః

218 హ్సాం బీజ గర్భాయ
నమః

హ్సాం బీజోచ్ఛారాయ
నమః

హ్సాం బీజవాచ్యవిదే
నమః

హ్సాం బీజ వాచ్యాయ
నమః

హ్సాం బీజా విషయాయ
నమః 987

హ్సాం మనూషయాయ
నమః

ఓం హ్సాం బీజ పాతరసిక జి
హ్వాసింహాసనస్థితాయ
నమః

హ్సాంబీజయు క్షత్రణవో
ద్గీధాయనమః

హ్సాంబీజ వైభవాయ
నమః

220 హ్సాంబీజవైభవమయూ
యనమః

హ్సాంబీజమృత లగ్న
కాయనమః

హ్సాం బీజ వర్జితా కార
గోప్త్రీ నమః

హ్సాంబీజవర్జితాయనమః

221 హ్సాం బీజోక్తాత్మజీవై
క్యాయ నమః

హ్సాం బీజార్థోపదేశకా
యనమః

ఓం హ్సాం బీజత త్వహృద
యాయనమః

హ్సాం బీజార్థమయాకృత
దేవనమః

222 హ్సాం బీజలలికా భూత
హీరా లింగన మంగ
ళాయనమః 1000

హీరామ కృత సాహస్ర
నామపద్మసజా ధరా
యనమః

223 హృద్యైతన్నామ సాహ
స్రపాతక వ్రత సత్ప
దాయ నమః

హృత్పద్మశాశ్వతావా స
తుష్ట రామసమీడితా
యనమః 3

ఇతి బెల్లంకొండోప నామక రామారాయ విరచిత
హయగ్రీవ సహస్రనామావళి స్సమాప్తా.

శ్రోధి సంవత్సర కార్తీకశుద్ధ తృతీయాయాం లిఖితేయమ్.

శ్రీ హయగ్రీవాభిషేకము.

